

การพัฒนาความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความพึงพอใจของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
ตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้
กรกฎาคม 2560

การพัฒนาความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความพึงพอใจของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
ตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ

ปริญญานิพนธ์
ของ
พิมพ์ทิพย์ ดวงจิตร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้

กรกฎาคม 2560

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การพัฒนาความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความพึงพอใจของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
ตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้
กรกฎาคม 2560

พิมพ์ทิพย์ ดวงจิตร. (2560). การพัฒนาความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ. ปรินญาณินทร์ กศ.ม. (วิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย.

การพัฒนาความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดอินทรีวิหาร สังกัดสำนักงานเขตพระนครกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน ห้องเรียน 1 ห้องเรียน มีนักเรียน 33 คน ทำการทดลองโดยใช้แบบแผนการวิจัยกึ่งทดลองแบบอนุกรมเวลา One-Group Time Series Design ผู้วิจัยได้คัดเลือกเนื้อหาที่เป็นรูปแบบการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยเน้นทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 รายวิชาพื้นฐาน ภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ เนื้อหาคือ My School โดยระยะเวลาในการทดลองรวมทั้งสิ้น 24 คาบเรียน คาบละ 50 นาที เป็นระยะเวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ และบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนรายวิชาภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ 2) แบบทดสอบวัดความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และ 3) แบบสอบถามวัดความพึงพอใจที่มีต่อการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ

ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ (ANOVA with repeated measure) เพื่อวิเคราะห์ความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนแต่ละช่วงเวลาของการทดลอง และค่าสถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อทำการวิเคราะห์ความพึงพอใจที่มีต่อการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติประกอบกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียน มีความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ สูงกว่าก่อนการทดลองและทุกช่วงระยะการจัดการเรียนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ อยู่ในระดับมาก

THE DEVELOPMENT OF LISTENING AND SPEAKING OF PERFORMANCE AND
SATISFACTION GRADE FIVE STUDENTS TAUGHT THROUGH A COMPUTER ASSISTED
PROGRAM BASED ON THE NATURAL APPROACH

ABSTRACT
BY
PIMTHIP DOUNGJIT

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Program in Educational Science and Learning Management
at Srinakharinwirot University

July 2017

Pimthip Doungjit. (2017). *The Development of Listening and Speaking of Performance and Satisfaction Grade five Students Taught Through a Computer Assisted Program Based on the Natural Approach*. M.Ed. (Educational Science and Learning Management). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assoc. Prof. Dr. Saowalak Rattanavich.

The Development of Listening and Speaking of Performance and Satisfaction Grade five Students Taught Through a Computer Assisted Program Based on the Natural Approach. The sample consisted of one classroom with thirty three boys and girls studying in Grade five in the first semester of the 2016 academic year at Wat Intharawihan School, Pranakorn District Office, Bangkok. The One-Group Time Series Design was used in the study for eight weeks with three lessons per week of at fifty minutes each. The researcher proposed "My School" as the main content in the English based communication development and the Ministry of Education. The instruments used in this research were as follow: 1) Learning management plans and computer assisted program based on the natural approach; 2) English listening-speaking performance test and 3) a questionnaire based on the satisfaction of students taught through a computer assisted program based on the natural approach.

An ANOVA with repeated measures was used to analyze the English listening and speaking skill of the students performance in each phase of the experiment. Basic statistics (Mean, Standard, and Deviation) and also questionnaires on student satisfaction were also used for data analysis.

The results revealed that the students increased their English listening and speaking performance higher than before the experiment, making comparisons with sub-experiments during the experiment with a statistical significance at 0.01 Students who were taught through a computer assisted program based on the natural approach had overall satisfaction at a high level.

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

การพัฒนาความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และความพึงพอใจของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
ตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ

ของ

พิมพ์ทิพย์ ดวงจิตร

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์จักรชัย เอกปัญญาสกุล)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2560

อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ที่ปรึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย)

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์นิภา ศรีไพโรจน์)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร.วันเพ็ญ ประทุมทอง)

ประกาศคุณูปการ

หากไร้ซึ่งสถาบันอันทรงเกียรติ (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ) และความเมตตาจากครูบาอาจารย์ ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้จะไม่สำเร็จได้ ผู้วิจัยต้องกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ที่คอยชี้แนะด้วยความหวังใยเสมอมา กราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์นิภา ศรีไพโรจน์ ประธานสอบปกป้องปริญญานิพนธ์ ผู้ที่คอยให้คำชี้แนะตั้งแต่ผู้วิจัยเริ่มสอบปริญญานิพนธ์ 3 บท และกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.วันเพ็ญ ประทุมทอง ที่ให้คำปรึกษาและเป็นกรรมการสอบด้วยความเมตตา จนปริญญานิพนธ์เสร็จสมบูรณ์

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ผู้ทรงคุณวุฒิที่ช่วยเมตตาตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมือการวิจัยในทุกขั้นตอน บุคคลที่ให้ความเมตตา ประกอบด้วย รองศาสตราจารย์ ดร. วิภาดา ประสานทรัพย์ รองศาสตราจารย์ ดร. พรรณี สวนเพลง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชีรเดช ชื่นประภาณุสรณ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรรวิภา หงส์งาม ดร.รัฐพล ประดับเวทย์ ดร. ขวัญหญิง ศรีประเสริฐภาพ Mr. Ivan Benedict new ขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดอินทรวีหาร ที่อนุญาตให้ผู้วิจัยได้ใช้โรงเรียนเป็นพื้นที่ทดลองจนปริญญานิพนธ์เสร็จสมบูรณ์ ขอบคุณนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดอินทรวีหารที่ให้ความร่วมมือ ความซน ความไร้เดียงสา เป็นสีสันให้ผู้วิจัยมีรอยยิ้มและกำลังใจในการสอนหรือทำวิจัย ภาพความทรงจำจะยังฝังอยู่ในความรู้สึกของครูทหารคนนี้อย่างตลอดไป ขอบคุณนักเรียนทุกคน ขอบคุณความช่วยเหลือและกำลังใจ จาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภาวินี รอดประเสริฐ และน้องๆ ทีมงานมดงาม (นักศึกษาสวนดุสิต) ที่เป็นกำลังใจและคอยช่วยเหลือมาโดยตลอด

ขอบคุณ บุคคลสำคัญที่คอยผลักดันทุกอย่างตั้งแต่รู้จักกันมา ว่าที่ร้อยตรีจตุพล ดวงจิตร ผู้ที่มีความอดทน อดกลั้น ชี้นะด้วยความพยายามและสม่ำเสมอ จนทำให้ผู้วิจัยสามารถฝ่าฟันจนมาถึงวันนี้ หากไม่มีบุคคลคนนี้ ผู้วิจัยคงไม่มีโอกาสในการพัฒนาทักษะชีวิตหลายๆ ด้าน ขอบคุณคนในครอบครัวที่ทำให้สู้มาจนถึงทุกวันนี้

พิมพ์ทิพย์ ดวงจิตร

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	4
ความสำคัญของการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย	9
สมมติฐานในการวิจัย	10
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
หลักสูตรกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ตามหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551	12
แนวคิดเกี่ยวกับการสอนตามแนวคิดทฤษฎีธรรมชาติ (The Natural Approach)	16
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการฟัง	35
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสามารถทางการพูด	54
แนวคิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย	59
ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ	79
3 วิธีการดำเนินการวิจัย	87
การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง	87
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	88
แบบแผนที่ใช้ในการวิจัย	94
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	96
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	98
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	98
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	98
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	99

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	102
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	103
สมมติฐานในการวิจัย.....	103
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	104
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	105
สรุปผลการวิจัย.....	105
อภิปรายผลการวิจัย.....	106
ข้อเสนอแนะ.....	109
บรรณานุกรม.....	110
ภาคผนวก.....	123
ภาคผนวก ก คะแนนความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของกลุ่ม ทดลองก่อนและหลังการ ทดลอง.....	124
ภาคผนวก ข แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยการสอนตามแนวทฤษฎี ธรรมชาติประกอบกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (At school)	126
ภาคผนวก ค คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	151
ภาคผนวก ง แบบทดสอบวัดความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ: แบบทดสอบปากเปล่า (Oral test) ชุดที่ 1 และชุดที่ 2.....	153
ภาคผนวก จ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน My School.....	162
ภาคผนวก ฉ ค่า IOC แบบสอบถาม.....	186
ภาคผนวก ช ค่า Reliability แบบสอบถาม.....	188
ภาคผนวก ซ แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนตาม แนวทฤษฎีธรรมชาติประกอบกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน.....	190
ภาคผนวก ฌ รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย.....	194
ภาคผนวก ญ ภาพกิจกรรมการเรียนการสอน.....	197
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	205

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 เกณฑ์การให้คะแนนทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ.....	92
2 การทดลองแบบ (One-group Time series Design)	94
3 สรุปการดำเนินการทดลองของกลุ่มทดลอง (experimental-group) ที่จัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีธรรมชาติประกอบกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน	95
4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติประกอบกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน.....	99
5 วิเคราะห์ผลการพัฒนาความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติประกอบกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน.....	100
6 การวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ของการพัฒนาความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในแต่ละช่วงเวลาการวัด.....	100
7 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติประกอบกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนของนักเรียน.....	102
8 คะแนนความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ.....	125
9 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบการวัดความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบแบบปากเปล่า (Oral test).....	152
10 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม “ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ”	187

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	9
2 ระบบของภาษา 3 ระดับ.....	17
3 กระบวนการรับรู้ภาษากับการสกัดกันทางจิต.....	21
4 กระบวนการในการพัฒนาความคิดรวบยอด.....	23
5 ระบบสื่อมัลติมีเดียเพื่อการเรียนการสอน.....	67
6 กระบวนการพัฒนาสื่อมัลติมีเดียเชิงระบบ.....	72
7 ขั้นตอนการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์	73
8 ความพึงพอใจนำไปสู่การปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ.....	83
9 ผลการพัฒนาความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.....	101

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การสื่อสารระหว่างมนุษย์มีวิธีสื่อสารกันได้หลากหลายวิธี ไม่ว่าจะเป็นการสื่อสารโดยใช้ท่าทาง สัญลักษณ์ รวมถึงการสื่อสารโดยการพูด และลักษณะของการพูดก็มีความแตกต่างกันไปตามแต่ละถิ่นฐานวัฒนธรรม และภาษาก็ยังมีส่วนอย่างยิ่งในการดำรงชีวิตของมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นการสื่อสารเพื่อความเข้าใจระหว่างบุคคล ครอบครัว ชุมชน สังคม อันนำมาสู่การพัฒนาในทุกๆ ด้าน

ในทศวรรษที่ผ่านมา วิถีชีวิตและความเป็นอยู่ของคนไทยเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วและเห็นได้อย่างชัดเจน ทั้งนี้ เป็นผลสืบเนื่องมาจากการพัฒนาการของเทคโนโลยีสารสนเทศในช่วงของปลายคริสต์ศตวรรษที่ 20 เทคโนโลยีสร้างสภาพโลกไร้พรมแดนหรือโลกาภิวัตน์ (Globalization) และทุกวันนี้จะมีสารสนเทศที่มีมวลมหาศาลเข้ามายังประเทศไทย สารสนเทศเหล่านี้ส่วนใหญ่ล้วนแต่เป็นภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาสากล ดังนั้น ระบบการศึกษาของไทยในขณะนี้จึงต้องพัฒนาความสามารถด้านภาษาอังกฤษของคนไทยที่อยู่ในระดับที่จะรับและเข้าใจสารสนเทศภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี ตลอดจนสามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารสนเทศไปยังประชาคมโลกได้ถูกต้องและเหมาะสม การใช้ภาษาอังกฤษของคนไทยจะช่วยให้ประเทศไทยติดต่อกับประชาคมโลกได้ด้วยความเข้าใจอันดี อันจะก่อให้เกิดสันติสุขและอยู่ร่วมกันได้โดยไม่ก่อให้เกิดข้อขัดแย้งในยุคสังคมโลกยุคโลกาภิวัตน์ เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษาการแสวงหาความรู้การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิสัยทัศน์ของชุมชนโลกและตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และสามารถใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 220)

หน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการกำหนดนโยบายและการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติได้ตระหนักถึงปัญหาของการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของคนไทย และพยายามที่จะปรับปรุงให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ให้ผู้เรียนมีความสามารถในระดับที่สามารถที่จะติดต่อสื่อสารได้ โดยพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถทางภาษาที่สำคัญสองด้านควบคู่กันไป สามารถใช้ภาษาเพื่อเข้าสู่สังคมและวัฒนธรรม (Socio-Cultural

Functions) เพื่อสื่อความหมายโดยใช้ภาษาอย่างถูกต้องตามหลักภาษาและเหมาะสมกับสถานการณ์ที่ใช้ (Cognitive Linguistic Functions) (กรมวิชาการ. 2539: 1)

ในการจัดกระบวนการเรียนการสอน มุ่งเน้นให้มีการฝึกทักษะในการใช้ภาษา ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ส่งเสริมผู้เรียนให้รู้วิธีการเรียนภาษาอันจะนำไปสู่การเรียนรู้ที่พึ่งตนเองได้ สามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) การจัดการเรียนการสอนจึงมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถทางภาษา ด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน จำเป็นต้องอาศัยการฝึกฝนเป็นอย่างดีเป็นทักษะที่ติดกับผู้เรียนได้นานที่สุด ทำให้สามารถเชื่อมโยงและบูรณาการกับทักษะอื่นๆ ได้ง่าย (วิไล ตันเสียงสม. 2548: 1) การจัดการเรียนการสอนสาระภาษาเพื่อการสื่อสาร มุ่งเน้นการใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม ซึ่งทักษะการฟังและการพูดเป็นพื้นฐานที่สำคัญที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ภาษาได้ง่ายขึ้น ซึ่งเป็นทักษะทางภาษาที่มนุษย์ใช้มากที่สุด

กระทรวงศึกษาธิการได้เล็งเห็นความสำคัญและประโยชน์ของภาษาอังกฤษในการสื่อสารจึงกำหนดให้มีการเรียนวิชาภาษาอังกฤษตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานตั้งแต่ช่วงชั้นที่ 1 ถึงช่วงชั้นที่ 4 เพื่อให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม แต่จากสภาพปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยนั้น การที่จะทำให้การเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสัมฤทธิ์ผลได้นั้น ยังเป็นเรื่องยาก เพราะนักเรียนไทยยังไม่สามารถสื่อสารกับชาวต่างประเทศ หรือใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันได้ โดยเฉพาะการฟังและการพูด ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐาน การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจึงไม่ประสบความสำเร็จ ดังที่ผลการวิจัยของ กรินทร์ สหเสียนต์ (2540: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและพบว่าสาเหตุที่เกิดจากครู คือ ครูขาดความแม่นยำในเนื้อหา ขาดทักษะภาษาโดยเฉพาะทักษะการพูด ขาดความชำนาญด้านวิธี/เทคนิคการสอน รวมทั้งไม่สามารถปรับปรุงหรือพัฒนาวิธีการสอนของตนให้เหมาะสมกับนักเรียนได้ และครูขาดโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ซึ่งสอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ (2541: บทคัดย่อ) ที่เสนอผลวิจัยว่า ครูส่วนใหญ่ยังใช้วิธีสอนแบบเดิม หรือสอนตามคู่มือโดยมิได้มีการปรับให้เหมาะสมกับนักเรียนหรือสภาพห้องเรียน นอกจากนี้ สิริกัญญา ขวัญสำราญ (2540: 2-3) ได้ทำการวิจัยและพบว่า ผู้เรียนไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ เกิดจากหลายประเด็นด้วยกัน เช่น ด้านผู้เรียนขาดความมั่นใจในตนเอง มีความประหม่า ไม่กล้าแสดงออก ขาดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ เพราะถูกบังคับ และเกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และด้านครูส่วนใหญ่มีชั่วโมงสอนมากเกินไป ทำให้มีเวลาในการเตรียมตัวสอนน้อย ไม่มีเวลาในการพัฒนาและใช้สื่อการสอน รูปแบบวิธีการสอนของครูใช้วิธีการสอนแบบบรรยาย โดยลักษณะการสอนยึดตัวครูเป็นศูนย์กลาง ผู้เรียนเป็นผู้รับฟังคำบรรยายจากครู

จากปัญหาที่กล่าวมานี้ การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยไม่ค่อยประสบความสำเร็จเกิดจากทั้งตัวผู้เรียน ผู้สอน หลักสูตร วิธีการสอน ซึ่งส่งผลให้การพัฒนาทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และส่งผลต่อการเรียนรู้หรือพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษในระดับที่สูงขึ้นด้วย ผู้เรียนมีความเห็นว่าการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นเรื่องยาก โดยเฉพาะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ว่าเป็นสิ่งที่ยาก มีทัศนคติในเชิงลบต่อการเรียนภาษาอังกฤษ แม้ประเทศไทยจะดำเนินการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมาเป็นเวลานานแต่ยังไม่ประสบความสำเร็จ กล่าวคือผู้เรียนในทุกระดับการศึกษายังไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ตามจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน

จากมูลเหตุแห่งปัญหาการจัดการเรียนการสอนที่กล่าวข้างต้นไม่ว่าจะเป็น สาระเรียนรู้ เทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอนที่จะต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจที่จะเรียนรู้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีธรรมชาติ ด้วยสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer Assisted Instruction: CAI) เนื่องจากแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาที่สองที่ได้รับความนิยมกันมาก คือ การสอนภาษาด้วยแนวคิดวิธีธรรมชาติ (The Natural Approach) ซึ่งเป็นแนวคิดที่สอนภาษาที่อาศัยลักษณะธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษาแม่พัฒนาโดย แครชเชน และเทอร์เรล Krashen และ Terrell (2000) แนวคิดธรรมชาติให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะการสื่อสาร โดยให้ความสำคัญกับการฟังและการพูดก่อนแล้วจึงไปพัฒนาการอ่านและการเขียน เนื่องจากทักษะการฟังเป็นทักษะที่สำคัญอย่างยิ่งสำหรับช่วงแรกของการเรียนรู้ภาษาเพราะเป็นช่วงที่เด็กยังไม่สามารถสร้างคำพูดได้ เป็นการสอนภาษาที่เน้นการให้ตัวป้อน ทางภาษาหรือ ข้อมูลทางภาษาที่เข้าใจได้มากที่สุด (Comprehensible Input) ให้แก่ผู้เรียนและเป็นแนวคิดที่ให้ความสำคัญต่อความรู้สึกของผู้เรียน มีความมุ่งหมายที่จะทำให้ผู้เรียนมีตัวกลั่นกรองทางด้านจิตใจ (Affective Filter) ที่ลดลงให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้โดยคำนึงถึงการขจัดหรือลดความวิตกกังวลของผู้เรียน ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการรับภาษาจากการได้รับตัวป้อนทางภาษาหรือข้อมูลทางภาษาที่สามารถเข้าใจได้ กล่าวคือทำให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้ภาษาได้ดีขึ้น การสอนภาษาตามแนวคิดวิธีธรรมชาติ (The Natural Approach) จะไม่บังคับให้ผู้เรียนแสดงออกทางภาษาเมื่อผู้เรียนยังไม่พร้อม ผู้เรียนสามารถตอบสนองความเข้าใจทางภาษาด้วยการแสดงท่าทาง เมื่อผู้เรียนพร้อมจึงสามารถแสดงออกทางภาษา เกิดการพัฒนาทักษะการพูดจนกระทั่งผู้เรียนสามารถสร้างประโยคด้วยตนเองได้ในที่สุด(นุรอารี โต๊ะโยะ. 2556: 141-142) และสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน CAI เป็นสื่อที่มีคุณสมบัติสามารถถ่ายทอดได้ทั้ง ข้อความ ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหวและเสียงประกอบ สามารถให้ข้อความ ภาพหรือเสียงประกอบ หยุด ย้อนหลังหรือเริ่มต้นใหม่ได้ตามบรรยากาศขณะจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (บุญส่ง ทันทานนท์และคณะ. 2542: 139-160)

เหตุผลที่ผู้วิจัยพิจารณาการใช้กิจกรรมช่องว่างระหว่างข้อมูลประกอบขณะใช้สื่อ CAI มาใช้ในการวิจัยกับนักเรียนกลุ่มที่มีปัญหาความพร้อมในการใช้ภาษาน้อย หรือกลุ่มเรียนอ่อน เพราะเป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้พูดและผู้ฟังขณะฝึกการสนทนา (Johnson. 1982: 163) ซึ่งในชีวิตจริงนั้นการติดต่อสื่อสารกันระหว่างบุคคลจะเกิดขึ้นต่อเมื่อฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดไม่ทราบข้อมูล ดังนั้นกิจกรรมช่องว่างระหว่างข้อมูลอาจจะเป็นรูปแบบหนึ่งที่เอื้อให้นักเรียนกลุ่มเรียนอ่อนได้พัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการสนทนาด้วยตัวนักเรียนเอง ซึ่งจะนำมาสู่ทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และทำให้ง่ายต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ในระดับสูงต่อไป ผู้วิจัยจึงจะทำการวิจัยการพัฒนาความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ ซึ่งผลการวิจัยอาจเป็นแนวทางในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้ ต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการพัฒนาความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์การวิจัย ดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาพัฒนาความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ

ความสำคัญของการวิจัย

1. ผลการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นแนวทางสำคัญสำหรับครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษ ในการปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีความน่าสนใจ อันจะเป็นการช่วยพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนให้มีศักยภาพเพิ่มมากขึ้น
2. ได้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่มีความหลากหลาย ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาอย่างมีความหมาย สื่อความหมายทางภาษาได้เป็นที่เข้าใจ ช่วยให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าและความสำคัญของการสื่อสารภาษาอังกฤษ รวมถึงมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับที่สูงขึ้นต่อไป และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี
3. รูปแบบวิธีการที่ได้จากการวิจัยใช้เป็นแนวทางในการประยุกต์จัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษไปใช้กับสาระการเรียนรู้อื่นหรือระดับการศึกษาอื่นได้

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดอินทรวีหาร สังกัดสำนักงานเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดอินทรวีหาร สังกัดสำนักงานเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวนห้องเรียน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งสิ้น 33 คน ทั้งนี้ เนื่องจากมีจำนวน 1 ห้องเรียน ผู้วิจัยจึงเลือกนักเรียนห้องดังกล่าวเป็นกลุ่มตัวอย่าง

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้คัดเลือกเนื้อหาที่เป็นรูปแบบการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยเน้นทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 รายวิชาพื้นฐาน ภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ เนื้อหาชื่อ My School

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ผู้วิจัยทำการทดลองสอนกับกลุ่มตัวอย่าง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โดยระยะเวลาในการทดลองรวมทั้งสิ้น 24 คาบเรียน คาบละ 50 นาที เป็นระยะเวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบเรียน โดยแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ปฐมนิเทศนักเรียนและทดสอบก่อนเรียน	2	คาบเรียน
2. ดำเนินการจัดการเรียนการสอน ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ	18	คาบเรียน
3. ทดสอบหลังเรียน	3	คาบเรียน
4. สรุปผลการทดลองและทำการสอบถาม ความพึงพอใจของนักเรียน	1	คาบเรียน
รวม	24	คาบเรียน

5. ตัวแปรที่ศึกษา

5.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ

5.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

5.2.1 ความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

5.2.2 ความพึงพอใจต่อการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้ให้ความหมายของคำ ต่อไปนี้

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ หมายถึง บทเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ที่พัฒนาตามสาระเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ตามกระทรวงศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สร้างขึ้นด้วยคำสั่งภาษาคอมพิวเตอร์ เพื่อใช้สอนซ่อมเสริมนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สาระเรียนรู้ My School เสริมการเรียนรู้ในชั้นเรียนปกติ โดยจัดเนื้อหาเป็นระบบ มีบทนำ วัตถุประสงค์ คำอธิบาย แบบฝึกพร้อมภาพกราฟิกที่แสดงเรื่องราว เป็นรูปภาพ ข้อความ เสียงพูด เสียงดนตรี ลักษณะของบทเรียนจะเน้นการศึกษารายบุคคล เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมสามารถทำการประเมิน และตรวจสอบความเข้าใจ

2. การสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ หมายถึง กระบวนการเรียนการสอนโดยยึดหลักทฤษฎีการสอนภาษาตามแนวคิดทฤษฎีธรรมชาติของ แคลชเชน และเทอร์เรล (Krashen and Terrel. 1983: 94) ซึ่งในการสอนจะให้ผู้เรียนได้ฟังความหมายและข้อความได้ระยะหนึ่ง จากนั้นจึงเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พูดในสิ่งที่

เคยฟังมาแล้ว โดยคำนึงถึงลำดับของภาษาที่ผู้เรียนจะเข้าใจได้อย่างต่อเนื่องและเป็นการเรียนที่มาจากมโนทัศน์ไปสู่ภาษา โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ การจัดการเรียนการสอนมุ่งเน้นพัฒนาทักษะการฟัง-พูดและสร้างความสนใจต่อผู้เรียนได้อย่างเป็นรูปธรรม โดยการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ที่มีทั้ง ภาพและเสียง รวมถึงแบบฝึกหัดหรือกิจกรรม เพื่อกระตุ้นความรู้สึกและดึงดูดความสนใจในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ซึ่งขั้นตอนการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ มีดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นตอนอภิปรายและนำเข้าสู่บทเรียน

ครูชี้แจงจุดประสงค์ของการเรียน แนะนำการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ อธิบายวิธีการจัดการเรียนการสอน กิจกรรม การประเมินผล เพื่อให้นักเรียนมีความผ่อนคลายไม่ตึงเครียด

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นตอนการเรียนรู้เนื้อหาผ่านบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ครูให้นักเรียน เรียนเนื้อหาสาระการเรียนรู้ผ่านบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เช่น คำศัพท์ การอ่านออกเสียง การสะกดคำ รวมถึงการสนทนาประโยคสั้น จากคำศัพท์ (ที่นำเสนอในรูปแบบ ภาพ และเสียงประกอบ) ครูอธิบายประกอบบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เพิ่มเติมเกี่ยวกับคำศัพท์ที่ยากทั้งนี้อาจรวมถึงการทำท่าทางประกอบ เพื่อให้นักเรียนเข้าใจง่ายขึ้น

ขั้นตอนที่ 3 ฝึกฟัง-พูด ทีละส่วน

ให้นักเรียน ฝึกฟัง-พูด ตามที่กำหนดในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยครูผู้สอน ทำการกระตุ้นเพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจเพิ่มขึ้น ทำซ้ำๆ เพื่อให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ และจดจำโดยธรรมชาติ

ขั้นตอนที่ 4 ทบทวนการฟัง-พูด และทำตามคำสั่ง

ครูให้นักเรียนฟังและปฏิบัติตาม คำสั่งบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กำหนด ทั้งนี้ ให้นักเรียนฝึกทุกคนพร้อมๆ กัน และทดสอบให้นักเรียนทำตามคำสั่งตามบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เป็นรายบุคคลเพื่อเป็นการทบทวนเนื้อหา และเป็นการฝึกทบทวนทักษะการฟัง-พูด ของนักเรียน ครูสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วม และพัฒนาการของนักเรียน

ขั้นตอนที่ 5 ให้นักเรียนฝึกทำแบบฝึกหัด และแบบทดสอบ

ครูให้นักเรียนฝึกทำแบบฝึกหัดทบทวนเนื้อหา ที่ได้เรียนมาผ่านใบงาน หรือแบบฝึกหัด

3. การสอนโดยทฤษฎีธรรมชาติ (The Natural Approach) หมายถึง การสอนโดยยึดหลักการรับรู้ภาษา (Language Acquisition) เน้นการให้ปัจจัยป้อน (Input) มากกว่าการฝึกการปฏิบัติ การเตรียมสภาพทางอารมณ์ในการเรียนรู้ การให้ความใส่ใจกับผู้เรียนก่อนที่จะให้ผู้เรียนพยายามใช้ภาษาด้วยตนเอง สื่อการเรียนการสอนจะเน้นปัจจัยป้อนทางภาษาที่เป็นที่

เข้าใจได้แก่ผู้เรียน ซึ่งเป็นแนวทางในการจัดกระบวนการเรียนการสอนและกิจกรรมที่สอดคล้องเหมาะสมกับกระบวนการรับรู้และเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

4. การสอนทักษะการฟัง-การพูดตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ (The Natural Approach) หมายถึง การสอนทักษะการฟัง – พูดภาษาอังกฤษ แก่ผู้เรียนโดยยึดหลักทฤษฎีการสอนภาษาตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ ของ แครชเชน และเทอร์เรล (Krashen and Terrell) จึงเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พูดในสิ่งที่เคยฟังมาแล้ว โดยการที่พูดนั้นไม่มีการบังคับ นอกจากนี้ยังคำนึงถึงลำดับของภาษาที่ผู้เรียนเข้าใจได้อย่างต่อเนื่อง และเป็นการเรียนจากมโนทัศน์ไปสู่การใช้ภาษา เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจและลดความวิตกกังวลต่างๆ ทำให้การพูดภาษานั้นง่ายและถูกต้องมากขึ้น รวมทั้งการใช้วิธีสื่อความหมายด้วยภาษากาย (Language Body Communication) และการใช้สื่อประกอบการสอนด้วย

5. ความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถทางการฟังและเข้าใจความหมายของคำหรือประโยคหรือข้อความ และสามารถพูดโต้ตอบกับคู่สนทนาในสถานการณ์ต่างๆ ได้ตามลักษณะหน้าที่ของภาษา ซึ่งแยกได้ ดังนี้ การฟังคือ ฟังบทสนทนาหรือเรื่องเล่าสั้นๆ แล้วตอบคำถามและบอกลำดับเหตุการณ์หรือลำดับของเรื่องได้ การพูดคือพูดเล่าเรื่องเกี่ยวกับสิ่งที่ตนเองชอบและไม่ชอบ พูดสื่อความเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน ทั้งการฟังและการพูดสามารถวัดได้จากคะแนนวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการฟัง-พูด โดยใช้แบบทดสอบแบบ Oral test โดยมีการกำหนดพฤติกรรมของระดับความสามารถของผู้เรียนอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งในการวิจัยนี้ใช้เกณฑ์การประเมินทักษะภาษาด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ดัดแปลงมาจากเกณฑ์การวัดความสามารถของ (ทองใบ ทองภูบาล. 2553: 97; อ้างอิงจาก เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2550: 200)

6. ความพึงพอใจต่อการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ หมายถึง ผู้เรียนมีความรู้สึกหรือความคิดเห็นไม่ว่าจะเป็นทางบวกหรือทางลบในวิธีการสอน ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านผู้สอน โดยกำหนดกรอบที่จะประเมิน แบ่งประเด็นที่จะประเมินเป็น 4 ด้าน ดังนี้

6.1 ด้านเนื้อหาจากบทเรียน หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อเนื้อหาบทเรียนที่เกี่ยวกับ ความเหมาะสมกับความรู้ของนักเรียน ความทันสมัย ความน่าสนใจและปริมาณเหมาะสมกับเวลาที่ใช้สอน

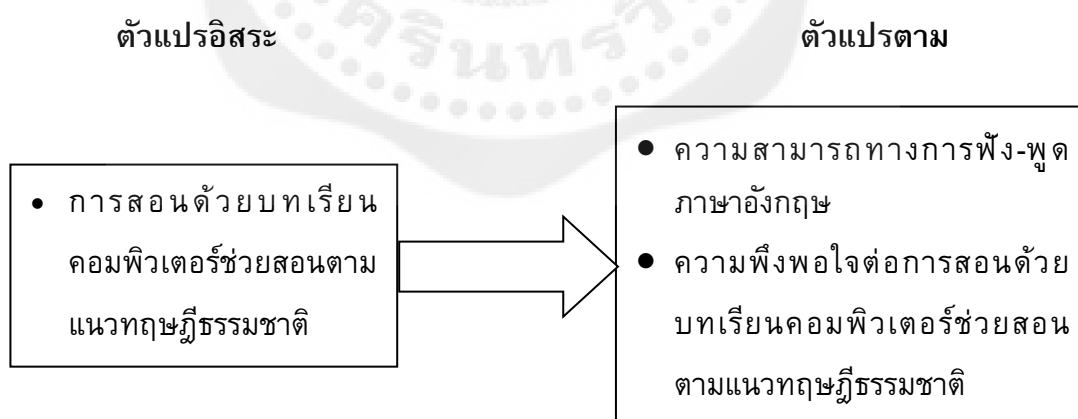
6.2 ด้านกิจกรรมการสอน หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการสอนเกี่ยวกับ การสอนที่เป็นขั้นตอน ความเหมาะสมกับเวลา ผู้เรียนมีส่วนร่วมกิจกรรมเหมาะสมกับผู้เรียน และกิจกรรมมีความสนุกสนานเพลิดเพลิน

6.3 ด้านสื่อการเรียนการสอน หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อสื่อการเรียนการสอนเกี่ยวกับ ความทันสมัยของสื่อ ความสอดคล้องกับเนื้อหา การดึงดูดความสนใจ ความง่ายต่อการเข้าใจ และการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความคิดที่จะตั้งคำถาม

6.4 ด้านผู้สอน หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อครูผู้สอนเกี่ยวกับ ความรู้ของผู้สอน ความเป็นกันเอง ความชัดเจนในการชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการสอน เทคนิคการสอนให้เข้าใจง่าย และความอดทนต่อผู้เรียนเมื่อถูกซักถาม โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยแบบสอบถามความพึงพอใจ เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของ ลิเคิร์ท (Lihert' Scale)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การพัฒนาความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ ครั้งนี้ผู้วิจัย ได้นำหลักการและทฤษฎีวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติของ แคลชเชน และเทอร์เรล (Krashen and Terrell, 1983: 26-132) มาประยุกต์ใช้ในการวิจัย ประกอบกับการจัดการสอนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยผู้เรียนจะสามารถเรียนภาษาได้จากประสบการณ์ของตนเองและสื่อการสอนอย่างเป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษา อันจะเป็นการสร้างฐานการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในระดับที่สูงขึ้น ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมุติฐานของการวิจัย

สมมุติฐานในการวิจัยนี้ คือ นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติมีพัฒนาการความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ หลังการทดลองสูงขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

1. หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
 - 1.1 โครงสร้างหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
 - 1.2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
 - 1.3 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดชั้นปี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. แนวคิดเกี่ยวกับการสอนตามแนวคิดทฤษฎีธรรมชาติ (The Natural Approach)
 - 2.1 แนวคิดทฤษฎีธรรมชาติ (The Natural Approach)
 - 2.2 บทบาทของครู นักเรียน และอุปกรณ์ที่ใช้สอน
 - 2.3 การเรียนภาษาแบบตามแนวธรรมชาติ
 - 2.4 กลวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ
 - 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถทางการฟัง
 - 3.1 ความหมายของการฟัง
 - 3.2 ความสำคัญของการฟัง
 - 3.3 จุดมุ่งหมายของการฟัง
 - 3.4 ความสามารถทางการฟัง
 - 3.5 การสอนทักษะการฟัง
 - 3.6 การวัดและประเมินผลความสามารถทางการฟัง
 - 3.7 เกณฑ์การประเมินความสามารถทางการฟัง
 - 3.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการฟัง
4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถทางการพูด
 - 4.1 ความหมายของการพูด
 - 4.2 การจัดกิจกรรมการสอนพูด
 - 4.3 การวัดและประเมินผลความสามารถทางการพูด

- 4.4 งานวิจัยที่เกี่ยวกับความสามารถทางการพูด
- 5. แนวคิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย
 - 5.1 ความหมายของคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย
 - 5.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย
 - 5.3 คุณประโยชน์ของสื่อมัลติมีเดียต่อการเรียนการสอน
 - 5.4 ข้อจำกัดของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
 - 5.5 การพัฒนาบทเรียน
 - 5.6 งานวิจัยที่เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย
- 6. ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ
 - 6.1 ความหมายความพึงพอใจ
 - 6.2 ทฤษฎีความพึงพอใจ
 - 6.3 งานวิจัยที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ

1. หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ตาม หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1.1 โครงสร้างหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้ง เจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

1.1.1 หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐาน ของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสดำเนินการศึกษอย่างเสมอภาค และมีคุณภาพ
3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น

4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้

5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

6. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกกระบบ และตาม อรรถาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้และประสบการณ์

1.1.2 จุดหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดีมี ปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมาย เพื่อให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเองมี วินัยและปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง

2. มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้ เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต

3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย

4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นใน วิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และ พัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกัน ในสังคมอย่างมีความสุข

เพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปตามหลักการ จุดมุ่งหมายและมาตรฐานการ เรียนรู้ที่กำหนดไว้ให้สถานศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องมีแนวปฏิบัติในการจัดหลักสูตรสถานศึกษา กรมวิชาการ (2551: 239-241) จึงได้กำหนดโครงสร้างของหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เกี่ยวกับการจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ ดังนี้

1.2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้สรุปความสำคัญของการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศเอาไว้ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 255: 239) ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือ สำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความ เข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทาง วัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษา และวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง

เจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้นและมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต

ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่นๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลกและสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

1. ภาษาเพื่อการสื่อสารการใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ดีความ นำเสนอข้อมูลความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

2. ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

3. ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นการใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

4. ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลกการใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

1.3 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดชั้นปี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 : เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด 1.ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำง่ายๆ ที่ฟังและอ่าน

2. อ่านออกเสียงประโยค ข้อความ และบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน

3. ระบุนวาทภาพ สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายตรงตามความหมายของประโยค และข้อความสั้นๆ ที่ฟังหรืออ่าน

4. บอกใจความสำคัญ ตอบคำถามจากการฟัง อ่านบทสนทนาและนิทานง่าย ๆ หรือเรื่องสั้น ๆ

มาตรฐาน ต 1.2: มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

- ตัวชี้วัด 1. พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล
2. ใช้คำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาต และให้คำแนะนำง่าย ๆ
3. พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่าย ๆ
4. พูด/เขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว

5. พูด/เขียนแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว และกิจกรรมต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

มาตรฐาน ต 2.1 : เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

- ตัวชี้วัด 1. พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวเองและเรื่องใกล้ตัว
2. เขียนภาพ แผนผัง และแผนภูมิแสดงข้อมูลต่างๆ ตามที่ฟังหรืออ่าน
3. พูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 : เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัด 1. ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

2. ตอบคำถาม/บอกใจความสำคัญของเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลองและชีวิตความเป็นอยู่ง่าย ๆ ของเจ้าของภาษา

3. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

มาตรฐาน ต 2.2 : เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและวัฒนธรรมไทยและนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ตัวชี้วัด 1. บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำ (Order) ตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1: ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตน

ตัวชี้วัด 1. ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 4.1 : ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัด 1. ฟัง พูด และอ่าน/เขียน ในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษามาตรฐาน ต 4.2 : ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนความรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัด1. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่างๆ

2. แนวคิดเกี่ยวกับการสอนตามแนวคิดทฤษฎีธรรมชาติ (The Natural Approach)

แนวทฤษฎีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาที่สำคัญคือแนวคิดและหลักการที่มุ่งเน้นกระบวนการเรียนรู้อย่างเป็นธรรมชาติ ซึ่งจะเป็นกลไกที่จะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการใช้ภาษาในบริบทของสถานการณ์และวัฒนธรรมที่หลากหลายได้ โดยสามารถสื่อความได้ทั้งภาษาพูด ภาษาเขียน และภาษากาย ตามจุดมุ่งหมายที่แตกต่างกัน แนวทฤษฎีต่างๆ ที่เป็นแนวคิดและหลักการสำคัญสำหรับการพัฒนาการสอนแบบมุ่งประสบการณ์มีอยู่หลากหลายประการด้วยกัน ในที่นี้ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2547: 31-44) ได้สรุปแนวการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ ดังนี้

2.1 แนวคิดทฤษฎีธรรมชาติ (The Natural Approach)

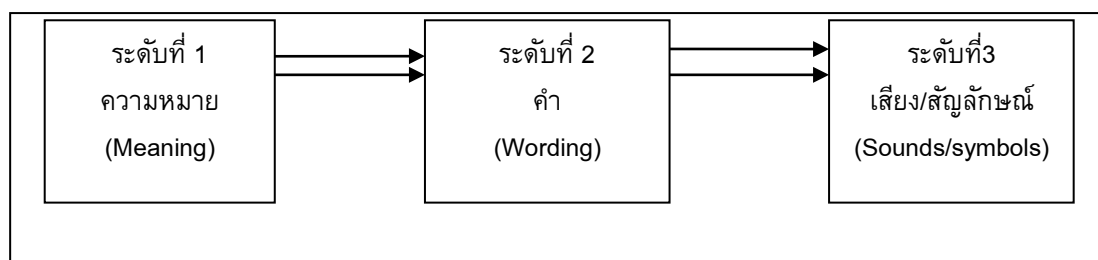
ช่วงปลายศตวรรษที่ 19 เป็นต้นมา นักการศึกษาได้ให้ความสนใจและเห็นความสำคัญของการจัดกระบวนการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หรือที่เรียกว่า “ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง” โดยทำการศึกษาและวิเคราะห์วิธีการรับรู้และเรียนรู้ของผู้เรียนมากขึ้น เพื่อศึกษากระบวนการของกลไกในการเรียนรู้โดยธรรมชาติ ซึ่งจะต้องสอดคล้องกับความสนใจ เจตคติรวมทั้งความต้องการในการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วย กลไกสำหรับการเรียนรู้ที่สำคัญ สมอง ซึ่งเป็นอวัยวะที่ทำหน้าที่เสมือนศูนย์บัญชาการของมนุษย์ในการเรียนรู้ การศึกษากลไกการทำงานของสมองสามารถทำให้เข้าใจกระบวนการเรียนรู้ของมนุษย์ที่ถูกต้องและเป็นแนวทางในการจัดกระบวนการเรียนการสอนและกิจกรรมให้สอดคล้องเหมาะสมกับกระบวนการรับรู้และเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพได้ การศึกษาแนวทฤษฎีธรรมชาติในการพัฒนาภาษาจึงมีประเด็นต่างๆ ที่สำคัญดังต่อไปนี้

1. สมองกับการเรียนรู้ของมนุษย์ (Brain and human learning)

ราตรี สุดทรวง (2535: 327-328) ผู้เชี่ยวชาญด้านประสาทสรีรวิทยาและสรีรวิทยาของคณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยกล่าวถึงความหมายของภาษาไว้ว่า ภาษาเป็นกระบวนการทางจิตใจที่มีศูนย์กลางอยู่ในสมอง เป็นการแสดงออกถึงการเรียนรู้ข้อมูลของสิ่งแวดล้อมทางอวัยวะรับรู้ความรู้สึกต่างๆ และวิเคราะห์ข้อมูลนั้น โดยใช้ประสบการณ์ในอดีตเพื่อทำให้เกิดความคิดและการตอบสนองในรูปของการพูด การเขียน หรือการกระทำอื่นๆ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของภาษาออกมา ดังนั้นการสื่อสารทางภาษาต้องใช้บริเวณของสมองที่เกี่ยวข้องหลายส่วนด้วยกัน กระบวนการเข้าใจภาษาต้องเกิดขึ้นอย่างเป็นขั้นตอน

2. การพัฒนาภาษา (Language development)

หลักการสำคัญของการจัดหลักสูตรการเรียนภาษาคือความเข้าใจเกี่ยวกับธรรมชาติของภาษาและการพัฒนาภาษา ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ บรรลุเป้าหมายในการสื่อสารได้อย่างแท้จริงไมเคิล ฮัลลiday (Halliday, 1978) นักภาษาศาสตร์ผู้มีชื่อเสียงในด้านการพัฒนาภาษาได้เสนอความคิดเกี่ยวกับการพัฒนาภาษาไว้โดยสรุปว่า ภาษาเป็นเสมือนแหล่งข้อมูล ความหมายของภาษาคือสิ่งที่คนทั่วไปสามารถสื่อสารได้และใช้เป็นเครื่องมือเพื่อการสื่อสาร เมื่อใดก็ตามที่ใช้ภาษา ผู้พูดหรือผู้เขียนจะสร้างความหมายโดยผู้ฟังหรือผู้อ่านจะตีความจากเสียงที่พูดหรือสัญลักษณ์ที่สื่อ ความนั้นๆ ภาษาไม่ใช่เป็นเครื่องในการสื่อความหมายได้แต่เพียงอย่างเดียว แต่เราอาจสื่อความหมายได้ด้วยการวาดรูป ใช้ท่าทาง หรือรูปภาพ มนุษย์เราได้พัฒนารูปแบบของภาษาพูดและภาษาเขียนมาใช้กันนับเป็นพันๆปี ทั้งนี้ก็เพื่อการสื่อความหมาย หรือเพื่อการสื่อสารระหว่างกันและกันในแต่ละชุมชนหรือกลุ่มสังคม ภาษาจึงเป็นระบบของการสร้างความหมาย (semiotic system) ซึ่งประกอบไปด้วยส่วนต่างๆที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน และมีระบบ ซึ่งอาจจัดได้เป็น 3 ระดับคือ 1) ความหมาย (meaning) 2) คำ (Wording) และ 3) เสียงหรือสัญลักษณ์ (Sounds/symbols) ดังภาพที่ 2 (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2550: 38)

ภาพประกอบ 2 ระบบของภาษา 3 ระดับ

ที่มา: เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2550: 38

คำจำกัดความของ “คำ” จะรวมไปถึงหน่วยย่อยอื่นๆ ของภาษาอันได้แก่ ไวยากรณ์ จึงให้คำจำกัดความของ “คำ” ในระดับ 2 นี้รวมไปถึงไวยากรณ์ (lexicon grammar) ด้วย นอกจากนี้ระบบของเสียงและสัญลักษณ์ก็จะหมายถึงระบบเสียง (phonology) และระบบตัวสัญลักษณ์ หรือ อักษร (graphology) ด้วยเช่นเดียวกัน หน่วยพื้นฐานของภาษา (The basic unit of language) ก็คือเนื้อความ (text) ซึ่งอาจเป็นได้ทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน เนื้อความเกิดขึ้นได้จากการสร้างความหมายของคนๆหนึ่ง หรือกลุ่มคนกลุ่มหนึ่ง ซึ่งอาจจะสั้นหรือยาวเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการก็ได้ เนื้อความหนึ่งๆ จะอยู่ในบริบทที่จะเปรียบเสมือนภูมิหลังซึ่งจะสัมพันธ์กันสถานการณ์ วัฒนธรรมและกาลเทศะของการใช้ภาษานั้นๆ ด้วย (Halliday. 1978; Sebeok. 1991; Walker. 1994; Christie. 1994)

ฮัลลiday (เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์. 2547: 38-39; อ้างอิงจาก Halliday. 1978) ได้อธิบายไว้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความหมายและการพัฒนาภาษาไม่อาจแยกออกจากกันได้ การเรียนภาษาจำเป็นต้องอาศัยการปฏิบัติและการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอนอย่างมีความหมาย ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้ระบบของการสร้างความหมายซึ่งจะต้องสัมพันธ์กันกับบริบท โดยเฉพาะบริบททางสังคม (Social context) เคนเนท กูดแมน (Goodman K., 1986: 26-28) ให้ความเห็นที่สอดคล้องกันโดยเน้นแนวทฤษฎีการสอนแบบองค์รวม (whole language approach) ซึ่งเน้นการพัฒนาทักษะทางภาษาของผู้เรียนอย่างเป็นธรรมชาติ โดยที่ผู้เรียนจะต้องใช้องค์ประกอบทางภาษาครบทุกส่วนของหน่วยภาษา การสื่อความหมายจึงจะเป็นไปได้โดยง่าย นอกจากนี้การใช้ภาษานั้นๆ จะต้องอยู่ในบริบททั้งที่เป็นของส่วนตนและสังคมด้วย ผู้เรียนจะเรียนรู้วิธีสื่อความหมายได้ก็ด้วยกระบวนการปฏิบัติของตนเอง ซึ่งจะตัดสินใจได้เองว่าจะใช้ภาษาเมื่อใด ใช้เพื่ออะไรและด้วยเหตุผลใด ภาษาและความคิดจะเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน การสอนภาษาโดยรวมตามธรรมชาติจึงต้องคำนึงถึงเสียง ตัวอักษร วลี ประโยคและข้อความเช่นเดียวกันกับโมเลกุล อะตอม และส่วนย่อยของอะตอมที่ประกอบเข้าเป็นสิ่งที่ต่างๆ ได้ ยกตัวอย่างเช่น หากเรารู้เอาโต๊ะไม้ออกและตัดไม้นั้นเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อย โต๊ะก็จะเป็นโต๊ะอีกต่อไป และไม่มีใครเข้าใจได้ว่าสิ่งนั้นจะเป็นโต๊ะได้อย่างไร

แครชเชน และเทอร์เรลล์ (เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์. 2547: 38; อ้างอิงจาก Krashen and Terrell. 1983: 1-17) นักทฤษฎีการสอนภาษาแบบธรรมชาติ ได้สรุปไว้ในทำนองเดียวกันว่าการเน้นความหมายเป็นสิ่งสำคัญสิ่งแรกในการสอนภาษา เนื่องจากภาษาเป็นพาหนะแห่งการสื่อความหมาย ดังนั้นการรับรู้ภาษาจะเกิดขึ้นได้ต่อเมื่อคนเราเข้าใจความหมายต่างๆ ในภาษาเป้าหมาย (target language) แล้ว คำศัพท์จะบ่งบอกความหมายของข้อมูลต่างๆ ได้เป็นประการสำคัญ ไวยากรณ์จะมีบทบาทในฐานะเป็นองค์ประกอบที่จะช่วยให้ข้อมูลเป็นที่เข้าใจได้ดีขึ้นเท่านั้น แต่มีใช้สิ่งที่สำคัญที่สุด การเรียนรู้ภาษาจึงต้องกระทำเป็นขั้นตอน โดยเฉพาะการเข้าใจโครงสร้างไวยากรณ์ แนวทฤษฎีการสอนแบบธรรมชาติจะเน้นการให้ปัจจัยป้อน การเตรียมสภาพทางอารมณ์ในการเรียนรู้และการให้การใส่ใจในการเรียนรู้แก่ผู้เรียนใน

ระยะหนึ่ง ก่อนที่จะให้ผู้เรียนพยายามใช้ภาษาด้วยตนเอง สื่อการเรียนการสอนจะช่วยเน้นให้ บั๊จยบ๊อนทางภาษาเป็นที่เข้าใจได้แก่ผู้เรียน ผู้เรียนภาษาจำเป็นต้องเข้าใจภาษาซึ่งเป็นบั๊จยบ๊อนเสียก่อน บั๊จยบ๊อนนั้นๆ จะรวมโครงสร้างภาษาไว้เป็นส่วนหนึ่ง ซึ่งผู้เรียนสามารถเรียนรู้ และเข้าใจได้ในขั้นต่อไป ภาษาจะประกอบด้วยคำ โครงสร้างและสาระของเนื้อความ “คำ” จะ ใช้เพื่อเข้าใจคำพูดหรือตัวเขียน คำจะสร้างความหมายหรือสาระของเนื้อความที่สำคัญได้ นอกจากนี้คำในสาระของเนื้อความ จำเป็นต้องอาศัยไวยากรณ์เป็นตัวกำหนดโครงสร้าง สาระ ของเนื้อความที่ซับซ้อน ย่อมจะมีโครงสร้างไวยากรณ์ที่ซับซ้อนขึ้นด้วย แม้ว่าโครงสร้าง ไวยากรณ์จะมีความสำคัญแต่ก็ไม่จำเป็นที่ผู้เรียนหรือการสร้างสื่อการเรียนการสอนภาษาจะต้อง มีการวิเคราะห์แยกแยะโครงสร้างไวยากรณ์เหล่านั้น เพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้เป็นพิเศษ นอกเหนือ ความหมายโดยรวมของภายในบริบทที่มีอยู่นอกจากนี้ แครชเชน และเทอร์เรลล์ (Krashen; & Terell.1983) ได้เสนอสมมติฐานของแนวทฤษฎีการสอนแบบธรรมชาติ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาในแนวโน้มปัจจุบันได้ ดังนี้

1) สมมติฐานเกี่ยวกับการเรียนรู้และรับรู้ (Language learning and language acquisition hypothesis)

สมมติฐานดังกล่าวหมายถึง แนวทางธรรมชาติในการเรียนภาษาของเด็ก เช่นเดียวกับการพัฒนาภาษาแม่ การรับรู้ภาษาเป็นกระบวนการทางธรรมชาติที่จะเกี่ยวข้องกับ การพัฒนาความสามารถทางภาษา โดยเข้าใจภาษาเพื่อสื่อความหมายให้เป็นที่เข้าใจได้ในทาง ตรงกันข้ามการเรียนรู้ภาษา โดยเข้าใจภาษาและใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายให้เป็นที่เข้าใจได้ ในทางตรงกันข้ามการเรียนรู้ภาษา หมายถึงกระบวนการที่ภาษาได้รับการพัฒนาโดยอาศัย กฎเกณฑ์ ต่างๆ ซึ่งมีผลต่อความรู้ภายนอกเกี่ยวกับรูปแบบของภาษา และรู้ว่าภาษาเป็น อย่างไร การเรียนรู้ภาษาจำเป็นต้องอาศัยการสอนอย่างเป็นทางการ โดยที่ผู้เรียนจะต้อง คำหนึ่งถึงกฎเกณฑ์ทางภาษาอยู่ตลอดเวลา ในขณะที่การรับรู้ภาษาจะเน้นกระบวนการเรียนที่ เป็นธรรมชาติอย่างค่อยเป็นค่อยไปและเน้นบูรณาการของการใช้ภาษาเพื่อการสื่อความหมาย เป็นสำคัญ

2) สมมติฐานกับการจัดลำดับธรรมชาติ (The natural order hypothesis)

สมมติฐานข้อนี้หมายถึงลำดับของการรับรู้ภาษาแรกและภาษาที่สองซึ่งอาจจะ มีบางอย่างที่คล้ายคลึงกันและสามารถคาดคะเนได้ ข้อผิดพลาดในการพัฒนาภาษาจะเกิดขึ้นใน ตัวผู้เรียนไม่ว่าจะเป็นภาษาใดก็ตามและข้อผิดพลาดนั้นๆ จะเป็นสัญญาณแห่ง กระบวนการพัฒนาของผู้รับภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ

3) สมมติฐานเกี่ยวกับการตรวจสอบ (The monitor hypothesis)

สมมติฐานข้อนี้หมายถึงการที่ผู้เรียนภาษาอาจได้ความรู้ที่จะแก้ไขตนเองเมื่อ ต้องการสื่อความหมายของภาษาได้ แต่การเรียนรู้นั้นๆ จะต้องอาศัยการใช้กฎเกณฑ์ของภาษา

เช่น ความรู้เกี่ยวกับไวยากรณ์เป็นตัวกำหนด จากงานวิจัยต่างๆ พบว่าผู้เรียนสามารถเกิดการเรียนรู้ได้ด้วยเงื่อนไข 3 ประการคือ

ก. มีเวลาเพียงพอที่จะเลือกและรู้จักการนำกฎเกณฑ์มาใช้

ข. ใส่ใจกับรูปแบบของภาษา โดยคำนึงถึงความถูกต้องและแบบของผลในการนำไปใช้

ค. มีความเข้าใจเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ของภาษา ซึ่งมีอยู่ด้วยกันสองลักษณะคือ กฎเกณฑ์ทางภาษานั้นจะต้องง่ายแก่การเข้าใจและต้องไม่มีการเปลี่ยนแปลงที่ซับซ้อนหรือเปลี่ยนรูปแบบใหม่ได้หลายๆ แบบ

4) สมมติฐานเกี่ยวกับปัจจัยป้อน (The input hypothesis)

สมมติฐานข้อนี้จะหมายถึงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่ผู้เรียนได้รับการเสนอเกี่ยวกับภาษาหรือปัจจัยป้อนและการรับรู้ภาษาซึ่งจะเกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริงสำคัญ 4 ประการดังนี้

ก. เป็นสมมติฐานเกี่ยวกับการรับรู้ภาษา มิใช่การเรียนรู้ภาษา

ข. คนเราจะรับภาษาได้ดีที่สุด โดยการเข้าใจปัจจัยป้อนที่เป็นที่เข้าใจได้ (Comprehensible input) จุดสำคัญในการเริ่มโปรแกรมทางภาษาคือให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจสิ่งที่ได้ฟังและอ่าน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนพูดหรือเขียนได้อย่างคล่องแคล่วในระยะเวลาต่อมา ความสามารถในการพูดย่อมจะเกิดขึ้นหลังจากที่ผู้เรียนสามารถรับรู้ภาษาปัจจัยป้อนแล้ว และสามารถพัฒนาการรับรู้ในขั้นต่อไปได้

ค. ความสามารถที่จะพูดได้อย่างคล่องแคล่วไม่จำเป็นต้องสอนกันโดยตรง ความสามารถนั้นจะปรากฏขึ้นเองในระยะเวลาหนึ่ง หลังจากที่ผู้รับภาษาเข้าใจปัจจัยป้อนแล้วเป็นอย่างดี

ง. ถ้ามีปริมาณของปัจจัยป้อนทางภาษามาเพียงพอแล้ว ความเข้าใจภาษาอันเกิดจากปัจจัยป้อนให้เข้ากับระดับความสามารถเดิมของผู้เรียน

5) สมมติฐานที่เกี่ยวกับการกลั่นกรองทางจิตใจ (The affective filter hypothesis)

สภาพอารมณ์หรือเจตคติของผู้เรียนเปรียบเสมือนเครื่องกลั่นกรองทางจิตใจซึ่งอาจจะปล่อยหรือสกัดกั้นปัจจัยป้อนทางภาษาที่จำเป็นในการเรียนรู้ได้ ถ้าหากปัจจัยป้อนได้รับการสกัดกั้นน้อย ผู้เรียนหรือผู้รับภาษาก็ย่อมจะได้รับปัจจัยป้อนมาก สมมติฐานดังกล่าวมีพื้นฐานมาจากรายวิจัยในการรับรู้ภาษา โดยเฉพาะในการรับรู้ภาษาที่สอง ซึ่งจะแสดงให้เห็นถึงตัวแปรทางด้านอารมณ์หรือเจตคติ 3 ประการที่มีความสัมพันธ์กับกระบวนการรับรู้ภาษาได้ดังนี้

- ก. แรงจูงใจ (Motivation) หากผู้เรียนมีแรงจูงใจสูงก็ย่อมจะรับรู้ภาษาได้มา
- ข. ความมั่นใจในตนเอง (Self-confidence) ผู้เรียนที่มีความมั่นใจในตนเองจะมีภาพพจน์ของตนเองที่ดี และนำไปสู่ความสำเร็จได้
- ค. ความวิตกกังวล (Anxiety) การลดความวิตกกังวลในชั้นเรียนจะช่วยให้การรับรู้ภาษา โดยเฉพาะภาษาที่สองของผู้เรียนดีขึ้น
- ด้วยตัวแปรทั้ง 3 ประการดังกล่าว การสอนภาษาตามแนวทฤษฎีการสอนแบบธรรมชาติจึงพยายามให้ปัจจัยป้อนที่เข้าใจง่าย และลดตัวสกัดกั้นทางอารมณ์ โดยเฉพาะความวิตกกังวลให้ลดน้อยลง ดังภาพที่ 3

ภาพประกอบ 3 กระบวนการรับรู้ภาษากับการสกัดกั้นทางจิต

ที่มา: แครชเชน และเทอร์เรลล์ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2550: 42; อ้างอิงจาก Krashen; & Terrell. 1983)

- สมมติฐานทั้ง 5 ประการดังกล่าว จะนำมาใช้ในการสอนภาษาได้โดยสรุปดังนี้
1. ควรใช้ปัจจัยป้อนทางภาษามากที่สุดเท่าที่จะทำได้
 2. สิ่งใดที่จะช่วยให้เกิดความเข้าใจได้ สิ่งนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด การใช้สื่อทัศนูปกรณ์ทางการศึกษาจะเป็นประโยชน์และเป็นการเสนอหรือให้ปัจจัยป้อนทางภาษาที่จะให้ห้วงคำศัพท์ได้กว้างมากกว่า จะให้ศึกษาเพียงโครงสร้างไวยากรณ์เท่านั้น
 3. การเน้นการสอนในชั้นเรียนนั้น ควรจะเน้นทักษะการฟังและการอ่าน ทักษะการพูดและการเขียนและพัฒนาขึ้นเองได้ภายหลัง
 4. เพื่อลดการสกัดกั้นทางอารมณ์หรือการกลั่นกรองทางจิต ควรให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการสื่อสารได้อย่างมีความหมายมากกว่าให้เรียนแต่รูปแบบของภาษา การให้ปัจจัยป้อนควรให้น่าสนใจ จะช่วยความตึงเครียดในชั้นเรียนลงได้ คุณลักษณะของปัจจัยป้อนที่เหมาะสมในการรับรู้ภาษาตามความเห็นของแครชเชน มีดังนี้

ก. ลักษณะของปัจจัยป้อนที่เหมาะสมต้องเป็นที่เข้าใจได้ดี

(Comprehensible)

ข. ต้องเป็นที่น่าสนใจและต้องเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับข้อกับสิ่งที่เรียน (Interesting and relevant)

ค. ไม่ควรจัดลำดับของกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ (Not grammatically sequential) เพราะจะเป็นการเรียนรู้ไวยากรณ์มากกว่าการสื่อความหมาย

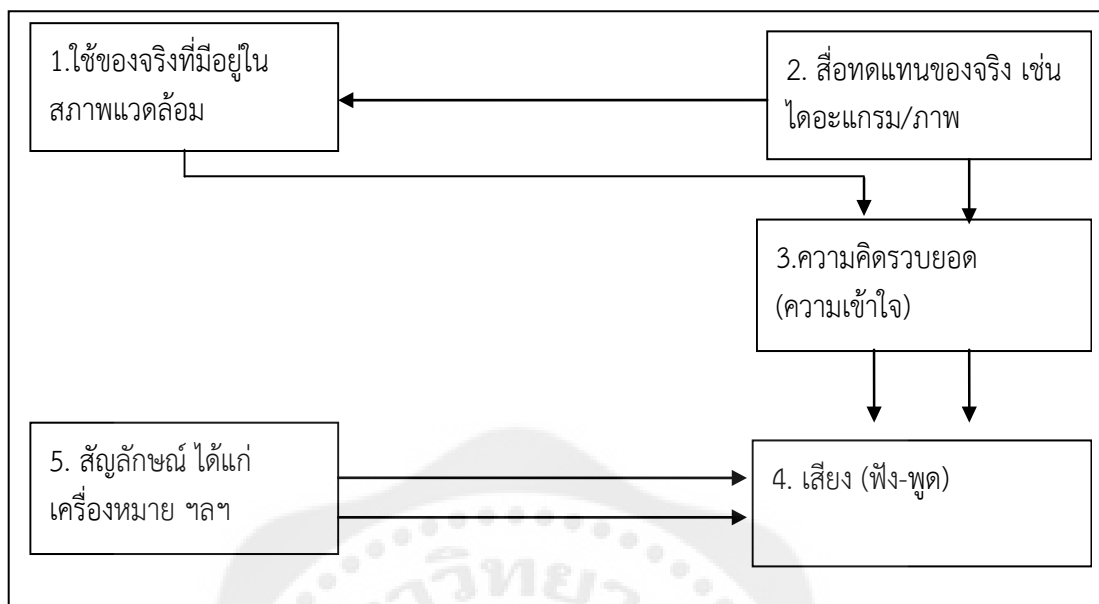
ง. ต้องมีปริมาณ (Quantity) การเรียนการสอนในชั้นเรียนให้พอเพียง และต้องมีปัจจัยป้อนที่เป็นที่เข้าใจได้ง่าย รวมทั้งมีปริมาณของปัจจัยที่เหมาะสมด้วย

จ. การจัดอุปกรณ์เพื่อการสนทนา (Tools for conversation) การจัดอุปกรณ์เพื่อการสนทนาจะถูกนำมาเสนอในลักษณะของบทสนทนาสั้นๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสสนทนา โดยเฉพาะผู้เรียนที่ต้องเรียนภาษาเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ และคาดหวังว่าผู้เรียนสามารถนำไปใช้นอกห้องเรียนได้โดยธรรมชาติการสื่อสารของมนุษย์มีอยู่ด้วยกัน 3 ทางคือ

1. ทางเสียง ได้แก่ การฟัง การพูด
2. ทางตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ ได้แก่ ทักษะการอ่านและการเขียน
3. ทางกายหรือภาษากาย ได้แก่ การใช้ภาษาใบ้ การแสดงความรู้สึก

นึกคิด ด้วยสีหน้าท่าทางต่างๆ

การสื่อสารภาษาทั้ง 3 ทางนั้น เป้าหมายสำคัญคือ การเข้าใจความหมายในการสื่อสาร ลำดับในการพิจารณาทักษะทางภาษา จึงควรเริ่มที่ความหมาย การเข้าใจความหมาย ก็คือ การสร้างหรือการทำให้เกิดความคิดรวบยอดได้ หลักจากที่ได้พัฒนาความคิดรวบยอดแล้ว เราจึงสามารถพัฒนาทักษะการฟังพูด โดยการฝึกออกเสียงที่สื่อความหมาย จากความคิดรวบยอดเดิมที่มีอยู่แล้ว หรือเข้าใจแล้วว่าเป็นอะไร เพื่อใช้เสียงสื่อแทนความหมายนั้นๆ และในกระบวนการสุดท้ายคือ การสื่อด้วยสัญลักษณ์หรือตัวอักษร ซึ่งจะใช้แทนเสียง และความหมายเพื่อสื่อความที่เราเข้าใจแล้วเป็นความคิดรวบยอด กระบวนการเรียนในการเรียนภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ หรือการเข้าใจความหมาย ตามด้วยเสียงและสัญลักษณ์จะเป็นกระบวนการเรียนที่ผู้เรียนพึงพอใจเพราะจะเป็นไปตามธรรมชาติของการสื่อความหมายที่มนุษย์ต้องการในการสื่อสาร และจะช่วยให้เกิดเจตคติที่ดีในการเรียนภาษา การย้อนทางของกระบวนการรับรู้และเรียนรู้โดยธรรมชาติ จะทำให้ผู้เรียนเบื่อหน่ายในกระบวนการการเรียนรู้ได้ง่ายเพราะขัดต่อความต้องการของมนุษย์ในการสื่อสาร เช่น การเรียนรู้จากเสียงก่อนเรียนสัญลักษณ์ เพื่อที่จะเข้าใจความหมายได้ในที่สุด ซึ่งจะสอดคล้องกับหลักการในการพัฒนาความคิดรวบยอด ฮอตคิส (Hotchkis.1985) ดังภาพประกอบ 4

ภาพประกอบ 4 กระบวนการในการพัฒนาความคิดรวบยอด

ที่มา: ฮอตคิส (เสาวลักษณ์ รัตนวิรัช. 2550: 43; อ้างอิงจาก Hotchkis. 1985)

จากแผนผังในหัวข้อที่ 1 การใช้วัสดุของจริงที่มีอยู่ในสภาพแวดล้อม เช่น วัตถุต่างๆ ที่ผู้เรียนเคยพบและเคยใช้อยู่ในชีวิตประจำวัน จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและได้รับความคิดรวบยอดเกี่ยวกับความหมายของสิ่งนั้นๆ ได้อย่างรวดเร็ว (ดังผังภาพในหัวข้อที่ 3) อย่างไรก็ตาม ถ้าเรานำของจริงทุกอย่างมาให้ผู้เรียนเห็นคงเป็นไปได้ยาก ดังนั้นการใช้สื่อทดแทนของจริงเหล่านั้น ได้แก่ รูปภาพ ไดอะแกรม ฯลฯ ก็อาจช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและได้ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับความหมายของสิ่งต่างๆ เหล่านั้นได้ดี (ดังผังภาพในหัวข้อที่ 2) เพราะผู้เรียนสามารถถ่ายโยงความคิดไปยังของจริงที่ตนเคยเห็นมาก่อนได้ เมื่อผู้เรียนมีโอกาสได้ยิน ได้ฟัง เสียง เกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ที่เข้าใจความหมายมาแล้ว (ดังผังภาพในหัวข้อที่ 4) การจำเสียงที่กำหนดความหมายนั้นๆ จะแม่นยำได้มากขึ้น เมื่อได้เรียนรู้สัญลักษณ์หรือตัวอักษรที่ใช้แทนเสียงนั้นๆ (ดังภาพในหัวข้อที่ 5) ก็จะช่วยให้เข้าใจและจำตัวสัญลักษณ์หรือตัวอักษรที่ใช้แทนเสียงนั้นๆ ได้ง่ายขึ้น กระบวนการเรียนรู้ที่สวนทางกับลำดับกระบวนการเรียนรู้ทางธรรมชาติ เช่น เรียนตัวสะกดหรือเรียนระบบเสียงต่างๆ ก่อนเข้าใจความหมายของภาษาที่ใช้ในการสื่อความรู้ การเรียนรู้นั้นอาจเกิดขึ้นแต่ใช้เวลามากและน่าเบื่อหน่ายเพราะต้องอาศัยการท่องจำค่อนข้างสูง เนื่องจากต้องจำตัวสะกด หรือหน่วยเสียงต่างๆ มากมาย ก่อนจะนำมาประกอบเป็นคำหรือ ประสมคำ จัดเป็นประโยคเพื่อให้เข้าใจความหมายเป็นลำดับสุดท้ายกระบวนการเรียนเพื่อพัฒนาภาษาที่เหมาะสม จึงควรเป็นไปตามธรรมชาติของกลไกการรับรู้ภาษาของมนุษย์ โดยเริ่ม

จากความหมายโดยรวมของเรื่องหรือในบริบทก่อนจะเรียนรู้องค์ประกอบย่อยของภาษา เช่น หน่วยเสียง หน่วยคำ หรือหน่วยไวยากรณ์

กล่าวโดยสรุป แนวทฤษฎีนี้จะเน้นการเข้าใจกระบวนการรับรู้และเรียนรู้ภาษาของผู้เรียน เพื่อการจัดลำดับขั้นตอนของกระบวนการให้กิจกรรมการเรียนการสอนที่ต่อเนื่องเหมาะสมแก่ผู้เรียนตามวัยความสามารถ ความถนัด และความสนใจ ซึ่งจะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่ถาวรแก่ผู้เรียนได้ กระบวนการรับรู้และเรียนรู้ดังกล่าว จะเน้นการให้ปัจจัยป้อนที่มีความหมายเป็นที่เข้าใจได้ (Comprehensible Input) แก่ผู้เรียน โดยใช้กระบวนการสอน (Process) ที่เหมาะสมกับการรับรู้ทางภาษาของผู้เรียน (Language Acquisition) เป็นหลัก ผลของการเรียนรู้ (Output) จะประสบความสำเร็จดังที่คาดหมายได้ ถ้าผู้สอนเข้าใจวิธีการให้ปัจจัยป้อนหรือการพัฒนาความคิดรวบยอดอย่างถูกต้อง และเหมาะสมกับผู้เรียนพร้อมทั้งคำนึงถึงจิตวิทยาด้านการให้แรงจูงใจ การลดความเครียด และลำดับของการพัฒนาทักษะภาษาของมนุษย์จะทำให้การสอนภาษาเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ (เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์. 2534: 20-21)

ซึ่งหลักของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาตามแนวทฤษฎีการสอนแบบธรรมชาติ (The Natural Approach) จะมุ่งการบูรณาการการสอน เพื่อให้ผู้เรียนได้ประสบการณ์ตรงจากการรับรู้และเรียนรู้ภาษาและสามารถได้นำไปใช้จริงในชีวิตประจำวัน เพื่อการสื่อสาร พร้อมทั้งมีเจตคติในการเรียนภาษาในทางบวก เช่น ชอบภาษา รักการอ่าน ชอบการเขียน มีความคิดสร้างสรรค์เป็นของตนเอง

2.2 บทบาทของครู นักเรียน และอุปกรณ์ที่ใช้สอน มีดังนี้

2.2.1 บทบาทของผู้เรียน (Learner roles)

การสอนโดยวิธีตามแนวทฤษฎีธรรมชาติได้กำหนดสมมติฐานของผู้เรียนว่า จะต้องไม่พยายามที่จะเรียนภาษาโดยเน้นความรู้เรื่องกฎ ผู้รับจะถูกท้าทายโดยปัจจัยป้อนเข้าอย่างทีละเล็กทีละน้อย บทบาทของผู้เรียนจะถูกเปลี่ยนไป ผู้เรียนจะเป็นผู้ตัดสินใจเองว่าจะพูดเมื่อไร จะพูดเรื่องอะไร และสำนวน อะไรที่จะใช้ในการพูด กิจกรรมที่ใช้จะเป็นการสื่อสารที่มีความหมาย โดยการใช้ข้อมูลที่เป็นบทความและภาษาท่าทาง ผู้เรียนจะมีการเปลี่ยนแปลงการใช้ภาษาไปตามขั้นตอนและจะตัดสินใจด้วยตนเองว่าจะสามารถพูดได้เมื่อไร พูดเกี่ยวกับอะไร และจะแสดงออกทางการใช้ภาษาอย่างไรบ้าง ซึ่งแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้ แครชเชน และเทอร์เรลล์ (Krashen; & Terrell. 1983: 76)

1. ขั้นก่อนพูด (Pre-production stage) ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางภาษาโดยที่ยังไม่ต้องตอบสนองโดยใช้ภาษาเป้าหมาย เช่น เด็กจะแสดงท่าทางตามคำสั่งของครู

2. ขั้นการพูดเริ่มต้น (Early-production stage) เด็กตอบสนองคำถามของครูโดยใช้คำตอบสั้นๆ หรือคำเดียวๆ เติมคำในแผนภูมิ เติมบทสนทนา

3. ขั้นการพูด (Speech-emergent phrase stage) เด็กจะมีส่วนร่วมในการแสดงบทบาทสมมติ เกมส์ เขียนเรื่องส่วนตัวและความคิดเห็น ร่วมแก้ปัญหาในกลุ่ม

2.2.2 บทบาทของครู (Teacher roles)

ครูสอนภาษาโดยวิธีตามแนวทฤษฎีธรรมชาติจะมีบทบาทอยู่ 3 ลักษณะคือ แครชเชน และเทอร์เรลล์ (Krashen; & Terrell. 1983: 72)

1. ครูต้องเป็นต้นกำเนิดของการใช้ปัจจัยป้อนที่มีความหมายและพยายามใช้เวลาทั้งหมดให้กับการจัดปัจจัยป้อนที่เอื้อต่อการรับรู้อาษาแก่ผู้เรียน

2. ครูต้องสร้างบรรยากาศให้น่าสนใจ มีมนุษยสัมพันธ์ต่อผู้เรียน และช่วยลดความวิตกกังวลในชั้นเรียน นั่นคือ ครูต้องไม่บังคับให้ผู้เรียนพูดก่อนที่จะมีความพร้อมและแก้ไขข้อผิดพลาดโดยคำนึงถึงความรู้สึกของผู้เรียน

3. ครูต้องเป็นผู้เลือกและจัดกิจกรรมต่างๆที่จะใช้ในชั้นเรียน โดยครูรวบรวมอุปกรณ์เหล่านี้ ไม่ใช่ว่าจะต้องขึ้นอยู่กับความเข้าใจของครูแต่ต้องขึ้นอยู่กับความสนใจ และความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ

2.2.3 บทบาทของอุปกรณ์ที่ใช้สอน (The role of instructional materials)

เป้าหมายแรกของการใช้อุปกรณ์ในการสอนโดยวิธีตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ ก็เพื่อจะทำให้ชั้นเรียนมีความหมายมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยการใช้ภาษาท่าทางไปช่วยให้ผู้รับรู้เข้าใจและเกิดการรับรู้ แครชเชน และเทอร์เรลล์ (Krashen; & Terrell. 1983: 55) โดยการประสานกิจกรรมในชั้นเรียนเข้ากับโลกภายนอกที่เป็นจริง (Real world) และโดยการให้การสื่อสารที่เป็นจริงในระหว่างผู้เรียนอุปกรณ์ได้จากโลกภายนอกที่เป็นจริงมากกว่าจะได้มาจากในหนังสือเรียน

จุดประสงค์แรก ของการใช้อุปกรณ์ก็เพื่อให้การได้ความหมายและการสื่อสารเพิ่มขึ้น การใช้ภาพ การใช้รูปแบบและอุปกรณ์อื่นๆ มีความจำเป็น เช่นตารางเวลา แผ่นปลิวข้อความในโฆษณา แผนที่ หนังสือที่เหมาะสมกับวัยของเด็ก เพราะจะก่อให้เกิดการสื่อสาร สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้นักเรียนสามารถรับรู้คำศัพท์ได้มากขึ้น และเกิดการรับรู้ภาษาได้รวดเร็ว ริชาร์ด และ โรเจอร์ (Richards; & Rodgers. 1986: 136-139)

จากการศึกษาบทบาทของครู นักเรียน และอุปกรณ์ที่ใช้สอน สามารถสรุปได้ว่า การเริ่มให้ปัจจัยป้อนเข้านั้นครูผู้สอนจะต้องป้อนความรู้และให้การสื่อสารที่มีความหมายแก่ผู้เรียนโดยใช้เนื้อหาที่มีลักษณะไม่ยากจนเกินไป ความยากง่ายของเนื้อหาอยู่ในระดับปานกลาง และการใช้อุปกรณ์ในการสอนจะต้องทันสมัยและสามารถดึงดูดความสนใจในการเรียนของผู้เรียนได้ เช่นการใช้ภาษาท่าทางเพื่อการสื่อสารที่เป็นเอกลักษณ์ ผู้เรียนจะมีการรับรู้ภาษา และเกิดการเรียนรู้อาษาไปตามขั้นตอนและจะสามารถพูดได้ในที่สุด

2.3 การเรียนภาษาแบบตามแนวธรรมชาติ

กิจกรรมที่สอนจะต้องเอื้อต่อการเรียนรู้ (Prapphal) ได้ทำการเสนอองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการเรียนภาษาไว้ ดังนี้ (กาญจนา ปราบพล. 1984: LA2)

1. บรรยากาศการเรียนรู้ (Environment component) จะต้องเอื้อต่อการเรียนภาษาเพื่อสื่อสาร สิ่งที่เรียนจะต้องใกล้ตัวผู้เรียน และผู้เรียนเห็นว่าเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้ในการใช้ภาษา กิจกรรมที่เน้นการใช้ภาษา (Language use) จะเอื้อต่อการเรียนภาษาได้มากกว่ากิจกรรมที่เน้นการเรียนภาษา (Language usage) เพียงอย่างเดียว

2. ความสามารถของผู้เรียน (Cognitive component) ผู้เรียนต้องมีความสามารถที่จะสื่อสารได้สิ่งที่สอนจะต้องไม่ยากหรือง่ายจนเกินไป ระดับความสามารถที่เหมาะสม (Optimal level) คือภาษาที่ยากกว่าความสามารถปัจจุบันเล็กน้อย Krashen เรียกระดับที่เหมาะสมว่า $I+1$ คือ ความสามารถปัจจุบันของผู้เรียน และ 1 คือ สิ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาที่ยากขึ้นได้ อาจเป็นสื่อทัศนูปกรณ์ (Visual aids) หรือประสบการณ์ของผู้เรียน (Knowledge of the world)

3. ความชอบและความสนใจของผู้เรียน (Affective component) ผู้เรียนจะอยากเรียนภาษาถ้าสิ่งที่เรียนตรงกับความต้องการ และความสนใจของตนในสถานการณ์นี้ สิ่งกีดกันการเรียนรู้จะน้อยลงและช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้เร็วขึ้น

สำหรับการสอนในห้องเรียน แครชเชน ดูเลย์ และเบิร์ท (กาญจนา ปราบพล. 1984: 3; อ้างอิงจาก Krashen; Dulay; & Burt. 1982) เสนอแนวทางและเทคนิคการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ ดังนี้

1. ให้โอกาสผู้เรียนพบการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งอาจทำได้โดยถามคำถามที่ผู้เรียนจะพบจริง ๆ เวลาสอบให้เน้นที่ความหมายหรือเนื้อเรื่องที่อ่านและฟัง ในกรณีที่ผู้เรียนยังไม่พร้อมที่จะใช้ภาษาที่สอง อนุญาตให้ผู้เรียนใช้ภาษาท่าทาง (Non-verbal response) ได้ และผู้สอนต้องไม่คาดหวังว่าผู้เรียนไม่ยอมตอบผู้สอนก็ไม่คาดหวังว่าผู้เรียนจะต้องทำอะไรได้เกินความสามารถของเขา

2. ถ้าสอนในระยะเริ่มต้นต้องให้โอกาสให้ผู้เรียนปรับตัวก่อน (Silent period) ให้ใช้ภาษาแรกได้และถ้าผู้เรียนไม่ยอมตอบผู้สอนก็ไม่ควรโกรธ

3. ถ้าภาษาที่สอนยากเกินระดับผู้เรียน ผู้สอนอาจช่วยให้เข้าใจได้โดยใช้สื่อการเรียน การสอน หรือกิจกรรมทางภาษา

4. ผู้สอนควรมีวิธีการทำให้ผู้เรียนไม่เครียดในระหว่างที่เรียน และไม่ทำให้ผู้เรียนเสียหน้า เทคนิคที่ใช้กันได้แก่ เปลี่ยนชื่อหรือสมมติเป็นคนอื่น เมื่อผู้เรียนตอบผิด ผู้สอนให้ความสำคัญกับความหมายมากกว่ามุ่งที่จะแก้ความผิดทางไวยากรณ์ทุกตัว สำหรับการทำให้ผู้เรียนไม่เครียดผู้สอนอาจใช้ดนตรีและเพลงช่วย

5. ผู้สอนควรเรียนรู้ความสนใจของผู้เรียน เพื่อแทรกความสนใจของผู้เรียนไว้ในบทเรียน สามารถทำได้โดยสังเกตกลุ่มของผู้เรียน หรือให้ผู้เรียนเขียนบันทึกประจำวันส่งเพื่อให้รู้ความสนใจของผู้เรียนแต่ละคน

6. สร้างบรรยากาศความเป็นกันเองในห้องเรียนเพื่อที่นักเรียนจะได้ไม่อายเมื่อตอบผิดซึ่งผู้สอนสามารถทำได้โดยให้นักเรียนเล่นละคร (Role playing) และไม่ควรแสดงความรำคาญเมื่อนักเรียนตอบผิด

7. ไม่ควรย้ำให้เห็นความแตกต่างระหว่างภาษาแรกกับภาษาที่สอง เพราะอาจทำให้ผู้เรียนใช้ผิดได้ และไม่ควรถูกเปลี่ยนเป็นเทคนิคในการสอน ควรใช้การแปลอธิบายความหมาย

8. การวิจัยเกี่ยวกับ (Natural order) ให้ข้อคิดว่ามีบางโครงสร้างที่ผู้เรียนจะเรียนรู้ได้เร็วกว่าโครงสร้างอื่นๆ เพราะฉะนั้นผู้สอนไม่ควรหวังว่า ผู้เรียนจะเรียนรู้ทุกอย่างได้หมดในเวลาเดียวกัน แต่ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าจะไม่ให้ผู้เรียนเห็นโครงสร้างอื่นๆ ควรแทรกไว้ในบทเรียนด้วย

9. สำหรับการสอนผู้ใหญ่ควรมีกิจกรรมที่เน้นเรื่องไวยากรณ์บ้าง เทคนิคในการสอนควรสอนเฉพาะกฎที่ค่อนข้างจะตายตัว (Low-level, Easy rules) และเวลาที่ให้ ไม่ควรมากเกินไป

10. ในการสอนบทสนทนา ควรให้ผู้เรียนบทสนทนาที่เขาจะพบจริงๆ ไม่ใช่ท่องบทสนทนาในห้องเรียนแล้วนำไปใช้นอกห้องเรียนไม่ได้ เทคนิคการสอนทำได้โดยการสอนบทสนทนาที่เป็นจริง

นอกจากนั้นแครชเชนได้เสนอคุณลักษณะของปัจจัยป้อนที่เหมาะสมในการรับภาษาไว้ดังนี้ แครชเชน และเทอร์เรลล์ (Krashen; & Terrell, 1983: 138-139)

1. ลักษณะของปัจจัยป้อนที่เหมาะสมนั้นต้องมีความหมาย (Comprehensive) จุดประสงค์ในชั้นเรียน ของวิธีการจัดการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ คือให้ปัจจัยป้อนที่มีความมุ่งหมายแก่เด็กโดยครูจะให้ใช้วิธีการต่างๆ ที่จะช่วยให้เด็กได้ง่าย

2. ต้องน่าสนใจและเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน (Interesting and relevant) เทอร์เรล ได้เสนอว่า กิจกรรมที่นำมาใช้ต้องลดความวิตกกังวลในการรับรู้และสนทนาในเรื่องใกล้ตัว

3. ต้องไม่จัดลำดับของกฎไวยากรณ์ (Not grammatically sequenced) จุดเด่นในชั้นเรียน จะไม่เน้นการเรียนไวยากรณ์มากกว่าการสื่อความหมาย

4. ต้องปริมาณ (Quantity) เพียงพอในชั้นเรียนต้องจัดปัจจัยป้อนที่มีความหมาย และมีปริมาณที่เหมาะสม

5. ระดับการลดความวิตกกังวล (Affective filter level) จะมีการลดความวิตกกังวล จะมีการลดความวิตกกังวลกล่าวคือ นักเรียนไม่ถูกบังคับให้พูดภาษาที่สองจนกว่าเขาจะพร้อมอีกครั้ง มีการแก้ไขข้อผิดพลาดซึ่งต้องคำนึงถึงความรู้สึกของนักเรียนด้วย

6. การจัดอุปกรณ์เพื่อการสนทนา (Tools for conversation) กระบวนการนี้จะถูกเสนอในลักษณะของบทสนทนาสั้นๆ ที่สร้างขึ้นเพื่อให้ นักเรียนได้สนทนากับเจ้าของภาษา และเป็นเรื่องที่คาดว่าผู้เรียนสามารถนำไปปฏิบัตินอกห้องเรียนได้

บทบาทของไวยากรณ์ในการวางเป้าหมายของการสื่อสาร (The role of grammar in setting goals) แครชเชนและเทอร์เรล (Krashen; & Terrell. 1983: 71-75) ได้กล่าวถึงความสำคัญของไวยากรณ์และจุดมุ่งหมายในการสื่อสารที่มีความสัมพันธ์กันว่า การสื่อสารเกี่ยวกับ หัวเรื่อง (Topic) ในสถานการณ์หนึ่งๆ (Situation) ก็จะมีหน้าที่ (Function) ทางภาษา ซึ่งแสดงออกในลักษณะของโครงสร้างไวยากรณ์และคำศัพท์ เช่น ถ้าเด็กเรียนเรื่องการสั่งอาหารในภัตตาคาร (Order meal in restaurant) อย่างน้อยต้องเข้าใจคำศัพท์เกี่ยวกับอาหาร ดังนั้นในกลวิธีการสื่อสาร คำศัพท์และโครงสร้างเป็นส่วนสำคัญขั้นต้นที่จะต้องพิจารณา

เป้าหมายของการสื่อสารโดยทั่วไปนั้น มีการวางแผนหลักสูตรเชิงสื่อสาร (Communicative syllabus) โดยใช้ขั้นตอน 3 ขั้น สำหรับผู้เริ่มเรียน ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับตัวบุคคลและการใช้หัวเรื่องและสถานการณ์ (Topics and situations) ที่คล้ายคลึงกัน ดังนี้ แครชเชน และเทอร์เรล (Krashen; & Terrell. 1983: 91-105)

1. ขั้นแรก คือการลดตัวสกัดกั้นทางด้านความรู้สึก (Lowering the affective filter) โดยการให้นักเรียนใช้ภาษาในสถานการณ์ ซึ่งเขาสามารถเรียนรู้ซึ่งกันและกันได้ เราเรียกว่าขั้นเอกลักษณ์รายบุคคล (Personal identification stage) เด็กเรียนรู้ที่จะบรรยายเรื่องของตัวเองครอบครัวและเพื่อนเป็นภาษาเป้าหมาย ซึ่งเป็นเรื่องใกล้ตัวและน่าสนใจ

2. ขั้นที่สอง เป็นการให้ปัจจัยป้อนที่สามารถเข้าใจได้ง่ายแก่เด็ก เกี่ยวกับประสบการณ์ (Experiences) และให้โอกาสเด็กได้สนทนากับประสบการณ์ของตนเองรวมไปถึงการใช้ภาษาเป้าหมายในสถานการณ์ปกติธรรมดา

3. ขั้นที่สาม ให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดเห็น (Opinion) มีการอภิปรายในเรื่องการเมือง สิทธิชน การสมรส ครอบครัว และอื่นๆ เป็นการแสดงความสามารถของนักเรียน

จากการศึกษาการเรียนภาษาแบบตามธรรมชาติ สามารถสรุปได้ว่า เป็นการออกแบบการเรียนการสอนมาเพื่อใช้สำหรับการพัฒนาทักษะการสื่อสารเบื้องต้นเป็นรายบุคคล ทั้งทักษะ การพูดและการฟัง กล่าวคือ ให้มีส่วนร่วมในการสนทนากับผู้เรียนโดยภาษาที่สอง ฟังการสนทนาของบุคคลอื่น ฟังประกาศในสถานที่สาธารณะ ขอทราบรายละเอียดข้อมูลจากบุคคลอื่น สามารถฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์ ภาพยนตร์และอื่นๆ สามารถอ่านและเขียนโน้ตย่อถึงเพื่อน หรืออ่านและกรอกรายละเอียดแบบฟอร์มได้ อ่านโฆษณาจากหนังสือพิมพ์และวารสาร อ่านและเขียนจดหมายส่วนตัวและสามารถอ่านหนังสือสิ่งบันเทิงทั่วไปได้ ครูผู้สอนหวังให้นักเรียน

สามารถใช้หน้าที่ของภาษาในสถานการณ์ต่างๆ ได้ สามารถเข้าใจภาษาเป้าหมายของผู้พูด สามารถสร้างความเข้าใจได้ชัดเจนโดยไม่ต้องสนใจความถูกต้องเรื่องไวยากรณ์

การสอนของ อัชเชอร์ มีหลักสำคัญ 3 ประการ ดังนี้ (บวรเพ็ญ ทิวะเวช. 2530)

1. ความเข้าใจในภาษาพูดควรจะพัฒนาก่อนการพูด นั่นคือ การพูดภาษาที่สองด้วยความมั่นใจ ผู้เริ่มเรียนต้องฟังภาษานั้น อย่างถูกต้อง ชัดเจนและแม่นยำก่อนจะพร้อมที่จะพูด

2. ความเข้าใจในภาษาที่สอง ควรจะได้พัฒนาโดยวิธีให้ผู้เรียนฟังคำสั่งและปฏิบัติตามดังนั้นการใช้ประโยคคำสั่งกลไกที่สำคัญกลไกที่สำคัญ ผู้สอนสามารถควบคุมพฤติกรรมของผู้เรียนได้

3. ไม่ควรบีบบังคับให้ผู้เรียนในขณะที่ผู้เรียนกำลังเรียนรู้ภาษาที่สอง จากทักษะในการฟังอยู่ ผู้เรียนแต่ละคนจะเริ่มพูด และสามารถพูดได้ตามธรรมชาติเมื่อมีความพร้อม

การสอนแบบ TPR ในขั้นแรกจะมุ่งทักษะด้านการฟังและตามด้วยการเคลื่อนไหวทันที โดยผู้สอนพูดประโยคคำสั่งและปฏิบัติพร้อมไปกับผู้เรียน จากนั้นให้ผู้เรียนลองกระทำด้วยตนเองโดยไม่มีแบบจากครูในการให้ข้อมูลป้อนกลับและการแก้คำผิดนั้น อัชเชอร์เห็นว่าหลังจากที่ผู้เรียนมีความพร้อมที่จะเริ่มพูดแล้วผู้เรียนจะพยายามพูดออกมา ผู้สอนไม่ควรวิพากษ์วิจารณ์ ข้อบกพร่องของผู้เรียน ในขณะนั้น ถ้าจำเป็นจริงๆ ก็ควรแก้ไขอย่างนุ่มนวลตามความหนักเบาของข้อบกพร่องของแต่ละคน ควรแก้ไขอย่างสร้างสรรค์ โดยใช้คำพูดที่เหมาะสม

จากการศึกษาการจัดกิจกรรมเพื่อความเข้าใจในการฟัง สามารถสรุปได้ว่า การฝึกฟังมากๆ จะทำให้เกิดความชำนาญในการฟัง การออกเสียงและสำเนียงที่ดีขึ้นอยู่กับการฟังที่ชัดเจนและถูกต้องด้วย ถ้าผู้เรียนเริ่มฝึกพูดตั้งแต่เริ่มเรียน ความผิดพลาดจะมีมาก และเป็นสิ่งขัดขวางการเรียนรู้อีกด้วย แต่ถ้าให้ฝึกทักษะการฟังก่อนทักษะการพูด ผู้เรียนจะได้ประสบการณ์แรกเริ่มในการเรียนภาษาที่ดีสามารถตอบโต้ได้อย่างถูกต้องและมีความเชื่อมั่นในการเรียนรู้ภาษาด้วย

2.4 กลวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ

กลวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. การสอนการออกเสียง (Pronunciation) ในชั้นเรียนภาษาเริ่มต้น เป็นเรื่องที่เสียงไม่ได้ เพอร์เซลและซูเตอร์ (Krashen; & Terrell. 1983: 89-90 cited in Purcell; & Suter, N.d.) ได้สำรวจผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง และสรุปว่าความถูกต้องในการออกเสียงสัมพันธ์กับภาษาแรกของผู้เรียน ความสามารถในการออกเสียงหรือการใช้สำเนียงที่ดีสามารถรับได้ในการเรียนกฎการออกเสียงแบบรู้ตัว แต่สำหรับชั้นเริ่มเรียนมีสิ่งสำคัญที่ต้องตั้งใจคือ การแสดงออกภาษาอังกฤษ สมมติฐานที่น่าสนใจเกี่ยวกับความสามารถในการออกเสียงคือ การรับภาษาจริงอย่างรวดเร็ว แต่ผู้พูดนั้นยังไม่สามารถพูดได้ เพราะยังไม่คุ้นเคยกับการใช้สำเนียง

ตามแนวทฤษฎีธรรมชาติไม่ยืนยันว่าจะใช้กิจกรรมเฉพาะใดๆ ในการสอนการออกเสียง โดยเฉพาะในชั้นเริ่มเรียน

ในช่วงแรกก่อนมีการฝึกออกเสียง ควรให้นักเรียนได้พัฒนาความรู้สึกของการออกเสียงก่อน เช่น ให้มีการเลียนแบบหรือว่าตามครู ส่วนมากจะใช้แนวทางการฝึกทักษะฟัง-พูด (Audio lingual method) เป็นการกระตุ้นการพัฒนาทักษะการออกเสียง กิจกรรมการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติขั้นต้น แม้ว่าเด็กจะไม่ถูกบังคับให้ทำตามคำหรือวลีใหม่ในกลุ่ม แต่บางคนก็ได้ทำตามและเลียนแบบการออกเสียงนั้น ขณะที่บางคนฟังได้อย่างเดียว

จากการศึกษาวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ ไม่ได้สรุปวิธีการออกเสียงแก่เด็กขั้นต้นที่เหมาะสมแต่ค่อนข้างจะเกี่ยวกับการจัดรูปแบบที่มีคุณภาพในด้านปัจจัยป้อนที่สามารถเข้าใจง่ายก่อนที่จะมีการพยายามให้เด็กได้ฝึก

2. การสอนคำศัพท์ (Vocabulary) คำศัพท์เป็นพื้นฐานของการสื่อสาร ถ้าหากผู้เรียนไม่สามารถจำความหมายของคำก็จะไม่สามารถใช้บทสนทนาได้ เป็นส่วนสำคัญในการกระบวนการรับภาษา ซึ่งขึ้นอยู่กับการทำปัจจัยป้อนให้เข้าใจง่ายขึ้น และใช้ความสามารถในการจำความหมายของส่วนประกอบในการแปลงเสียง ดังนั้น การรับภาษาจะไม่เกิดขึ้น ถ้าหากไม่เข้าใจคำศัพท์

การสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ สอนคำศัพท์โดยใช้ปัจจัยป้อนที่สามารถเข้าใจได้เติกรับคำใหม่เมื่อ ได้ยินการออกเสียงหรืออยู่ในประโยคได้ ดังนั้นการแทรกคำศัพท์ในรูปแบบเป็นการสอนโดยตรง เช่น การท่องจำหรือแบบฝึกหัดคำศัพท์เป็นสิ่งจำเป็น แต่อย่างไรก็ตามไม่มีหลักฐานยืนยันแน่ชัดว่าการแทรกจะช่วยได้มาก เพราะการเรียนรู้คำศัพท์โดยการท่องจำหรือฝึกไม่ได้ช่วยให้มีการจำอย่างถาวร แต่การรับคำศัพท์ได้จริงเป็นการถาวรนั้น จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อเป็นการสอนอย่างมีความหมายในสถานการณ์ การสื่อสารที่แท้จริงการเตรียมการสอนคำศัพท์ ครูผู้สอนอาจจะต้องเตรียมรายการของคำศัพท์สำคัญเพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจ ซึ่งเป็นการสอนโดยการใช้สื่อของภาษาที่สอง วิธีนี้ครูต้องอธิบายคำศัพท์สำคัญก่อนเริ่มบทเรียน

จากการศึกษาการสอนคำศัพท์ ดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า จุดประสงค์ของการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติคือ การจัดเสนอคำศัพท์ให้เพียงพอที่จะนำไปใช้ในห้องเรียนได้ และเป็นการจัดนักเรียนให้สามารถรับภาษาที่สองได้ต่อไป โดยการที่จะไปถึงจุดนั้นต้องมีการพัฒนาให้นักเรียนมีความจำทางด้านคำศัพท์ให้มากเพียงพอที่จะสามารถสื่อสารกับบุคคลอื่นในสถานการณ์ต่างๆ ได้

3. การสอนโครงสร้างไวยากรณ์ แบ่งเป็น 2 ขั้นตอน คือ

1. การอธิบายกฎไวยากรณ์ (Grammar explanation) การอธิบายเกิดจากครูและบทความ (Text) แต่ก็ต้องหลีกเลี่ยง การอธิบายไวยากรณ์แบบปากเปล่าในชั้นเรียน เพราะว่าจะไม่ทำให้เกิดกิจกรรมการรับภาษา ดังนั้นต้องคำนึงถึงในกรณีที่นักเรียนสามารถใช้บทความ

ไวยากรณ์นอกชั้นเรียนได้ด้วย ครูผู้สอนต้องช่วยขจัดปัญหาหรือข้อสงสัยของนักเรียน โดยการ
ใช้ภาษาเป้าหมายอย่างง่าย และสั้นๆ ไม่ควรใช้ภาษาของผู้เรียน แต่ถ้าในกรณีจำเป็นจริงก็อาจ
ใช้ได้เล็กน้อยเพราะการใช้ภาษาเป้าหมายสามารถให้ปัจจัยป้อนเพื่อการรับภาษา

2. แบบฝึกหัดในการเรียน(Learning exercises)

แบบฝึกหัดที่ใช้ในการสอนไวยากรณ์ เช่น โครงสร้างและหน่วยคำ (Syntax and morphology) มีรูปแบบหลักอยู่ 3 ประการ คือ

1. การฝึกโดยการเขียน (Written grammar)
2. การฝึกแบบฟังพูด (Audio-lingual)
3. การฝึกไวยากรณ์แบบสื่อสาร (Communicative grammar drills)

แบบฝึกหัดในการเขียนไวยากรณ์ (Written grammar exercises) ส่วนมาก
พบในหนังสือเรียนมาตรฐานทั่วไป เป็นการให้นักเรียนใช้คำที่ถูกต้อง

การฝึกแบบฟัง-พูด เป็นวิธีการฝึกที่ครูเสนอรูปแบบประโยค แล้วออกเสียงให้
ฟัง นักเรียนว่าตามต่อจากนั้นครูให้ทำใหม่ นักเรียนก็พูดใหม่ทั้งประโยค ครูจะพูดซ้ำคำตอบที่
ถูกต้องให้นักเรียนว่าตามอีกครั้ง

การฝึกไวยากรณ์แบบสื่อสาร ต่างจากสองวิธีที่กล่าวมาเพียงว่าเป็นการให้
เนื้อหาที่เป็นจริง และมีจุดมุ่งหมายแก่นักเรียน

จากการศึกษาการสอนโครงสร้างไวยากรณ์ ดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า การ
ฝึกแบบสื่อสารใกล้เคียงกับกิจกรรมการรับภาษามากที่สุด เพราะมีข้อความที่สามารถสื่อสารได้
แต่อย่างไรก็ตาม การฝึกแบบนี้ก็ยังเป็นการฝึกแบบฝึกหัดของไวยากรณ์ สมมติฐานแห่งปัจจัย
ป้อน สามารถทำนายว่าการรับภาษาเป็นผลมาจากการฝึกแบบสื่อสารและยืนยันว่าไม่
จำเป็นต้องอาศัยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในการจัดปัจจัยป้อนเพื่อการรับภาษา ซึ่งการรับ
ภาษาจะขึ้นในการเรียนโดยการอธิบายภาษา การพูดของครูมากกว่าการทำแบบฝึกหัด

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ

อลิสา เพ็ชรรัตน์ (2539: 75) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการจับใจความ
ของเด็กวัยอนุบาล ใช้เทคนิคการสอนตามแนวธรรมชาติ โดยการเล่นแบบเล่าเรื่องซ้ำๆ
ผลการศึกษาพบว่า เด็กอนุบาลที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเล่นแบบเล่าเรื่องซ้ำมี
ความสามารถในการจับความสูงขึ้น มีความสามารถในการใช้ภาษาพูดสื่อความหมายสูงขึ้น

พนิดา ซาดยาภา (2544: บทคัดย่อ) ได้ศึกษากระบวนการพัฒนาสื่อความหมาย
ของเด็กปฐมวัย โดยการสร้างเรื่องราวในกิจกรรมศิลปสร้างสรรค์ตามแนวการสอนภาษาแบบ
ธรรมชาติมีวัตถุประสงค์เพื่อทำความเข้าใจและอธิบายกระบวนการพัฒนาสื่อความหมายและ
ระยะเวลาการเปลี่ยนแปลงการสื่อความหมายของเด็กปฐมวัย โดยการสร้างเรื่องราวในกิจกรรม
ศิลปสร้างสรรค์กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชาย-หญิง อายุ 5-6 ปี จำนวน 10 คน
ผลการวิจัยพบว่า

1. การปรับบทบาทตนเองของผู้วิจัยขณะการจัดประสบการณ์การสร้างเรื่องราวในกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ดังนี้ ผู้วิจัยเป็นผู้นำเสนอกิจกรรมในสัปดาห์ 1 โดยเน้นการนำเสนอเนื้อหา และกิจกรรมให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติ

2. เด็กมีการเปลี่ยนแปลงการสื่อความหมายตามระยะเวลา ดังนี้ สัปดาห์ที่ 1 เด็กมีการพัฒนาการสื่อความหมายทุกด้าน ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน โดยมีการพัฒนาการพูดมากเป็นอันดับแรก ในสัปดาห์ที่ 2-4 เด็กมีการพัฒนาการสื่อความหมายเพิ่มขึ้นจากสัปดาห์ที่ 1 ทุกด้าน โดยมีการพัฒนาการพูดและการฟังมากเป็นอันดับแรก สัปดาห์ที่ 5-7 เด็กมีการพัฒนาการสื่อความหมายเพิ่มขึ้นจากสัปดาห์ที่ 2-4 ทุกด้าน โดยมีการพัฒนาการพูดและการฟังมากเป็นอันดับแรก

ไฮน์ไลน์ ปาเชโก (Hienlein, Pacheco. 2000: 836) ได้วิจัยเชิงคุณภาพแบบชาติพันธุ์วรรณนาเพื่อบรรยายการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนประถมศึกษาในชนบท โรงเรียนหนึ่งในประเทศเปอร์โตริโก ความมุ่งหมายของการวิจัย เพื่อตรวจสอบดังนี้ (1) วิธีการสอนที่มีอยู่สำหรับครูและนักเรียน (2) ลักษณะของชุมชนที่โรงเรียนตั้งอยู่และ (3) ความสามารถทางภาษาที่นักเรียนแสดงออกในห้องเรียนภาษาอังกฤษ ผลการศึกษาพบว่า หลักสูตรสำหรับโปรแกรมภาษาอังกฤษ อาศัยวิธีการสอนตามธรรมชาติ วิธีการสอนเพื่อการสื่อสารและวิธีการสอนภาษาแบบรวมและโรงเรียนนี้เน้นวรรณคดี เป็นพื้นฐานในการเรียนภาษา โดยเฉพาะการสอนทักษะการอ่าน มีวัสดุอุปกรณ์การสอนซึ่งออกแบบสำหรับนักเรียนประถมศึกษาก่อนการเรียนรู้อังกฤษ ลักษณะสำคัญของชุมชนที่โรงเรียนตั้งอยู่เป็นชุมชนที่พูดภาษาสเปน ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงไม่ได้ถูกใช้ในห้องเรียน และชุมชนหรือใช้น้อยละก่อนที่นักเรียนเข้าเรียนก็ไม่เคยพูดหรือฟังภาษาอังกฤษมาก่อนให้นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนได้ไม่ดีเท่าที่ควรจะเป็น

ฮอปป์ (Hopp. 2001: 1466) ได้วิจัยเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษโดยวิธีสอนตามธรรมชาติของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาที่อพยพเข้ามาอยู่ในสหรัฐอเมริกาโดยใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพแบบสืบเสาะ โดยมีกรอบในการวิจัย 3 ประการคือ (1) ทฤษฎีการรับรู้ภาษาตามแนวธรรมชาติ (2) การรับรู้ภาษาในบริบทของกระบวนการผสมผสานวัฒนธรรมเดิมกับวัฒนธรรมใหม่ (3) ธรรมชาติของการรับรู้ภาษาและกระบวนการผสมผสานวัฒนธรรมเดิมกับวัฒนธรรมใหม่ ที่มีความสัมพันธ์กับสถานภาพทางสังคมของผู้เรียน รวมไปถึงการเป็นสมาชิกของชุมชน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ไม่มีบทบาทในชุมชนหรือแยกตัวออกจากชุมชนมีผลต่อการผสมผสานวัฒนธรรมของตน และวัฒนธรรมใหม่และยังมีผลต่อการเรียนรู้อังกฤษและความก้าวหน้าทางการเรียนด้วย

ซาโต (Sato.2001: 885-A) ได้ศึกษาเชิงชาติพันธุ์วรรณนาเพื่อตรวจสอบประสบการณ์ทางภาษาพูดของนักเรียนในห้องเรียนภาษาที่สอง โดยใช้วิธีการตามแนวธรรมชาติ ซึ่งนำเสนอไว้โดยคราเซนและเทอร์เรล วิธีการวิจัยใช้การบันทึกเทปและวิดีโอ ในขณะที่ผู้สอนใช้วิธีสอน

ตามแนวธรรมชาติจำนวน 7 บทเรียนกับกลุ่มผู้เรียนภาษาอังกฤษเชื้อสาย สเปน ข้อมูลที่เกิดจากบทเรียนที่ใช้วิธีสอนตามแนวธรรมชาติแต่ละบทได้นำมาถอดเทปและวิเคราะห์ในด้านปัจจัยของวิธีการสอนตามแนวธรรมชาติ กระบวนการวิเคราะห์ส่งผลให้ได้พบว่า บทเรียนวิธีการสอนตามแนวธรรมชาติต้องมีความคาดหวังของตนเอง และมีความคาดหวังต่อกันและกัน การใช้วิธีการสอนตามแนวธรรมชาติให้ผลลัพธ์ที่ทำให้ผู้เรียนเข้าใจภาษา เนื้อหา การใช้กรอบชั่วคราวเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาภาษา เพราะกรอบนั้นใช้ประสบการณ์ที่ผ่านมาของผู้เรียนภาษาเพื่อเชื่อมโยงกันและเรียนรู้ภาษาใหม่ บทบาทของครูเป็นบทบาทของผู้ให้ความสะดวก ซึ่งนำทางผู้เรียนภาษาอังกฤษไปตลอดกระบวนการเรียนรู้นั้น ผู้เรียนภาษาอังกฤษจะต้องได้รับโอกาสตลอดบทเรียนที่จะใช้ภาษาที่สองของตนตามธรรมชาติ บรรยากาศการเรียนที่มี สิ่งสะกิดกันทางด้านจิตใจต่ำทำให้นักเรียนไม่เกิดความวิตกกังวลทำให้เรียนภาษาได้ดี ผู้เรียนภาษาอังกฤษไม่ควรถูกเร่งรัดในการเรียนภาษาที่สอง ผู้เรียนต้องการเวลาเพื่อทำให้เป็นส่วนหนึ่งและสร้างความหมายของภาษาที่สองก่อนจะสามารถพูดภาษาที่สองได้ นักเรียนไม่ควรถูกเร่งให้พูด ในขั้นแรกคือ กิจกรรมเพื่อความเข้าใจในการฟัง (ขั้นก่อนการพูด) การสอนตามแนวธรรมชาติระยะเวลาระหว่างขั้นตอนเริ่มต้นกับขั้นใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารมีความสำคัญอย่างยิ่ง ช่วงนี้เป็นช่วยการซึมซับ ซึ่งผู้เรียนภาษาอังกฤษซึมซับเอากฎและโครงสร้างที่ซับซ้อนของภาษา

จากการศึกษางานวิจัยในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการสอนตามแนวธรรมชาติ พบว่า การจัดกิจกรรมการสอนตามแนวธรรมชาติมุ่งเน้นให้เด็กเรียนรู้ภาษา ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนไปพร้อมกันไม่แยกเป็นทักษะย่อยจากสภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยภาษา จัดให้เด็กมีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม เรียนรู้ภาษาจากสิ่งที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันและความสนใจของเด็ก รวมทั้งมีอิสระในการเลือกทำกิจกรรม ส่วนครูมีบทบาทในการตอบสนองความต้องการ ความสนใจ ยอมรับฟังและให้การเสริมแรงแก่เด็ก ซึ่งวิธีการเหล่านี้ทำให้เด็กเกิดแรงจูงใจภายในที่จะเรียนรู้สิ่งต่างๆ ด้วยตนเอง

โวจ (Krashen; & Terrel. 1988; 2; cited in Voge. 1981) แห่งสาขาสัทศาสตร์ประยุกต์นานาชาติได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบนักศึกษามหาวิทยาลัยชาวเยอรมันที่ได้รับการสอนภาษาโดยวิธีตามแนวธรรมชาติกับวิธีการสอนไวยากรณ์ในบริบท ซึ่งคล้ายกับวิธีการสอนภาษาแบบตรง (Direct Method) ซึ่งครูจะพูดแต่ภาษาที่สองแต่จะสอนไวยากรณ์โดยการบอกความหมายตรงๆ โวจ (Voge) ได้รายงาน ว่า นักศึกษาที่เรียนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ หลังจาก 1 เทอมได้ทำการทดสอบ ผลปรากฏว่า นักศึกษาสามารถทำการทดสอบเกี่ยวกับการพูดและการเรียนได้ดี รวมทั้งใช้ไวยากรณ์ ส่วนในการทดสอบไวยากรณ์แบบจุดย่อย (Discrete Point Grammar) ทั้งสองกลุ่มทำคะแนนได้เท่ากัน สำหรับการสอนทักษะการฟังการพูดตามแนวธรรมชาติยึดหลักสมมติฐานของแครชเชน ที่ว่าการให้ปัจจัยป้อนเข้าที่มีความหมาย

สมมติฐานข้อนี้จะชี้ให้เห็นว่าผู้เรียนหรือผู้รับรู้อาจจะรับภาษาโดยการเข้าใจในปัจจัยป้อนเข้าที่ละเล็กละน้อย ความสามารถทางการพูดไม่สามารถสอนได้อย่างตรงๆ แต่การพูดนั้นจะพูดออกมาได้เอง หลังจากที่ผู้รับรู้อาษาได้สร้างศักยภาพ (Competence) จากปัจจัยป้อนเข้าที่มีความหมาย

การทดลองที่น่าสนใจของการรับรู้ภาษาที่สอง (Krashen; & Robin. 1980: 1-2) ซึ่งได้ทำการทดลองกับเด็ก 2 คน ในการรับรู้ภาษาอังกฤษ คนหนึ่งประสบความสำเร็จ ส่วนอีกคนหนึ่งไม่ประสบความสำเร็จ พอล (Paul) ซึ่งประสบความสำเร็จมีอายุ 5 ปี โดยมี ฮวง (Huang) เป็นผู้สังเกตการทดลองนั้น ปัจจัยป้อนเข้าที่เด็กได้รับ (Input) เป็นปัจจัยป้อนเข้าที่ได้ความสามารถเหมาะสมสำหรับการรับรู้ภาษา “ริคาโด (Ricardo) ซึ่งเป็นเด็กที่ไม่ประสบผลสำเร็จในการรับภาษาที่สองมีอายุ 13 ปี และได้รับการสังเกตจาก บัตเตอร์เวิร์ท (Buttlerworth) ปัจจัยป้อนที่ริคาโดได้รับนั้นเป็นสิ่งที่ค่อนข้างยาก และสับสน” ส่วน “แวกเนอร์ก็ฟฟ์เสนอไว้คือ ตัวของแครชเชน (Krashen) ที่ได้เข้าเรียน 4 ภาษาที่แตกต่างกัน เป็นภาษาที่สองคือ ภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน ภาษาฮีบรู และภาษาแอมฮาริค (Amharic)”

แครชเชน ได้อธิบายว่าเขาได้ฟังการพูดของครู เป็นจำนวนมากทั้งในภาษาเยอรมันและภาษาฝรั่งเศส แครชเชนได้เข้าเรียนภาษาเยอรมันเป็นภาษาที่ 2 ในระหว่างที่อยู่ในวัยเรียน การเรียนในชั้นเรียนใช้ภาษาเยอรมันตลอด นอกจากนี้เขายังได้ประสบการณ์จากการพูดของครูที่เป็นชาวฝรั่งเศส ระหว่างที่เขาอยู่ในปารีส อีกทั้งแครชเชน ก็ยังเรียนภาษาฝรั่งเศส ด้วยวิธี Pucciani-Hamil (Pucciani – Hamil Method) ที่ลอสแอนเจลิส (Los Angeles) แครชเชน กล่าวว่า เขาได้ใช้การพูดภาษาระหว่างกันและกัน (Interlanguage Talk) ซึ่งเป็นภาษาฝรั่งเศสและภาษาเยอรมันระหว่างที่เขาอยู่ในออสเตเรีย และเขาได้สมัครเป็นสมาชิกของ “Foreign.Student.Peer.Group” ซึ่งประกอบด้วยนักศึกษาต่างชาติจากนานาประเทศ ซึ่งใช้ภาษาเยอรมันในการสื่อสาร

จากการที่ได้ศึกษาด้วยตนเอง แครชเชน เข้าใจภาษาเยอรมันและภาษาฝรั่งเศสได้ดีแต่จะเข้าใจภาษาเยอรมันได้ดีกว่า ทั้งนี้เพราะได้รับปัจจัยป้อนเข้าที่มากกว่าภาษาฝรั่งเศส

อีกตัวอย่างหนึ่ง แครชเชน ได้เรียนภาษาฮีบรู และในชั้นเรียนจะสอนโดยการใช้ภาษาฮีบรูตลอด ตัวเขาก็ต้องพูดภาษาฮีบรู ในการติดต่อกับชาวต่างชาติ สำหรับการเรียนภาษาแอมฮาริค ในชั้นเรียนจะใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการอธิบายกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ แครชเชนไม่เคยได้ใช้ภาษาแอมฮาริคหรือใช้ก็เพียงแต่กับพวกที่ไม่มีการศึกษา

ดังนั้นความสามารถทางภาษา แอมฮาริค ของแครชเชน อยู่ในเกณฑ์ต่ำ ในขณะที่เดียวกันกับภาษาฮีบรู เขารับรู้ภาษาฮีบรู และสามารถแก้ไขภาษาผิดๆได้

จากการที่ แครชเชน ได้ทดลองด้วยตัวของเขาเอง ทำให้เขาสรุปว่าปัจจัยป้อนเข้าจะเป็นประโยชน์ในการรับรู้ภาษาอย่างมาก

สรุปได้ว่า การเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศนั้น หลักการสำคัญของการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติจะยึดหลักการให้ปัจจัยป้อนเข้าที่มีความหมาย ผู้เรียนจะรับรู้ภาษาที่ละเล็กทีละน้อย และผู้เรียนสามารถพูดออกมาได้เอง

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการฟัง

3.1 ความหมายของการฟัง

โดยธรรมชาติการเรียนรู้ภาษาของมนุษย์เริ่มจากการฟัง และการเลียนแบบเสียงที่ได้ฟัง จึงอาจกล่าวได้ว่า การฟังเป็นจุดเริ่มต้นแห่งทักษะการเรียนรู้ภาษา แต่ความหมายของการฟังไม่ใช่เพียงแค่การฟังเสียงอ่านเท่านั้น แต่การฟังเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการทำความเข้าใจ ดังที่ แอบบอทท์ (Abbott. 2002: 57-58) ได้กล่าวว่า การฟังภาษาเป็นการฟังคำพูดหรือเสียง ไม่ใช่มุ่งเพียงความหมายอย่างเดียว แต่ต้องเข้าใจว่า ผู้พูดพูดถึงอะไร และสิ่งที่พูดนั้นหมายถึงสิ่งใด ดังนั้นการฟังที่มีประสิทธิภาพจะต้องมีความเข้าใจด้วย นอกจากนี้ยังมีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการฟังไว้ดังนี้

ริเวอร์ (River.1980: 16) กล่าวว่า การฟังเป็นทักษะสร้างสรรค์ในการทำความเข้าใจเสียงที่เราได้ยิน ผู้ฟังจะรับเอาคำพูดที่ได้ยิน การจัดเรียงลำดับคำนั้นๆ ตลอดจนการขึ้นลงของเสียงมาสร้างให้เกิดความหมาย

วิดโดว์สัน (Widdowson.1981: 60) ได้กล่าวว่า การฟัง (Listening) หมายถึงความสามารถที่จะเข้าใจว่าประโยคหนึ่งประโยคใดนั้นมีความสัมพันธ์กับประโยคอื่นๆ ที่พูดไปแล้วอย่างไร และเข้าใจว่าประโยคดังกล่าวมีหน้าที่อย่างไรในการสื่อสาร ซึ่งในการฟังผู้ฟังจะเลือกแต่เฉพาะสิ่งที่สัมพันธ์หรือตรงกับจุดประสงค์ในการฟังและจะไม่สนใจกับสิ่งที่ไม่ต้องการ

บุญยาพร อุณากุล (2545: 6) กล่าวว่า การฟังเป็นพฤติกรรมที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการรับรู้ ความเข้าใจ ดังนั้นการฟังจึงมาได้หมายถึงการได้ยินเท่านั้น แต่การฟังหมายถึง การได้ยินอย่างรับรู้และตั้งใจที่จะรู้ โดยพยายามเข้าใจความหมายของเสียงที่ได้ยินให้ตรงตามจุดประสงค์ของผู้เปล่งเสียงนั้น ดังนั้น การฟังจึงเป็นพฤติกรรมที่ต้องฝึกฝน จนเกิดการเรียนรู้

แกลวิน (Galvin.1992: 4) และสายฝน ทรงเสียงไชย (2544: 15) กล่าวว่า การฟังเป็นกระบวนการซึ่งประกอบด้วย การรับ (Receiving) การแปลความหมาย (Interpreting) การประเมิน (Evaluating) และการโต้ตอบข้อความที่ได้ยิน (Responding) การฟังจึงมิใช่เป็นการปล่อยให้เสียงผ่านหูเท่านั้น ประสิทธิภาพของการฟังขึ้นอยู่กับความสนใจและความตั้งใจของผู้ฟังนอกจากนี้การฟังผู้ฟังจะต้องใช้ความสามารถในการเรียบเรียง ตีความ เพื่อให้เข้าใจความหมายของผู้พูด โดยอาศัยประสบการณ์เดิมของผู้ฟัง อีกทั้งยังต้องประเมินความคิดและความรู้สึกที่เกี่ยวข้องกับข้อความที่ได้ยินแล้วจึงโต้ตอบจึงจะเป็นการฟังที่สมบูรณ์

ริกอน (Rixon.1986: 28) ได้อธิบายความหมายของการฟัง (Listening) โดยเปรียบเทียบกับความสามารถของการได้ยิน (Hearing) ซึ่งสรุปได้ว่า การฟังกับการได้ยินมีข้อแตกต่างกัน โดยการได้ยินเป็นการจำแนกเสียงในขั้นต้น หรือในขั้นพื้นฐานเท่านั้น นั่นคือในระดับของการได้ยินประสาทหูของมนุษย์จะแยกแยะว่า เสียงที่ได้ยินนั้นเป็นเสียงอะไร เช่น เป็นเสียงสุนัขเห่า เสียงดนตรี หรือเสียงพูดคุยกันของมนุษย์ ในขณะที่การฟังนั้นเป็นการกระทำด้วยความตั้งใจ ผู้ฟังต้องมุ่งความสนใจของตนไปที่เสียงที่ได้ยินเพื่อที่จะได้เข้าใจความหมายของสิ่งที่ฟังนั้น และการฟังเพื่อเข้าใจความหมาย ผู้ฟังต้องมีความรู้ทางภาษาและประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับสิ่งที่ฟังมาประกอบกัน

อันเดอร์วูด (Underwood. 1993: 1) ได้ให้ความหมายของการฟังไว้ว่า การฟังหมายถึง การที่ผู้ฟังให้ความสนใจและความพยายามเพื่อความเข้าใจความหมายของสิ่งที่ฟัง รวมทั้งความพยายามที่จะเข้าใจความหมายตามวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสารด้วย

จากคำกล่าวข้างต้นของนักวิชาการพอสรุปว่า การฟังเป็นกระบวนการในการรับรู้ข้อมูลที่มีความหมาย การฟังจะมีประสิทธิภาพที่ดี เมื่อผู้ฟังมีความตั้งใจ สนใจ อีกทั้งความรู้ทางภาษา และประสบการณ์เดิมของผู้ฟัง การฟังต้องอาศัยกระบวนการหลายอย่าง เช่น การรับสาร การแปลความ การประเมิน และการโต้ตอบข้อความที่ได้ยิน ดังนั้นการฟังถือเป็นทักษะที่สำคัญของการเรียนรู้ภาษาทั้งในการเรียนรู้ภาษาที่หนึ่ง และภาษาที่สอง ซึ่งจะได้กล่าวถึงต่อไป

3.2 ความสำคัญของการฟัง

การสื่อสารในชีวิตประจำวัน การฟังนับว่าเป็นทักษะรับสารที่สำคัญ เพราะนักเรียนต้องฟังให้เข้าใจเสียก่อน จึงสามารถพูดโต้ตอบ อ่านหรือเขียนได้ ทักษะการฟังจึงเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนรู้ทักษะอื่นๆ ดังนั้นในการเรียนการสอน นักเรียนควรได้รับการฝึกทักษะการฟังอย่างเพียงพอ ดังที่ผู้เชี่ยวชาญได้กล่าวถึงความสำคัญ of ทักษะการฟัง ดังนี้

มอร์เลย์ (Morley. 1984: 7) ได้ชี้ให้เห็นว่าในการสื่อสารในชีวิตประจำวันเราใช้ทักษะการฟังมากที่สุด คือ ในแต่ละวันมนุษย์ใช้ทักษะการฟังถึงร้อยละ 50 ในขณะที่ใช้ทักษะอื่น คือ การพูดร้อยละ 25 การอ่านร้อยละ 15 และการเขียนร้อยละ 10 สอดคล้องกับ รูบินและทอมสัน (Rubin; & Thompson. 1994: 85) ชี้ให้เห็นว่าการสื่อสารในชีวิตประจำวัน คนเราใช้เวลาเฉลี่ยร้อยละ 60 ของเวลาทั้งหมดไปในการฟังทั้งนี้ การฟังจะนำไปสู่ทักษะการพูด ถ้าผู้เรียนได้รับการฝึกทักษะการฟังไม่เพียงพอจะมีผลทำให้ไม่สามารถใช้ภาษาในการสนทนาได้

ในทำนองเดียวกับดอฟฟ์ (Doff.1991: 198) กล่าวถึงความสำคัญในการฟังที่มีผลต่อความสำเร็จในการสนทนาว่า ในการสื่อสารนั้นผู้ฟังจะต้องเข้าใจก่อนว่าสิ่งที่ผู้พูดพูดนั้นหมายความว่าอย่างไร ทำให้เป็นการพัฒนาการพูดของตนเองด้วย ดังนั้นผู้เรียนจึงต้องฝึกทักษะ

การฟังให้มาก โดยเฉพาะในการสื่อสารด้วยภาษาต่างประเทศจะต้องฟังจนสามารถเข้าใจได้ดี และสามารถพูดได้

แมคโดแนลล์ (Mc Donell. 1992: 58-59) กล่าวถึงความสำคัญของการฟังว่าเป็นเครื่องมือของการเรียนรู้ และมีความสำคัญมากต่อประสิทธิภาพในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้ที่มีความสามารถในการฟังจะสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วย

ฮูเซน และโพสเทิลท์เวท (Husen; & Postlethwaite. 1994: 34-39) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ การฟังว่า ผู้เรียนต้องใช้ทักษะการฟังในอัตราสูงมาก เมื่อเปรียบเทียบกับทักษะอื่นๆ ทักษะการฟังประกอบด้วยทักษะย่อยๆ จำนวนมาก ซึ่งผู้สอนสามารถสอนทักษะย่อยๆ เหล่านั้นได้ เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถทางการฟัง และใช้เป็นพื้นฐานการเรียนรู้ทักษะอื่นๆ

เยาวรัตน์ การพานิช กับอังครา ทองพูน (2543: 22-24) และโบเวน (Bowen. 1985: 89) ได้กล่าวถึงการฟังอย่างคล้ายคลึงกันว่าเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับผู้เรียนภาษา เนื่องจากเป็นทักษะการรับสาร (Receptive Skills) ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับภาษาพูด แต่ทักษะการฟังต้องได้รับการพัฒนาเป็นลำดับแรก ทั้งในการเรียนภาษาแม่ และภาษาที่สอง โดยเฉพาะนักเรียน เพราะนักเรียนจะประสบความสำเร็จในการเรียนขึ้นอยู่กับความเข้าใจขณะที่ฟังครูบรรยาย และร่วมทำกิจกรรมในห้องเรียน

3.3 จุดมุ่งหมายของการฟัง

ฮาร์เมอร์ (Harmer. 1991: 26-27) กล่าวถึงจุดประสงค์ในการฟังเพื่อเป็นการยืนยันความคาดหวังที่ผู้ฟังตั้งไว้ก่อนการฟังว่า

1. เพื่อคัดเลือกรายละเอียดเฉพาะที่ตนสนใจและต้องการฟัง
2. เพื่อมีส่วนร่วมในการสื่อสาร
3. เพื่อเก็บข้อมูลต่างๆ ไป เช่น การฟังข่าว โฆษณา
4. เพื่อเก็บข้อมูลไว้ใช้ในโอกาสอื่น
5. เพื่อเก็บรายละเอียดของข้อมูลที่ฟัง เป็นต้น

เจียร์นัย พงษ์ศิวาภัย (2539: 101-102) ได้กล่าวถึงความมุ่งหมายหลักของการฟัง

3 ประการคือ

1. การฟังเพื่อความเพลิดเพลิน ได้แก่การฟังเรื่องราวที่สนุกสนานชวนให้เกิดความนึกฝัน หรือจินตนาการ แล้วทำให้เกิดความสุขผ่อนคลาย
2. การฟังเพื่อความรู้ นั่นคือฟังเรื่องราว ที่เกี่ยวกับวิชาการข่าวสาร และข้อแนะนำต่างๆ ซึ่งการฟังเพื่อความรู้นี้ ผู้ฟังต้องฟังให้เข้าใจ ใช้ความคิดและบันทึกสาระสำคัญไว้
3. การฟังเพื่อให้ได้รับคติชีวิต หรือความจรรโลงใจ ซึ่งความมุ่งหมายของการฟังประเภทนี้ ผู้ฟังต้องฟังเพื่อความเพลิดเพลิน ผ่อนคลายความตึงเครียด ฟังเพื่อให้ได้ความรู้ แล้วนำข้อมูล หรือสาระที่มีประโยชน์ใช้ในการดำเนินชีวิต

จากแนวคิดต่างๆ ที่กล่าวมาแล้วข้างต้น จะเห็นว่าการฟังมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และมีบทบาทในการสื่อสารในชีวิตประจำวันมากกว่าทักษะอื่น เช่น การพูด การอ่าน และการเขียน ดังนั้นสิ่งที่อยู่เบื้องหลังการฟังที่ประสบความสำเร็จ คือ ความสามารถในการฟัง ซึ่งเป็นกุญแจสำคัญในการเรียนรู้ภาษาที่สอง หรือภาษาต่างประเทศ

3.4 ความสามารถในการฟัง

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้กำหนดให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารด้วยการฟัง พูด อ่าน และเขียนได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน เหมาะสมตามช่วงชั้น รวมทั้งให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ และสามารถใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ เพื่อเข้าสู่สังคม วัฒนธรรมได้ แต่การที่จะเกิดความสามารถเช่นนี้ได้ ผู้เรียนต้องมีความสามารถในการฟังตั้งแต่ระดับคำจนถึงการฟังข้อความให้เข้าใจเสียก่อน แล้วสามารถสรุปใจความสำคัญ หรือตีความจากเรื่องที่ฟังได้ ผู้ฟังจึงจะสามารถสื่อสารได้ตามความต้องการ ฉะนั้นจึงได้มีนักการศึกษาหลายท่านกล่าวถึงความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

แวลเล็ทและดิสิค (Valette; & Disick. 1972: 141-142) ได้แบ่งระดับความสามารถในการฟังภาษาต่างประเทศเป็น 4 ระดับดังนี้

1. ระดับกลไก เป็นระดับที่ผู้ฟังสามารถแยกแยะความแตกต่างระหว่างภาษาแม่กับภาษาต่างประเทศจากเสียงที่ได้ยิน โดยไม่จำเป็นต้องเข้าใจความหมาย
2. ระดับความรู้ เป็นระดับที่ผู้ฟังเข้าใจ ความหมายของคำหรือประโยคที่ได้ฟังและสามารถตอบสนองได้
3. ระดับถ่ายโอน เป็นระดับที่ผู้ฟังข้อความยาวๆ หลายๆ ประโยคและเข้าใจที่แต่งขึ้นใหม่โดยใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ที่เรียนมาแล้ว
4. ระดับสื่อสาร เป็นระดับที่ผู้ฟังสามารถเข้าใจความหมายโดยทั่วไปของข้อความที่มีคำศัพท์

รอสท์ (Rost.1991: 4) ได้กล่าวถึงความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ ซึ่งมีทักษะที่สำคัญดังนี้

1. ทักษะการรับรู้ (Perception skills) อันได้แก่ ความสามารถในการจำแนกเสียงต่างๆ และสามารถจดจำคำที่ฟังได้
2. ทักษะการวิเคราะห์ (Analysis skills) ได้แก่ ความสามารถในการจำแนกหน่วยทางไวยากรณ์ และสามารถจำแนกหน่วยทางภาษาที่ควรนำไปใช้ได้
3. ทักษะการสังเคราะห์ (Synthesis skills) ได้แก่ ความสามารถในการเชื่อมโยงตัวชี้แนะทางภาษากับส่วนอื่นๆ ได้ และสามารถนำความรู้เดิมมาประกอบเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการฟังได้อย่างเหมาะสม

นอกจากนี้ ลินช์ (Lynch.1996: 20-21) ได้อธิบายถึง ความสามารถระหว่าง องค์ประกอบที่ก่อให้เกิดความสามารถในการฟัง ดังนี้

1. พื้นความรู้เดิม (Background knowledge) จะครอบคลุมข้อมูลที่กว้าง และเป็น ประสบการณ์ที่เกี่ยวกับความทรงจำ เช่น ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับข้อเท็จจริงทางวิทยาศาสตร์ เหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ ซึ่งเป็นได้ทั้งความเชื่อ และธรรมเนียมทางวัฒนธรรม เช่น ความรู้ ด้านท้องถิ่นเกี่ยวกับถิ่นที่อยู่อาศัย ประสบการณ์ของแต่ละคนในสังคมที่อาศัยอยู่ และการ ดำเนินชีวิตส่วนตัว

2. ความรู้เกี่ยวกับภาษา (Language) ซึ่งผู้ฟังสามารถสะสมได้อย่างไม่เป็นทางการ ในกรณีที่ เป็นภาษาแม่ของตน หรือเรียนรู้ผ่านการสอนในโรงเรียน

3. บริบททางภาษา (Context) ซึ่งเป็นตัวเชื่อมโยงระหว่างพื้นความรู้เดิม และ ความรู้เกี่ยวกับภาษา ในขณะที่ผู้ฟังได้ยินข้อความ บริบทเป็นกระบวนการที่มีอิทธิพลที่ ก่อให้เกิดความเข้าใจในการฟังและช่วยให้ความหมายของคำแฉลบ เช่น “iron” คำๆ นี้มี ความหมายในพจนานุกรมบริบทเป็นสิ่งที่ผู้ฟังอาจต้องตระหนักถึงมากขึ้น เมื่อความหมายไม่ ปรากฏในข้อความ

ริชาร์ดส์ (Richards.1990: 55) ได้กล่าวถึง ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษไว้ ว่า การสื่อสารมีทั้งการให้ และการรับข้อมูล การมีปฏิสัมพันธ์ตามมารยาททางสังคม ริชาร์ด กล่าวไว้ว่า ความสามารถในการเข้าใจทักษะการฟังมี 2 ประการ คือ ความสามารถในการ พิจารณานัยย่อยของสาร และความสามารถในการนำความรู้ด้านภาษา และประสบการณ์มา ใช้ในการฟัง ซึ่งพอสรุปประเด็นสำคัญได้ ดังนี้

1. ความสามารถในการพิจารณาหน่วยย่อยของสาร

- 1.1 การฟังอย่างคร่าวๆ เพื่อจับความหมายของศัพท์
- 1.2 การแบ่งกระแสเสียงที่ต่อเนื่องกันออกเป็นพยางค์
- 1.3 การใช้ตัวแนะทางเสียงเพื่อหาจุดเน้นของสาร
- 1.4 การใช้ตัวชี้แนะทางไวยากรณ์เพื่อเรียบเรียงเสียงออกเป็นหน่วยของสารที่มี

ความหมาย

2. ความสามารถในการนำความรู้ด้านภาษาและประสบการณ์มาใช้ในการฟัง

2.1 กำหนดได้ว่าสารที่รับเป็นเรื่องราวประเภทใด เป็นส่วนหนึ่งของเหตุการณ์ใด เช่น เป็นเรื่องเล่า เรื่องตลก การสวดมนต์ หรือการบ่น เป็นต้น

- 2.2 การจัดประเภทสถานที่บุคคล
- 2.3 การกล่าวพาดพิงถึงเหตุและผล
- 2.4 การคาดหมายเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น
- 2.5 การตีความหัวเรื่อง
- 2.6 การลำดับเหตุการณ์ที่เกิดก่อน-หลัง

2.7 การตีความถึงรายละเอียด หรือข้อมูลที่ขาดหายไป

จากแนวคิดของนักวิชาการที่กล่าวมาข้างต้น จึงสรุปได้ว่า ความสามารถในการฟังภาษาต่างประเทศมีหลายระดับ กล่าวคือ ความสามารถในการในระดับพื้นฐานเป็นความสามารถแยกแยะความแตกต่างระหว่างเสียง ความสามารถในการจำแนกเสียงเป็นคำ ส่วนความสามารถในการฟังที่สูงกว่าระดับพื้นฐาน เป็นความสามารถในการเข้าใจข้อความที่ฟัง สรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ฟัง และสามารถสรุปอ้างอิงเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง โดยอาศัยความรู้ทางภาษาตลอดจนพื้นความรู้เดิมที่มีอยู่ช่วยในการตีความข้อความที่ฟัง และการที่ผู้ฟังมีความสามารถในการฟังนั้น ผู้ฟังต้องมีทักษะการรับรู้ ทักษะการวิเคราะห์ และทักษะการสังเคราะห์นั่นเอง

ฮิกกิน (Higgin.1978: 55) และรอสท์ (Rost.1991: 3-4) ได้กล่าวถึงความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษว่าผู้ฟังต้องมีทักษะต่างๆ ดังนี้

1. ทักษะด้านการรับรู้ (Perceptive Skills) คือความสามารถในการจำแนกเสียงต่างๆ และจดจำคำที่ฟังได้ โดยสามารถบอกได้ว่า เสียงที่ได้ยินเป็นเสียงในภาษาอะไร
2. ทักษะด้านการวิเคราะห์ (Analysis Skills) คือความสามารถในการจำแนกหน่วยทางไวยากรณ์โดยสามารถแยกโครงสร้างประโยค และเข้าใจความสัมพันธ์ส่วนต่างๆ ของประโยคตลอดจนเข้าใจเกี่ยวกับการลงเสียงหนัก เบาในคำ และระดับสูง-ต่ำ ของเสียงในประโยค
3. ทักษะด้านการสังเคราะห์ (Synthesis Skills) คือความสามารถในการเชื่อมโยงตัวชี้แนะด้านภาษากับส่วนอื่นๆ และสามารถนำความรู้เดิมมาใช้ประกอบเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการฟังได้อย่างเหมาะสม

จากแนวคิดของนักการศึกษาดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า ความสามารถในการฟังมีหลายระดับโดยเริ่มต้นจากระดับพื้นฐาน นั่นคือความสามารถในการจำแนกเสียงเป็นคำ ประโยค และระดับแยกแยะระหว่างภาษาแม้กับภาษาต่างประเทศ ส่วนความสามารถในการฟังที่สูงกว่า

แฮร์ริส (Harris.1974: 32-40) ได้จำแนกความสามารถในการฟังภาษาต่างประเทศออกเป็น 2ระดับ รวมทั้งให้ตัวอย่างลักษณะของความสามารถในการฟังระดับต่างๆ ดังนี้

1. ความสามารถในการจำแนกเสียง ประกอบด้วย
 - 1.1 ความสามารถในการจำแนกเสียงคำโดด โดยสามารถจำแนกเสียงว่าเหมือนหรือต่างกันอย่างไร หรือคำใดออกเสียงต่างไปจากคำอื่นๆ ที่ได้ยิน
 - 1.2 ความสามารถในการจำแนกคำที่มีอยู่ในข้อความ โดยสามารถจำแนกได้ว่า คำใดที่ได้ยินในประโยค หรือข้อความนั้นตรงกับรูปภาพใด หรือประโยคใด
2. ความสามารถในการเข้าใจข้อความที่ได้ฟัง ประกอบด้วย
 - 2.1 ความสามารถในการปฏิบัติตามประโยคคำสั่งที่ให้ผู้ฟังปฏิบัติตาม
 - 2.2 ความสามารถในการเลือกคำตอบ ให้ตรงกับข้อความที่ได้ฟัง

2.3 ความสามารถในการเข้าใจเรื่องราวทั่วไปที่จำลองสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน โดยผู้ฟังสามารถจดจำสาระสำคัญต่างๆ ได้

จะเห็นว่าจุดมุ่งหมายของการฟังเน้นหนักไปที่การฟังเพื่อจับเสียง หน่วยเสียง คำ และประโยค การฟังเพื่อจับใจความสำคัญ การจับใจความเฉพาะในรายละเอียด การคาดการณ์หรือทำนายเหตุการณ์ล่วงหน้า และการเดาความหมายจากบริบท โดยวิธีนี้นักเรียนจะได้รับการฝึกกลยุทธ์การฟังเป็นลำดับขั้นไป จากง่ายไปหายาก สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้ นักเรียนมีความมั่นใจในการฟัง และไม่คิดว่าการฟังเป็นทักษะที่ยากอีกต่อไป ดังนั้นจุดมุ่งหมายในการพัฒนาทักษะการฟังที่แตกต่างกันของนักเรียน จำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนควรจัดกิจกรรมหลากหลายรูปแบบตามจุดมุ่งหมายเฉพาะที่ต้องการฝึก ซึ่งจะกล่าวในหัวข้อต่อไป

3.5 การสอนทักษะการฟัง

การเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบด้วย 4 ทักษะ แต่ทักษะแรกของการเรียนรู้ภาษา คือ การฟังซึ่งกุกศยา แสงเดช (2545: 133) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการสอนทักษะการฟังภาษาอังกฤษว่า เป็นการสอนฟังเสียงของคำ วลี เพื่อสังเกต แยกแยะ หรือเปรียบเทียบความแตกต่างเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ และเป็นการฟังประโยค หรือเรื่องราว แล้วสามารถเข้าใจในสิ่งที่ฟังได้

ในการสอนทักษะการฟัง กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดจุดมุ่งหมายไว้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยให้ผู้เรียนฟังประโยค คำสั้น คำขอร้อง และสามารถตีความเรื่องที่ฟังจากสื่อประเภทต่างๆ ได้ ดังนั้นจึงมีนักการศึกษาได้กล่าวถึงวิธีการสอนที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายดังกล่าวดังต่อไปนี้

ทิพพดี อ่องแสงคุณ (2535: 32-34) และรวีวรรณ ศรีคร้ามครัน (2539: 113-125) ได้กล่าวถึงการสอนฟังว่า ควรสอนไปตามลำดับจากง่ายไปยาก ดังนี้

1. ฝึกทักษะให้จดจำและเข้าใจความหมายของสิ่งที่ได้ยิน เช่น การฟังเสียงพยัญชนะ คำเดี่ยว วลี และประโยค โดยพยายามเชื่อมโยงคำต่างๆ ที่ได้ยินเป็นกลุ่มคำที่มีความหมาย
2. ฝึกทักษะให้ผู้เรียนคาดเดาเหตุการณ์ในสิ่งที่ได้ยิน และจดจำเนื้อเรื่อง เช่น การฟังเรื่องสั้นๆ การฟังบทสนทนา หรือข้อความต่าง ๆ

เออร์ (Ur. 1984: 47-166) ได้เสนอกิจกรรมในการฟังไว้ 4 กลุ่ม ดังนี้

1. การฟังโดยไม่โต้ตอบ (Listening and making no response) ได้แก่
 - 1.1 การฟังพร้อมกับการอ่านตามไปด้วย (Following a written text) เพื่อให้ผู้เรียนรู้จักวิธีการออกเสียง แต่ไม่ส่งเสริมให้ผู้เรียนฟังเพื่อความเข้าใจ
 - 1.2 การฟังสิ่งที่ผู้เรียนรู้แล้ว (Listen to a familiar text)
 - 1.3 ให้ผู้เรียนดูภาพประกอบ สิ่งของ แผนที่ ตารางในขณะที่ฟัง (Listen aided by visuals)
 - 1.4 ฟังจากการพูดแบบไม่เป็นทางการของครูในชั้นเรียน (Informal teacher talk)

- 1.5 ฟังจากสิ่งบันเทิงต่างๆ (Entertainment) เช่น นิทาน เพลง ภาพยนตร์
2. การฟังแล้วโต้ตอบสั้นๆ (Listening and making short responses)
 - 2.1 การปฏิบัติตามคำสั่ง (Obeying instructions)
 - 2.2 การฟังแล้วตรวจสอบรายการ (Ticking off items)
 - 2.3 การตอบคำถามแบบถูก-ผิด (True/False)
 - 2.4 การหาที่ผิดจากการดูภาพและคำบรรยายเรื่อง (Detecting mistakes)
 - 2.5 การฟังเพื่อความเข้าใจ (Aural cloze) เช่น การเติมคำลงในช่องว่าง
 - 2.6 การฟังแล้วเดาสิ่งของ (Guessing definitions)
 - 2.7 การจดข้อมูลที่สำคัญ (Noting specific Information)
 - 2.8 การใช้รูปภาพ (Pictures) เช่น การระบุภาพและเรียงลำดับเหตุการณ์การวาดภาพจากการฟัง
 - 2.9 การใช้แผนที่ (Maps) เช่น การระบุสถานที่สำคัญในแผนที่ การทำร่องรอยบนแผนที่ การวาดภาพร่าง วาดภาพคร่าวๆ ลงในแผนที่ หรือแผนผัง
 - 2.10 การวาดภาพแผนภูมิครอบครัว (Family tree)
 - 2.11 การสร้างแผนภูมิแท่ง (Graphs)
3. การฟังโดยมีการโต้ตอบที่ยาวขึ้น (Listening and making longer responses)
 - 3.1 การพูดตามเพื่อเลียนแบบและเขียนตอบคำบอก (Repetition and dictation)
 - 3.2 การนำข้อความกลับมาเรียบเรียงเป็นคำพูดใหม่ (Paraphrase)
 - 3.3 การแปลความ (Translation)
 - 3.4 การตอบคำถาม (Answering question)
 - 3.5 การตอบคำถามเพื่อความเข้าใจในรูปแบบของข้อสอบหลายตัวเลือก (Multiple choice)
 - 3.6 การทำนาย หรือคาดการณ์เหตุการณ์ล่วงหน้า (Prediction)
 - 3.7 การเติมข้อมูลที่ขาดหายไป (Filling in the gaps)
 - 3.8 การสรุปความ (Summarizing)
4. การฟังเพื่อเป็นข้อมูลในการศึกษาและอภิปราย (Listening as a basis for study and discussion)
 - 4.1 การแก้ปัญหา (Problem-solving)
 - 4.2 การนำข้อความ หรือ ประโยคมาเรียงต่อกันให้สมบูรณ์ (Jigsaw listening)
 - 4.3 การตีความ (Interpretative listening)
 - 4.4 การประเมิน และวิเคราะห์รูปแบบบทประพันธ์ (Evaluative a stylistic analysis)

อันเดอร์วูด (Underwood. 1989: 25-28) ได้แนะนำการสอนทักษะการฟังดังนี้

1. การเตรียมการก่อนการสอน เช่น การเลือกบทเรียน การเตรียมเทป การเตรียมบทเรียนก่อนสอน การวางแผนการสอน เป็นต้น

2. การวางแผนขั้นตอนในการสอน ซึ่งมี 3 ขั้นตอน คือ

2.1 ก่อนการฟัง (Pre – listening) เป็นการเตรียมตัวนักเรียนก่อนที่จะฟัง และทำกิจกรรมต่างๆ เช่น พุดเกี่ยวกับภาพ อภิปรายเกี่ยวกับเรื่องที่จะฟัง อ่านเนื้อหาให้ฟัง ทบทวนบทเรียน หรือสอนคำศัพท์และโครงสร้างที่สำคัญ เป็นต้น

2.2 ระหว่างการฟัง (While – listening or during listening) ในขณะที่นักเรียนฟังควรมีกิจกรรมต่างๆ ให้ทำเพื่อแสดงว่านักเรียนฟังเรื่องแล้วมีความเข้าใจ เช่น ตรวจสอบสิ่งที่ฟังกับรูปภาพจับคู่ภาพกับสิ่งที่ฟัง จัดลำดับรูปภาพตามเรื่องที่ฟัง เขียนเครื่องหมายถูกหรือผิดหน้าข้อความตามสิ่งที่ฟัง หรือเติมคำลงในช่องว่าง เป็นต้น

2.3 หลังการฟัง (Post-listening) เป็นกิจกรรมที่ครูจัดให้สอดคล้องกับเรื่องที่ได้อ่านไปแล้ว เช่น วิจารณ์อารมณ์ของบุคคลหรือลักษณะนิสัยของบุคคลในเรื่องที่ฟัง สรุปเรื่องที่ฟัง แสดงบทบาทสมมติ เป็นต้น

กุศยา แสงเดช (2545: 132-136) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับกิจกรรมการสอนทักษะการฟัง ไว้ดังนี้

1. กิจกรรมที่นำสู่การฟัง ครูผู้สอนต้องให้ข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อหาสิ่งที่คาดหวัง เพื่อที่จะช่วยให้นักเรียนมองเห็นแนวทางหรือสถานการณ์ได้ชัดเจน และสามารถคาดหวังได้ก่อนที่จะฟัง

2. กิจกรรมระหว่างการสอน เป็นกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนเข้าใจในสิ่งที่ได้ฟัง โดยให้นักเรียนฝึกปฏิบัติขณะกำลังฟังเรื่องนั้นๆ เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจยิ่งขึ้น กิจกรรมระหว่างการสอนฟังนั้นไม่ควรให้นักเรียนต้องเขียนมากนัก เพราะจะทำให้การฟังของนักเรียนขาดความเข้าใจที่สมบูรณ์ เพราะนักเรียนจะไปสนใจในสิ่งอื่นๆ กิจกรรมที่นำมาใช้ระหว่างการสอนการฟัง ได้แก่ การจับคู่ภาพ การเติมคำ การวาดภาพ หรือให้นักเรียนแสดงท่าทางประกอบกับสิ่งที่ฟัง

3. กิจกรรมหลังการฟัง เป็นกิจกรรมที่มุ่งหวังที่จะทำอะไรบางอย่างภายหลังการฟังเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งจุดมุ่งหมายของการทำกิจกรรมนี้ ก็เพื่อฝึกการใช้ภาษานั้นเอง เช่น การแสดงบทบาทสมมติ การอภิปราย และการตอบคำถามแบบปลายเปิด หรือแบบตัวเลือก

จากแนวคิดข้อเสนอแนะในการสอนฟัง สรุปได้ว่า ครูต้องเตรียมตัวนักเรียนก่อนการฟัง จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับบทเรียน เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน และครูต้องกำหนดจุดประสงค์การฟังให้ชัดเจนเพื่อให้การฟังของนักเรียนบรรลุเป้าหมาย แล้วดำเนินการสอนตามลำดับขั้นที่วางแผนไว้ และตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนโดยใช้กิจกรรมต่างๆ หลังการฟัง

นอกจากนี้ มีนักการศึกษาหลายท่านได้เสนอแนวคิดในการสอนทักษะการฟังไว้ อย่างสอดคล้องกัน โดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนการฟัง (Pre-listening) ขั้นระหว่าง การฟัง (While-listening) และขั้นหลังการฟัง (Post-listening) ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

1. ขั้นก่อนการฟัง (Pre-listening) เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนเกิดความสนใจใน หัวข้อที่จะฟัง บอกจุดมุ่งหมายในการฟัง กระตุ้นนักเรียนให้มีความสนใจใคร่รู้ในเนื้อหา อีกทั้งเป็น การเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนมาแล้วกับความรู้ใหม่ ซึ่ง ฟินอคเชียโร (Finocchiaro. 1989: 96-97) อันเดอร์วูด (Underwood. 1989: 31-93) และนักวิชาการหน่วยศึกษานิเทศก์(กระทรวงศึกษาธิการ. 2540: 5-23) ได้เสนอแนะวิธีการเตรียมนักเรียนด้านภาษา และเนื้อหา ดังต่อไปนี้

1.1 จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ ที่จะใช้ประกอบการสอนให้พร้อม เช่น รูปภาพ ของจริง ของจำลอง บัตรคำ บัตรภาพ แถบบันทึกเสียง

1.2 สอนคำศัพท์ใหม่ โดยใช้คำอธิบายด้วยภาษาง่าย ๆ ชัดเจนและกระชับ ตลอดจนการแสดงท่าทางประกอบเพื่ออธิบายคำศัพท์

1.3 ทบทวนคำศัพท์ประจำบทเรียนที่ผ่านมาแล้ว

1.4 อธิบายคำยาก และให้ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมในบทเรียนนั้น ๆ

1.5 อภิปรายสิ่งที่ควรรู้ในสถานการณ์ที่จะฟัง

1.6 อภิปรายเกี่ยวกับโครงสร้างทางภาษา หรือหน้าที่ของภาษา ตัวชี้แนะ (clues) ที่ซ่อนอยู่ในประโยค

1.7 จัดเตรียมบทเรียน หรือข้อความ อาจมีการแบ่งเนื้อหาออกเป็นตอน ๆ

1.8 การอ่านคำถามที่เตรียมไว้ เพื่อให้นักเรียนเห็นแนวทางในการฟังเรื่องราว

สำหรับริกสัน (Rixon.1986: 63-73) ฟินอคเชียโร (Finocchiaro. 1989: 96-97) อันเดอร์วูด (Underwood. 1989: 31-93) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมในขั้นก่อนการฟัง ที่สามารถ นำมาใช้ควรสร้างความสนใจและเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน พอสรุปได้ ดังนี้

1. นักเรียนและครูสนทนาถามตอบเกี่ยวกับภาพ (Picture cue)

2. ให้นักเรียนทำแบบฝึกตรวจสอบรายการ (Checking list)

3. ให้นักเรียนเติมชื่อรายการคำศัพท์ หรือข้อความจากภาพ (Labeling picture)

2. ขั้นระหว่างการฟัง (While-listening) กิจกรรมในขั้นนี้ไม่มุ่งเน้นให้นักเรียนต้อง เขียนหรืออ่านมากนัก กิจกรรมควรเน้นให้นักเรียนสามารถดึงข้อมูลจากสิ่งที่ได้ฟัง เข้าใจข้อความ ที่ผู้พูดสื่อความหมายออกมา ในขั้นนี้ควรให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการคาดการณ์ การจัดคู่ และการ ตีความหมาย ซึ่ง อันเดอร์วูด (Underwood.1989: 31-93) และริกสัน (Rixon.1989: 63-73) ได้นำเสนอกิจกรรมต่างๆ ที่น่าสนใจ ดังนี้

2.1 การตรวจสอบสิ่งที่ฟังกับรูปภาพที่กำหนด.(Marking/checking items.in pictures)

2.2 การจัดคู่ภาพกับสิ่งที่ฟัง (Matching a picture)

- 2.3 การเลือกภาพชุดจากเรื่องที่ฟัง (Storyline picture sets)
- 2.4 การเรียงลำดับภาพตามเหตุการณ์ที่ฟัง (Putting pictures in order)
- 2.5 เติมรูปภาพให้สมบูรณ์ (Completing pictures)
- 2.6 วาดภาพจากสิ่งที่ฟัง (Picture drawing)
- 2.7 การปฏิบัติตามคำสั่ง คำแนะนำ หรือขั้นตอนการทำงาน

(Carrying-out action)

- 2.8 การเขียนแผนที่การเดินทาง (Following a route)
- 2.9 การเติมข้อมูลจากตารางที่กำหนด (Completing grids)
- 2.10 การกรอกข้อมูลจากแบบฟอร์ม หรือตาราง (Form/Chart completion)
- 2.11 การเติมชื่อรายการคำศัพท์ หรือข้อความจากภาพ (Labeling)
- 2.12 การทำแบบฝึกตรวจสอบรายการ (Using lists)
- 2.13 การเลือกคำตอบถูก-ผิด (True-False)
- 2.14 การเลือกคำตอบแบบมีตัวเลือกหลายตัว (Multiple-choice questions)
- 2.15 การเติมคำลงในช่องว่าง (Gap filling)
- 2.16 การหาจุดที่ผิดพลาดในภาพ (Spotting mistakes)
- 2.17 การทำนายข้อความที่พูดจากบทสนทนา (Predicting)
- 2.18 การฟังเพื่อหาข้อมูลเฉพาะเจาะจง (Seeking specific items of

information)

ซึ่งสอดคล้องกับ นักวิชาการหน่วยศึกษานิเทศก์ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2550: 5-23) ที่ได้เสนอแนะกิจกรรมระหว่างการฟัง ไว้ที่น่าสนใจ ดังนี้

1. การเลือกภาพที่กำหนด (Checking things in a picture) นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาท ลงบนภาพที่กำหนด ในขณะที่ผู้สอนกำลังอ่านข้อความ
2. การเลือกรูปภาพให้ตรงกับคำบรรยาย (Choosing a picture) ผู้เรียนเลือกรูปภาพที่ตรงกับคำบรรยายที่ผู้สอนกำลังกล่าวถึง อาจทำเครื่องหมายใต้ภาพ หรือเขียนชื่อให้ตรงกับภาพ
3. การแก้ไขคำผิด (Correcting mistakes) ครูผู้สอนอ่านเรื่อง หรือข้อความที่เป็นจริงอาจเป็นจำนวนตัวเลข แล้วให้นักเรียนแก้สิ่งที่ต่างกับความจริง
4. การแสดงท่าทาง (Total Physical Response) ผู้เรียนจะตอบสนอง หรือแสดงท่าทางเมื่อได้ยิน ได้ฟังภาษา หรือผู้สอนเป็นผู้พูดแล้วให้นักเรียนแสดงท่าทางประกอบกิจกรรมหลังจากที่นักเรียนทำกิจกรรมการระหว่างการฟังแล้ว ครูควรให้ผลย้อนกลับทันที เพื่อให้นักเรียนทราบถึงผลสัมฤทธิ์ของภาระงานที่นักเรียนทำ นักเรียนจะได้รู้ว่าตนเข้าใจที่ฟังถูกต้องมากน้อยเพียงใด ซึ่งส่วนใหญ่จะใช้การอภิปรายข้อผิดพลาดของนักเรียน โดยครูต้องอธิบายให้นักเรียนเข้าใจข้อผิดพลาดของตนด้วย

3. ขั้นหลังการฟัง (Post-listening) มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนในเรื่องที่ฟัง และสะท้อนให้เห็นถึงสาเหตุต่างๆ ที่ทำให้นักเรียนฟังไม่เข้าใจ เช่น การออกเสียงคำหนัก เสียงเบา ทำนองเสียง นอกจากนี้ในขั้นนี้ยังเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีโอกาสพิจารณาทัศนคติของผู้พูดแล้วสามารถขยายมุมมองไปยังสิ่งอื่นๆ อีกด้วย ลักษณะของกิจกรรมในขั้นนี้สามารถใช้เวลานานกว่าใช้ขั้นก่อนฟัง และขณะฟัง เพราะนักเรียนมีเวลาคิด อภิปราย ซึ่ง ริกสัน (Rixon. 1986: 63-73) และนักวิชาการหน่วยศึกษานิเทศก์ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2540: 5-23) ได้เสนอแนะกิจกรรมไว้อย่างสอดคล้องกัน ดังนี้

3.1 การแสดงบทบาทสมมติ (Role-play)

3.2 การแก้ปัญหาและการตัดสินใจ (Problem-solving and decision-making)

3.3 การอภิปรายเกี่ยวกับอารมณ์ และเจตคติของผู้พูด (Discussing mood and attitude of speakers)

3.4 การเขียนตามคำบอก (Dictation)

3.5 กิจกรรมการถ่ายโอน การเขียน เช่น การเติมแผนภูมิ หรือแบบฟอร์มให้สมบูรณ์การย่อความ การเขียนจดหมาย เป็นต้น

สำหรับ ฟิโนคเชียโร (Finocchiaro. 1989: 96-97) และอันเดอร์วูด (Underwood. 1989: 31-93) ได้เสนอกิจกรรมขั้นหลังการฟัง ไว้ดังนี้

1. การตีความหมาย (Interpreting)

2. การเติมคำลงในช่องว่าง (Gap filling)

3. การตอบคำถามปลายเปิด (Open-end Responses)

4. การตอบคำถามแบบมีตัวเลือก (Multiple-choice questions)

5. การเขียนสรุปความ (Written work)

ในการสอนทักษะการฟังครูผู้สอนควรเลือกกิจกรรม ให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายการสอนทักษะการฟังที่ครูวางไว้ เนื้อหา กิจกรรมที่ใช้ในการสอนควรสร้างความสนใจและความต้องการของนักเรียน รวมทั้งเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน โดยสรุปการสอนทักษะการฟังภาษาอังกฤษแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ ขั้นก่อนการฟัง (Pre-listening) ขั้นการฟัง (While-listening) และขั้นหลังการฟัง (Post-listening)

3.6 การวัดและประเมินผลความสามารถทางการฟัง

การวัดและประเมินผลเป็นกระบวนการ ที่สามารถชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างของคุณลักษณะที่ต้องการวัด การวัดผลมีเครื่องมือที่หลากหลาย ในระบบการศึกษานิยมใช้แบบทดสอบลักษณะต่างๆ เช่น แบบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล ดังนี้

บัคแมน (Bacheman. 1991: 671-704) กล่าวถึง ประเด็นที่ควรนำมาพิจารณาในการทดสอบ ความสามารถทางภาษาว่ามีวัตถุประสงค์สำคัญในการทดสอบ 2 ประการ คือ

1. เพื่อนำผลของการทดสอบมาใช้อ้างอิงความสามารถทางภาษาของผู้เข้ารับการทดสอบ
2. เพื่อคาดเดาถึงความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อทำกิจกรรมต่างๆ ในอนาคตนอกสถานการณ์การทดสอบ

ในการสร้างแบบสอบจึงควรสร้างแบบสอบที่สามารถดึงเอาสมรรถที่แท้จริงของผู้ทดสอบออกมาให้มากที่สุด บัคแมน (Bacheman. 1991: 671-704) กล่าวถึง แบบสอบที่ดีมีศักยภาพว่าต้องมีความสอดคล้อง 2 ประการ คือ

1. ความสอดคล้องระหว่าง ความสามารถทางภาษาที่แบบสอบวัดกับแบบสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาในชีวิตจริง
2. ความสอดคล้องระหว่างกิจกรรมในการทดสอบกับกิจกรรมในการใช้ภาษาในสถานการณ์การใช้ภาษาเป้าหมาย

ศิริพร พงษ์สุรพิพัฒน์ (2539: 283) กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญในการกำหนดลักษณะข้อทดสอบทักษะการฟังไว้ดังนี้

1. รูปแบบ อาจจะใช้ประโยคที่เป็นประโยคคำถาม-คำตอบ หรือใช้บทสนทนาแล้วมีคำถาม คำตอบ หรือบทพูดคนเดียวแล้วมีคำถามคำตอบเกี่ยวกับบทพูดนั้น
2. ประเภทของคำถาม อาจใช้คำถามในลักษณะ ต่อไปนี้
 - 2.1 คำถามข้อมูล ใคร อะไร เมื่อไร ทำไม อย่างไร ที่ไหน
 - 2.2 คำถามตอบรับหรือปฏิเสธ
 - 2.3 คำถามให้เลือกตอบ
3. ระดับความยากง่าย
 - 3.1 คำถามเรียงลำดับความยากง่าย จากง่าย ปานกลาง และยาก
 - 3.2 คำถามตรงไปตรงมา หรือคำถามประเภทตีความ
4. ข้อควรปฏิบัติ พอสรุปได้ดังนี้
 - 4.1 เว้นระยะให้ผู้สอบมีเวลาคิดและตอบทันเวลา
 - 4.2 ภาษาที่ใช้ควรเป็นภาษาพูดไม่ใช่ภาษาเขียน
 - 4.3 ให้บริบทเพียงพอสำหรับการตอบ
 - 4.4 เรียงลำดับข้อความตามที่ปรากฏในการฟัง
 - 4.5 เรียงคำถามทั่วไปไว้ท้ายสุด

เวียร์ (Weir. 1990: 10-14) ได้กล่าวถึง ข้อควรคำนึงในการทดสอบความสามารถทางภาษาไว้ว่า ผู้สร้างแบบสอบจะต้องระบุถึงทักษะ และกิจกรรมต่างๆ ที่มีความสำคัญต่อการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง ควรมีการสร้างแบบสอบเฉพาะภาษาขึ้น และบริบท ในการทดสอบ

ความสามารถทางภาษาก็เป็นอีกประเด็นหนึ่งที่มีความสำคัญ เพราะภาษาจะไม่มี ความหมายเลย ถ้าปราศจากบริบท ได้แก่ ตัวภาษา ความสัมพันธ์ของข้อความ ตลอดจนองค์ประกอบ ทางสังคม และวัฒนธรรม เนื้อหาของแบบสองจึงมีความหลากหลาย และคล้อยคลึงกับการใช้ภาษาจริง ทั้งในด้านความยาว ประเภทรูปเรื่อง และรูปแบบในการสื่อสาร ซึ่งได้สรุปแนวทางในการ สร้างข้อสอบทักษะการฟังไว้ 7 ประการ ดังนี้

1. ถามรายละเอียดของเรื่องที่ฟัง
2. ถามใจความสำคัญของเรื่องทั้งหมด
3. ถามเพิ่มเติมรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ได้ฟัง
4. สรุปอ้างอิงจากเรื่องที่ฟัง
5. ถามเกี่ยวกับอารมณ์และความรู้สึกของผู้พูด
6. ระบุชนิดของข้อความที่ฟัง
7. วิเคราะห์การทำให้เหมาะสมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ฟัง

ฮีตัน (Heaton. 1990: 37-54) ได้แบ่งการทดสอบความสามารถในการฟัง ภาษาอังกฤษออกเป็น 4 หมวดใหญ่ ดังนี้ คือ

1. ทดสอบความสามารถในการจำแนกหน่วยเสียง เป็นการทดสอบในระดับต้น ได้แก่ การทดสอบการเน้นหนักเสียงในคำ ความสามารถในการจำแนกเสียงในประโยค และทดสอบความสามารถในการจำแนกเสียงในบริบทภาษา
2. ทดสอบความสามารถในการออกเสียงเน้นหนักในคำ และระดับเสียงสูง-ต่ำ ในประโยค
3. ทดสอบความเข้าใจในการฟังบทสนทนาสั้นๆ หรือ บรรยายสั้นๆ อาจเป็นการ ฟังแล้วเขียนตามคำบอก หรือฟังโดยมีรูปภาพหรือแผนที่ประกอบ เป็นการตรวจสอบความ เข้าใจในการฟังระดับประโยคทั้งที่เป็นข้อความ และบทสนทนาเกี่ยวกับรูปภาพ อาจตั้งคำถาม แบบถูกผิด (True-False)
4. ทดสอบความเข้าใจในการฟังบทสนทนา และการบรรยายที่ยาวขึ้น เป็นการ ทดสอบความสามารถในการฟัง สำหรับผู้เรียนระดับกลาง และระดับสูง ครูอาจจะบันทึกเทปจาก วิทยู หรือโทรทัศน์ เช่น รายการพยากรณ์อากาศ รายงานข่าว รายงานการแข่งขัน ถ้าไม่มีของ จริงอาจเขียนรายงานต่าง ๆ ขึ้นมาเองแล้วปรับภาษาให้ง่ายขึ้นตามความเหมาะสมของระดับ นักเรียน

ในทำนองเดียวกัน แมดเซน (Madsen. 1983: 127-143) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับ รูปแบบของการทดสอบการฟังไว้อย่างน่าสนใจ ดังนี้

1. แบบทดสอบที่มีการตอบสนองที่จำกัด (Limited response) ข้อทดสอบประเภท นี้เหมาะสมกับผู้เรียนระดับเริ่มต้น ซึ่งประกอบด้วย

1.1 การจำแนกเสียง (Native-language response) การให้นักเรียนฟังแถบบันทึกเสียงของเจ้าของภาษาและภาษาอื่นๆ แล้วให้นักเรียนบอกความแตกต่าง ลักษณะข้อทดสอบเป็นแบบ การเลือกคำตอบแบบถูก-ผิด (True/False) หรือ ใช่ หรือไม่ใช่ (Yes/No)

1.2 การใช้รูปภาพ (Picture cues) การให้ผู้เรียนฟัง ข้อความ บทสนทนา หรือเนื้อเรื่อง แล้วให้นักเรียนเลือกรูปภาพที่เหมาะสม นอกจากนี้ให้นักเรียนดูรูปภาพขณะฟังข้อความแล้วบอกว่าสิ่งที่ปรากฏอยู่ในภาพนั้นถูกหรือผิด

1.3 การใช้กิจกรรมเพื่อตอบสนองการปฏิบัติ (Task response) การปฏิบัติตามคำสั่ง การวาดภาพระบายสีจากข้อความที่ได้ฟัง การเขียนเส้นทางในแผนที่การเดินทาง การจับคู่ภาพ

2. การใช้คำถามแบบเลือกตอบ (Multiple-Choice appropriate response) เป็นข้อสอบเพื่อวัดความเข้าใจ เช่น ให้นักเรียนสรุปประเด็นสำคัญ

จากที่กล่าวมาจุดประสงค์สำคัญในการทดสอบ เพื่อนำผลการทดสอบมาใช้อ้างอิงความสามารถทางภาษาของนักเรียน และเพื่อนำมาจัดกิจกรรมตามแตกต่างของนักเรียน ข้อทดสอบมีหลากหลายรูปแบบ เช่น การมีบทฟังแล้วให้เลือกตอบคำถามหลายลักษณะ ได้แก่ เลือกตอบแบบถูก-ผิด แบบเลือกตอบ เต็มคำ การฟังแล้วเขียนตอบสั้นๆ เป็นคำ วลี หรือข้อความสั้นๆ นอกจากนี้ยังสามารถทดสอบโดยการให้แสดงกิริยาท่าทางจากการฟังคำสั่ง ทั้งนี้การเลือกแบบทดสอบแบบใดควรคำนึงถึงความสามารถของนักเรียนเป็นสำคัญ

3.7 เกณฑ์การประเมินความสามารถทางการฟัง

นักการศึกษาได้เสนอแนะการประเมินความสามารถในการฟังโดยแบ่งตามระดับความสามารถในการฟัง ไว้ดังนี้

รอสต์ (Rost.1994: 137-138) ได้แบ่ง ระดับความสามารถในการฟังภาษาต่างประเทศ โดยเน้นเรื่อง ความเข้าใจในการฟัง กลวิธีในการทำความเข้าใจ การตอบสนองอย่างเหมาะสม และการประยุกต์ใช้ ออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

1. ผู้ฟังมีความสามารถในการฟังเป็นอย่างดี คือ

1.1 สามารถเข้าใจการพูดทุกรูปแบบที่เจ้าของภาษาฟังจะเข้าใจ และสามารถนำไปสู่ความคิดเป็นนามธรรมได้

1.2 มีกลวิธีทำความเข้าใจกับสิ่งที่คลุมเครือ สามารถบอกกลวิธีของตนเองที่นำไปสู่ความเข้าใจภาษา และบอกส่วนที่ไม่ชัดเจนของผู้พูด

1.3 ตอบสนองทางภาษาอย่างเหมาะสม สามารถเข้าใจและตอบสนองทางการฟังอย่างเหมาะสมกับบริบททางสังคม และวัฒนธรรม

1.4 มีความสามารถ และความพยายาม สามารถนำภาษาไปประยุกต์ใช้ในทุกสถานการณ์ที่ใช้ภาษาอังกฤษ

2. ผู้ฟังมีความสามารถในการฟังพอสมควร คือ

2.1 สามารถเข้าใจรูปแบบการพูดส่วนใหญ่ของเจ้าของภาษา เข้าใจความคิดที่เป็นนามธรรมบางอย่างได้ แต่มักต้องการให้พูดซ้ำ หรืออธิบายใหม่

2.2 พยายามหากวิธีทำความเข้าใจกับสิ่งที่คลุมเครือ แต่มักไม่ประสบผลสำเร็จ สามารถบอกกลวิธีของตนเองที่นำไปสู่ความเข้าใจภาษา และบอกได้ว่าผู้พูดพูดสิ่งใดไม่ชัดเจนแต่ยังคงมีความสับสนในการทำความเข้าใจ

2.3 สามารถเข้าใจและตอบสนองทางการฟังในบริบททางสังคมและเป้าหมายทางวัฒนธรรม แต่บ่อยครั้งผู้เรียนตอบสนองทางการฟังอย่างไม่ถูกต้องเหมาะสม

2.4 สามารถมีความเข้าใจประเด็นสำคัญของเหตุการณ์ที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร และสามารถใช้ภาษาในสถานการณ์ที่กำหนดให้เท่านั้น

3. ผู้ฟังมีความสามารถในการฟังจำกัด คือ

3.1 เข้าใจรูปแบบการพูดของเจ้าของภาษาในขอบเขตจำกัด ไม่สามารถเข้าใจความคิดที่เป็นนามธรรม ต้องการให้พูดซ้ำ การอธิบายใหม่ หรือการให้ข้อมูลอื่นๆ

3.2 ไม่สามารถหากวิธีเพื่อทำความเข้าใจกับสิ่งที่คลุมเครือไม่สามารถบอกกลวิธีของตนเองที่นำไปสู่ความเข้าใจภาษา ไม่สามารถระบุส่วนที่ไม่ชัดเจนของผู้พูด และมีความสับสนในการทำความเข้าใจ

3.3 ไม่สามารถเข้าใจการสื่อสารเมื่อต้องมีส่วนสัมพันธ์กับผู้พูด การตอบสนองอยู่ในลักษณะจำกัด

3.4 ไม่มีความเข้าใจประเด็นสำคัญของเหตุการณ์ที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร และไม่สามารถใช้ภาษาในสถานการณ์ที่กำหนดให้เท่านั้น

ศิริพร พงษ์สุรพิพัฒน์ (2543: 7-9) ได้แบ่ง ระดับความสามารถการฟังไว้ 3 ระดับ คือ ระดับเริ่มต้น ระดับกลาง และระดับสูง โดยอธิบายไว้ดังนี้

1. ระดับเริ่มต้น (Novice) ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

1.1 ระดับเริ่มต้น-ระดับต่ำ (Novice-Low) เข้าใจเฉพาะคำโดดๆ ไม่สามารถเข้าใจคำพูดต่อเนื่อง หรือมีหลายคำได้

1.2 ระดับเริ่มต้น-ระดับกลาง (Novice-Mid) เข้าใจคำพูดสั้นๆ ที่มีต่อเนื่อง และได้เรียนมาได้บ้าง โดยเฉพาะต้องมีบริบทช่วย และได้ยินคำพูดอย่างชัดเจน อาจเป็นจากประโยค หรือคำถาม คำสั่งที่ใช้บ่อยๆ ประโยคที่ใช้ในสถานการณ์แสดงมารยาทเบื้องต้น และเป็นเรื่องบางส่วนเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมรอบตัว มักจะใช้เวลาในการทำความเข้าใจ และต้องการให้พูดซ้ำ หรือพูดช้าลง

1.3 ระดับเริ่มต้น-ระดับสูง (Novice-High) เหมือนระดับกลาง แต่คุณภาพการฟังดีขึ้น อาจมีเรื่องการขอให้พูดซ้ำ หรือพูดช้าลง หรือเรียบเรียงคำพูดใหม่เป็นบางครั้ง

2. ระดับกลาง (Intermediate) แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

2.1 ระดับกลาง-ระดับต่ำ (Intermediate-Low) เข้าใจระดับประโยคได้เฉพาะเรื่องในวงจำกัด ต้องมีบริบทช่วยด้วย อาจเป็นเรื่องข้อมูลและความต้องการส่วนบุคคล กฎระเบียบในสังคมและชีวิตประจำวัน เช่น การจัดหาอาหารรับประทาน และการรับฟังคำสั่งหรือคำแนะนำ เป็นการฟังตัวต่อตัว เข้าใจไม่ได้ตลอด ต้องมีพูดซ้ำ หรือใช้คำใหม่ มักจะไม่เข้าใจความสำคัญและรายละเอียดเสมอ

2.2 ระดับกลาง-ระดับกลาง (Intermediate-Mid) เหมือนระดับแรก แต่เนื้อหามีความหลากหลาย และซับซ้อนมากขึ้น เช่น ที่อยู่อาศัย การคมนาคมขนส่ง การจับจ่าย การซื้อของรวมทั้งการฟังการสนทนาทางโทรศัพท์ คำประกาศ หรือรายงานสั้นๆ จากสื่อต่างๆ และยังสามารถเข้าใจไม่ได้ตลอด เช่นกัน

2.3 ระดับกลาง-ระดับสูง (Intermediate-High) เข้าใจความที่ต่อเนื่องยาวขึ้นแต่เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในเวลาและสถานที่ที่แตกต่างกันได้ แต่จับใจความสำคัญและรายละเอียดทั้งหมดไม่ได้

3. ระดับก้าวหน้า (Advanced) แบ่งออกเป็น 2 ระดับ ดังนี้

3.1 ระดับก้าวหน้า-ระดับต้น (Advanced) เข้าใจความสำคัญ และรายละเอียดเกือบทั้งหมดของข้อความ ที่ต่อเนื่องในเรื่องที่หลากหลายนอกเหนือไปจากเรื่องรอบตัว อาจเป็นข้อความที่เป็นเรื่องเล่า หรือบรรยายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเวลา และสถานที่ ที่แตกต่างกันในรูปแบบต่างๆ เช่น การสัมภาษณ์ การบรรยายสั้นๆ ในเรื่องที่คุ้นเคยรู้จัก ข่าว และรายงานข่าว ซึ่งส่วนมากเป็นเรื่องของข้อเท็จจริง เป็นต้น อาจจะเข้าใจไม่ตลอด เพราะไม่เข้าใจภาษาหรือเกิดจากเรื่องอื่นๆ เช่น ไม่คุ้นเคยกับเนื้อหาของเรื่องที่ฟัง หรือติดตามตั้งใจฟังไม่ได้ตลอด

3.2 ระดับความก้าวหน้า-ระดับเพิ่มขึ้น (Advanced-Plus) เข้าใจความสำคัญได้ทั้งหมดในเกือบทุกสถานการณ์ที่ใช้ภาษาอังกฤษที่เป็นมาตรฐานเท่านั้น แต่ยังไม่สามารถฟังเข้าใจได้ตลอด โดยเฉพาะเมื่อคู่สนทนาใช้ภาษาที่ซับซ้อนและมีความหมายแฝงอยู่ อาจเข้าใจบ้างแต่ยังไม่สามารถเข้าใจได้ลึกซึ้งในเรื่องทางสังคม และวัฒนธรรม

4. ระดับสูง (Superior) แบ่งออกเป็น 2 ระดับ ดังนี้

4.1 ระดับสูง (Superior) เข้าใจความสำคัญได้หมดในทุกสถานการณ์ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นมาตรฐาน และในสถานการณ์วิชาชีพเฉพาะด้วย เช่น การฟังคำบรรยาย คำกล่าวสุนทรพจน์ และการรายงาน เป็นต้น นอกจากนี้ยังสามารถเข้าใจได้ตลอด ถึงแม้ว่าภาษาจะซับซ้อนและมีความหมายแฝงอยู่ อาจเป็นส่วนน ภาษาท้องถิ่น หรือการใช้คำศัพท์เฉพาะ แทบจะไม่มีที่เข้าใจผิดเลย เรื่องทางสังคมและวัฒนธรรม แต่ถ้าพูดเร็วมากและใช้ภาษาถิ่นมาก หรือเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นมาก ก็อาจจะไม่เข้าใจได้

4.2 ระดับยอดเยี่ยม (Distinguished) เข้าใจตลอดในการพูดทุกสไตส์ และทุกรูปแบบของแต่ละคน หรือในสังคม วิชาชีพเฉพาะ เข้าใจได้ลึกซึ้งเรื่องทางสังคมและวัฒนธรรม อาจเป็นละคร บทภาพยนตร์ บทบรรณาธิการ การประชุมทางวิชาการ การอภิปรายทางวิชาการ

การประกาศนโยบายให้สาธารณะชนทราบ การอ่านวรรณกรรม เรื่องตลก การเล่นคำ และคำที่มีความหมายแฝงเกือบทั้งหมด แต่อาจมีปัญหาบ้างเรื่องภาษาท้องถิ่น และคำแสลง

อัจฉรา วงศ์โสธร (2538: 130-133) กล่าถึง เกณฑ์การประเมินทักษะการฟัง ไว้ว่า การทดสอบทักษะการฟังสามารถวัดได้ทั้งที่เป็นหน่วยความย่อย และความเข้าใจสาร โดยรวมที่อาศัยโครงสร้างความรู้ของผู้เรียน เกณฑ์การประเมินผลควรเป็นไปตามรูปแบบการฟัง เช่น

1. การฟังแบบตัวต่อตัว ในการสนทนาควรใช้เกณฑ์ที่กำหนดความสามารถในการจับใจ ความกระตือรือร้น สัมผัสเกี่ยวกับกริยาอาการ สีหน้าท่าทางของผู้พูด วัตถุประสงค์ของการพูด บริบทของการพูด สัมพันธภาพระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง สื่ภาษาที่ใช้

2. การฟังที่มีใช้แบบตัวต่อตัว ที่เป็นการสื่อสารทางเดียว เช่น การฟังวิทยุ โทรทัศน์ การบรรยาย ควรเพิ่มเกณฑ์การกำหนดความสามารถในการระบุประเภทของเนื้อหาของการพูด ว่าเป็นโวหารชนิดใด หน้าที่ของภาษา ความสัมพันธ์ของเนื้อหาทางด้านภาษา และความสัมพันธ์ของเนื้อหาตามประสบการณ์ของผู้พูดและผู้ฟังอย่างไร นอกจากนี้เกณฑ์การประเมินอาจเป็นไปตามเนื้อหาว่าเป็นภาษาอังกฤษทั่วไป หรือภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ

สรุปได้ว่าการประเมินความสามารถในการฟัง จำเป็นจะต้องอาศัยแบบทดสอบวัดและประเมินด้านความเข้าใจประเด็นหลัก ความเข้าใจในรายละเอียดของสิ่งที่ฟัง การคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้า การเดาความหมายจากบริบท ตลอดจนการระบุลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่ฟัง แบบทดสอบการฟังมีหลากหลายชนิด ครูผู้สอนจึงควรเลือกใช้ให้ตรงกับจุดมุ่งหมายการประเมินมีการประเมินหลายด้านจากบุคคลหลายฝ่าย ทั้งครูผู้สอน ผู้สังเกตการณ์ และตัวผู้เรียนควรมีโอกาสได้ประเมินตนเองด้วยเช่นกัน

3.8 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการฟัง

ยาซิน และ ฟาฮิบา (Yasin S; & Farhiba F. 2012: 92-104) ทำการศึกษารูปแบบการเรียนการสอนทักษะการฟังเบื้องต้นในห้องเรียนที่สอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างชาติของมหาวิทยาลัยอิสลามนานาชาติแห่งเมืองจัตตะกอง สาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศข้อค้นพบที่ได้จากการสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วมในห้องเรียน พบว่า ผู้เรียนใช้หนังสือภาษาอังกฤษตามหลักสูตรการเรียนการสอนควบคู่ไปกับการฟังบทสนทนาจากซีดี โดยมีแบบฝึกหัดหลากหลายให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะ ไม่ว่าจะเป็นการฝึกถามตอบเป็นภาษาอังกฤษ ฝึกการเติมประโยคสนทนาในช่องว่าง ฝึกแยกแยะความถูกต้องของโครงสร้างประโยคหรือไวยากรณ์ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่า 1) วัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับที่ระบุไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอน 2) ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระจากแบบเรียนเป็นอย่างดีทั้งจากหนังสือและซีดีด้วย 3) ไม่มีการนำดีวีดีมาเป็นสื่อการเรียนการสอน 4) ห้องเรียนไม่มีอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่ทันสมัยมากพอ 5) ผู้สอนไม่มีความรู้ความเข้าใจในการใช้สื่อการเรียนการสอนมากพอ 6) กิจกรรมฝึกทักษะการฟังยังไม่เกิดสัมฤทธิ์ผลเท่าที่ควร 7) ผู้เรียนไม่ได้เตรียมความพร้อมสำหรับฝึกทักษะด้านการฟังจากบ้านมาก่อน 8) ผู้เรียนต้องการทราบความหมายของคำศัพท์ที่

ยากๆ แทบทุกคำ แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนขาดความเข้าใจพื้นฐานเรื่องคำศัพท์ค่อนข้างมาก 9) ผู้เรียนสามารถออกเสียงตามเจ้าของภาษาดังปรากฏในบทสนทนาทางซีดีได้ 10) ผู้ฟังมีทักษะการฟังเกือบระดับศูนย์ 11) สิ่งแวดล้อมไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ 12) ผู้เรียนคนใดเก่งก็จะโดดเด่นเพียงคนเดียว ระดับความสามารถไม่เฉลี่ยทั่วทั้งชั้นเรียน ขณะที่ข้อค้นพบจากแบบสอบถามพบว่า ครูและผู้เรียนขาดแรงจูงใจร้อยละ 7 ครูและผู้เรียนเกิดความประหม่าร้อยละ 15 ครูและผู้เรียนเกิดความไม่คุ้นเคยร้อยละ 15 และครูกับผู้เรียนได้รับการฝึกอบรมทักษะมาเพียงร้อยละ 2 เท่านั้น ขณะที่สิ่งแวดล้อมซึ่งเอื้อต่อการสนทนามีร้อยละ 28 มีความเข้าใจคำถามเพียงร้อยละ 18 ทั้งยังมองว่ายากเกินกว่าระดับความสามารถถึงร้อยละ 20 ขาดการทบทวนร้อยละ 7 ขาดเวลาในการพัฒนาตนเองร้อยละ 5 และไม่ได้นำไปใช้ในชีวิตประจำวันร้อยละ 17 ส่วนปัจจัยอื่นๆ พบว่า สื่อการสอนขาดประสิทธิภาพร้อยละ 8 สิ่งแวดล้อมไม่เอื้ออำนวยร้อยละ 12 ขาดการฝึกฝนร้อยละ 12 และขาดการส่งเสริมสนับสนุนร้อยละ 15

เอลลี (Elley W.1989: 174-187) ได้ศึกษาความสามารถด้านคำศัพท์ รูปแบบการทดลองเป็นทดสอบก่อนและหลังเรียน โดนเปรียบเทียบวิธีการอ่านเรื่องให้ฟัง ร่วมกับการอธิบายความหมายของคำศัพท์เพิ่มเติม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาประเทศนิวซีแลนด์อายุระหว่าง 7-8 ปี ผลการทดลองพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับวิธีการสอนโดยครูอ่านเรื่องให้ฟังมีความสามารถด้านคำศัพท์เพิ่มขึ้น ร้อยละ 15 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับวิธีการสอนโดยครูอ่านเรื่องให้ฟัง และครูอธิบายความหมายของคำศัพท์เพิ่มเติม มีความสามารถด้านคำศัพท์เพิ่มขึ้นร้อยละ 40 หลังจากนั้นทำการทดลองอ่านเรื่องจากหนังสือเล่มอื่นให้กับกลุ่มตัวอย่างเดิมฟังผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ต่ำมีความสามารถด้านคำศัพท์เพิ่มขึ้นและยิ่งไปกว่านั้น พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีความสามารถในการทำนายโดยนักเรียนพิจารณาจากคำซ้ำๆ และดูจากรูปภาพประกอบในหนังสือ

เมดินา (Medina. 2000: 1-5) ได้ศึกษาความสามารถด้านการฟังและความสามารถด้านคำศัพท์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 3 จำนวน 48 คน ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง การทดลองผู้วิจัยเปรียบเทียบวิธีการเล่าเรื่องโดยใช้ภาพประกอบ และการเล่าเรื่องเป็นบทเพลง และมีรูปภาพประกอบสามารถเพิ่มความสามารถด้านการฟัง และความสามารถด้านคำศัพท์ได้สูงกว่าการเล่าเรื่องที่มีภาพประกอบ

เวอร์ดูโก และเบลมอนท์ (Verdugo; & Belmonte. 2007: 87-101) ได้ศึกษาผลการใช้นิทานดิจิทัลในการพัฒนาทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนประเทศสเปนระดับประถมศึกษา อายุ 6 ปี จำนวน 220 คน ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ การทดลองโดยให้รักเรียนศึกษานิทานดิจิทัล ซึ่งมีเรื่องให้นักเรียนเลือกตามความสนใจถึง 69 เรื่อง นิทานแต่ละเรื่องมีการนำเสนอเรื่องการออกเสียงคำศัพท์ การใช้ภาษาที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์นักเรียนได้เรียนรู้โดยการผ่านการดูรูปภาพ และการฟัง ซึ่งมี

เสียงผู้บรรยายให้นักเรียนปฏิบัติตามขั้นตอนเป็นภาษาอังกฤษ ผลการทดลองพบว่า นักเรียนมีความสามารถด้านการฟังเพิ่มขึ้นมากกว่าก่อนการทดลอง

4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถทางการพูด

4.1 ความหมายของการพูด

จุดมุ่งหมายสูงสุดของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ คือ นักเรียนสามารถพูดภาษาอังกฤษและสื่อสารได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ดังที่นักวิชาการ นักการศึกษา นักภาษาศาสตร์ได้กล่าวถึงความหมายของการพูดไว้ดังต่อไปนี้

สก๊อตต์ (Scott.1981: 70) ให้ความหมายว่า การพูดเพื่อการสื่อสารเป็นรูปแบบพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป ผู้พูดและผู้ฟังจะมีปฏิกิริยาโต้ตอบกับสิ่งที่ได้ยิน และสามารถตีความหมายในสิ่งที่ได้ฟังได้

ทิสทโซโปโล (Tsitsopoulou. 1992: 56) ได้อธิบายการพูดไว้ว่า การพูดมิได้เป็นเพียงการออกเสียงตามโครงสร้างของประโยคได้เท่านั้น แต่ต้องมีความรู้และความเข้าใจตลอดจนสามารถแสดงความรู้สึกได้อย่างเหมาะสมด้วย

งามพริ้ง รุ่งโรจน์ดี (2547: 3) กล่าวว่า การพูดคือถ้อยคำ น้ำเสียง รวมทั้งกริยาอาการ เพื่อถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความรู้สึก และความต้องการของผู้พูดให้ผู้ฟังรับรู้และเกิดการตอบสนอง

จากข้อความที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การพูดเพื่อการสื่อสารเป็นรูปแบบการมีปฏิสัมพันธ์ของบุคคลทั้งสองคนขึ้นไป ซึ่งการพูดเป็นการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด กริยาท่าทาง สีหน้า เพื่อสื่อให้ผู้ฟังเข้าใจและอาจมีปฏิกิริยาโต้ตอบกับสิ่งที่ได้ฟังไปแล้ว

4.2 การจัดกิจกรรมการสอนพูด

สก๊อตต์ (Scott. 1981: 70-77) ได้กล่าวถึงลำดับขั้นตอนของการพูดไว้ 3 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. บอกวัตถุประสงค์ ครูจะบอกให้นักเรียนรู้ถึงสิ่งที่จะเรียนซึ่งกระทำได้หลายวิธีขึ้นอยู่กับกลยุทธ์ของครู

2. การนำเสนอเนื้อหา จะเสนอในรูปบริบท ครูจะต้องให้นักเรียนสังเกตลักษณะของภาษา ซึ่งความหมายของข้อความที่พูดจะขึ้นอยู่กับบริบททั้งหมด เช่น ผู้พูดเป็นใคร ความสัมพันธ์ของกลุ่มสนทนา ผู้สนทนาจะบอกอะไร สิ่งที่พูด สถานที่พูด และเนื้อหาที่พูด

3. การฝึกฝนและการถ่ายโอน การฝึกฝนจะกระทำหลังจากการเสนอเนื้อหา อาจเริ่มจากการพูดพร้อมๆ กัน ทีละคน หรือจับคู่กันฝึกในรูปการต่างๆ เช่น ฝึกบทสนทนาโดยการเปลี่ยนกันแสดงบทบาท ซึ่งถือหลักว่าให้นักเรียนมีอิสระในการเลือกสิ่งที่จะพูด ครูเป็นเพียงผู้กระตุ้นหรือวางโครงการในส่วนเนื้อหาและผลการสนทนาขึ้นกับผู้พูด

กองวิจัยทางการศึกษา (2542: 20-21) กล่าวถึง ความสามารถการพูดเป็น ความสามารถที่สำคัญในการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจและความรู้สึกให้ผู้ฟังได้รับรู้และ เข้าใจมุ่งหมายของผู้พูด ดังนั้นแนวทางในการสอนความสามารถการพูดภาษาอังกฤษมีดังนี้

1. สร้างความเคยชิน ทุกครั้งเมื่อครูเข้าชั้นเรียน ควรเริ่มต้นด้วยการทักทายเป็น ภาษาอังกฤษด้วยรูปประโยคง่ายๆ จะเป็นการอุ่นเครื่องที่ดี เมื่อนักเรียนสามารถโต้ตอบ ประโยคง่ายๆ ได้ ก็จะมีกำลังใจและความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น ทำให้กล้าที่จะแสดงออก กล้าพูดภาษาอังกฤษโดยไม่รู้ตัวเมื่อจะออกคำสั่งให้นักเรียนทำอะไรก็ตาม ครูควรเลือกคำสั่ง เป็นภาษาอังกฤษง่ายๆ ที่เหมาะสมกับระดับชั้น หลีกเลี่ยงการใช้ภาษาไทยที่ไม่จำเป็น จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อนักเรียนที่ดูไม่คล่องแคล่ว จะทำให้นักเรียนกล้าพูดมากขึ้น ผู้ให้ นักเรียนใช้คำ หรือกลุ่มคำ หรือประโยคภาษาอังกฤษที่จำเป็น

2. สร้างความสนุกสนานและเพลิดเพลิน ครูภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาจะต้อง รู้จักคัดเลือกรูปประโยคที่เหมาะสมกับนักเรียน เลือกกิจกรรมการเรียนการสอนที่ดึงดูดความ สนใจของนักเรียน เช่น เพลง เกม การสร้างสถานการณ์และบทบาทสมมติ อาจเป็น เหตุการณ์ที่ครูกำหนดหรือนักเรียนแต่งเอง เป็นต้น

3. สร้างความถูกต้องแม่นยำ นอกจากสร้างความเคยชินและสร้างความสนุกสนาน แล้ว สิ่งที่คุณมองข้ามไม่ได้คือความถูกต้องแม่นยำ ครูต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่อง ไวยากรณ์ กฎเกณฑ์ วิธีออกเสียงและสำเนียง มีความรู้เรื่องคำศัพท์และการนำภาษาอังกฤษ ไปใช้เป็นอย่างดีเพื่อจะเป็นรูปแบบที่ดีแก่นักเรียน

4. สร้างบรรยากาศ ครูต้องรู้จักสร้างบรรยากาศ เริ่มตั้งแต่ครูก้าวเข้าชั้นเรียนโดย ใช้กิจกรรมและสื่อต่างๆ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนสนใจ มีการเคลื่อนไหว เพลิดเพลิน สนุกสนานมี ความกระตือรือร้นที่จะพูดภาษาอังกฤษโดยอิสระไม่ต้องรอให้ครูบังคับ นอกจากนี้ครูจะต้องรู้จัก จัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียนให้เอื้ออำนวยต่อบรรยากาศการฝึกพูดภาษาอังกฤษ

5. สร้างความมั่นใจ ครูต้องสร้างความมั่นใจให้เกิดขึ้นในตัวนักเรียน นับตั้งแต่ ก้าวแรกที่ครูเข้าชั้นเรียนด้วยบุคลิกท่าทาง และน้ำเสียงที่น่าเชื่อถือ ศรัทธา สร้างความเป็น กันเองให้คำชมเชยเมื่อนักเรียนพูดได้ถูกต้อง และครูควรมีความอดทนคอยให้ความช่วยเหลือ อย่างจริงใจเมื่อพบว่านักเรียนมีปัญหาในการพูด ให้โอกาสให้กำลังใจ ครูควรหลีกเลี่ยง บรรยากาศที่เคร่งครัดเกินไปพยายามให้ผ่อนคลายมากที่สุด เพื่อสร้างเจตคติที่ดีของนักเรียนต่อ การพูดภาษาอังกฤษ มีกำลังใจและความเชื่อมั่นในตนเอง สามารถพูดภาษาอังกฤษได้อย่างไม่ เอะเขินและความกระตือรือร้นที่จะฝึกพูดภาษาอังกฤษให้ดีขึ้นเรื่อยๆ

4.3 การวัดและประเมินผลความสามารถทางการพูด

การประเมินการพูดนั้นมีเทคนิคที่หลากหลาย และมีแง่มุมต่างๆ ในการพิจารณา มาก ดังนั้นนักวิชาการได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินผลความสามารถทางการพูดดังต่อไปนี้

แฮร์ริส (Harris.1974: LIX 1-2) ได้จัดระบบการให้คะแนนวัดความสามารถด้านการพูดซึ่ง ได้พัฒนาขึ้นโดยแบ่งเป็น 4 ระดับ จากระดับ 1 ซึ่งเป็นระดับเริ่มเรียนจนถึง ระดับ 4 ซึ่งเป็นระดับสื่อสาร โดยแบ่งเป็นหัวข้อต่อไปนี้

การออกเสียง (Pronunciation)

1. ยังพูดไม่ได้และโต้ตอบไม่ได้
2. ออกเสียงผิดๆ และพูดแล้วเข้าใจยาก
3. ออกเสียงผิดเป็นครั้งคราว
4. ออกเสียงถูกต้อง พูดได้

คำศัพท์ (Vocabulary)

1. ใช้คำศัพท์ผิดและโต้ตอบไม่ได้
2. ใช้คำศัพท์ผิดบ่อยๆ แต่ใช้ศัพท์ในสถานการณ์ได้
3. สื่อความหมายได้เป็นส่วนใหญ่ ใช้คำศัพท์ได้เหมาะสม
4. ใช้คำศัพท์ได้เหมาะสมในทุกสถานการณ์

ไวยากรณ์ (Grammar)

1. ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิด ไม่สามารถสื่อสารได้
2. ใช้ไวยากรณ์เบื้องต้นผิด วลีถูกต้องบ้าง
3. ใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ได้ถูกต้องแต่มีข้อผิดพลาดเล็กน้อย
4. ไม่มีข้อผิด ทั้งในการใช้คำศัพท์หรือโครงสร้าง

ความคล่องแคล่ว (Fluency)

1. พูดแล้วหยุดนาน พูดไม่จบประโยคหรือโต้ตอบไม่ได้
2. พูดๆ แล้วพูดต่อไม่ได้ พยายามพูดต่อไปโดยเริ่มต้นใหม่
3. บทสนทนาเป็นธรรมชาติและต่อเนื่อง บางครั้งยังติดตะกุกตะกัก
4. บทสนทนาเป็นธรรมชาติ หยุดบ้างเช่นเดียวกับเจ้าของภาษา

ชิตพิมล พลสมบัติ (2549: 37) ได้ตั้งประเด็นในการประเมินการพูด คือการใช้ภาษา การเรียบเรียงเนื้อเรื่อง เนื้อหาสาระ ความคล่องแคล่วในการพูด และการทำทางประกอบการพูด การประเมินผลอาจแบ่งเป็นระดับขั้นความสามารถของความสามารถการพูดได้ดังนี้

1. ระดับกลไก

- 1.1 สามารถออกเสียงคำตามแถบเสียงได้
- 1.2 สามารถออกเสียงประโยคจากแถบเสียงได้
- 1.3 สามารถท่องวัน เดือน ปี ได้
- 1.4 สามารถนับจำนวนตัวเลขได้

2. ระดับความรู้

สามารถเลือกตอบจากภาพที่กำหนดให้ได้

3. ระดับถ่ายโอน

3.1 สามารถเปลี่ยนประโยคให้มีความหมายเหมือนกัน โดยใช้คำที่กำหนดให้ และเปลี่ยนส่วนอื่น ๆ ตามที่จำเป็น

3.2 สามารถพูดตอบทสนทนาตามสถานการณ์ที่กำหนด

4. ระดับสื่อสาร

4.1 สามารถบรรยายภาพเดี่ยวได้

4.2 สามารถบอกทิศทางจากแผนที่ได้

4.3 สามารถบรรยายภาพชุดได้

5. ระดับวิเคราะห์วิจารณ์

5.1 สามารถแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องราวที่กำหนดให้

5.2 สามารถแสดงความคิดเห็นจากภาพที่กำหนดให้

จากการศึกษาเกณฑ์ประเมินความสามารถทางการพูดที่กล่าวมาข้างต้นได้ ดังนี้ การประเมินความสามารถด้านการฟัง พูด เพื่อการสื่อสาร สามารถประเมินได้จาก พฤติกรรมด้านต่างๆ เช่น เนื้อหา น้ำเสียง กริยาท่าทาง ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา ได้ตอบและความเหมาะสมในการใช้ในสถานการณ์ที่กำหนด ซึ่งพอจะสรุปได้ว่า การที่ครูจะเลือกรูปแบบการประเมินลักษณะใดมาใช้นั้นต้องให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนการสอน ความมุ่งหมายที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยา (Psychological Objective) นั่นคืออะไร ประกอบด้วยคุณลักษณะใดบ้าง เช่น เมื่อต้องการวัดเจตคติของนักเรียนต่อการเรียนภาษาอังกฤษก็ต้องวิเคราะห์ให้ทราบว่าควรถามเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษในเรื่องใดบ้าง

1. ทำการสร้างข้อความเจตคติให้ครอบคลุมลักษณะต่างๆ ที่จะวิเคราะห์ และจำนวนข้อความที่สร้างควรมี 20-30 ข้อความและให้มีจำนวนข้อความที่กล่าวถึงที่ต้องการในทางที่ดี (ทางบวก) และในทางที่ไม่ดี (ทางลบ) จำนวนมากพอต่อการที่เมื่อนำไปวิเคราะห์คุณภาพแล้วเหลือตามที่ต้องการ

2. ตรวจสอบข้อความที่สร้างขึ้นซึ่งอาจทำได้โดยผู้สร้างเองหรือนำไปให้ผู้มีความเชี่ยวชาญในเรื่องนั้นๆ ตรวจสอบ

3. ทำการทดลองก่อนนำไปใช้จริง โดยการนำข้อความที่ได้ตรวจสอบแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวนหนึ่งเพื่อปรับปรุงแก้ไขก่อนจะบรรจุในมาตราวัดเจตคติ

มาตราวัดเจตคติของลิเคิร์ท กำหนดช่วงความรู้สึกเป็น 5 ช่วง หรือ 5 ระดับ คือเห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย เฉยๆ ไม่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ข้อความที่บรรจุลงในมาตราวัดประกอบด้วยข้อความที่แสดงความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งทั้งในทางดีและทางที่ไม่ดี โดยมีจำนวนข้อพอๆ กัน ข้อความอาจมีประมาณ 18-20 ข้อความ กำหนดตามวิธี

Arbitrary Weighting Method ซึ่งเป็นที่นิยมมากที่สุดคือ กำหนดคะแนนเป็น 5, 4, 3, 2, 1 (หรือ 4, 3, 2, 1, 0) สำหรับข้อความทางบวก 1, 2, 3, 4, 5 (หรือ 0, 1, 2, 3, 4) สำหรับข้อความทางลบ

จากมาตราวัดเจตคติที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การวัดเจตคติให้ได้ผลที่ดีที่สุดนั้นขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้วิจัยว่าจะนำไปใช้วัดกับใคร ในสถานการณ์ใด ซึ่งขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายด้านด้วยกัน อย่างไรก็ตามมาตราวัดเจตคติของ Likert นับว่าเป็นวิธีที่ได้ผลที่ชัดเจนและเป็นที่นิยมใช้มากในปัจจุบัน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2538: 106-108)

4.4 งานวิจัยที่เกี่ยวกับความสามารถทางการพูด

สมปอง หลอมประโคน (2544: บทคัดย่อ) ได้พัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดสวนดอก จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 30 คน โดยใช้กิจกรรมเล่นิทาน ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนเพิ่มขึ้นและนักเรียนมีความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์

อาทิตย์ โคตรศรีวงศ์ (2546: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้หุ่นมือ โรงเรียนบ้านนามูล อำเภอกะนวน จังหวัดขอนแก่น จำนวน 30 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคิดเป็นร้อยละ 70.08 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้คือร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ร้อยละ 83.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 80 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ทันทิ วา สุรวัต (2540: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโคกกระเทียมวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี ที่ได้รับการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของคิธ จอห์นสัน และวิธีสอนตามคู่มือครู พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามหลักการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารของคิธ จอห์นสันและการสอนตามคู่มือครูมีความสามารถด้านการฟัง พูดภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนตามหลักกิจกรรมของคิธ จอห์นสันมีความสามารถทางความสามารถการพูดภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

ทันทิ วา สุรวัต (2540: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโคกกระเทียมวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี ที่ได้รับการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของคิธ จอห์นสัน และวิธีสอนตามคู่มือครู พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามหลักการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารของคิธ จอห์นสันและการสอนตามคู่มือครูมีความสามารถด้านการฟัง พูดภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนตามหลักกิจกรรมของคิธ จอห์นสันมีความสามารถทางความสามารถการพูดภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

5. แนวคิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย

5.1 ความหมายของคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย

ปัจจุบันในการจัดการเรียนการสอนได้มีการนำคอมพิวเตอร์เข้ามามีบทบาทมากขึ้น โดยได้มีการประยุกต์ใช้ในการช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอน คอมพิวเตอร์มัลติมีเดียเป็นการนำเสนอเนื้อหาโดยใช้อักษร เสียง ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหวด้วยสีสรรที่สวยงาม และเสียงไปพร้อมๆ กัน ทำให้บทเรียนมีความน่าสนใจมากขึ้น มีนักวิชาการได้ให้ความหมายของคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียไว้ดังนี้

ราชบัณฑิตยสถาน (2535: 32) ได้บัญญัติศัพท์เกี่ยวกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ไว้ หมายถึง การสอนโดยใช้คอมพิวเตอร์ ตรงกับภาษาอังกฤษว่า Computer Assisted Instruction

สภาพร สาธการ (2540: 109) ได้สรุปว่า มัลติมีเดียหรือสื่อประสม (Multimedia) ว่าเป็นสื่อตัวกลาง (Media) หลายๆ ชนิดที่ผ่านประสาทสัมผัสต่างๆ เช่น เสียง ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหววีดิทัศน์ ข้อความ ฯลฯ มาสัมพันธ์กัน ซึ่งแต่ละชนิดมีคุณค่าส่งเสริมกันและกัน ก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจที่ลึกซึ้งซึ่งป้องกันการเข้าใจความหมายผิด เป็นการให้ผู้เรียนใช้ประสาทสัมผัสที่ผสมผสาน สามารถตอบสนองจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนได้อย่างสมบูรณ์

สมพงษ์ บุญธรรมจินดา (2541: 163) กล่าวว่า มัลติมีเดีย เป็นการเรียกทับศัพท์ภาษาอังกฤษของคำว่า Multimedia ซึ่งแปลเป็นคำไทยได้หลายอย่าง เช่น สื่อประสม สรรพสื่อหลายชื่อ เป็นต้น และได้ให้ความหมายของคำนี้ไว้ว่า ซอฟต์แวร์หรือโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่แสดงสื่อได้หลายสื่อและสามารถตอบโต้ได้

กิดานันท์ มลิทอง (2548: 38) ได้ให้ความหมายของคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียไว้ว่า หมายถึง การนำอุปกรณ์ต่างๆ เช่น เครื่องเล่น CD-ROM เครื่อง Audio-Digitize เครื่องเล่น Laser disc มาใช้ร่วมกันเพื่อเสนอเนื้อหาข้อมูลที่เป็นตัวอักษร ภาพกราฟิก ภาพถ่าย ภาพเคลื่อนไหววีดิทัศน์ และเสียงในระบบสตอรีโอ โดยใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ช่วยในการผลิต การนำเสนอเนื้อหาและเพื่อเป็นตัวควบคุมการทำงานของอุปกรณ์เหล่านั้น เพื่อให้ทำงานตามโปรแกรมที่เขียนไว้และผู้ใช้ สามารถมีปฏิสัมพันธ์ตอบสนองต่อคำสั่ง และให้ข้อมูลย้อนกลับในรูปแบบต่างๆ ได้อย่างเต็มที่

พัลลภ พิริยะสุรวงศ์ (2541: 10) กล่าวว่า มัลติมีเดีย คือ การใช้คอมพิวเตอร์ร่วมกับโปรแกรมซอฟต์แวร์ในการสื่อความหมายโดยการผสมผสานสื่อหลายชนิด เช่น ข้อความ กราฟิก (Graphic) ภาพเคลื่อนไหว (Animation) เสียง (Sound) และวีดิทัศน์ (Video)

อดิศักดิ์ เซ็นเสถียร (2541: 35) กล่าวว่า สื่อมัลติมีเดีย ก็คือ สื่อที่รวมลักษณะของวีดิทัศน์ เสียง รูปภาพกราฟิก ภาพเคลื่อนไหว และข้อความ เข้าด้วยกันเป็นสื่อเพียงหนึ่งเดียว

सानิตย์ กายาผาด (2542: 21) กล่าวว่า คอมพิวเตอร์มัลติมีเดียสามารถรวมเอาสื่อไม่ว่าจะเป็นข้อความ รูปภาพ ภาพเคลื่อนไหว วีดิทัศน์ และเสียง เข้าไว้ในตัวคอมพิวเตอร์ มัลติมีเดียจึงสามารถใช้เพื่อการนำเสนอแทนสื่อชนิดต่างๆ ได้เป็นอย่างดี

ดีไนส์ (Denise. 1977: 23) ให้ความหมายว่า เป็นการใช้สื่อ 2 ชนิด หรือมากกว่าในการนำเสนอข้อมูลข่าวสาร ซึ่งสื่อดังกล่าวประกอบด้วยข้อความ ภาพนิ่ง หรือภาพกราฟิก แอนิเมชัน ภาพยนตร์ เสียงและดนตรีประกอบ

กรีน (Green. 1993) ให้ความหมายของมัลติมีเดียว่า หมายถึง การใช้คอมพิวเตอร์มาควบคุมสื่อต่างๆ เพื่อให้ทำงานร่วมกัน เช่น การสร้างโปรแกรมเพื่อนเสนอผลงานที่เป็นข้อความ ภาพเคลื่อนไหว หรือมีเสียงบรรยายประกอบสลับกับเสียงดนตรีสร้างบรรยากาศให้น่าสนใจ เป็นสื่อเข้าร่วมในระบบ มีทั้งภาพและเสียงพร้อมๆกัน โดยการนำเสนอเนื้อหา วิธีการเรียน และการประเมินผล

คาโรล (Carol. 1993: 23) ได้ให้ความหมายของมัลติมีเดียว่า หมายถึง การใช้ภาพ เสียงและการเคลื่อนไหวที่แสดงได้มากกว่าวิธีสอนแบบเดิมใช้ซอล์กับการบอกกล่าว

ทเวย์ (Tway; 1995: 2) ได้ให้ความหมายของมัลติมีเดียในความหมายเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ว่า หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นจากการใช้ข้อความ กราฟิก เสียง แอนิเมชัน และวีดิทัศน์ (ทั้งดิจิทัล และอนาล็อก) และมีความหมายถึงการรวมเอาโปรแกรมที่มีการปฏิสัมพันธ์ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถควบคุมข้อมูลที่จัดไว้ให้

สอลสส์ (Sloss. 1997: 2) ให้ความหมายว่า มัลติมีเดียมาจากคำสองคำคือ Multi หมายถึง มากหรือหลากหลายโดยการมองเห็น และการฟัง ซึ่งจะเน้นเพื่อการสื่อสารข้อมูล

จากความหมายของคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า คอมพิวเตอร์ มัลติมีเดีย คือการนำคอมพิวเตอร์มาควบคุมสื่อต่างๆเช่น วีดิทัศน์ เสียง ข้อความ ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เพื่อให้ทำงานร่วมกัน นำมาใช้งานแบบผสมผสานกันเพื่อให้คอมพิวเตอร์สามารถนำข้อมูลต่างๆ แบบมี ปฏิสัมพันธ์โต้ตอบกับผู้ใช้ได้สะดวก แสดงผลการเรียนในรูปของข้อมูลป้อนกลับ (Feedback) เหมาะสมกับการใช้งาน ทำให้การเรียนการสอนและการนำเสนอมีชีวิตชีวา ช่วยให้นักเรียนใช้เป็นสื่อในการเรียนอีกทางหนึ่ง และช่วยลดความแตกต่างของความสามารถในการรับรู้ระหว่างบุคคลของนักเรียนได้อีกด้วย ซึ่งจะทำให้การเรียนรู้อมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น ช่วยลดความแตกต่างของความสามารถในการรับรู้ระหว่างบุคคลของนักเรียนได้อีกด้วย

5.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย

สื่อมัลติมีเดีย แปลความหมายได้หลายอย่าง หากพิจารณาคำว่า “Multimedia” ตามพจนานุกรมศัพท์คอมพิวเตอร์ฉบับราชบัณฑิตยสถาน แปลว่า สื่อประสม หรือสื่อหลายแบบ (ราชบัณฑิตยสถาน. 2543: 102) ซึ่งหมายถึงการใช้อุปกรณ์ต่างๆ เพื่อร่วมกันนำเสนอข้อมูลเป็นหลักโดยเน้นที่ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากเทคนิคการนำเสนอ เช่น ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นบนจอคอมพิวเตอร์ หรือบนจอรับภาพในรูปแบบอื่นๆ (เอกภักดิ์ ธีรานูวรรตน์. 2547: 34)

5.2.1 ความหมายของบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียไว้ดังนี้

บุรณะ สมชัย (2542: 14) ให้ความหมายไว้ว่า โปรแกรมบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยครูเหมือนแผ่นใส (Transparent) สไลด์ (Slide) หรือวีดิทัศน์ (Video) ที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจได้ง่ายในเวลาอันจำกัด และตรงตามวัตถุประสงค์ของบทเรียนนั้นๆ แต่เนื่องจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียทำหน้าที่ได้ครบทุกสื่อในเวลาเดียว และควบคุมการนำเสนอได้ด้วยตัวของมันเอง จึงเรียกว่า “สื่อเนกทัศน์” ทำให้ประหยัดและมีประสิทธิภาพมากกว่า

วุฒิชัย ประสานสอย (2543: 10) กล่าวว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยทั่วไปมักจะเรียกคอมพิวเตอร์ช่วย หรือ บทเรียน CAI (Computer-Assisted Instruction: Computer-Aid Instruction: CAI) มีความหมายว่า เป็นการจัดโปรแกรมเพื่อการเรียนการสอน โดยใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่อช่วยถ่ายทอดเนื้อหาความรู้ไปสู่ผู้เรียน

ถนอมพร เลหจรัสแสง (2541: 7) กล่าวว่าคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในชื่อของ CAI ซึ่งย่อมาจากภาษาอังกฤษว่า Computer-Assisted หรือ Aided Instruction คอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) จึงหมายถึงสื่อการเรียนการสอนทางคอมพิวเตอร์รูปแบบหนึ่ง ซึ่งใช้ความสามารถของคอมพิวเตอร์ในการนำเสนอสื่อการสอนทางคอมพิวเตอร์รูปแบบหนึ่ง ซึ่งใช้ความสามารถของคอมพิวเตอร์ในการนำเสนอสื่อประสมอันได้แก่ ข้อความ ภาพนิ่ง กราฟิก แผนภูมิ กราฟ ภาพเคลื่อนไหว วิดิทัศน์และเสียง เพื่อถ่ายทอดเนื้อหาบทเรียน หรือองค์ความรู้ในลักษณะที่ใกล้เคียงกับการสอนจริงในห้องเรียนมากที่สุด

กิตานันท์ มลิทอง (2543: 243) ให้ความหมายของคอมพิวเตอร์ช่วยสอนว่า คอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นสื่อการสอนที่เป็นเทคโนโลยีระดับสูง จะทำให้การเรียนการสอนมีการโต้ตอบกันได้ระหว่างผู้เรียนกับเครื่องคอมพิวเตอร์ เช่นเดียวกับการเรียนการสอนระหว่างครูกับนักเรียนที่อยู่ในห้องเรียนตามปกติ

กฤษมนันต์ วัฒนาณรงค์ (2538: 181-182) กล่าวว่ามัลติมีเดีย หมายถึงการนำสื่อชนิดต่างๆ มาใช้ร่วมกัน คอมพิวเตอร์สามารถนำมาใช้เป็นส่วนในการนำเสนอข้อมูล และสารสนเทศบนจอภาพได้หลายรูปแบบในเวลาเดียวกัน คอมพิวเตอร์จึงเป็นส่วนหนึ่งของ

มัลติมีเดีย ซึ่งหมายถึงการใช้คอมพิวเตอร์สร้างและบันทึกภาพ เสียง ตัวอักษร สถานการณ์จำลอง การสื่อสาร และการปฏิสัมพันธ์ด้วยระบบดิจิทัล จากแหล่งต่างๆ ทั้งในและนอกเครือข่ายสารสนเทศ

ครรชิต มัลย์วงศ์ (2538: 76) กล่าวว่า มัลติมีเดีย เป็นเทคโนโลยีที่เกี่ยวกับการใช้สื่อต่างๆ เช่น วิดีทัศน์ เสียง ภาพกราฟิก ภาพถ่าย ข้อความ และความสามารถในการทำงานแบบโต้ตอบมาใช้งานแบบผสมผสานกัน เพื่อให้คอมพิวเตอร์สามารถทำงาน คำนวณ ค้นหาข้อมูล แสดงวีดิทัศน์และมีเสียงต่างๆ คำศัพท์เฉพาะที่ใช้ร่วมกับมัลติมีเดียเช่นการนำเสนอด้วยระบบมัลติมีเดีย (Multimedia Presentation) คอมพิวเตอร์ช่วยสอนด้วยระบบมัลติมีเดีย (Multimedia Computer-Assisted Presentation) คอมพิวเตอร์ช่วยสอนด้วยระบบมัลติมีเดียผลผลิตที่เกิดขึ้นจากการนำข้อมูลหลากหลาย รูปแบบ เช่น ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เสียง ข้อความ มานำเสนอร่วมกันและสั่งการด้วยภาษาคอมพิวเตอร์

เฟรเทอร์และพอลลิสเซน (Farther; & Paulissen. 1994: 3) กล่าวว่า มัลติมีเดีย หมายถึง การใช้คอมพิวเตอร์รวมสื่อและควบคุมอิเล็กทรอนิกส์หลายชนิด เช่น จอคอมพิวเตอร์ เครื่องเล่นวีดีโอแบบเลเซอร์ดิสก์ เครื่องเล่นแผ่นเสียงจากแผ่นซีดี เครื่องสังเคราะห์คำพูดและเสียงดนตรี เพื่อสื่อความหมาย

เจฟโคท (Jeffcoate. 1995: 7) กล่าวว่า มัลติมีเดีย คือ ระบบสื่อสารข้อมูล ข่าหลายชนิดโดยผ่านสื่อทางคอมพิวเตอร์ ซึ่งประกอบด้วย ข้อความ ฐานข้อมูล ตัวเลข กราฟิก ภาพ เสียง และวีดิทัศน์

สรุปได้ว่า คอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย คือ การนำสื่อชนิดต่างๆ มาใช้ร่วมกันไม่ว่าจะเป็นสื่อภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว สี เสียง กราฟิก โดยการใช้คอมพิวเตอร์มาเป็นพื้นฐานในการเสนอสารสนเทศโดยเน้นถึงการโต้ตอบระหว่างผู้ใช้และสื่อ

5.2.2 ประเภทของบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย

การใช้โปรแกรมบทเรียนในการสอนสามารถจำแนกได้หลายรูปแบบ ขึ้นอยู่กับผู้สอน บทเรียน และผู้เขียนโปรแกรม ซึ่งนักวิชาการหลายท่านเห็นสอดคล้องกัน โดยได้แบ่งประเภทของคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไว้ 11 ประเภท ดังนี้ (ทักษิณา สนวนนัทช. 2530: 216-220; กิตานันท์ มลิทอง. 2540: 229-232; บุรณะ สมชัย. 2538: 28-32)

1. การสอน (Tutorial Instruction) บทเรียนในแบบการสอนเป็นโปรแกรมเสนอเนื้อหาย่อยๆ แก่ผู้เรียนในรูปแบบของข้อความ ภาพ เสียง หรือของรูปแบบรวมกันแล้วให้ผู้เรียนตอบคำถาม คำตอบนั้นจะได้รับการวิเคราะห์ข้อมูลย้อนกลับทันที แต่ถ้าผู้เรียนตอบคำถามนั้นซ้ำ หรือผิดก็จะให้บทวนใหม่จนกว่าจะตอบถูก จึงเรียนเนื้อหาบทเรียนใหม่ต่อไป เหมาะสำหรับการสอนข้อมูลเกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริง เพื่อการเรียนรู้ด้านกฎเกณฑ์ หรือวิธีการแก้ปัญหาต่างๆ

2. การฝึกทักษะและการทำแบบฝึกหัด (Drill; & Practice) เป็นที่รู้จักกันดีมาตั้งแต่เริ่มแรก โดยมักจะเริ่มต้นด้วยการเตรียมเนื้อหามาให้อ่าน แล้วใช้แบบฝึกหัดเป็นการวัดความเข้าใจบทวนและช่วยเพิ่มพูนความรู้ หรือความชำนาญ แต่แบบฝึกหัดในลักษณะนี้มักจะเป็นบทเรียนสั้นๆ ที่นิยมกันมากแบบหนึ่ง ก็คือ จับคู่ ซ้ำๆ ถูก/ผิด และเลือกข้อที่ถูกจากตัวเลือก 3-5 ตัว การสอนในลักษณะนี้จะต้องทำเป็นโปรแกรมบทเรียน คือ ค่อยๆ เพิ่มเนื้อหา โดยให้เริ่มจากง่ายไปจนถึงยาก การเก็บระเบียบการเรียนรู้ของผู้เรียนอาจจะเป็นส่วนสำคัญมากด้วย บางโปรแกรมอาจจะบังคับให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดบทวนจนกว่าจะถูกต้องถึงร้อยละ 80 จึงจะถือว่าสอบผ่านได้

3. สถานการณ์จำลอง (Simulation) หรือ การจำลองสถานการณ์ ใช้ในการเรียนการสอน ซึ่งจำลองความเป็นจริงโดยตัดรายละเอียดต่างๆ หรือนำกิจกรรมที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมาให้ผู้เรียนได้ศึกษา เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เห็นภาพจำลองของเหตุการณ์เพื่อการฝึกทักษะและการเรียนรู้ได้ โดยไม่ต้องเสี่ยงภัย หรือเสียค่าใช้จ่ายมากนัก รูปแบบของโปรแกรมบทเรียน สถานการณ์จำลองอาจจะประกอบด้วยการเล่นด้วยการเสนอความรู้ข้อมูล การแนะนำผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะการฝึกปฏิบัติ เพื่อเพิ่มพูนความชำนาญความคล่องแคล่ว และการให้เข้าถึง ซึ่งการเรียนรู้ต่างๆ ในบทเรียนประกอบด้วยสิ่งทั้งหมดเหล่านี้ หรือมีเพียงอย่างหนึ่งอย่างใดก็ได้มี 3 ลักษณะ คือ

3.1 การจำลองสภาพแบบการทำงาน (Task Performance Simulation)
เช่น การจำลองสภาพการบิน การขับรถ

3.2 การจำลองสภาพแบบจำลองระบบ (System Modeling Simulation)
จำลองการจัดการจราจรวันเวย์ในนครหลวงดูว่า จะมีปัญหาอย่างไรหรือไม่ ก่อนจะลงมือทำบนถนน

3.3 การจำลองสภาพแบบประสบการณ์ (Experience Encounter Simulation)
เช่น การลองให้ผู้ฝึกงานได้ทดลองทำงานบางอย่าง

4. เกมเพื่อการสอน (Instruction Game) เป็นที่ยอมรับกันมานานแล้วว่าการเล่นเกมเป็นกิจกรรมที่ให้ความสนุกสนาน และหากเลือกเล่นให้เป็นแล้ว เกมนั้นจะช่วยในการเรียนรู้เป็นอย่างมาก เกมนี้มีเป้าหมายที่แน่นอน ผู้เล่นจะต้องพยายามให้บรรลุเป้าหมาย คือ ชัยชนะโดยคำนึงถึงกฎเกณฑ์ต่างๆ ประกอบด้วยตลอดเวลา ในหลายกรณีเกมจะเหมือนจำลองสภาพที่กล่าวมาแล้วในข้อ 3

5. การสาธิต (Demonstration) เป็นวิธีการสอนที่ดีวิธีหนึ่งที่ผู้สอนมักจะใช้เสมอโดยเฉพาะอย่างยิ่งในวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ โดยครูจะเป็นผู้แสดงให้ผู้เรียนดู เช่น การแสดงขั้นตอนทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์ การสาธิตด้วยคอมพิวเตอร์มีความคล้ายคลึงกับการสาธิตทั่วไป แต่มีความน่าสนใจเนื่องจากการสาธิตด้วยคอมพิวเตอร์จะให้เส้นกราฟที่

สวยงาม ตลอดจนมีสี และเสียงประกอบ เช่น การสาธิตเกี่ยวกับการโคจรของดาวเคราะห์ในระบบสุริยะจักรวาล การหมุนเวียนของโลหิต เป็นต้น

6. การค้นพบ (Discovery) การให้โอกาสผู้เรียนมีประสบการณ์ในด้านต่างๆ ผู้เรียนจะแก้ไขโดยการเรียนรู้จากประสบการณ์ของตนเอง โดยการเสนอปัญหาให้ผู้เรียนแก้ไข โดยการลองผิดลองถูก หรือจัดระบบเข้ามาช่วย เช่น นักขายที่ดี ความสนใจจะขายสินค้า เอาชนะคู่แข่ง Program จะจัดให้มีสินค้าหลายประเภท เพื่อให้ให้นักขายทดลองจัดแสดงและเลือกเอาวิธีการค้าและขายสินค้าอย่างไรวางจะช่วยให้ลูกค้าซื้อสินค้าของตน

7. การแก้ปัญหา (Problem-Solving) เป็นการให้ผู้เรียนฝึกการคิด การตัดสินใจ โดยมีการกำหนดเกณฑ์ให้แล้ว ให้ผู้เรียนพิจารณาไปตามเกณฑ์นั้น โปรแกรมเพื่อการแก้ปัญหา แบ่งได้ เป็น 2 ชนิด คือ โปรแกรมที่ให้ผู้เรียนเขียนเอง และโปรแกรมที่มีผู้เขียนไว้แล้ว เพื่อช่วยให้ผู้เรียนแก้ปัญหานั้นได้ โดยที่คอมพิวเตอร์จะช่วยในการคิดคำนวณและการหาคำตอบที่ถูกต้องให้ ในกรณีนี้ คอมพิวเตอร์จึงเป็นเครื่องช่วยสอนเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุถึงทักษะในการแก้ปัญหา โดยการคำนวณข้อมูลและจัดการสิ่งที่ยุ่งยากซับซ้อนให้ แต่ถ้าเป็นการแก้ปัญหาโดยใช้โปรแกรมที่มีอยู่เขียนไว้แล้วคอมพิวเตอร์จะทำการคำนวณ ในขณะที่ผู้เรียนเป็นผู้จัดการปัญหาเหล่านั้นเอง

8. การทดสอบ (Test) การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อทดสอบ มิใช่เพียงเพื่อปรับปรุงคุณภาพของแบบทดสอบเพื่อวัดความรู้ของผู้เรียน แต่ยังช่วยให้ผู้สอนมีความรู้สึกเป็นอิสระจากการผูกมัดทางด้านกฎเกณฑ์ต่างๆ เกี่ยวกับการทดสอบได้อีกด้วย เป็นการทดสอบแบบซึ่งเป็นที่น่าสนุกและน่าสนใจกว่า พร้อมกันนั้นก็อาจเป็นการสะท้อนถึงความสามารถของผู้เรียนที่จะนำความรู้ต่างๆ มาใช้ในการตอบได้อีกด้วย การใช้ CAI ในการทดสอบมักจะต้องการรวมการทดสอบเป็นการวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนไปด้วยโดยผู้ทำจะต้องคำนึงถึงหลักต่างๆ ดังนี้

8.1 การสร้างข้อสรุป

8.2 การจัดการสอน

8.3 การตรวจให้คะแนน

8.4 การวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ

8.5 การสร้างคลังข้อสอบและการจัดให้ผู้สอบสุ่มเลือกข้อสอบเองได้

9. การเจรจา (Dialogue) วิธีนี้ได้รับความนิยมมากเช่นกัน ถึงแม้ว่าวิธีการนี้จะค่อนข้างยุ่งยาก กล่าวคือ พยายามให้เป็นการพูดคุยระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน โดยเลียนแบบการสอนในห้องเรียน เพียงแต่ว่าแทนที่จะเป็นเสียงก็เป็นอักษรบนจอภาพ แล้วมีการสอนด้วยการตั้งปัญหาตามลักษณะในการใช้แบบสอบถามเป็นการแก้ปัญหาอย่างหนึ่ง เช่น บทเรียนวิชาเคมี อาจจะถามหาสารเคมีบางชนิด ผู้เรียนอาจได้ตอบด้วยการใส่ชื่อสารเคมีให้เป็นคำตอบ หรือบทเรียนสำหรับนักเรียนแพทย์อาจจะเป็นการสมมติสภาพคนไข้ ให้ผู้เรียนกำหนดวิธีให้ได้

10. การไต่ถาม (Inquiry) ใช้เพื่อค้นหาข้อเท็จจริง ความคิดรวบยอดหรือข่าวสารที่เป็นประโยชน์ในแบบให้ข้อมูลข่าวสาร บทเรียนจะมีแหล่งเก็บข้อมูลที่เป็นประโยชน์สามารถแสดงได้ทันทีที่ผู้เรียนต้องการด้วยระบบง่าย ๆ คอมพิวเตอร์ก็จะแสดงข้อมูลซึ่งเป็นคำตอบที่ผู้เรียนถาม

11. แบบรวมประเภทต่างๆ เข้าด้วยกัน (Combination) คอมพิวเตอร์สามารถสร้างบทเรียนโดยรวมประเภทต่างๆ เข้าด้วยกันได้ตามธรรมชาติของการเรียนการสอน ขึ้นอยู่กับความต้องการ ซึ่งจะมาจากการกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในการเรียนการสอน ผู้เรียนและองค์ประกอบหรือภารกิจต่างๆ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนหนึ่งอาจจะมีลักษณะที่เป็นการใช้เพื่อสอน (Tutorial) เกม (Game) การไต่ถาม (Inquiry) หรือ นอกเหนือจากนี้

สุรศักดิ์ ปาเฮ (2555: 3-6) ได้แบ่งประเภทของบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียไว้ดังนี้

สื่อมัลติมีเดีย (Multimedia) หรือสื่อประสมตามที่ศาสตร์ทางด้านเทคโนโลยีและสื่อสารทางการศึกษา (Educational technology and Communications) ได้ถูกแบ่งหรือกำหนดออกเป็น 2 ลักษณะหรือ 2 กลุ่มใหญ่ๆ ดังนี้

สื่อมัลติมีเดียลักษณะที่ 1: สื่อมัลติมีเดียเชิงพื้นฐาน (Basic Multimedia) เป็นสื่อประสมเชิงพื้นฐานที่มีการนำเอาสื่อหลายประเภทมาใช้ร่วมกันในการเรียนการสอน เช่น การนำเอาวีดิทัศน์ (Video) มาประกอบการบรรยายของครูผู้สอน โดยมีสื่อสิ่งพิมพ์ประกอบด้วย หรือการสอนด้วยสื่อประสมในรูปแบบชุดการสอน (Instructional Package) หรืออาจเป็นการจัดชุดสื่อประสมแบบห้องที่ประกอบไปด้วยวัสดุอุปกรณ์หลายชนิดไว้ด้วยกันเพื่อสะดวกในการใช้ ภายในห้องเรียนสื่อประสมประกอบไปด้วยอุปกรณ์หลายอย่างเช่น เครื่องฉายแผ่นใส เครื่องฉายสไลด์ เครื่องคอมพิวเตอร์ครบชุด เครื่องเล่น VCD/DVD พร้อมลำโพง นอกจากห้องเรียนสื่อประสมแล้ว ยังมีการจัดเป็นชุดสื่อประสมแบบเคลื่อนที่เพื่ออำนวยความสะดวกต่อผู้สอนในการเคลื่อนย้ายชุดอุปกรณ์ไปสอนในห้องต่างๆ ซึ่งอาจออกแบบเป็นรถเข็นขนาดเล็กที่สามารถบรรจุชุดอุปกรณ์ได้หลากหลายประเภทเหล่านี้เป็นต้น ซึ่งการใช้สื่อประสมในลักษณะที่กล่าวมานี้ ผู้เรียนและสื่อจะไม่มีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน แต่จะเป็นการสอนในลักษณะของการใช้สื่อหลายทางหรือใช้สื่อหลายรูปแบบเพื่อการสอนในแต่ละครั้งเป็นหลักที่สำคัญ

สื่อประสมลักษณะที่ 2: สื่อมัลติมีเดียเชิงโต้ตอบ (Interactive Multimedia) สื่อมัลติมีเดียเชิงโต้ตอบเป็นสื่อประสมที่มีการใช้คอมพิวเตอร์เป็นหลักในการนำเสนอสารสนเทศรูปแบบต่างๆ ทั้งตัวอักษร รูปภาพทั้งภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหว เสียงประกอบ ทั้งนี้ลักษณะของการใช้คอมพิวเตอร์จะกระทำใน 3 ลักษณะดังนี้คือ

1. การใช้คอมพิวเตอร์เป็นฐานในการนำเสนอสารสนเทศ โดยการควบคุมอุปกรณ์ร่วมต่างๆ ในการทำงาน เช่น การนำเสนอในรูปแบบวีดิทัศน์เชิงโต้ตอบ (Interactive

Video) การควบคุมการนำเสนอสไลด์มัลติวิชั่น (Slide Multi-vision) และการควบคุมระบบการทำงานของอุปกรณ์ต่างๆ ในสถานีสื่อประสม (Multimedia Workstation) เป็นต้น

2. การใช้คอมพิวเตอร์เป็นฐานในการผลิตแฟ้มสื่อประสม มัลติมีเดียในลักษณะนี้เป็นการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปต่างๆ เช่น Tool Book, Author Ware และนำเสนอแฟ้มบทเรียนที่ผลิตขึ้นแล้วให้กับผู้เรียน โปรแกรมสำเร็จรูปเหล่านี้จะช่วยให้การผลิตแฟ้มบทเรียนการฝึกอบรม หรือการนำเสนอในงานในลักษณะสื่อหลายมิติ (Hypermedia) โดยแต่ละบทเรียนจะมีเนื้อหาในลักษณะตัวอักษร ภาพกราฟิกภาพเคลื่อนไหว หรือภาพวิดิทัศน์รวมอยู่ในแฟ้มเดียวกัน บางครั้งบทเรียนเหล่านี้อาจมีชื่อเรียกว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer Assisted Instruction: CAI) นั่นเอง

3. การใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่อเครือข่ายในลักษณะ e-Learning สื่อมัลติมีเดียประเภทนี้เป็นลักษณะการนำเสนอสื่อ ICT มาใช้ทั้งในรูปแบบ Internet หรือ Intranet และเครือข่ายเฉพาะที่ (Local Area Network: LAN) ซึ่งสามารถดำเนินการได้ในหลายรูปแบบทั้งลักษณะของการสอนผ่านเว็บ (Web Based Instruction: WBI) หรือการสอนแบบห้องเรียนเสมือน (Virtual Classroom) เป็นต้น

ในขณะเดียวกันกับการกล่าวถึงลักษณะหรือรูปแบบของระบบสื่อมัลติมีเดียที่กล่าวถึงในเบื้องต้นแล้วนั้น นีโอ และ นีโอ (Neo and Neo) แห่งมหาวิทยาลัยไซเบอร์-มัลติมีเดียประเทศมาเลเซีย (Malaysia) ยังได้กล่าวเกี่ยวกับระบบสื่อมัลติมีเดียไว้อย่างน่าสนใจว่า ระบบสื่อประสมหรือ ระบบสื่อมัลติมีเดียแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Multimedia Contents) เกิดจากกระบวนการผสมผสานกันของเนื้อหาบทเรียนของ (Teacher's Educational Content) กับเทคโนโลยีและมัลติมีเดีย (Technology & Multimedia) กับเทคโนโลยีและมัลติมีเดีย (Technology & Multimedia) ซึ่งสื่อระบบมัลติมีเดียที่สามารถส่งต่อไปยังผู้เรียนได้ใน 3 รูปแบบคือ

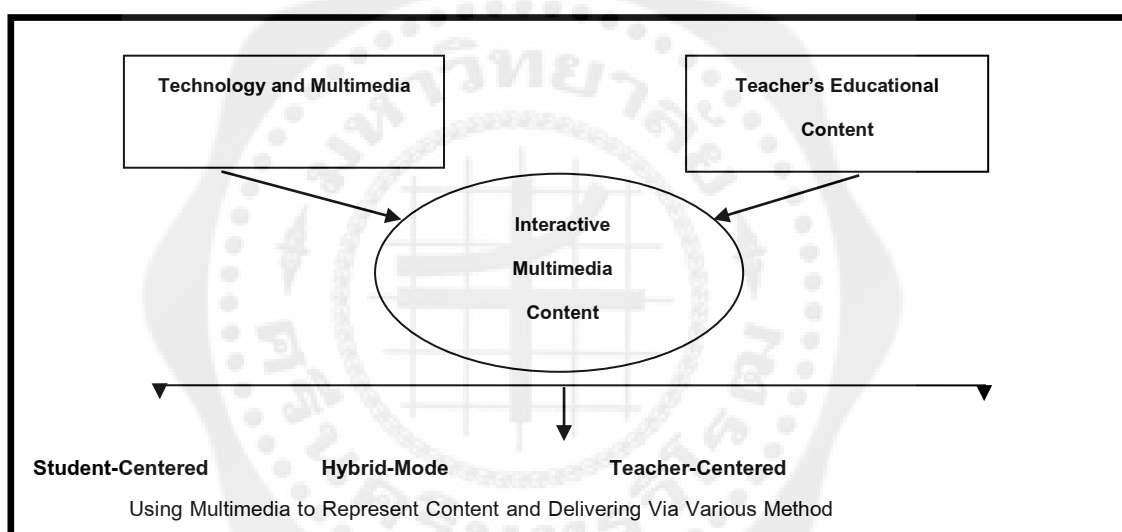
รูปแบบที่ 1 มัลติมีเดียแบบครูเป็นศูนย์กลาง (Teacher-Center Mode) รูปแบบนี้ครูจะเป็นผู้ควบคุมข้อมูลเนื้อหาที่นักเรียนจะได้รับ รวมทั้งปริมาณข้อมูลที่เผยแพร่ไปยังนักเรียน รูปแบบนี้ประกอบด้วย การนำเสนอ (Presentation) และการสาธิต (Demonstration) ข้อมูลโดยนักเรียนสามารถจดจำและระลึกข้อมูลด้วยการฝึกฝนและปฏิบัติ (Drill and Practice) และส่งไปยังผู้เรียน ในการนี้ผู้เรียนจะสามารถเปิดโปรแกรมและปฏิบัติตามครูบรรยายในเครื่องคอมพิวเตอร์ของเขาเอง

รูปแบบที่ 2 มัลติมีเดียแบบนักเรียนเป็นศูนย์กลาง (Student-Center Mode) รูปแบบนี้ผู้เรียนจะเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเองและนำเสนอประสบการณ์ที่เกิดขึ้นจริงไปสู่กระบวนการเรียนรู้โดยที่ครูจะทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) โปรแกรมมัลติมีเดียสามารถบรรจุลงในแผ่นผ่าน Browser ในเครื่องคอมพิวเตอร์ของผู้เรียน นักเรียนจะมีอิสระในการเรียนตามเวลาและอัตราความก้าวหน้าของตนเองรูปแบบนี้จึงยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยสื่อมัลติมีเดียหรือสื่อประสมจะถูกใช้ประโยชน์ในลักษณะของการเรียนแบบเชิงรุก

(Active Learning) ในการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) รูปแบบนี้จะสนับสนุนการเรียนรู้ระดับสูง เพิ่มระดับความเข้าใจและความจำมุ่งไปที่การพัฒนา Self Accessed และ Self-directed Learning ของผู้เรียน

รูปแบบที่ 3 มัลติมีเดียแบบผสมผสาน (Hybrid Mode) รูปแบบนี้ครูจะมีความยืดหยุ่นในการมีส่วนร่วมทั้งวิธีการสอนโดยครู และให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง ครูมีบทบาทในส่วนที่จะเพิ่มหรือพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน สื่อมัลติมีเดียรูปแบบนี้สามารถส่งผ่านเนื้อหาผ่านระบบการสื่อสารดาวเทียมหรือเทคโนโลยีการศึกษาแบบทางไกล (Distance) ปฏิสัมพันธ์ทางการเรียนจะเป็นรูปแบบ Real-time ครูผ่านทางระบบ Video conferencing

รูปแบบของระบบการเรียนด้วยสื่อมัลติมีเดีย ตามแนวคิดที่ นีโอ และ นีโอ นำเสนอไว้ในเบื้องต้นนั้นสามารถแสดงให้เห็นดังภาพต่อไปนี้

ภาพประกอบ 5 ระบบสื่อมัลติมีเดียเพื่อการเรียนการสอน (Neo; & Neo. 2012)

ที่มา: สุรศักดิ์ ปาเฮ. สื่อมัลติมีเดียเพื่อการศึกษา Multimedia for Education; อ้างอิงจาก นีโอ และ นีโอ (Neo; & Neo. 2012). ออนไลน์.

5.3 คุณประโยชน์ของสื่อมัลติมีเดียต่อการเรียนการสอน

สุรศักดิ์ ปาเฮ (2555: 6-7) ได้สรุปถึงประโยชน์ของสื่อมัลติมีเดียต่อการเรียนการสอนไว้ดังนี้

สื่อมัลติมีเดีย (Multimedia) หรือสื่อประสมจะมีบทบาทและจะเอื้อประโยชน์ต่อการเรียนรู้และการเรียนการสอนด้วยอย่างมีประสิทธิภาพในประเด็นสำคัญดังต่อไปนี้กล่าวคือ

1. เนื้อหาบทเรียนในรูปแบบสื่อมัลติมีเดียหรือสื่อประสมจะช่วยให้การสื่อสารความรู้จากผู้สอนหรือจากแหล่ง ส่งไปยังผู้เรียนได้อย่างกระชับชัดเจนกว่าบทเรียนจากเนื้อหาธรรมดา

2. เอื้อต่อการเรียนรู้แบบยืดหยุ่นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ทั้งนี้ เนื่องจากผู้เรียนสามารถเลือกหรือกำหนด

3. สามารถใช้กับการเรียนในทุกรูปแบบและทุกสถานการณ์ เนื่องจากการใช้สื่อประสมสามารถใช้ได้หลากหลายวิธีการเพื่อจัดการเรียนการสอนที่ดีที่สุดแก่ผู้เรียน

4. กระตุ้นให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์เชิงโต้ตอบกับบทเรียน ทำให้เป็นการเรียนรู้แบบกระฉับกระเฉงผู้เรียนมีความกระตือรือร้นการแสวงหาข้อมูลความรู้หลากหลายรูปแบบ

5. เสริมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เชิงทดลอง และแบบ Story line

6. สร้างการทำงานในลักษณะของโครงงานด้วยการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้เรียน

7. สนับสนุนการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ใหม่ด้วยตนเอง

8. เหมาะสำหรับการเรียนรายบุคคล ผู้เรียนสามารถควบคุมการเรียนของตนเองได้ไม่ว่าผู้เรียนจะเรียนได้เร็วหรือช้า ไม่ต้องคอยกัน

9. เหมาะอย่างยิ่งในการสร้างเนื้อหาบทเรียนศึกษาทางไกล เพื่อให้ผู้เรียนสามารถรับข้อมูลได้ทุกรูปแบบ

เนื่องจากยุคปัจจุบัน สื่อมัลติมีเดียเพื่อการเรียนการสอน ซึ่งหมายถึงโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ถูกออกแบบเพื่อใช้ในการเรียนการสอนโดยผู้ออกแบบหรือกลุ่มผู้ผลิตโปรแกรมได้บูรณาการเอาข้อมูลรูปแบบต่างๆ เช่น ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เสียง วิดีทัศน์และข้อความเข้าไปเป็นองค์ประกอบในการสื่อสารและการให้ประสบการณ์เพื่อการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพการออกแบบสื่อมัลติมีเดียเพื่อการเรียนการสอนจะเป็นการช่วยเสริมการใช้คอมพิวเตอร์ในการเรียนการสอนให้มีคุณค่า ด้วยเหตุผลสำคัญดังต่อไปนี้

1. เทคโนโลยีด้านสื่อมัลติมีเดียช่วยในการออกแบบที่ตอบสนองต่อแนวคิดและทฤษฎีการเรียนรู้มากขึ้น รวมทั้งส่งผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากผลการวิจัยที่ผ่านมาสรุปได้ว่าประสิทธิภาพของสื่อมัลติมีเดียช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

2. สื่อมัลติมีเดียสามารถเก็บไว้ได้ในหลายรูปแบบเช่น Hard-disk, USB, CD-Rom ซึ่งใช้ง่ายเก็บรักษาง่าย พกพาได้สะดวก ทำสำเนาได้ง่าย

3. เป็นสื่อการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตามศักยภาพตามความต้องการและความสะดวกของตนเอง

4. ปัจจุบันมีโปรแกรมช่วยสร้างบทเรียน (Authoring Tool) ที่ง่ายต่อการใช้งานบุคคลทั่วไปสามารถสร้างบทเรียนจากสื่อมัลติมีเดียใช้เองได้

5. ผู้สอนสามารถใช้สื่อมัลติมีเดียสอนเนื้อหาใหม่เพื่อการฝึกฝน เสนอสถานการณ์จำลอง สอนการคิดแก้ปัญหา ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการนำไปใช้เป็นประการสำคัญ

6. สื่อมัลติมีเดียช่วยสนับสนุนให้มีสถานที่เรียนที่ไม่จำกัดอยู่เฉพาะแต่เพียงในห้องเรียนเท่านั้น ผู้เรียนอาจจะเรียนอยู่กับบ้าน ห้องสมุด หรือสภาพแวดล้อมอื่นๆ ตามเวลาที่ตนเองต้องการ

7. สื่อมัลติมีเดียสนับสนุนให้สามารถใช้สื่อกับผู้เรียนได้ทุกระดับอายุและความรู้ที่สำคัญอยู่ที่การออกแบบให้เหมาะสมกับผู้เรียนเท่านั้น

8. สื่อมัลติมีเดียที่มีคุณภาพนอกจากจะช่วยให้เกิดความคุ้มค่าในการลงทุนของโรงเรียนหรือหน่วยงานแล้ว ความก้าวหน้าของระบบเครือข่ายยังช่วยเสริมให้การใช้สื่อมัลติมีเดียเป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาอื่นอีกด้วย

ที่กล่าวมาทั้งหมดในเบื้องต้น คงเป็นหลักประกันได้ในประสิทธิภาพและคุณประโยชน์ของสื่อประสมหรือสื่อมัลติมีเดียที่นำไปใช้ในการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี ซึ่งคุณประโยชน์ที่เกิดขึ้นนั้นคงต้องมีระบบของการวางแผนการใช้สื่อมัลติมีเดียอย่างเป็นระบบโดยวิเคราะห์ในรายละเอียดของการปรับให้อย่างลุ่มลึกและรอบด้านให้เหมาะกับบริบท (Context) ขององค์กรที่มีต่อการใช้สื่อการศึกษาดังกล่าว

ประโยชน์ของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เป็นที่ยอมรับกันว่าคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีประโยชน์ต่อวงการการศึกษาในหลายๆ ด้าน (อินทนนท์ อินทะกนก. 2550: 72-73) ได้นำเสนอประโยชน์ของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยที่สามารถจำแนกออกได้เป็น แนวทางได้แก่

1. ประโยชน์ต่อผู้เรียน

1.1 ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้โดยอัตราและรูปแบบการเรียนรู้ของตนเอง ผู้ที่เรียนเร็วสามารถเรียนโดยไม่ต้องรอผู้อื่น ในขณะที่ผู้เรียนช้าก็สามารถฝึกซ้ำๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจโดยไม่เป็นการทำให้ผู้เรียนคนอื่นๆ เสียเวลา

1.2 ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนตามเวลา และสถานที่ที่ตนมีความสะดวก

1.3 ผู้เรียนได้ข้อมูลย้อนกลับทันที เป็นการย้ำความเข้าใจและการเรียนรู้

1.4 ผู้เรียนจะเกิดทัศนคติที่ดีต่อวิชานั้นๆ เพราะสามารถประสบความสำเร็จในการเรียนด้วยตนเอง และเมื่อตอบคำถามผิด ก็ไม่ต้องอาย เพราะไม่มีผู้เรียนคนอื่น

1.5 คอมพิวเตอร์ช่วยสอนจะประเมินผลการเรียนให้ผู้เรียนทราบทันที ทำให้ผู้เรียนสามารถวางแผนการเรียนรู้ด้วยตนเองและเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความรับผิดชอบ

1.6 ตัวผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ เนื่องจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจะอำนวยความสะดวกในด้านข้อมูลเพื่อให้ผู้เรียนรู้จักคิดวิเคราะห์ด้วยตนเอง

2. ประโยชน์ต่อผู้สอน

2.1 ผู้สอนสามารถจะจำลองเหตุการณ์หรือสถานการณ์ให้กับผู้เรียนในการฝึกฝนทักษะใดทักษะหนึ่งโดยที่ไม่สิ้นเปลืองทรัพยากรทางด้านบุคลากรและงบประมาณ และสามารถนำมาใช้แล้วใช้อีกหรือปรับปรุงได้โดยไม่เสียเวลามากนัก

2.2 คอมพิวเตอร์ช่วยสอนสามารถบันทึกและประมวลผลคะแนนและพฤติกรรมของผู้เรียนแทนผู้สอน ทำให้ผู้เรียนมีเวลาเหลือในการเตรียมการสอนทางด้านอื่นๆ

2.3 ผู้สอนสามารถควบคุมและดูแลผู้เรียนได้ใกล้ชิดขึ้นเมื่อมีการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน

3. ประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้

3.1 คอมพิวเตอร์ช่วยสอนสามารถนำเสนอบทเรียนได้โดยปราศจากอารมณ์ ความเหนื่อยล้า และอาการเบื่อหน่าย

3.2 คอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีศักยภาพในการรวบรวมข้อมูลในรูปแบบที่หลากหลาย เช่น รูปภาพ ภาพ ภาพเคลื่อนไหว เสียง และแผนภูมิ เพื่อนำเสนอประกอบเนื้อหาในแต่ละบทเรียน โดยไม่เป็นการสิ้นเปลืองทรัพยากร

3.3 คอมพิวเตอร์ช่วยสอนสามารถจำลองสถานการณ์การสอน จูงใจให้เกิดความกระตือรือร้น และสร้างความสนุกสนานเพลิดเพลิน ซึ่งเป็นการสนับสนุนแนวคิดของการเรียนรู้ในปัจจุบันที่ว่า “Learning is fun” ซึ่งมีความหมายถึงการเรียนรู้เป็นเรื่องสนุก

3.4 ผลการวิจัยจำนวนมากแสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ

5.4 ข้อจำกัดของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ถึงแม้ว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจะเป็นเทคโนโลยีล่าสุดที่มีประโยชน์ต่อวงการศึกษาหลายประการ ผู้พัฒนาบทเรียนยังคงต้องคำนึงถึงข้อจำกัดต่างๆ ก่อนที่จะเริ่มต้นพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน นักการศึกษาหลายคน (อัจฉรา ฐนะมัย 2540: 28; กิดานันท์ มลิทอง 2543: 254; และเฟอริรี (ดนูพล จันท์แก้ว 2547: 29-30; อ้างอิงจาก Fourie 1999: 51) ได้ให้ทรรศนะเกี่ยวกับข้อจำกัดของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยสามารถสรุปได้ออกเป็น 3 แนวทาง ดังนี้

1. ข้อจำกัดทางด้านเทคนิคของโปรแกรมคอมพิวเตอร์

1.1 การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนนั้น จะต้องอาศัยความรู้ความสามารถทั้งทางด้านการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และทางด้านเนื้อหา หากผู้พัฒนาบทเรียนมีความรู้ความสามารถเพียงด้านใดด้านหนึ่ง ก็อาจทำให้เกิดอุปสรรคในการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีประสิทธิภาพได้

1.2 โปรแกรมคอมพิวเตอร์บางโปรแกรม ไม่ได้ถูกออกแบบมาเพื่อรองรับระบบปฏิบัติการ (Operating System: OS) ทุกระบบ ซึ่งประกอบไปด้วย ระบบปฏิบัติการไมโครซอฟท์วินโดวส์ (Windows) ระบบปฏิบัติการแมค (Mac) และระบบปฏิบัติการลินุกซ์

(Linux) โดยที่ ถ้าผู้เรียนนำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน จะทำให้ผู้เรียนไม่สามารถใช้งานบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนนั้นๆ ได้อย่างสมบูรณ์หรือไม่ได้เลย

1.3 โปรแกรมคอมพิวเตอร์บางโปรแกรมอาจเกิดข้อจำกัดทางเทคนิค (bugs) ซึ่งผู้ใช้โปรแกรมไม่สามารถแก้ปัญหาได้ นอกจากจะติดต่อผู้ผลิตโปรแกรกดังกล่าวเพื่อให้แก้ไข หรือการปรับปรุงแก้ไข ซึ่งจะเป็นการไม่สะดวกในการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

2. ข้อจำกัดทางด้านเศรษฐกิจ

2.1 ในการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนบทหนึ่งๆ จะต้องใช้ค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูงมากกว่าการพัฒนาบทเรียนแบบปกติ

2.2 สถานศึกษาที่นำคอมพิวเตอร์มาใช้เป็นสื่อการเรียนการสอน จะต้องมีการใช้จ่ายในการจัดซื้ออุปกรณ์คอมพิวเตอร์ การสร้างห้องคอมพิวเตอร์ รวมไปถึงการซ่อมบำรุง ซึ่งถ้าหากเป็นวิธีการสอนแบบปกติ ทางสถานศึกษาจะไม่มีค่าใช้จ่ายเหล่านี้

3. ข้อจำกัดทางด้านการจัดการเรียนรู้

3.1 การที่ผู้เรียนเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน อาจทำให้ผู้เรียนขาดการฝึกฝนทักษะทางสังคม (social skills) ระหว่างผู้เรียนด้วยกัน และระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน

3.2 จำนวนของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ถูกพัฒนาขึ้นในปัจจุบัน ไม่เพียงพอที่จะนำมาใช้กับการเรียนการสอนที่เต็มรูปแบบได้

3.3 บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นบทเรียนที่ถูกออกแบบสถานการณ์การเรียนการสอนไว้ล่วงหน้าและไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ ดังนั้นผู้เรียนที่เรียนด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนอาจไม่ได้พัฒนาความคิดสร้างสรรค์หรือการคิดนอกกรอบการเรียนรู้ของบทเรียนนั้นๆ ซึ่งในทางตรงกันข้าม ในชั้นเรียนปกติ ผู้เรียนมีโอกาสดูแลหรือถกเถียงเกี่ยวกับประเด็นหรือเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับผู้สอน

มัลติมีเดีย เป็นการนำคอมพิวเตอร์ในการนำเสนอสารสนเทศโดยใช้สื่อ ไม่ว่าจะเป็นข้อความ ภาพนิ่ง กราฟิก ภาพเคลื่อนไหว เสียง และวีดิทัศน์ ผสมผสานกันอย่างมีระบบ ทั้งในลักษณะของไฮเปอร์เทกซ์และไฮเปอร์มีเดีย เพื่อนำเสนอไปสู่ผู้ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ต้องมีปฏิสัมพันธ์โต้ตอบระหว่างผู้ใช้โปรแกรม โดยทั่วไปสื่อกล่าวมา มักอยู่ในรูปของ ซีดี-รอม

5.5 การพัฒนาบทเรียน

การสร้างและพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ เพื่อให้ได้บทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียที่เหมาะสมกับเนื้อหาหลักสูตรและสามารถนำไปใช้ได้มีประสิทธิภาพ จะต้องประสานความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญหลายฝ่าย จากการพัฒนาหลักสูตร การออกแบบบทเรียน การศึกษาเนื้อหา การเลือกสื่อประกอบเนื้อหาให้เหมาะสม การสร้างแบบทดสอบเพื่อวัดและประเมินผล โดยอาศัยผู้เชี่ยวชาญในด้านต่างๆ ที่กล่าวมา ให้คำปรึกษาและเสนอแนะแนวทางการพัฒนาบทเรียน

ร็อบบไลเยอร์ และ โดว์ริง (Roblyer and Doering) ได้กล่าวถึงกระบวนการสร้างและพัฒนาสื่อมัลติมีเดียที่มีประสิทธิภาพนั้น จะประกอบไปด้วยขั้นตอนสำคัญดังต่อไปนี้

1. การทบทวน ตรวจสอบผลผลิตที่เกี่ยวข้องกับสื่อ (Review Existing Products) เป็นการสำรวจข้อมูลหรือเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับสื่อที่จะผลิต รวมทั้งสื่อประกอบอื่นๆที่จะเข้ามาเป็นตัวช่วยเสริมในการผลิตสื่ออื่นๆ

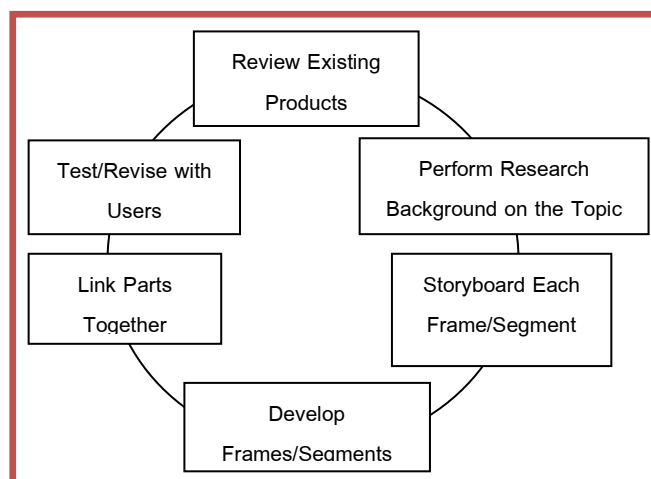
2. วิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง/หัวข้อที่จะผลิต (Perform Research Background on the Topic) เป็นการศึกษาและทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะทำให้อบรอบและรัดกุม เพื่อให้เกิดความชัดเจนถูกต้องต่อการผลิตสื่อมัลติมีเดียเป็นลักษณะการกำหนดรายละเอียดเชิงเนื้อหา

3. จัดระบบและวางลำดับขั้นตอนการผลิต (Storyboard each Frame/Segment) รายละเอียดเชิงเนื้อหาสื่อมัลติมีเดียจากขั้นตอนที่ผ่านมาจะถูกกำหนดเป็นระบบขั้นตอนของกระบวนการผลิตโดยจัดทำในรูปแบบการเขียนลำดับการสร้างหรือบท (Storyboard/Script) ซึ่งจะเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกต่อผู้ผลิต และสามารถผลิตได้ถูกต้องสมบูรณ์จากบทหรือการจัดวางลำดับที่จัดกระทำไว้

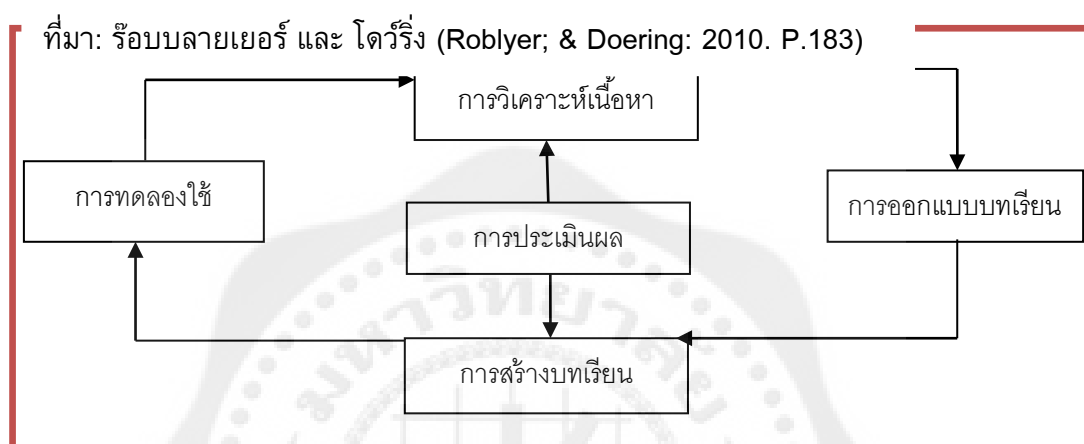
4. สร้างและพัฒนาสื่อในแต่ละตอนให้เกิดความสมบูรณ์ (Develop Individual Frames and Segments) ในการผลิตสื่อมัลติมีเดียจากโปรแกรมที่กำหนดไว้นั้น ต้องมีการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของเนื้อหาสาระในแต่ละตอนทั้งที่เป็นรูปภาพ เสียง ภาพจำลอง (Animation) ภาพเคลื่อนไหวหรือวีดิทัศน์แล้วนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างเพื่อนำมาปรับปรุงต่อไป

5. ทำการทดสอบหรือเชื่อมโยงการใช้โปรแกรมที่ผลิตร่วมกับผู้เกี่ยวข้อง (Add Link Parts Together) โดยทำการทดสอบการเชื่อมโยงเนื้อหาสาระของสื่อมัลติมีเดียที่ผลิตขึ้นนั้น ร่วมกันกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในองค์กร เพื่อทำการทดสอบประสิทธิภาพในด้านภาพและเสียง หรือเทคนิคพิเศษต่างๆ ที่ผลิตขึ้นเพื่อให้เกิดความแน่ใจและมั่นใจต่อการนำไปใช้จริง

6. การทดสอบและปรับปรุงขั้นสุดท้ายก่อนขยายการใช้จริง (Test and Revised the Product) สื่อมัลติมีเดียที่ผ่านกระบวนการทั้งหมดมาเรียบร้อยแล้ว ต้องทำการตรวจสอบขั้นสุดท้ายเพื่อนำไปใช้จริงในสถานการณ์ทางการเรียนรู้ต่อไปกระบวนการพัฒนาสื่อมัลติมีเดียที่กล่าวมาแสดงให้เห็นจากภาพต่อไปนี้

ภาพประกอบ 6 กระบวนการพัฒนาสื่อมัลติมีเดียเชิงระบบ

ภาพประกอบ 7 ขั้นตอนการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์

ที่มา: จีวรธรณ์ สุวรรณเนตร. 2543: 16

สรุป ขั้นตอนการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์

1. การวิเคราะห์หลักสูตรและเนื้อหา
2. การออกแบบบทเรียน
3. การสร้างบทเรียน
4. การทดลองใช้
5. การประเมินผลบทเรียน (จีวรธรณ์ สุวรรณเนตร. 2543)

รายละเอียด ของแต่ละขั้นตอนมี ดังนี้

1. การวิเคราะห์หลักสูตรและเนื้อหา

การวิเคราะห์หลักสูตรและเนื้อหาเป็นขั้นตอนแรกในการสร้างบทเรียน มีความสำคัญอย่างยิ่งเนื่องจากผลที่ได้จากขั้นตอนนี้จะส่งผลถึงขั้นตอนต่อไป ซึ่งจะมีกิจกรรมที่ต้องกระทำ ดังนี้

- 1.1 การวิเคราะห์หลักสูตรและเนื้อหา

เนื้อหาบทเรียนได้มาจากการศึกษาและวิเคราะห์รายวิชา และเนื้อหาของหลักสูตรรวมถึงแผนการเรียนการสอนและคำอธิบายรายวิชา หนังสือ ตำรา และเอกสารประกอบการสอนในแต่ละวิชาหลักจากที่ได้รายละเอียดของเนื้อหามาแล้ว ให้กระทำ ดังนี้

1.1.1 นำมากำหนดวัตถุประสงค์ทั่วไป

1.1.2 จัดลำดับเนื้อหาให้มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน

1.1.3 เขียนหัวเรื่องตามลำดับเนื้อหา

1.1.4 เลือกหัวเรื่องและเขียนหัวข้อย่อย

1.1.5 เลือกหัวเรื่องที่จะนำมาสร้างบทเรียน

1.1.6 นำเรื่องที่เลือกมาแยกเป็นหัวข้อย่อย แล้วจัดลำดับความต่อเนื่องและความสัมพันธ์ในหัวข้อย่อยของเนื้อหา

1.2 การกำหนดวัตถุประสงค์ของบทเรียน

1.2.1 เขียนวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมตามหัวเรื่องที่คัดเลือกโดยพิจารณาจากเนื้อหา

1.2.2 จัดกลุ่มวัตถุประสงค์ตามลักษณะของเนื้อหาและหัวเรื่องย่อย

1.2.3 จัดลำดับความสำคัญและความต่อเนื่องของวัตถุประสงค์ตามเนื้อหาของหัวเรื่องย่อย โดยยึดหลักจากสิ่งที่ยากไปยากและสิ่งที่รับรู้และไปยังไม่รู้

1.3 การวิเคราะห์กิจกรรมการเรียนรู้และสื่อการสอน

การวิเคราะห์กิจกรรมการเรียนรู้และสื่อการสอนจะยึดตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่กำหนดไว้เป็นหลัก ทำการพิจารณาตามวัตถุประสงค์ที่ละข้อๆ ตามหัวเรื่องโดยมีรายละเอียดดังนี้

1.3.1 เขียนเนื้อหาให้สอดคล้องตามสิ่งที่คาดหวังตามวัตถุประสงค์แต่ละข้อ

1.3.2 กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สนับสนุนเนื้อหาแต่ละวัตถุประสงค์

1.3.3 กำหนดสื่อการเรียนรู้ที่ใช้ในแต่ละกิจกรรมตามวัตถุประสงค์ในหัวเรื่อง

1.3.4 พิจารณาการใช้คำถาม การตรวจปรับเนื้อหาและการสรุปเนื้อหา

1.3.5 พิจารณาความต่อเนื่องของเนื้อหา กิจกรรมและสื่อการเรียนรู้

5.6 งานวิจัยที่เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย

นาราทิพย์ ส่งสุข (2559: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา ผลของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีต่อความสามารถในการอ่าน การเขียน และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยมุ่งศึกษาเปรียบเทียบพัฒนาการความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และทำการศึกษาความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 1 หลังจากที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ หลังการทดลองครั้งที่ 1 ครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3 สูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียน มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หมั่นจากการทดลองอยู่ในระดับมาก

จงจิตต์ จันทรสถาน (2546: บทคัดย่อ) ได้พัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย กลุ่มสาระการเรียนรู้ คณิตศาสตร์ เรื่องเส้นขนาน สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โดยทดสอบประสิทธิภาพของบทเรียนด้วยเกณฑ์มาตรฐาน 85/85 ผลการทดสอบประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย พบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียที่พัฒนาขึ้น มีคุณภาพด้านเนื้อหาในระดับดีมาก มีคุณภาพด้านสื่อในระดับดี มีประสิทธิภาพ 88.08/86.00

จิรวรรณ สุวรรณเนตร (2543: 52-55) ได้พัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เรื่องจังหวัดสมุทรสงคราม เพื่อใช้สอนนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทศบาลวัดประทุมคณาวาท อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน 38 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย ผลการศึกษพบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เรื่อง จังหวัดสมุทรสงคราม สำหรับสอนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 94.33/92.00 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 85/85

จุไรรัตน์ อินทรโอสธ (2545: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เรื่องการบวกเลข กลุ่มทักษะคณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพ บทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เรื่อง การบวกเลข กลุ่มทักษะคณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 85/85 ผลปรากฏว่าคุณภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาอยู่ในระดับดีมาก ด้านเทคโนโลยีการศึกษาอยู่ในระดับดี และมีประสิทธิภาพจากการทดลองเป็น 90.67/92.72

สนิดา โดยอาษา (2550: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ เรื่องการออกแบบเว็บไซต์ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ 85/85 ผลการศึกษวิจัย ได้บทเรียนคอมพิวเตอร์ เรื่องการออกแบบเว็บไซต์ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ที่มีคุณภาพทั้งทางด้านเนื้อหาและด้านเทคโนโลยีการศึกษาในระดับดีมาก และมีประสิทธิภาพ 87.89/85.62

ดวงเด่น ศรีบุรินทร์ (2550: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย กลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพและเทคโนโลยี สาระที่ 4 เทคโนโลยีสารสนเทศ สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3) ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดคือ 85/85 ผลการวิจัยพบว่า ได้บทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย กลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพและเทคโนโลยีสาระที่ 4 เทคโนโลยีสารสนเทศ สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 ที่มีคุณภาพด้านเนื้อหาในระดับดีมากและด้านเทคโนโลยีการศึกษาในระดับดี จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ และบทเรียนมีประสิทธิภาพ 86.10/89.67 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 85/85 ที่กำหนด

สวรุจ คำสุจริต (2550: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี วิชา ง 32101 การงานอาชีพและเทคโนโลยีตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียตามเกณฑ์ที่กำหนดคือ 80/80 ผลการวิจัยพบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีวิชา ง 32101 การงานอาชีพและเทคโนโลยีตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 มีประสิทธิภาพ 88.75/85.37 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย

ระพีพรรณ อินอ่อน (2551: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ผลการเรียนรู้บทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เรื่องการซ่อมแซมและตกแต่งเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โดยการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เรื่อง การซ่อมแซมและตกแต่งเสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 90/90 ผลการวิจัยปรากฏว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ที่พัฒนาขึ้นมีคุณภาพด้านเนื้อหาในระดับดีมาก และคุณภาพด้านคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียในระดับดี มีประสิทธิภาพ 91.00/90.40 ผลการเรียนรู้จากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม คิดเป็นร้อยละ 95 ของจำนวนผู้เรียน

ยุรพันธ์ ยิ้มสาระ (2552: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เรื่องคอมพิวเตอร์การศึกษารายวิชาเทคโนโลยีทางการศึกษาเบื้องต้น สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี ให้มีคุณภาพจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ ด้านสื่อ ด้านการจัดการบทเรียนและด้านการประเมินผลอยู่ในระดับดี และบทเรียนมีประสิทธิภาพ 91.43/90.33 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 90/90 ที่กำหนด

สกันธ์ เรืองนุ้ม (2546: บทคัดย่อ) ทำการศึกษาค้นคว้า เรื่อง การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียวิชาวิทยาศาสตร์ เรื่อง เครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์

มัลติมีเดีย เรื่อง เครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 88.75/86.33 ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 85/85

สุกรี ยีดิน (2544: บทคัดย่อ) ได้พัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการออกแบบสื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยทดสอบประสิทธิภาพบทเรียนด้วยเกณฑ์มาตรฐาน 85/85 ผลการทดสอบประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย ตามเกณฑ์ พบว่า บทเรียนมีประสิทธิภาพ 86.11/85.66 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์เล็กน้อย

เสาวดี คล้ายโสม (2545: บทคัดย่อ) ได้พัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียเรื่อง Present Simple Tense วิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 85.77/86.33 ผลการประเมินคุณภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย โดยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา พบว่าบทเรียนทั้ง 3 หน่วย มีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก และผลการประเมินคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษา พบว่า มีคุณภาพอยู่ในระดับดี

ณรงค์ เอกจีน (2544: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เรื่อง เครื่องดนตรีไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียในรูปแบบของ CD-ROM เรื่องเครื่องดนตรีไทย ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า บทเรียนมีคุณภาพอยู่ในระดับดี และมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 90.22/90.56 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

นวลสกุล พวงบุบผา (2544: บทคัดย่อ) ได้พัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เรื่อง การจำแนกคำในภาษาไทย วิชาภาษาไทย โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียตามเกณฑ์ 85/85 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดเขมาภิถาราม จังหวัดนนทบุรี จำนวน 48 คน ได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เรื่องการจำแนกคำในภาษาไทย วิชาภาษาไทย มีประสิทธิภาพ 91.22/88.33 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

นงลักษณ์ แก้วกระจ่าง (2546: บทคัดย่อ) ได้พัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เรื่อง ทฤษฎีสำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 โดยทดสอบประสิทธิภาพของบทเรียนด้วยเกณฑ์มาตรฐาน 85/85 ผลการทดสอบประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย พบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียที่พัฒนาขึ้น มีคุณภาพด้านเนื้อหาในระดับดี มีคุณภาพด้านสื่อในระดับดีมาก มีประสิทธิภาพ 88.67/87.53

เยาวลักษณ์ สมवास (2545: บทคัดย่อ) ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับผลของการสอนซ่อมเสริมโดยใช้คอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เรื่อง โจทย์สมการ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการศึกษาพบว่า

1. ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เรื่อง โจทย์สมการชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 89.8/89.5 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซ่อมเสริมวิชาคณิตศาสตร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ศศิธร ฤทธิศิริศักดิ์ (2544: บทคัดย่อ) ได้พัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เรื่อง การถ่ายภาพบุคคล โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียตามเกณฑ์ 90/90 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 สาขา โปรแกรมวิชานิตยศาสตร์ (วิทยุ-โทรทัศน์) และโปรแกรมวิชานิตยศาสตร์ (การประชาสัมพันธ์) สถาบันราชภัฏรำไพพรรณี จันทบุรี จำนวน 30 คน กลุ่มตัวอย่างได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย ผล การศึกษาค้นคว้าพบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เรื่อง การถ่ายภาพบุคคล มีประสิทธิภาพ 90.16/90.95 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

ปาริส (Parrish. 1994: 344-A) ได้พัฒนาและทดสอบคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในวิชา ดนตรี ผลการพัฒนาและทดสอบคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง “พื้นฐานทางดนตรี” จากการ ทดสอบใน 2 มหาวิทยาลัยพบว่า การนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการสอนทฤษฎีดนตรีนั้น สามารถ นำมาใช้อธิบายเป็นการลดการใช้เวลาในการสอนทฤษฎีดนตรีลง และนำเวลาไปใช้ฝึกและสอน ส่วนที่สำคัญได้ ซึ่งทำให้นักเรียนมีความชำนาญทักษะดนตรีมากขึ้น และนักเรียนมีความเห็นว่า บทเรียนจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีประโยชน์ต่อการเรียนดนตรีมาก

คลาร์ก (Clark. 1995: 133) ได้ศึกษาการใช้โปรแกรมมัลติมีเดียปฏิสัมพันธ์เป็น เครื่องมือสังเกตการพัฒนาวิชาชีพครู ผลการศึกษาพบว่า ครูที่ใช้โปรแกรมมัลติมีเดียปฏิสัมพันธ์ เป็นเครื่องมือสังเกตการพัฒนาวิชาชีพครูมีความสามารถในการจำ สามารถพิสูจน์และอธิบายได้ มากกว่าครูที่ใช้คู่มือมาตรฐานวิชาชีพทางการสอน

ฮอลลิส (Hallis. 1996: 14) ทำการวิจัยเรื่อง การสร้างมัลติมีเดียสำหรับห้องสมุด วิชาการ การวิจัยพบว่า มัลติมีเดียที่ประกอบด้วยตัวอักษร เสียง ภาพกราฟิก ภาพเคลื่อนไหว สิ่ง เหล่านี้เป็นส่วนประกอบในการดึงดูดความสนใจของผู้มาใช้บริการห้องสมุด ซึ่งเป็นการนำเสนอ มัลติมีเดีย โดยมีโครงสร้างและกฎเกณฑ์ในการสร้างมัลติมีเดีย เป็นการนำคอมพิวเตอร์มา ประยุกต์ในการใช้งาน

แบกซ์เตอร์ (Baxter. 1996: 8) ทำการวิจัยเรื่องปฏิสัมพันธ์ก่อนการเรียนการสอน สำหรับนักเรียนที่มีส่วนในการใช้มัลติมีเดีย พบว่า มัลติมีเดียปัจจุบันจะประกอบด้วยตัวอักษร ภาพวีดิทัศน์ ภาพเคลื่อนไหว และเสียงบรรยาย โดยการวิจัยครั้งนี้ใช้มัลติมีเดียนำเสนอเข้าสู่บทเรียน ก่อนการเรียนการสอน ในวิชาคอมพิวเตอร์เพื่อให้เกิดความคิดรวบยอด โดยใช้โปรแกรมเสนอ หัวข้อต่างๆให้นักเรียนได้ศึกษา ผลการวิจัยพบว่า หลังจากได้ศึกษาแล้วผู้เรียนมีความเข้าใจใน เนื้อหา และทักษะเบื้องต้นเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ได้เป็นอย่างดี

เออร์วิน และ ไรปปี้ (Erwing; & Rieppi. 1999: 58-61) ได้ศึกษาเปรียบเทียบ เรียนด้วยมัลติมีเดียและการสอนปกติ โดยใช้เนื้อหาในวิชาจิตวิทยา 6 รายวิชา ผลการศึกษา

พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยมัลติมีเดียและการสอนปกติมีผลการเรียนไม่ต่างกัน นักเรียนที่เรียนมัลติมีเดียในกลุ่มใหญ่มีผลการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนปกติ

เอ็ดวิน และ จอน (Edwin; & John. 2003) ได้ศึกษาวิเคราะห์เชิงอภิมานการใช้บทเรียน Dissertation Abstracts และ Education Full Text ใช้คำสำคัญ ในการค้นหาคือ “Effect”, “Elementary”, “Computer Assisted Instruction” แล้วนำมาวิเคราะห์เชิงสถิติขั้นที่สอง โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบถึงความสำเร็จทางการเรียนของนักเรียนปฐมศึกษาระหว่างกลุ่มที่เรียนแบบปกติและกลุ่มที่เรียนแบบได้รับการเสริมการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยการสอน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนที่ได้รับการเสริมการเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยการสอนมีความรู้มากกว่า 63.31% ของนักเรียนที่เรียนแบบปกติคอมพิวเตอร์ช่วยการสอนต่อความสำเร็จทางการเรียนของนักเรียนปฐมศึกษา ซึ่งได้รวบรวมข้อมูล ผู้เรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจากการค้นหาฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ ERIC,

สรุปได้ว่าคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียเป็นเครื่องมือทางการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียเป็นการใช้ประโยชน์สูงสุดของการผสมผสานสื่อหลายๆ ชนิดเข้าด้วยกันให้เป็นหนึ่งเดียว ไม่ว่าจะเป็นข้อความ ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว วิดิทัศน์ และเสียงประกอบ รวมถึงความสามารถในการปฏิสัมพันธ์ ผู้ใช้นอกจากจะได้รับสารสนเทศแล้วยังสามารถควบคุมตัดสินใจเลือกวิธีการสำรวจ เดินหน้าถอยหลัง หรือกระโดดข้ามหัวข้อไปมาได้ตามความต้องการ ข้อมูลจะถูกควบคุมเรียนรู้และอ้างอิงได้ตามวิธีการที่เหมาะสมกับผู้ใช้ ดังนั้นเมื่อเปรียบเทียบกับสื่ออื่นๆ แล้วคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียจะมีข้อได้เปรียบอยู่หลายประการ

6. ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ

6.1 ความหมายความพึงพอใจ

ตามพจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน (2542: 126) ให้ความหมายของคำว่า สมใจ ชอบใจ และความหมายของคำว่า พึงใจ พอใจ ชอบใจ ส่วนของความหมายของคำว่า พึงพอใจ ได้หลายขณะ เช่น ความพึงพอใจในเจตคติในทางบวกของบุคคลต่อสิ่งที่มีบทบาทความรับผิดชอบ เป็นพฤติกรรมของความชอบความพอใจ รู้สึกสนุกในสิ่งที่ตนปฏิบัติ เพราะมีองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมทางกายภาพและจิตวิทยาที่ผู้ปฏิบัติสามารถปรับตัวเข้ากับองค์ประกอบดังกล่าวได้

สุชา จันทรเอน (2541: 17) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง พฤติกรรมที่ถูกกระตุ้นโดยแรงขับของแต่ละคน และมีแนวโน้มมุ่งไปสู่จุดหมายปลายทาง อย่างใดอย่างหนึ่งทำให้เกิดความต้องการ

ไพบุลย์ เจริญพาณิชย์ (2550: 6) ให้ความเห็นว่า ความพึงพอใจเป็นเพียงปฏิกิริยาด้านความรู้สึกต่อสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้นที่แสดงผลออกมาในลักษณะของผลลัพธ์สุดท้ายของ

กระบวนการประเมิน โดยบ่งบอกทิศทางของการประเมินว่าเป็นไปได้ในลักษณะทิศทางบวก หรือทิศทางลบ หรือไม่มีปฏิกิริยาใดๆ ต่อสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้นนั้นได้

ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2540: 20) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึก ส่วนรวมของบุคคลในทางบวกเป็นความสุขของบุคคลที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานและได้รับตอบแทน

ธรินทร์ สรรกิจกำธร (2541: 47) อธิบายความพึงพอใจว่า ความรู้สึกมีความสุขเมื่อได้รับผลสำเร็จตามจุดหมายที่ต้องการหรือตามแรงจูงใจ

ก๊อต (อรทัย บุญช่วย. 2544: 9; อ้างอิงจาก Good. 1973: 161) ความพึงพอใจ หมายถึง คุณค่าของความพอใจในบางสิ่งบางอย่าง ซึ่งมาจากการกระทำโดยการเปรียบเทียบกับ สิ่งอื่นที่ทำให้เกิดความไม่พอใจในการเลือก อาจใช้สถิติปัญหาหรือพื้นฐานอารมณ์ของผู้เลือก

วัฒนา ครั่งสี (2551: 8) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ดีหรือทัศนคติ ของบุคคล ซึ่งมักเกิดจากการได้รับการตอบสนองตามที่ตนเองต้องการซึ่งจะเกิดความรู้สึกที่ดีใน สิ่งที่ได้รับ ตรงกันข้ามหากความต้องการที่ตนเองไม่ได้รับการตอบสนอง ความไม่พึงพอใจที่จะ เกิดขึ้น

สุเทพ มงคลปทุมรัตน์ (2551: 13) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับความพึงพอใจของ ประชาชนที่มีต่อการบริการสาธารณะ (Public Service Satisfaction) ว่าเป็นการประเมินผลการ ปฏิบัติงานด้านการให้บริการของหน่วยงานการปกครองท้องถิ่น โดยมีพื้นฐานเกิดจากการรับรู้ (Perceptions) ถึงความส่งมอบการบริการที่แท้จริงและ การประเมินผลนี้ก็จะแตกต่างกันไปทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่แต่ละบุคคลได้รับเกณฑ์ (Criteria) ที่แต่ละบุคคลตั้งไว้ทั้งการตัดสิน (Judgment) ของบุคคลนั้นด้วยโดยการประเมินผลสามารถแบ่งออกได้ 2 ด้าน คือ

1. ด้านอัตวิสัย (Subjective) เกิดจากได้รับรู้ถึงการส่งมอบการบริการ
2. ด้านวัตถุวิสัย (Objective) เกิดจากได้รับปริมาณและคุณภาพของการบริการ

สุเทพ มงคลปทุมรัตน์ (2551: 13) มีความเห็นว่าความพึงพอใจของประชาชน หลังจากการพบปะกัน พฤติกรรมการให้บริการเป็นระดับความพึงพอใจประชาชนที่เกิดจากการ รับบริการว่า หลังจากได้รับบริการเจ้าหน้าที่ที่สามารถตอบสนองความต้องการหรือแก้ปัญหา รวมทั้งลดปัญหาและทำให้ประชาชนเกิดความภาคภูมิใจได้มากน้อยเพียงใด

สิริพงษ์ รอดลอย (2553: 35 - 36) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับ อารมณ์ ความรู้สึกและทัศนคติของบุคคลอันเนื่องมาสิ่งเร้าและแรงจูงใจ ซึ่งจะปรากฏออกมาทาง พฤติกรรมและยังรวมถึงความสัมพันธ์ ความร่วมมือของบุคคลต่างๆ ในองค์กร โดยจะแสดงออกมา ในลักษณะของความชอบความพึงใจที่จะเลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

วัฒนา เพชรวงค์ (2542: 18) ได้สรุปว่า ความพึงพอใจ เป็นความรู้สึกหรือทัศนคติ ทางด้านบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่ง ซึ่งจะเกิดขึ้นก็แต่เมื่อสิ่งนั้นสามารถตอบสนองความ

ต้องการให้แก่บุคคลนั้นได้ แต่ทั้งนี้ความพึงพอใจของแต่ละบุคคลย่อมมีความแตกต่างกันขึ้นกับค่านิยมและประสบการณ์ที่ได้รับ

อุทัยพรรณ สุธาใจ (2545: 7) ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยอาจจะเป็นไปในเชิงประเมินค่า ว่าความรู้สึกหรือทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งใดนั้นเป็นไปตามในทางบวกหรือทางลบ

เรียม ศรีทอง (2542: 377) ได้สรุปถึงความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจนั้นเป็นความรู้สึกนึกคิดโดยรวมของบุคคลที่มีความต้องการทำงานในเชิงบวก พฤติกรรมของแต่ละบุคคลที่แสดงถึงความพึงพอใจ อาจสังเกตได้จาก

1. ความคิด ความคิดถึงงานในแง่ท้าทาย น่าทำ มีคุณค่า มีประโยชน์
2. อารมณ์ความรู้สึก พอใจ ตื่นเต้น สนุกเพลิดเพลิน มีกำลังใจ
3. การกระทำ ตั้งใจทำงาน อดทน กระตือรือร้น ขยัน มุ่งมั่น มีความสนใจทำงานให้สำเร็จและมีคุณภาพบรรลุวัตถุประสงค์

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจคือ สิ่งที่ควรเป็นไปตามความต้องการ ความพึงพอใจจึงเป็นผลของการแสดงออกของทัศนคติของบุคคลอีกรูปแบบหนึ่ง สิ่งเป็นความรู้สึกเอนเอียงของจิตใจที่มีประสบการณ์ที่มนุษย์เราได้รับ อาจจะมีมากหรือน้อยก็ได้ และเป็นความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นไปได้ทั้งทางบวกและทางลบ แต่ถ้าเมื่อใดนั้นสามารถตอบสนองความต้องการหรือทำให้บรรลุจุดมุ่งหมายได้ ก็จะเกิดความรู้สึกทางบวกเป็นความรู้สึกที่พึงพอใจ แต่ทางตรงกันข้าม ถ้าสิ่งนั้นสร้างความรู้สึกผิดหวังไม่บรรลุจุดมุ่งหมาย ก็จะทำให้เกิดความรู้สึกทางลบเป็นความรู้สึกไม่พึงพอใจ

6.2 ทฤษฎีความพึงพอใจ

นักการศึกษาสาขาต่าง ๆ ทำการศึกษาค้นคว้าและตั้งทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจในการทำงานไว้ดังนี้

Scott (1970: 124) ได้เสนอแนวคิดในเรื่องการจูงใจให้เกิดความพึงพอใจต่อการทำงานที่จะให้ผลเชิงปฏิบัติ มีลักษณะ ดังนี้

1. งานควรมีส่วนสัมพันธ์กับความปรารถนาส่วนตัว งานนั้นมีความหมายสำหรับผู้ทำ
2. งานนั้นต้องมีการวางแผนและวัดความสำเร็จ โดยใช้ระบบการทำงานและการควบคุมที่มีประสิทธิภาพ
3. เพื่อให้ได้ผลในการจูงใจภายในเป้าหมายของงาน จะต้องมีลักษณะดังนี้
 - 3.1 คนทำงานมีส่วนในการตั้งเป้าหมาย
 - 3.2 ผู้ปฏิบัติได้รับทราบผลสำเร็จในการทำงานโดยตรง
 - 3.3 งานนั้นสามารถทำให้สำเร็จได้

แมคเกรเกอร์ McGregor (สุดาทิพย์ บุษมมงคล 2546: 49; อ้างอิงจาก McGregor. 1960: 35 – 58) ได้ศึกษาธรรมชาติของมนุษย์และได้อธิบายลักษณะของมนุษย์ว่ามี 2 ประเภท คือ

1. คนประเภทเอกซ์ (X) มีลักษณะดังต่อไปนี้
 - 1.1 มีสัญชาตญาณที่จะหลีกเลี่ยงการทำงานทุกอย่างเท่าที่จะทำได้
 - 1.2 ไม่มีความรับผิดชอบ
 - 1.3 ชอบให้สั่งการ
 - 1.4 ไม่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการปรับปรุงองค์กร
 - 1.5 มีความปรารถนาให้ตอบสนองความต้องการด้านร่างกาย และความปลอดภัย
2. คนประเภทวาย (Y) มีลักษณะดังต่อไปนี้
 - 2.1 ชอบทำงาน เห็นว่าการทำงานเป็นของสนุกเหมือนการเล่นหรือการพักผ่อน
 - 2.2 มีความรับผิดชอบในการทำงาน
 - 2.3 มีความทะเยอทะยานและกระตือรือร้น
 - 2.4 สั่งการตนเองและสามารถควบคุมตนเองได้
 - 2.5 มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการปรับปรุงงานและองค์กรพัฒนาวิธีทำงาน
 - 2.6 ปรารถนาด้านเกียรติยศ ชื่อเสียง ความหวังในชีวิต

อุกฤษฏ์ ทรงชัยสงวน (2548: 47) ได้รวบรวมกลุ่มทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจในรูปแบบของแรงจูงใจ ไว้ 4 กลุ่ม คือ

1. ทฤษฎีการจูงใจของมาสโลว์ (Maslow's Theory motivation) ทฤษฎีนี้เขาได้เสนอความต้องการในด้านต่างๆ กันของมนุษย์เรียงลำดับจากความต้องการด้านพื้นฐาน เพื่อการอยู่รอดไปจนถึงความต้องการทางสังคม และความต้องการการยอมรับนับถือจากกลุ่มว่าตนมีคุณค่าและพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น มาสโลว์ ถือว่าการเรียงลำดับความต้องการมีความสำคัญ โดยมนุษย์จะมีความต้องการในระดับสูงๆ ได้ก็ต่อเมื่อความต้องการขั้นพื้นฐานได้รับการตอบสนองแล้ว

2. ทฤษฎีการจูงใจ การบำรุงรักษา (Herz berg) ได้กล่าวว่าปัจจัยการจูงใจซึ่งเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้ปฏิบัติงานด้านความพึงพอใจ ได้แก่ โอกาส ความสำเร็จ การยอมรับ ความสำเร็จ ความก้าวหน้า และปัจจัยบำรุงรักษา ซึ่งเป็นตัวชี้ขวางความพึงพอใจ ได้แก่ นโยบายขององค์กร สภาพการทำงาน ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

3. ทฤษฎีแรงจูงใจของ แมค เซลแลน McClland) แบ่งความต้องการของมนุษย์เป็น 3 ประเภท คือ ความต้องการความสำเร็จ ความต้องการมีอำนาจ ความต้องการความสัมพันธ์ และโดยความต้องการความสำเร็จหรือเรียกว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์นั้น ถ้าบุคคลใดมีสูงจะมีความปรารถนาที่จะทำสิ่งหนึ่งให้ลุล่วงไปด้วยดี

4. ทฤษฎีความคาดหวังของ รัม (Vroom) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการทำงานของบุคคล จะประเมินความเป็นไปได้ของผลที่บังเกิดขึ้นแล้ว จึงดำเนินการปฏิบัติที่ตนคาดหวังไว้การจูงใจขึ้นอยู่กับความคิดหวังของมนุษย์ต่อผลที่เกิดขึ้น ทฤษฎีการคาดหวังของรัม (Vroom) นี้ ทำนายว่าบุคคลจะร่วมกิจกรรมที่เขาคาดหวังว่าจะได้รับรางวัลหรือสิ่งต่างๆ ที่เขาปรารถนา

เฮอเบิร์ต (สุดาทิพย์ บุษมมงคล. 2546: 50–51; อ้างอิงจาก Herzberg. 1959: 113–115) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าทฤษฎีที่เป็นมูลเหตุที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน 2 ปัจจัย คือ

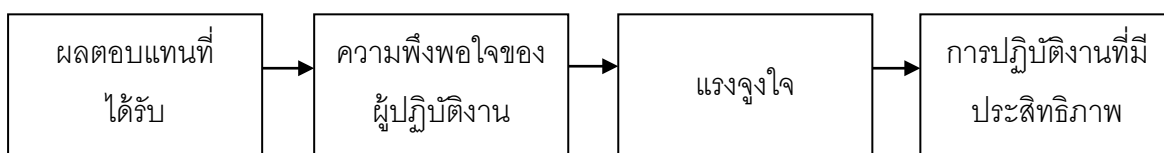
1. ปัจจัยกระตุ้น (Motivation Factors) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการงาน ซึ่งมีผลก่อให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน เช่น ความสำเร็จของงาน การได้รับการยอมรับนับถือ ลักษณะของงาน ความรับผิดชอบ ความก้าวหน้าในตำแหน่งการงาน

2. ปัจจัยค้ำจุน (Hygiene Factors) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมในการทำงาน และมีหน้าที่ให้บุคคลเกิดความพึงพอใจในการทำงาน เช่น เงินเดือน โอกาสที่จะก้าวหน้าในอนาคต สถานะของอาชีพ สภาพการทำงาน เป็นต้น

ในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน ความพึงพอใจเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายหรือการปฏิบัติให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ซึ่งในปัจจุบันครูผู้สอนเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกหรือให้คำแนะนำปรึกษาจึงต้องคำนึงถึงความพึงพอใจในการเรียนรู้ การทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียนรู้หรือการปฏิบัติงานมีแนวความคิดพื้นฐานที่ต่างกัน 2 ลักษณะ คือ

1. ความพึงพอใจนำไปสู่การปฏิบัติงาน

การตอบสนองความต้องการของผู้ปฏิบัติงานจนเกิดความพึงพอใจ จะทำให้เกิดแรงจูงใจในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานที่สูงกว่าผู้ที่ไม่ได้รับการตอบสนองที่สอดคล้องตามแนวคิดดังกล่าวสามารถแสดงด้วยภาพประกอบ ดังนี้

ภาพประกอบ 8 ความพึงพอใจนำไปสู่การปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ

ที่มา: สมยศ นาวิการ. อ้างอิงจาก รัชมีย์ ดวงประทุม. 2548: 61–62

จากแนวคิดดังกล่าว ครูผู้สอนที่ต้องการให้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบรรลุผลสำเร็จจึงต้องควรคำนึงถึงการจัดบรรยากาศและสถานการณ์ รวมทั้งสื่ออุปกรณ์ การเรียนการสอนที่เอื้ออำนวยต่อการเรียน เพื่อตอบสนองความพึงพอใจของผู้เรียน ให้มีแรงจูงใจในการกระทำกิจกรรมจนบรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

2. ผลของการปฏิบัติงานนำไปสู่ความพึงพอใจ

ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจ และการปฏิบัติงานจะถูกเชื่อมโยงด้วยปัจจัยอื่นๆ ผลการปฏิบัติงานที่ดี จะนำไปสู่ผลของการตอบแทนที่เหมาะสม ซึ่งในที่สุดนำไปสู่การตอบสนองความพึงพอใจ ผลของการปฏิบัติงานย่อมได้รับการตอบสนองในรูปแบบของรางวัลหรือผลตอบแทน ซึ่งประกอบด้วย ผลตอบแทนภายใน (Intrinsic Rewards) และผลตอบแทนภายนอกโดยผ่านการรับรู้เกี่ยวกับความยุติธรรมของผลตอบแทน ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ของผลตอบแทนที่ผู้ปฏิบัติงานได้รับ นั่นคือ ความพึงพอใจในงานของผู้ปฏิบัติงาน จะถูกกำหนดโดยความแตกต่างระหว่างผลตอบแทนที่เกิดขึ้นจริง และการรับรู้เรื่องเกี่ยวกับความยุติธรรม ผลตอบแทนที่ได้รับรู้แล้วความพึงพอใจย่อมเกิดขึ้น (สมยศ นาวิการ. อ้างถึงใน รัชมีย์ ดวงประทุม 2548: 62)

สมหมาย เปียถนอม (2551: 7) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า เป็นทัศนคติของคนที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

1. V มาจากคำว่า Valance หมายถึง ความพึงพอใจ
2. I มาจากคำว่า Instrumentality หมายถึง สื่อ เครื่องมือ การนำไปสู่

ความพึงพอใจ

3. E มาจากคำว่า Expectancy หมายถึง ความคาดหวังภายในตัวบุคคลนั้นๆ ซึ่งบุคคลมีความต้องการและมีความหวังในหลายสิ่งหลายอย่าง ดังนั้นจึงต้องกระทำด้วยวิธีหนึ่งวิธีใด เพื่อตอบสนองความต้องการหรือสิ่งที่คาดหวังเอาไว้ ซึ่งเมื่อได้รับการตอบสนองแล้วตามที่ตั้งความหวังหรือความคาดหวังไว้ บุคคลนั้นก็ได้รับความพึงพอใจ และในขณะเดียวกันก็จะคาดหวังในสิ่งที่สูงขึ้นไปเรื่อยๆ ซึ่งอาจจะแสดงในรูปสมการ ดังนี้

แรงจูงใจ = ผลของความพึงพอใจ + ความคาดหวัง

หมายถึง แรงจูงใจของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ต่อการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น ต่อการประเมินผลงานขององค์กรที่เกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ของตน หรือแรงจูงใจที่บุคคลจะเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรใดจะเป็นผลที่เกิดจากทัศนคติขององค์กร ต่อผลงานขององค์กร และได้รับการตอบสนองทั้งรูปธรรมและนามธรรมเป็นไปตามที่คาดหวังไว้ แรงจูงใจที่จะมีความรู้สึกพึงพอใจก็จะสูง แต่ในทางกลับกัน ถ้ามีทัศนคติในเชิงลบต่องาน และการตอบสนองไม่เป็นไปตามที่คาดหวังไว้แรงจูงใจที่จะมีความรู้สึกพึงพอใจก็จะต่ำไปด้วย

ชลดา สาครวิเศษ (2548: 47) กล่าวว่า ทัศนคติ (attitude) เป็นการประเมินความพอใจและความไม่พอใจของบุคคล ความรู้สึกและแนวโน้มของการปฏิบัติที่มีต่อสิ่งของหรือความคิด หมายถึงการตอบสนองต่อการปฏิบัติที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในลักษณะที่พอใจหรือไม่พอใจ ทัศนคติ

ประกอบด้วย 3 ส่วนคือ (1) ส่วนของความรู้สึก (affective component) เป็นส่วนของทัศนคติที่สะท้อนถึงความรู้สึกหรืออารมณ์ของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ตัวอย่างเช่น บุคคลหนึ่งรู้สึกมีความสุขในการทำงานเพราะได้ค่าตอบแทนและลักษณะงานที่เป็นความท้าทายความสามารถของเขา (2) ส่วนของความเข้าใจ (cognitive component) เป็นส่วนประกอบของทัศนคติที่แสดงถึงความรู้สึกความเข้าใจของบุคคลหนึ่งที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และ (3) ส่วนของพฤติกรรม (behavioral component) เป็นส่วนของทัศนคติที่สะท้อนถึงความตั้งใจในการกระทำ และความคาดหวังของพฤติกรรม ตลอดจนการสะท้อนแนวโน้มของการปฏิบัติ

สรุปได้ว่า ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ ที่กล่าวมา บุคคลก็มีความพึงพอใจแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับทัศนคติ (Attitude) เป็นการประเมินความพอใจและความไม่พอใจของบุคคล ความรู้สึก และแนวโน้มของการปฏิบัติที่มีต่อสิ่งของหรือความคิด

6.3 งานวิจัยเกี่ยวกับความพึงพอใจ

รัชณี ดวงประทุม (2548: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ ความคงทน ความพึงพอใจ และทักษะชีวิต กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่อง น้ำ ไฟ และดวงดาว ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์กับการเรียนแบบร่วมมือ (STAD) ผลการวิจัยพบว่า 1) บทเรียนคอมพิวเตอร์ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 87.06/85.68 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และมีดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 1.7575 หมายความว่า นักเรียนมีความรู้เพิ่มหลังจากเรียนรู้ด้วยร้อยละ 75.70 2) นักเรียนที่เรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าและมีความคงทนในการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือ (STAD) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .013) นักเรียนที่เรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ มีความพึงพอใจในการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนนักเรียนที่ได้เรียนแบบร่วมมือ (STAD) มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก4) นักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ มีทักษะชีวิตสูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือ (STAD) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

โดยสรุป บทเรียนคอมพิวเตอร์ วิทยาศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ สามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์ของรายวิชาได้

รจนา ซาติโสสม (2554: บทคัดย่อ) ได้ทำการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณวิชาภาษาไทยและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ผลการวิจัยพบว่า 1) การพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้วิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ นักเรียนมีจำนวน 43 คน คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70.17 จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน มีนักเรียน 33 คน ที่ผ่านเกณฑ์คิดเป็นร้อยละ 76.74 ของนักเรียนทั้งหมด ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ให้มีจำนวนนักเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม2) ผลสัมฤทธิ์ทางการ

เรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้วิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ย 36.93 คิดเป็นร้อยละ 73.86 จากคะแนนเต็ม 50 คะแนน นักเรียนที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 83.72 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ นักเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม3) ความพึงพอใจต่อวิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านผู้สอนค่าเฉลี่ย 4.19 นักเรียนมีความพึงพอใจมากในข้อย่อย คือครูเป็นโอกาสให้นักเรียนได้วางแผนและสืบค้นข้อมูลด้วยตนเองด้านบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในห้องเรียน ค่าเฉลี่ย 4.11นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุดข้อย่อยที่ว่ามีการจัดกิจกรรมโดยเน้นการทำงานเป็นกลุ่ม ด้านกระบวนการเรียนของนักเรียนค่าเฉลี่ย 4.12 นักเรียนมีความพึงพอใจมากในข้อย่อยคือนักเรียนได้ทำงานและเรียนเป็นกลุ่มมีโอกาสได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้และได้รับความรู้เพิ่มขึ้นจากเพื่อแสดงให้เห็นว่าวิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างดี

วิโรจน์ ทองจันทร์ (2554: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาความพึงพอใจในและความคาดหวังของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของแผนกวิชาช่างเทคนิคสถาปัตยกรรมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของแผนกวิชาช่างเทคนิคสถาปัตยกรรมในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มากที่สุดคือ ด้านบุคลากรอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.61$) รองลงมา คือ ด้านเนื้อหาของหลักสูตร อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.19$) ด้านเครื่องมืออุปกรณ์และวัสดุการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.18$) และน้อยที่สุดคือ ด้านอาคารสถานที่ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.09$) ค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของแผนกวิชาช่างเทคนิคสถาปัตยกรรมในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มากที่สุดคือ ด้านบุคลากร อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.09$) รองลงมาคือ ด้านอาคารสถานที่ อยู่ในระดับดีมาก ($\bar{x} = 4.15$) ด้านเนื้อหาของหลักสูตร อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.14$) และน้อยที่สุดคือด้านเครื่องมืออุปกรณ์และวัสดุการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.13$)

พรพนา จันทร์สิทธิ์ (2556) ได้ทำการศึกษารูปแบบการจัดกิจกรรมนักศึกษา ความพึงพอใจ ความต้องการและแนวทางการพัฒนานักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ผลการวิจัยพบว่า การศึกษารูปแบบการจัดกิจกรรมนักศึกษาคณะครุศาสตร์ระหว่างปีการศึกษา 2552-2556 การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเป็นกิจกรรมที่ถูกจัดบ่อยที่สุดและกิจกรรมที่ถูกจัดน้อยที่สุดคือการจัดกิจกรรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆของคณะครุศาสตร์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.88$, S.D.=0.74) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านการจัดการ ($\bar{x}=3.96$, S.D.=0.32) และด้านที่มีค่าเฉลี่ย

ต่ำสุดคือด้านการบริการ ($\bar{x}=3.75$, S.D.=0.43) และนักศึกษาต้องการเข้าร่วมกิจกรรมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.84$, S.D.=0.33) ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x}=3.90$, S.D.=0.74) อยู่ในระดับมาก และกิจกรรมที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือกิจกรรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ($\bar{x}=3.68$, S.D.=0.52) แนวทางการพัฒนากิจกรรมคือควรมีการพัฒนาทั้ง 3 ด้าน อันได้แก่ ด้านการจัดการ ด้านสถานที่ อุปกรณ์และการอำนวยความสะดวก และด้านการบริการ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพัฒนาความสามารถทางการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วย บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้น ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. แบบแผนที่ใช้ในการวิจัย
4. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน วัดอินทวิหาร สังกัดสำนักงานเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดอินทวิหาร สังกัดสำนักงานเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวนห้องเรียน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งสิ้น 33 คน ทั้งนี้ เนื่องจากมีจำนวน 1 ห้องเรียน ผู้วิจัยจึงเลือกนักเรียนห้องดังกล่าวเป็นกลุ่มตัวอย่าง

1.3 เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้คัดเลือกเนื้อหาที่เป็นรูปแบบการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยเน้นทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 รายวิชาพื้นฐาน ภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ เนื้อหาชื่อ My School

1.4 ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ผู้วิจัยทำการทดลองสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โดยระยะเวลาในการทดลองรวมทั้งสิ้น 24 คาบเรียน คาบละ 50 นาที เป็นระยะเวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบเรียน โดยแบ่งเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. ปฐมนิเทศนักเรียนและทดสอบก่อนเรียน	2	คาบเรียน
2. ดำเนินการจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ	18	คาบเรียน
3. ทดสอบหลังเรียน	3	คาบเรียน
4. สรุปผลการทดลองและทำการสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน	1	คาบเรียน
รวม	24	คาบเรียน

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือในการวิจัยในการทดลอง ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ และบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน รายวิชาภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ
2. แบบทดสอบวัดความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ
3. แบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ

1. การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพื้นฐานภาษาอังกฤษ ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ

ทำการพัฒนาจาก จีวรรัตน สุวรรณเนตร (2543; 16) จากหนังสือการวิจัยเบื้องต้นของบุญชม ศรีสะอาด (2545: 50-100) และจากหนังสือหลักการวิจัยทางการศึกษาของล้วนสายยศ และอังคณา สายยศ (2543: 20 – 50) รายละเอียดของแต่ละขั้นตอนมี ดังนี้

1.1 การวิเคราะห์หลักสูตรและเนื้อหา โดยศึกษาผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและสาระเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มสาระเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551: 108-190) และดำเนินการ ดังนี้

- 1.1.1 กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้
- 1.1.2 จัดลำดับเนื้อหาให้มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน
- 1.1.3 เขียนหัวเรื่องตามลำดับเนื้อหา
- 1.1.4 เลือกหัวเรื่องและเขียนหัวข้อย่อย
- 1.1.5 เลือกหัวเรื่องที่จะนำมาสร้างบทเรียน

1.1.6 นำเรื่องที่เลือกมาแยกเป็นหัวข้อย่อย แล้วจัดลำดับความต่อเนื่องและความสัมพันธ์ในหัวข้อย่อยของเนื้อหา

1.2 การวิเคราะห์กิจกรรมการเรียนรู้และสื่อการสอน ผู้วิจัยจะยึดตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่กำหนดไว้เป็นหลัก ทำการพิจารณาตามวัตถุประสงค์ ตามหัวเรื่องโดยมีรายละเอียดดังนี้

1.2.1 เขียนเนื้อหาให้สอดคล้องตามสิ่งที่คาดหวังตามวัตถุประสงค์แต่ละข้อ

1.2.2 กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สนับสนุนเนื้อหาแต่ละวัตถุประสงค์

1.2.3 กำหนดสื่อการเรียนรู้ที่ใช้ในแต่ละกิจกรรมตามวัตถุประสงค์ในหัวเรื่อง

1.2.4 พิจารณาการใช้คำถาม การตรวจปรับเนื้อหาและการสรุปเนื้อหา

1.2.5 พิจารณาความต่อเนื่องของเนื้อหา กิจกรรมและสื่อการสอน

1.3 เนื้อหาที่ใช้ทดลอง ที่เน้นรูปแบบการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยทำการเสนอประธานกรรมการควบคุมปริญญาโท แล้วทำการนำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษและ ผู้เชี่ยวชาญทางการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบพิจารณาความถูกต้อง รวมถึงประเมินโดยแบ่งประเด็นการประเมิน 3 ด้าน ดังนี้

1.3.1 ด้านเนื้อหาและการดำเนินเรื่อง

1.3.2 ด้านภาพ ภาษา และเสียง

1.3.3 ด้านตัวอักษร และสี

1.4 ปรับปรุงตามคำแนะนำตามประธานกรรมการควบคุมปริญญาโทและผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษให้การเสนอแนะ

1.5 หลังจากทำการปรับปรุงและพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ ตามคำแนะนำของประธานกรรมการควบคุมปริญญาโทและผู้เชี่ยวชาญแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามขั้นตอน ต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นตอนอภิปรายและนำเข้าสู่บทเรียน

ครูชี้แจงจุดประสงค์ของการเรียน แนะนำการเรียนการสอนที่เน้นทักษะทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ พร้อมทั้งอธิบายวิธีการจัดการเรียนการสอน กิจกรรม และการประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อให้ นักเรียนทราบกระบวนการเรียนรู้และหลักเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ และคลายความตึงเครียดของนักเรียน

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นตอนการเรียนรู้เนื้อหาผ่านบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ครูให้นักเรียนกลุ่มทดลอง เรียนรู้เนื้อหาผ่านบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เช่น การอ่านคำศัพท์ การอ่านออกเสียง การสะกดคำ รวมถึงการใช้คำศัพท์ในบทสนทนาประโยค

สั้นๆ ที่นำเสนอผ่านรูปแบบ ภาพ และเสียงประกอบ พร้อมทั้งครูอธิบายประกอบเพิ่มเติมเกี่ยวกับคำศัพท์ที่ยาก ทั้งนี้ อาจารย์รวมถึงการทำท่าทางประกอบ เพื่อให้นักเรียนเข้าใจง่ายขึ้น

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นตอนการฝึกทักษะทางการฟัง-พูด ที่ละส่วน

ครูให้นักเรียนกลุ่มทดลอง ฝึกทักษะทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ตามที่กำหนดในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยครูทำการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจ เพื่อให้ นักเรียนสามารถเรียนรู้ และจดจำเนื้อหาที่เรียนรู้ได้โดยธรรมชาติ

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นตอนการทบทวนการฟัง-พูด และปฏิบัติตามคำสั่ง

ครูให้นักเรียนฟังและปฏิบัติตามคำสั่งบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ทั้งนี้ ให้นักเรียนฝึกทุกคนพร้อมๆ กัน และทดสอบให้นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งตามบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นรายบุคคลเพื่อทบทวนเนื้อหาและเป็นการฝึกทักษะทางการฟัง-พูด ของนักเรียน ส่วนครูสังเกตพฤติกรรมมีส่วนร่วม และพัฒนาการของนักเรียน

ขั้นตอนที่ 5 ขั้นตอนให้นักเรียนฝึกทำแบบฝึกหัด และแบบทดสอบ

ครูให้นักเรียนฝึกทำแบบฝึกหัดทบทวนเนื้อหา ที่ได้เรียนมาผ่านใบงาน หรือแบบฝึกหัด

2. การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนดังนี้

2.1 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ได้สร้างขึ้นเพื่อวัดความสามารถทางการฟัง-พูด โดยได้ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบและการประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษทางการฟัง-พูด จากหนังสือ Language test at school: A Programmatic Approach ของ John W. Oller (1979: 321-323) และหนังสือการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ ภาษา: กลยุทธ์ความสำเร็จในการพัฒนาการเรียนรู้หนังสือเพื่อปวงชนของ เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ (2547: 180-205)

2.2 ศึกษาจุดประสงค์ของเนื้อหาวิชาเรื่องที่ทำการวิจัย เพื่อสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

2.3 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบแบบปากเปล่า (Oral test) ลักษณะการถามตอบประโยคต่อประโยคการโต้ตอบกับคู่สนทนาต่อประโยคที่ได้ยิน หรือการปฏิบัติตามคำสั่งที่ได้ยินในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งตามความเหมาะสม ซึ่งใช้เวลาในการสัมภาษณ์นักเรียนคนละ 2-3 นาที ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบถาม-ตอบปากเปล่าในลักษณะการสนทนาโต้ตอบต่อประโยคที่ได้ยิน หรือการปฏิบัติตามคำสั่งที่ได้ยิน โดยใช้ภาพประกอบเพื่อเป็นแนวทางสนทนา

2.4 นำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ประธานและกรรมการควบคุมปริญญาโท และผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงเชิงเนื้อหา โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of item objective

Congruence: IOC) ระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้โดยพิจารณาข้อคำถาม มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือไม่ ซึ่งเกณฑ์ในการพิจารณา (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543: 117) ดังนี้

คะแนน +1 สำหรับข้อสอบที่แน่ใจว่ามีความถูกต้อง เหมาะสม อ่านแล้วเข้าใจ ชัดเจนดี และสอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ที่ต้องการวัด

คะแนน 0 สำหรับข้อสอบที่ไม่แน่ใจว่ามีความถูกต้อง เหมาะสม และสอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ที่ต้องการวัดหรือไม่

คะแนน -1 สำหรับข้อสอบที่แน่ใจว่าไม่มีความถูกต้อง เหมาะสม อ่านแล้วไม่เข้าใจ ไม่มีความชัดเจน และไม่สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ที่ต้องการวัด

แล้วนำค่าการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษ มาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยใช้สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ

IOC	แทน	ค่าดัชนีความสอดคล้องของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
R	แทน	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ทั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ≥ 0.50 นำไปทำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ฉบับสมบูรณ์ พบว่า มีดัชนีความสอดคล้อง (Index of item-objective Congruence: IOC) ระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ พบว่า ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.67-1.00

2.5 นำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ที่ได้คัดเลือกและปรับปรุงแล้วไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 33 คน โรงเรียนวัดอินทรวินาร สังกัดสำนักงานเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ

2.6 ทำการประเมินผลคะแนนการทดสอบ ซึ่งเกณฑ์การให้คะแนนความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ดัดแปลงมาจากเกณฑ์การวัดความสามารถของ ฮีตัน (Heaton. 1990: 61-79) ออลเลอร์ (Oller. 1979: 320-321) อันเดอร์ฮิลล์ (Underhill. 2000: 22-28) และ (ทองใบ ทองภูบาล. 2553: 97; อ้างอิงจาก เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2550: 200) คือ การกำหนดพฤติกรรมของระดับความสามารถของนักเรียนอย่างเป็นรูปธรรม รายละเอียด ดังตาราง 1 เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

ตาราง 1 เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

ระดับคะแนน ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน			
	4	3	2	1
ความเข้าใจ และ สื่อสาร/พูดได้อย่าง เข้าใจ	สามารถฟังและ พูดโต้ตอบได้ ทันทีและเป็นที่ เข้าใจ	สามารถฟัง และพูด โต้ตอบได้ อย่างเข้าใจ แต่ต้องใช้ เวลาคิด เล็กน้อยก่อน ตอบ	สามารถฟังและ โต้ตอบได้พอ เข้าใจอย่าง ตะกุกตะกัก ต้องใช้เวลา ถามด้วย คำถามหลาย แบบเพื่อชี้แจง ขยายความและ ยกตัวอย่าง	สามารถฟังและ โต้ตอบ สื่อ ความหมายเป็นที่ เข้าใจบ้างไม่เข้าใจ บ้างต้องใช้คำถาม และการพูดขยาย ความหลายครั้งหลาย แบบเพื่อกระตุ้นการ ตอบโต้ พร้อมทั้ง ยกตัวอย่างประกอบ หรือไม่ได้เลย
การรู้ความหมาย คำศัพท์	รู้ความหมาย คำศัพท์ทั้งหมด	รู้ความหมาย คำศัพท์โดย ส่วนใหญ่	รู้ความหมาย คำศัพท์ เล็กน้อย	รู้ความหมาย คำศัพท์เล็กน้อย ไม่ชัดเจนหรือไม่รู้ เลย

ที่มา: ทองใบ ทองบุลล. 2553: 97; อ้างอิงจาก เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2550: 200

2.7 นำเกณฑ์การให้คะแนนของแบบทดสอบ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความชัดเจนในภาษา

2.8 นำเกณฑ์การให้คะแนนของแบบทดสอบมาแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

3 การสร้างแบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้น ดังนี้

3.1 ขั้นศึกษา โดยศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอบถามความพึงพอใจและวิธีการสร้างแบบสอบถามจากหนังสือการวิจัยเบื้องต้นของบุญชม ศรีสะอาด (2545: 50-100) และจากหนังสือหลักการวิจัยทางการศึกษาของ ล้วนสายยศ และอังคณา สายยศ (2543: 20- 0)

3.2 ขั้นตอนแบบ โดยกำหนดกรอบที่จะสอบถาม โดยแบ่งประเด็นที่จะสอบถามเป็น 4 ด้าน ดังนี้

3.2.1 ความพึงพอใจในด้านเนื้อหาจากบทเรียน	จำนวน 5 ข้อ
3.2.2 ความพึงพอใจในด้านกิจกรรมการสอน	จำนวน 5 ข้อ
3.2.3 ความพึงพอใจในด้านสื่อการเรียนการสอน	จำนวน 5 ข้อ
3.2.4 ความพึงพอใจในด้านครูผู้สอน	จำนวน 5 ข้อ

3.3 ขั้นพัฒนา โดยพัฒนาแบบสอบถามความพึงพอใจเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert' Scale) กำหนดค่าความหมายของแต่ละระดับ ดังนี้

มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด	ระดับคะแนน	5
มีความพึงพอใจในระดับมาก	ระดับคะแนน	4
มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง	ระดับคะแนน	3
มีความพึงพอใจในระดับน้อย	ระดับคะแนน	2
มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด	ระดับคะแนน	1

การแปลความหมาย ระดับความพึงพอใจต่อการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ โดยใช้ค่าเฉลี่ยของผลคะแนนเป็นตัววัดตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์ตามแนวคิดของ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545: 103) มีรายละเอียดดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

3.4 ขั้นตรวจสอบ โดยนำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้น เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความชัดเจนในภาษาที่เหมาะสมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of item-objective Congruence: IOC) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543. 117)

3.5 นำแบบสอบถามความพึงพอใจมาแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของกรรมการที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ ไปทำการหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษาจำนวน 30 คน

โดยนำไปวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นเป็นรายข้อ (Reliability) หาความเชื่อมั่นโดยใช้วิธีของ Cronbach (1984) เพื่อให้เกิดความชัดเจนของข้อคำถาม โดยใช้เกณฑ์ยอมรับที่ค่ามากกว่า 0.70 เพื่อแสดงว่าแบบสอบถามมีความเชื่อมั่นเพียงพอ ซึ่งความเชื่อมั่นแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติเท่ากับ 0.95

3.6 นำแบบสอบถามความพึงพอใจของเรียนที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติฉบับสมบูรณ์ไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

3. แบบแผนที่ใช้ในการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้การวิจัย เป็นแบบแผนการวิจัยกึ่งทดลองแบบอนุกรมเวลา (One-group Time series Design) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538: 249) ซึ่งมีแบบแผนการทดลอง ดังตาราง 2

ตาราง 2 การทดลองแบบ One-group Time series Design

กลุ่มทดลอง	ทดสอบก่อนเรียน	ทดสอบก่อนเรียน	ให้สิ่งทดลอง	ทดสอบหลังเรียน	ให้สิ่งทดลอง	ทดสอบหลังเรียน	ให้สิ่งทดลอง	ทดสอบหลังเรียน
E	T ₁	T ₂	X	T ₃	X	T ₄	X	T ₅

ความหมายสัญลักษณ์

E	แทน	กลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มทดลอง (experimental-group) หรือเรียกสั้นๆ ว่ากลุ่มทดลอง
T ₁	แทน	การทดสอบก่อนเรียนครั้งที่ 1 (Pretest 1)
T ₂	แทน	การทดสอบก่อนเรียนครั้งที่ 2 (Pretest 2)
T ₃	แทน	การทดสอบหลังเรียนครั้งที่ 1 (Posttest 1)
T ₄	แทน	การทดสอบหลังเรียนครั้งที่ 2 (Posttest 2)
T ₅	แทน	การทดสอบหลังเรียนครั้งที่ 3 (Posttest 3)
X	แทน	การให้สิ่งทดลอง (treatment) การสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ

2. วิธีการดำเนินการทดลอง

2.1 ปฐมนิเทศและทำความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนการสอน จุดประสงค์ ระยะเวลา ในการจัดการเรียนการสอน และการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้

2.2 ทำการทดสอบก่อนเรียน 2 ช่วงเวลาด้วยการโดยใช้แบบทดสอบแบบ Oral test โดยมีการกำหนดพฤติกรรมของระดับความสามารถของนักเรียนอย่างเป็นรูปธรรมโดยมีระดับ

การวัด 4 ระดับ/คะแนน เพื่อวัดความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ด้วยแบบทดสอบ 2 ชุด ชุดละ 15 ข้อคำถาม คะแนนเต็ม 60 คะแนน

2.3 ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองตามแผนกับกลุ่มทดลองด้วยตนเอง ตามแผนการเรียนรู้ที่จัดทำและหาคุณภาพแล้ว ซึ่งการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ ใช้เวลาการสอนทดลองรวม 20 คาบเรียน

2.4 ทำการทดสอบหลังเรียน 3 ช่วงเวลา หลังจากทำการเรียนการสอนเสร็จ และเว้นระยะ 1 สัปดาห์กับกลุ่มทดลอง ด้วยแบบทดสอบแบบ Oral test โดยมีการกำหนดพฤติกรรมของระดับความสามารถของนักเรียนอย่างเป็นรูปธรรมโดยมีระดับการวัด 4 ระดับ/คะแนน เพื่อวัดความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ครั้งที่ 2-3 ด้วยแบบทดสอบแบบ Oral test คู่ขนาน (ฉบับที่ 2) และแบบสอบถามความพึงพอใจแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ เพื่อความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ ดำเนินการตามแผนการทดลอง ดังตาราง 3

ตาราง 3 สรุปการดำเนินการทดลองของกลุ่มทดลอง (experimental-group) ที่จัดการเรียนการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ

การดำเนินการทดสอบ	
ชั่วโมงที่ 1	- ประมุขนิเทศนักเรียน ทำความเข้าใจกับการเรียนการสอน บทบาทของนักเรียน การวัดผลและประเมินผล - ทำการทดสอบก่อนเรียนครั้งที่ 1 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบแบบปากเปล่า (Oral test) (ชุดที่ 1)
ชั่วโมงที่ 2	- ทำการทดสอบก่อนเรียนครั้งที่ 2 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบแบบปากเปล่า (Oral test) (ชุดที่ 2)
ชั่วโมงที่ 3-7	- ทำการสอนตามเนื้อหา “What can you see?”
ชั่วโมงที่ 8	จัดกิจกรรมทบทวนเนื้อหา
ชั่วโมงที่ 9	- ทำการทดสอบหลังเรียนครั้งที่ 1 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบแบบปากเปล่า (Oral test) (ชุดที่ 1)
ชั่วโมงที่ 10-14	- ทำการสอนตามเนื้อหา “What do you have on Wednesday?”
ชั่วโมงที่ 15	จัดกิจกรรมทบทวนเนื้อหา

ตาราง 3 (ต่อ)

การดำเนินการทดสอบ	
ชั่วโมงที่ 16	- ทำการทดสอบหลังเรียนครั้งที่ 2 แบบทดสอบวัดความสามารถทาง การฟัง-การพูดภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบแบบปากเปล่า (Oral test) (ชุดที่ 2)
ชั่วโมงที่ 17-21	- ทำการสอนตามเนื้อหา “How do you come to school every day?”
ชั่วโมงที่ 22	จัดกิจกรรมทบทวนเนื้อหา
ชั่วโมงที่ 23	- ทำการทดสอบหลังเรียนครั้งที่ 3 แบบทดสอบวัดความสามารถทาง การฟัง-การพูดภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบแบบปากเปล่า(Oral test) (ชุดที่ 1)
ชั่วโมงที่ 24	- สรุปผลการทดลองสอนกับนักเรียน และทำการสอบถามความพึงพอใจ ต่อการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎี ธรรมชาติ

2.5 หลังจากนั้นนำผลการทดสอบ แล้วนำคะแนนมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐานต่อไป

4. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาการพัฒนาความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ ผู้วิจัยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ (ANOVA with repeated measures) โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์ความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ (ANOVA with repeated measures) (ยูทธ ไกยวรรณ. 2550: 60-61) เพื่อเปรียบเทียบผลก่อนและหลังการทดลอง ของกลุ่มของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละช่วงเวลา โดยพิจารณาจากค่าสถิติทดสอบ F (F-Statistic) และนัยสำคัญของแบบทดสอบ (p-value) ค่าความคาดเคลื่อน ขนาดของอิทธิพล (Effect Size) ของตัวแปรการจัดทำการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ โดยพิจารณาจากค่า (Partial η^2) (partial eta squared) โดยหากค่า Partial η^2 สูงแสดงว่ายังมีประสิทธิภาพ และนำค่าเฉลี่ยของผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างมาจัดทำกราฟเส้นเพื่อดูพัฒนาการหรือการเปลี่ยนแปลงของการทดลองแต่ละครั้ง

2. วิเคราะห์ระดับความพึงพอใจต่อการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยมีเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด
3.50-4.49	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับมาก
2.50-3.49	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง
1.50-2.49	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับน้อย
1.00-1.49	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพัฒนาความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ ปรากฏผล ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทดลอง ผู้วิจัยกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง
k	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบ
$\bar{x}$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนในกลุ่มตัวอย่าง (Mean)
S.D.	แทน	คะแนนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากคะแนนเฉลี่ยในกลุ่มตัวอย่าง (Standard Deviation)
SS _w	แทน	ผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสองภายในกลุ่ม (Sum of squares within-groups)
MS _w	แทน	ค่าเฉลี่ยผลบวกกำลังสอง (Mean Square)
F	แทน	สถิติการแจกแจงแบบเอฟ (F-Distribution)
P-value	แทน	ค่าระดับนัยสำคัญของการทดสอบ
Partial η^2	แทน	ค่าขนาดอิทธิพล (Effect Size) (Partial Eta Squared)
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
กลุ่มทดลอง	แทน	นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ ประกอบกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลแล้วได้นำเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์การพัฒนาความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ

2. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการวิเคราะห์ความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ

ความสามารถ ทางการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ	n	k	ช่วงเวลาการทดสอบ 5 ครั้ง				
			ทดสอบ ก่อนเรียน (1)	ทดสอบ ก่อนเรียน (2)	ทดสอบ หลังเรียน (1)	ทดสอบ หลังเรียน (2)	ทดสอบ หลังเรียน (3)
ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	33	60	20.27	21.90	27.64	34.82	48.90
ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)			3.52	3.40	3.58	3.82	4.95
			Sphercity Assumed F-statistic = 1009.62* P = value = .05**				
Treatment effects (Effect size)			Partial $\eta^2 = .988$				

จากตาราง 4 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ มีความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเรียนทุกช่วงเวลา ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยสูงขึ้นตามลำดับ

เมื่อพิจารณาขนาดอิทธิพลของการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ การเปลี่ยนแปลงของคะแนนภายหลังได้รับการทดลองเพิ่มขึ้น โดยขนาดอิทธิพลของ การทดลองในการวิจัยครั้งนี้ มีค่าเท่ากับ .988 (Partial $\eta^2 = .988$) ซึ่งแสดงว่าการใช้การสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ ในการทดลองครั้งนี้ มีประสิทธิภาพค่อนข้างสูง

ตาราง 5 วิเคราะห์ผลการพัฒนาความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ

แหล่งความแปรปรวน	SS _w	df	MS _w	F	P
สิ่งทดลอง	155,602.96	1	155,602.96	2,683.33**	.000
ความคลาดเคลื่อน	1,855.63	32	6.44		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 พบว่า คะแนนความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ ในแต่ละช่วงเวลาของการวัดมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยรวมในแต่ละช่วงเวลาของการวัด อย่างน้อย 1 ช่วง มีค่าแตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ดังแสดงในตาราง 6

ตาราง 6 การวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ของการพัฒนาความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในแต่ละช่วงเวลาการวัด

ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ	ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ				
	Pre-test 1 ($\bar{x} = 20.27$)	Pre-test 2 ($\bar{x} = 21.90$)	Post-test 1 ($\bar{x} = 27.64$)	Post-test 2 ($\bar{x} = 34.82$)	Post-test 3 ($\bar{x} = 48.90$)
Pre-test 1 ($\bar{x} = 20.27$)	-	1.64*	7.36*	14.55*	28.64*
Pre-test 2 ($\bar{x} = 21.90$)		-	5.73*	12.91*	27.00*
Post-test 1 ($\bar{x} = 27.64$)			-	7.18*	21.27*
Post-test 2 ($\bar{x} = 34.82$)				-	14.09*
Post-test 3 ($\bar{x} = 48.90$)					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6 เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ของความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน พบว่า ทุกคู่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

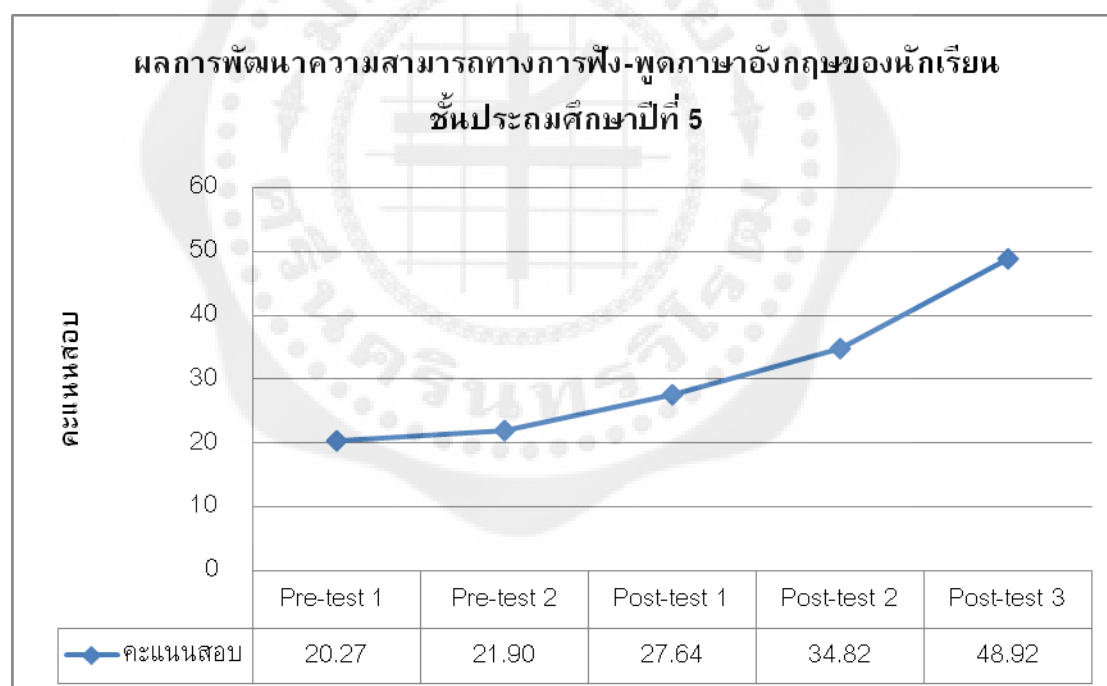
คะแนนความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ทดสอบหลังเรียน ครั้งที่ 1 สูงกว่าก่อนเรียนครั้งที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คะแนนความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ทดสอบหลังเรียน ครั้งที่ 1 สูงกว่าก่อนเรียนครั้งที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คะแนนความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ทดสอบหลังเรียน ครั้งที่ 2 สูงกว่าหลังเรียนครั้งที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คะแนนความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ทดสอบหลังเรียน ครั้งที่ 3 สูงกว่าหลังเรียนครั้งที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คะแนนความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ทดสอบหลังเรียน ครั้งที่ 3 สูงกว่าหลังเรียนครั้งที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังแสดงในภาพประกอบ 9

ภาพประกอบ 9 ผลการพัฒนาความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

จากภาพประกอบ 9 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ มีความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น โดยผลการพัฒนาความสามารถทางการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนทุกช่วงเวลา

2. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยพิจารณาลำดับคะแนนของกลุ่มตัวอย่าง ที่มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ดังแสดงในตาราง 7

ตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติของนักเรียน

ความพึงพอใจ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. ด้านเนื้อหา	4.13	.47	มาก
2. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	4.26	.49	มาก
3. ด้านสื่อการเรียนการสอน	4.79	.30	มากที่สุด
4. ด้านผู้สอน	4.82	.35	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.50	.37	มาก

จากตาราง 7 พบว่า ว่านักเรียน มีความพึงพอใจต่อการสอนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.50$, S.D.= .37) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจระดับมากที่สุดในด้านผู้สอน ($\bar{x} = 4.82$, S.D.= .35) และด้านสื่อการเรียนการสอน ($\bar{x} = 4.79$, S.D.= .30) ส่วนในด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านเนื้อหาการสอน นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{x} = 4.26$, S.D.= .49 และ $\bar{x} = 4.13$, S.D.= .47) ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพัฒนาความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติสรุปได้ ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพัฒนาความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ

สมมติฐานในการวิจัย

นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ มีพัฒนาการความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ หลังการทดลองสูงขึ้น

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดอินทรวihar สังกัดสำนักงานเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดอินทรวihar สังกัดสำนักงานเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวนห้องเรียน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งสิ้น 33 คน ทั้งนี้ เนื่องจากมีจำนวน 1 ห้องเรียน ผู้วิจัยจึงเลือกนักเรียนห้องดังกล่าวเป็นกลุ่มตัวอย่าง

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ
2. ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 2.1 ความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ
 - 2.2 ความพึงพอใจต่อการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

ผู้วิจัยได้คัดเลือกเนื้อหา “My School” จาก รายวิชาพื้นฐาน ภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ กรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่เป็นรูปแบบการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยเน้นทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือในการวิจัยในการทดลอง ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ และบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน รายวิชาภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ
2. แบบทดสอบวัดความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ
3. แบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนต่อการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ

วิธีการดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งใช้เวลาในการทดลอง รวมทั้งสิ้น 24 คาบเรียน คาบละ 50 นาที เป็นระยะเวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบเรียน ทั้งนี้ รวมเวลาในการทดสอบก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

- 2.1 ประชุมนิเทศและทำความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนการสอน จุดประสงค์ ระยะเวลาในการจัดการเรียนการสอน และการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้
- 2.2 ทำการทดสอบก่อนเรียน 2 ช่วงเวลา โดยการใช้แบบทดสอบแบบ Oral test โดยมีการกำหนดพฤติกรรมของระดับความสามารถของนักเรียนอย่างเป็นรูปธรรมโดยมีระดับการวัด 4 ระดับ/คะแนน เพื่อวัดความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ด้วยแบบทดสอบ 2 ชุด ชุดละ 15 ข้อคำถาม
- 2.3 ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองตามแผนกับกลุ่มทดลองด้วยตนเอง ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดทำและหาคุณภาพแล้ว การสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ โดยใช้เวลาการสอนทดลองรวม 24 คาบเรียน
- 2.4 ทำการทดสอบหลังเรียน 3 ช่วงเวลา หลังจากทำการเรียนการสอนเสร็จ และเว้นระยะ 1 สัปดาห์กับกลุ่มทดลอง ด้วยแบบทดสอบแบบ Oral test โดยมีการกำหนดพฤติกรรมของระดับความสามารถของนักเรียนอย่างเป็นรูปธรรมโดยมีระดับการวัด 4 ระดับ/คะแนน เพื่อวัดความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3 ด้วยแบบทดสอบแบบ Oral test คู่ขนานและทำการประเมินความพึงพอใจแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

เพื่อวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ ดำเนินการตามแผนการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ มีขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลและการใช้สถิติหลายขั้นตอนเพื่อพิสูจน์สมมุติฐาน สำหรับการวิจัยแต่ละข้อ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS ผู้วิจัยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ (ANOVA with repeated measures) โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์ความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ (ANOVA with repeated measures) (ยูทธ ไกยวรรณ, 2550: 60-61) เพื่อเปรียบเทียบผลก่อนและหลังการทดลอง ของกลุ่มของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละช่วงเวลา โดยพิจารณาจากค่าสถิติทดสอบ F (F-Statistic) และนัยสำคัญของแบบทดสอบ (p-value) ค่าความคาดเคลื่อน ขนาดของอิทธิพล (Effect Size) ของตัวแปรการจัดทำการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติประกอบกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยพิจารณาจากค่า (Partial η^2) (partial eta squared) โดยหากค่า Partial η^2 สูงแสดงว่ายังมีประสิทธิภาพ และนำค่าเฉลี่ยของผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างมาจัดทำกราฟเส้นเพื่อดูพัฒนาการหรือการเปลี่ยนแปลงของการทดลองแต่ละครั้ง

2. วิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติของนักเรียน โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยมีเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย

สรุปผลการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ หลังการทดลองครั้งที่ 1 ครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3 มีความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ สูงกว่าก่อนการทดลองและทุกช่วงระยะการจัดการเรียนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการสอนภาษาอังกฤษด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ อยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

ในการศึกษา การพัฒนาความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาภายใต้กรอบแนวคิดของการจัดการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนซึ่งผู้วิจัยได้นำแนวทฤษฎีธรรมชาติเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน จากผลการศึกษา นำมาสู่การอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. จากผลการศึกษา นักเรียนกลุ่มทดลอง ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ หลังการทดลองครั้งที่ 1 ครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3 มีความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ สูงกว่าก่อนการทดลองและทุกช่วงระยะการจัดการเรียนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีค่าขนาดอิทธิพล (Effect Size) (Partial Eta Squared) ($\text{Partial } \eta^2 = .988$) ซึ่งแสดงว่าการใช้การสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ ในการทดลองครั้งนี้มีประสิทธิภาพค่อนข้างสูง ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากแบบแผนหรือทฤษฎีการสอน ที่ผู้วิจัยนำมาใช้เป็นแนวทางการจัดการเรียนการสอน ซึ่งถือว่าเป็นส่วนที่สำคัญที่ทำให้นักเรียนมีความสนใจในเนื้อหา ในการศึกษาวิจัยนี้ ผู้วิจัยใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาตามแนวธรรมชาติ ทั้งนี้ เนื่องจากเป็นแนวคิดที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนได้เป็นอย่างดี ซึ่งจากผลการวิจัยที่ผู้วิจัยได้นำเสนอก่อนหน้า นักเรียนมีพัฒนาการทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น ทั้งนี้ การสอนโดยใช้ทฤษฎีธรรมชาติ เป็นการเน้นการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่สอดคล้องเหมาะสมกับกระบวนการรับรู้ของนักเรียน ครูผู้สอนจัดกระบวนการเรียนการสอนและกิจกรรมให้เหมาะสมกับนักเรียน และเห็นความสำคัญของการจัดกระบวนการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ หรือที่เรียกว่า “ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง” ซึ่งเหมาะกับการพัฒนาทักษะทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับ เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ (2547: 31-44) ที่ได้เสนอว่าเป็นแนวทฤษฎีการสอนแบบรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาตามแนวธรรมชาติที่มุ่งเน้นกระบวนการเรียนรู้ว่าเป็นธรรมชาติ ซึ่งจะเป็นกลไกที่จะช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการใช้ภาษาในบริบทของสถานการณ์และวัฒนธรรมที่หลากหลายได้ โดยสามารถสื่อความได้ทั้งภาษาพูด ภาษาเขียน และภาษากาย ตามจุดมุ่งหมายที่แตกต่างกัน เป็นแนวคิดและหลักการสำคัญสำหรับการพัฒนาการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางด้านภาษา ในการทดลองนี้ผู้วิจัยได้คำนึงถึงปัจจัยที่เอื้อต่อการจัดการเรียนที่มีความเหมาะสมต่อนักเรียนเป็นสำคัญ โดยเป็นไปตามแนวทางของ แครชเชน (Krashen; & Terrell. 1983: 138-139) ที่ได้เสนอคุณลักษณะของปัจจัยป้อนที่เหมาะสมในการรับภาษาของนักเรียน ซึ่งโดยสรุป ครูผู้สอนจะต้องใช้วิธีการที่หลากหลาย ที่จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่าย เนื้อหาต้องน่าสนใจและเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน (Interesting and relevant) นอกจากนี้ เทอร์เรล ได้เสนอว่า กิจกรรมที่นำมาใช้ต้องลดความ

วิตกกังวลในการรับรู้และสนทนาในเรื่องใกล้ตัว ต้องไม่จัดลำดับของกฎไวยากรณ์ (Not grammatically sequenced) จุดเด่นในชั้นเรียนจะไม่เน้นการเรียนรู้ไวยากรณ์มากกว่าการสื่อความหมาย ขณะเดียวกันปริมาณ (Quantity) ของเนื้อหาในชั้นเรียนต้องมีปริมาณที่เหมาะสม ครูผู้สอนต้องลดความวิตกกังวล (Affective filter level) ของนักเรียน กล่าวคือ นักเรียนจะไม่ถูกบังคับให้พูดภาษาที่สองจนกว่าเขาจะพร้อมอีกครั้ง มีการแก้ไขข้อผิดพลาดซึ่งต้องคำนึงถึงความรู้สึกของนักเรียนด้วย รวมถึงต้องมีการจัดอุปกรณ์การเรียนการสอนเพื่อการสนทนา (Tools for conversation) ซึ่งกระบวนการนี้จะถูกเสนอในลักษณะของบทสนทนาในรูปแบบประโยคสั้นๆ ที่สร้างขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้สนทนากับเจ้าของภาษา และเป็นเรื่องที่คาดว่านักเรียนสามารถนำไปปฏิบัตินอกห้องเรียนได้เป็นอย่างดี ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้คำนึงถึงปัจจัยที่ได้นำเสนอมาข้างต้นเป็นสำคัญเพื่อเป็นการกระตุ้นการเรียนรู้ของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

ผลของการศึกษายัง พบว่า นอกจากแบบแผนหรือทฤษฎีการสอน ที่ผู้วิจัยนำมาใช้เป็นแนวทางการจัดการเรียนการสอนและส่งผลต่อการพัฒนาการทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนแล้วสื่อที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน (บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน) ก็ถือว่าเป็นส่วนที่สำคัญ ทั้งนี้ เนื่องจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษได้ดี รวมถึงนักเรียนสามารถเรียนรู้และฝึกทบทวนได้ด้วยตัวเองหลังจากที่ผู้สอนทำการสอนในชั้นเรียน เนื่องจากสื่อดังกล่าวประกอบด้วยภาพกราฟิก ข้อความ เสียงพูด เสียงดนตรี เหมาะสมต่อการพัฒนาทักษะของนักเรียน ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นาราทิพย์ สงสุข (2559: บทคัดย่อ).พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ หลังการทดลองครั้งที่ 1 ครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3 สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียน มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หลังการทดลองอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ยังพบว่าผลการศึกษาของ แบกซ์เตอร์ (Baxter; 1996: 8) ทำการวิจัยเรื่องปฏิสัมพันธ์ก่อนการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีส่วนในการใช้มัลติมีเดีย พบว่า มัลติมีเดียในปัจจุบันจะประกอบด้วยตัวอักษรภาพ วิดีทัศน์ ภาพเคลื่อนไหว และเสียงบรรยาย โดยการวิจัยครั้งนี้ใช้มัลติมีเดียเข้าสู่บทเรียน ก่อนการเรียนการสอน ในวิชาคอมพิวเตอร์เพื่อให้เกิดความคิดรวบยอด โดยใช้โปรแกรมเสนอหัวข้อต่างๆ ให้นักเรียนได้ศึกษา ผลการวิจัยพบว่า หลังจากได้ศึกษาแล้วผู้เรียนมีความเข้าใจในเนื้อหา และทักษะเบื้องต้นเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ได้เป็นอย่างดี ส่วนเออร์วิน และ ไรปปิ (Erwing; & Rieppi. 1999: 58-61) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการเรียนด้วยมัลติมีเดียและการสอนปกติ โดยใช้เนื้อหาในวิชาจิตวิทยา 6 รายวิชา ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนที่เรียนมัลติมีเดียในกลุ่มใหญ่มีผลการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนปกติ ส่วนผลการศึกษาของ คบาสเซ็น และมิลตัน (Klassen; & Miton. 1999: 281-A) ได้ศึกษาผลการใช้คอมพิวเตอร์มัลติมีเดียในการเพิ่มทักษะ

ทางภาษาอังกฤษของนักเรียน ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยแห่งฮ่องกง ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ทักษะในการฟังสูงขึ้น และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้วยคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย

2. จากผลการสำรวจความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในสื่อการเรียนการสอน และครูผู้สอนอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนในกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านเนื้อหาการสอน นักเรียนมีความพึงพอใจเพียงระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสื่อ และกิจกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนเหมาะสมกับช่วงวัยของนักเรียนทำให้ผู้เรียนมีความสนใจในเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งผลการศึกษาในครั้งนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของ รัชนี้ย์ ดวงประทุม (2548: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ ความคงทน ความพึงพอใจ และทักษะชีวิต กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่อง น้ำ ไฟ และดวงดาว ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์กับการเรียนแบบร่วมมือ (STAD) ผลการวิจัยพบว่า 1) บทเรียนคอมพิวเตอร์ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 87.06/85.68 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และมีดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 1.7575 หมายความว่า นักเรียนมีความรู้เพิ่มหลังจากเรียนด้วยร้อยละ 75.70 2) นักเรียนที่เรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าและมีความคงทนในการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือ (STAD) ซึ่งผลจากการศึกษา สามารถอนุมานได้ว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และทำให้เกิดการพัฒนาทักษะผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

โดยสรุป การจัดการเรียนการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ เป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ เป็นการใช้รูปแบบการกระตุ้นการเรียนรู้ของนักเรียนได้ตามธรรมชาติ นักเรียนมีความรู้สึกผ่อนคลายในการเรียนไม่มีแรงกดดันระหว่างเรียน นอกจากนี้การใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หรือ (คอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย) ยังช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้เพิ่มเติมด้วยตนเองมากขึ้นตัวสื่อมีส่วนในการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจ และง่ายต่อการเรียนรู้เหมาะสมกับแต่ละช่วงวัย ทั้งนี้ คอมพิวเตอร์ช่วยสอน เกิดจากการผสมผสานระหว่างสื่อที่หลากหลายรูปแบบเข้าด้วยกันให้เป็นหนึ่งเดียว ไม่ว่าจะเป็นข้อความ ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว วิดิทัศน์ และเสียงประกอบ รวมถึงความสามารถในการปฏิสัมพันธ์ของนักเรียน นอกจากจะได้รับการสารสนเทศแล้วยังสามารถควบคุมตัดสินใจเลือกวิธีการสำรวจ เดินหน้าถอยหลัง หรือกระโดดข้ามหัวข้อไปมาได้ตามความต้องการ ดังนั้น เมื่อเปรียบเทียบกับสื่ออื่นๆ แล้วคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียจะมีข้อได้เปรียบอยู่หลายประการ จึงสามารถสรุปได้ว่า การจัดการเรียน

การสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ เหมาะสมต่อการพัฒนาความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 จากการศึกษ พบว่า การสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ ส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษในทางที่ดีขึ้น ซึ่งทางโรงเรียน หรือสถาบันการศึกษาควรนำผลการศึกษานี้ไปประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอนในห้องเรียนเพื่อพัฒนาทักษะทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนให้ดีขึ้น

1.2 โรงเรียนหรือสถานศึกษาควรจัดหาคอมพิวเตอร์หรือสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัยให้เพียงพอต่อความต้องการของนักเรียนและ/หรือครูผู้สอน ซึ่งจะเป็นการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัย

สำหรับผู้สนใจการจัดการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ

2.1 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการพัฒนาความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติกับการสอนด้วยวิธีการสอนวิธีอื่น เช่น การสอนโดยสื่อบัตรคำ หนังสือเล่มใหญ่ (Big Book) เพื่อเป็นการทดสอบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สอนด้วยสื่อที่ต่างกันจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันหรือไม่

2.2 ควรนำการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ ไปทำการทดลองกับนักเรียนช่วงชั้นอื่นเพื่อทำการทดสอบว่าวิธีการดังกล่าว เหมาะต่อการจัดการเรียนการสอนในทุกช่วงชั้นหรือไม่หรือเหมาะสมกับช่วงชั้นใดมากที่สุด

2.3 ควรมีการศึกษาผลของการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ ที่ส่งผลต่อความสามารถด้านอื่นๆ เช่น ความสามารถด้านการอ่าน – การเขียน และ/หรือ กับการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ . (2539) . *คู่มือการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน*.
กรุงเทพฯ: ศูนย์ฯ.ลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2540). *สาระสำคัญของผลการวิจัย เรื่องสัมฤทธิ์ผลของหลักสูตร
มัธยมศึกษา ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 “วิสัยทัศน์การมัธยมศึกษาในอนาคต : สาระและ
มุมมอง.”* กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*.
กรุงเทพฯ: เจริญผลการพิมพ์.
- กฤษมันต์ วัฒนาณรงค์. (2538). *การหาประสิทธิภาพสื่ออิเล็กทรอนิกส์. (พิมพ์ครั้งที่ 4)*.
กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
- กองการวิจัยทางการศึกษา. (2542). *การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอน
ภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ.
- กาญจนา ปรามพล.(2532). *การทดสอบและการประเมินผลสำหรับครูสอนภาษาอังกฤษ*.
กรุงเทพฯ: สถาบันภาษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กิดานันท์ มลิทอง. (2543). *เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- กิดานันท์ มลิทอง. (2548). *เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม*. กรุงเทพฯ : อรุณการพิมพ์.
- กิริษฐ์ สหเสวีพันธ์. (2546). *กระบวนการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นโดยการทำวิจัยเชิงปฏิบัติการ:
กรณีศึกษาครูชั้นประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่*. กรุงเทพฯ
- กุศยา แสงเดช. (2545). *แบบฝึกหัดพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญระดับ
ประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ : บริษัทสำนักพิมพ์แม็ค จำกัด.
- ครรชิต มัลลียงค์. (2539). *ก้าวไกลไปกับคอมพิวเตอร์; สารคอมพิวเตอร์ที่ข้าราชการต้องรู้*.
พิมพ์ครั้งที่ 4, กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- งามพริ้ง รุ่งโรจน์ดี. (2547). *สบาย ๆ เมื่อจับไมค์พูดอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริม
เทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).
- จงจิตต์ จันทนสถาน. (2546) . *“การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียกลุ่มสาระการเรียนรู้
คณิตศาสตร์เรื่อง เส้นขนานสำหรับนักเรียนช่วงชั้น ที่3”. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม.
(เทคโนโลยีการศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*

- จุไรรัตน์ อินทรโอสธ. (2545). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เรื่องการบวกเลขกลุ่มทักษะคณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. สารนิพนธ์ กศ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เจียรนัย พงษ์ศิวกัย. (2539). “เรียนภาษาจากเพลง,” ในแนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษา. บรรณาธิการ โดย สุมิตรา อังวัฒนากุล. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชลดา สาครวิเศษ. (2548). การพัฒนาเว็บไซต์การประชาสัมพันธ์ของบัณฑิตวิทยาลัยสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษาทางการอาชีวศึกษาและเทคโนโลยีศึกษา. กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ชิตพิมล พลสมบัติ. (2549). การพัฒนาทักษะการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่เน้นการประเมินผลตามสภาพจริง. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ณรงค์ เอกจีน. (2544). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เรื่องเครื่องดนตรีไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. สารนิพนธ์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ดนุพล จันทรแก้ว. (2547). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมัลติมีเดีย เรื่อง ศิลปะลายไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ดวงเด่น ศรีบุรินทร์. (2550). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย กลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพ และเทคโนโลยี สาระที่ 4 เทคโนโลยีสารสนเทศ สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 1. (การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ.
- ถนอมพร (ตันพิพัฒน์) เลหาจรัสแสง. (2541). คอมพิวเตอร์ช่วยสอน. กรุงเทพฯ.
- ทองใบ ทองภูบาล. (2553). การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทักษิณา สวานานนท์. (2530). คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา. องค์การคำคุณสภา.
- ทันทิวา สุรวัต. (2540). การเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดและแรงจูงใจในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยวิธีการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสันกับวิธีการสอนตามคู่มือครู. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทิพพดี อ่องแสงคุณ. (2535). กิจกรรมและการสื่อสารการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ชรินทร์ สรรพกิจกำจร. (2542). ความพึงพอใจในงานของบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. กรุงเทพฯ.
- ชรินทร์ สรรพกิจกำจร. (2541). ความพึงพอใจในงานของบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- นงลักษณ์ แก้วกระจ่าง. (2546). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เรื่องทฤษฎีสี. สารนิพนธ์ กศ.ม.(การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นรุอาลี โต๊ะโยะ ชีรพงษ์ แก่นอินทร์ และพรเทพ เมืองแมน. (2556). ผลของการสอนตามแนวคิดวิธีธรรมชาติต่อความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับเตรียมความพร้อม.ปีที่ 24 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม – เมษายน 2556. ปัตตานี : วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- นวลสกุล พวงบุปผา. (2544). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ เรื่องการจำแนกคำในภาษาไทย.สารนิพนธ์ (การศึกษามหาบัณฑิต การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- นัยพินิจ คชพินิจ. (2533). ความสามารถทางสติปัญญาการเรียนรู้และความจำย้อนหลังกับความรู้สึกมีค่าในตนเองของผู้สูงอายุในสถานสงเคราะห์คนชราบ้านบางแค. วารสารจิตวิทยาคลินิก, 21(1), 14-22.
- นาราทิพย์ ส่งสุข. (2559). ผลของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีต่อความสามารถในการอ่าน การเขียน และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 392-406.
- บวรเพ็ญ ทิวะเวช. (2530). เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติและการสอนตามคู่มือครู. ปรินญานินพนธ์ (การศึกษามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญยาพร อุณากุล. (2545). การพัฒนาทักษะการฟังของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกหัด. (หลักสูตรและการสอน). คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุรณะ สมชัย. (2542).การสร้าง CAI-Multimedia ด้วย Authorware 0.4. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2540). จิตวิทยาอุตสาหกรรม.โรงพิมพ์ศูนย์สื่อเสริม. กรุงเทพฯ: กรุงเทพมหานคร.

- พนิดา ชาดยาภา. (2544). กระบวนการพัฒนาการสื่อความหมายของเด็กปฐมวัย โดยการสร้างเรื่องราวในกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ. ปริญญาโท. (การศึกษามหาบัณฑิต). สาขาการศึกษาปฐมวัย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พรพนา จันทรสิทธิ์. (2556). การศึกษารูปแบบการจัดกิจกรรมนักศึกษา ความพึงพอใจ ความต้องการและแนวทางการพัฒนากิจกรรมของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี. วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต (เทคโนโลยีการเรียนรู้และสื่อสารมวลชน). กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตรบัณฑิตและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 8. พัฒนาเทคนิคการศึกษา. 11(28): 9-15.
- ไพบุลย์ ปะวะเสนะ. (2550). การใช้เว็บไซต์ห้องสมุดกรมบัญชีกลางของบุคลากร กรมบัญชีกลาง. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เยาวรัตน์ การพานิช และอังคณา ทองพูน. (2543, มกราคม-มีนาคม). “ความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น.” มนุษยศาสตร์สังคมศึกษา. 17(2): 22-24.
- เยาวลักษณ์ สมवास. (2545). ผลของการสอนซ่อมเสริมโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เรื่อง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. สารนิพนธ์ (การศึกษามหาบัณฑิต การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- รจนา ชาดิโส. (2554). การพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณวิชาภาษาไทยและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- รวีวรรณ ศรีศรีรัมย์. (2539). การสอนวิชาภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ระพีพรรณ อินอ้อน. (2551) ผลการเรียนรู้บทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เรื่องการซ่อมแซมและ ตกแต่งเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3. สารนิพนธ์ กศ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิต วิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- รัชนิย์ ดวงประทุม. (2548). การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ ความคงทน ความพึงพอใจและทักษะชีวิต กลุ่มสาระเรียนรู้วิชาวิทยาศาสตร์เรื่อง น้ำ ไฟ และดวงดาว ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์กับการเรียนแบบร่วมมือ (STAD) .
วิทยานิพนธ์ กศ.ม. สาขาวิชา เทคโนโลยีการศึกษา. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพฯ: นามมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- _____. (2535). หลักการทับศัพท์ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพฯ : ราชบัณฑิตยสถาน.
- _____. (2543). หลักการทับศัพท์ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพฯ : ราชบัณฑิตยสถาน.
- ราตรี สุตทรวง. (2535). ประสาทสรีรวิทยา (2535) (2 แก้ไขเพิ่มเติม.). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เรียม ศรีทอง. (2542). พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาคน, บริษัท เทิร์ดเวฟ เอคดูเคชั่น จำกัด. กรุงเทพฯ.
- วัฒนา เพ็ชรวงศ์. (2542). พฤติกรรมและความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการ “13”. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- วิโรจน์ ทองจันทร์. (2554). การศึกษาความพึงพอใจ และความคาดหวังของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของแผนกวิชาช่างเทคนิคสถาปัตยกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง. วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- วิไล ต้นเสียงสม. (2548). การพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- รุณชัย ประสารสอย. (2543). บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน นวัตกรรมเพื่อการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วน วี เจ พรินติ้ง.
- ศศิธร ฤดีสิริศักดิ์. (2544). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เรื่องการถ่ายภาพบุคคล. สารนิพนธ์ (การศึกษามหาบัณฑิต เทคโนโลยีการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศิริพร พงษ์สุรพิพัฒน์ และ กรองแก้ว กรรณสูต. (2543). ความตรงร่วมสมัย : การเปรียบเทียบคะแนนแบบทดสอบสมิทธิภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย CU-TEP กับคะแนนแบบทดสอบ TOEFL. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.

- สกันธ์ เรืองนุ้ม. (2546). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย วิชาวิทยาศาสตร์ เรื่อง เครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. สารนิพนธ์ , (การศึกษา มหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ.
- สถาพร สาธุการ. (2540). การพัฒนาและการประยุกต์ใช้คอมพิวเตอร์มัลติมีเดียทางการศึกษา. วารสารทับแก้ว.
- สนิดา โดยอาษา. (2550). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์เรื่องการออกแบบเว็บไซต์ กลุ่มสาระ การเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3. ศึกษาศาสตร มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ.
- สมปอง หลอมประโคน. (2544). การใช้กิจกรรมการเล่านิทานเพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษและความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สมพงษ์ บุญธรรมจินดา. (2541). จีเอเอ็มดีดี. ไมโครคอมพิวเตอร์. 155(เมษายน 2541), 180-186.
- สวรจ คำสุจติ. (2550). การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย กลุ่มสาระการเรียนรู้การงาน อาชีพและ เทคโนโลยีวิชา 32101 การงานอาชีพและเทคโนโลยีตามหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. ปริญญานิพนธ์. (การศึกษามหาบัณฑิต อุตสาหกรรม ศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สานิตย์ กายาผาด.(2542). เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อชีวิต. กรุงเทพฯ: เวิร์ดเวฟ เอ็ดดูเคชั่น
- สายฝน ทรงเสียงไชย. (2544). การศึกษาผลการอบรมครูเรื่องการสอนทักษะการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมและเกมภาษา ระดับประถมศึกษา ใน โรงเรียน อัสสัมชัญศึกษา. สารนิพนธ์ (การศึกษามหาบัณฑิต การสอนภาษาอังกฤษใน ฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สิริกัญญา ขวัญสำราญ. (2540). การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมคัดสรรเพื่อการสื่อสาร. วิทยานิพนธ์ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตร และการสอน บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สิริกัญญา ขวัญสำราญ. (2540). การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมคัดสรรเพื่อการสื่อสาร. วิทยานิพนธ์ปริญญา ศึกษ ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตร และการสอน บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สิริพงษ์ รอดลอย. (2553). ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของอาจารย์วิทยาลัยเทคนิคในเขต การศึกษา 2.วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

- สุกรี ยี่ดิน. (2544). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เรื่องความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการออกแบบสื่อสิ่งพิมพ์สำหรับนักศึกษาในระดับปริญญาตรีสารนิพนธ์. (การศึกษามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สุชา จันทรเฒ. (2541). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุดาทิพย์ บุญมงคล. (2546). การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ของนิสิตระดับปริญญาตรี โดยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยการเรียนรู้ วิชา 0503311 การถ่ายภาพเบื้องต้นระหว่างการเรียนรู้เป็นรายบุคคลกับการเรียนเป็นกลุ่มย่อย. วิทยานิพนธ์ (การศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุเทพ มงคลปทุมรัตน์. (2551). ความพึงพอใจของลูกค้าในการให้บริการทำการไปรษณีย์ในสังกัดสำนักงานไปรษณีย์เขต 6 นครสวรรค์. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการ แขนงวิชารัฐประศาสนศาสตร. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุศักดิ์ ปาเฮ. (2555). สื่อแท็บเล็ต : องค์ความรู้จากการวิจัย.[ออนไลน์].เข้าถึงได้จาก : <http://www.addkotec3.com>.
- เสาวดี คล้ายโสม. (2545.) การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียเรื่อง *Present Simple Tense* วิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. (2534). การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ประยูร วงศ์พันธ์ตั้ง.
- _____. (2547). การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา: กลยุทธ์สู่ความสำเร็จในการพัฒนาการรู้หนังสือเพื่อปวงชน. กรุงเทพฯ: มูลนิธิโรตารีแห่งประเทศไทย
- _____. (2550). การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา: กลยุทธ์สู่ความสำเร็จในการพัฒนาผล การรู้หนังสือเพื่อปวงชน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: มูลนิธิโรตารีแห่งประเทศไทย
- อดิศักดิ์ เซ็นเสถียร. (2541). แนวทางกว้างๆ ในการออกแบบสื่อมัลติมีเดีย. พัฒนาเทคนิคการศึกษา 28,35 – 38.
- อรทัย บุญช่วย. (2544). ความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง.วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อลิสรา เพ็ชรรัตน์. (2539).การพัฒนาความสามารถในการจับใจความของเด็กวัยอนุบาลโดยใช้เทคนิคการเล่านิทานแบบเล่าเรื่องซ้ำ. วิทยานิพนธ์ปริญญา (ครุศาสตรมหาบัณฑิต การศึกษาปฐมวัย). คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2538). แนวการสร้างข้อสอบ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- อาทิตย์ โคตรศรีวงศ์. (2546). การพัฒนาทักษะการฟัง-พูดวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่5โดยใช้หุ่นมือ. วิทยานิพนธ์ปริญญา (ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต หลักสูตรและการสอน). มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อินทนนท์ อินทะกนก. (2550). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสาร เรื่อง คำคุณศัพท์ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสวนแตงวิทยาจังหวัดสุพรรณบุรี. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อุกฤษฏ์ ทรงชัยสงวน. (2543). ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการโครงการพัฒนาสถานีตำรวจเพื่อประชาชนของสถานีตำรวจภูธร อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการพัฒนา. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อุทัยพรรณ สุดใจ. (2545). ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการที่มีต่อการให้บริการของ องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยจังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมวิทยาประยุกต์ คณะศิลปศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เอกภักดิ์ ธีรานูวรรณ์. (2547). การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบมัลติมีเดีย วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ 1 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544. วิทยานิพนธ์ (การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Abbott, Marilyn. (2002, Spring). "Using Music to Promote L2 Learning among Adult Learners," TESOL. 11(1): 10-15.
- Bacheman, L.F. (1991). *What does language testing have to offer?*. TESOL Quarterly. V.25. pp. 671-704.
- Bowen, J Donald, Madsen, Harola, and Hilferty, Ann. (1985). *TESOL Technique and Procedure*. Massachusetts : Heinle & Heinle.
- Bryan Lo, Nelson Lajuni& Cristiana C.(2007).*Labuan e-journal of Muamalat and Society*.Universiti Malaysia Sabah.: Malaysia
- Clark, C. &Heidenreich, T. (1995).*Spiritual care for the critically ill*. American Journal of Critical Care, 4(1), 77-81.
- Connor, Walker.(1994). *Ethnonationalism : The Quest for Understanding*. Princeton, New Jersey : Princeton University Press.
- Delo, Dirk Andrew. (1997). *Using Multimedia Tecnology to intergrate the teaching of high Scool Mathematics*. Doctoral Dissertation University of Columbia.

- Denise, J.C. *The Effects of Three Methods of Direct Vocabulary Instruction and One Method of Computer-Assisted Instruction on College Freshmen's Vocabulary Knowledge in a Developmental Reading Course. Abstract form Dissertation Abstract International*. [Online]. 1994. Accessed 20 July 2000. Available form <http://wwwlib.umi.com/dissertations/fullcit/9428367>.
- Doff, A. (1991). *Teaching English: A Training Course for Teacher*. Great Britain: Cambridge University Press.
- Elley, W. (1989). *Vocabulary Acquisition from Listening to Stories*. *Reading Research Quarterly*. V.24(2). pp.174-187. Retrieved January 23, 2013, from <http://www.jstor/gifcvtdir/>
- Fabry, Daria Longdee. (1998). *The Impact of Interactive Educational Multimedia Software on Cognition*. Dissertation Abstracts International.
- Finocchiaro, M. (1989). *English as a Second / Foreign Language: From Theory to Practice*. New Jersey: Prentice Hall.
- Galvin, K. (1992). *Listening by Doing*. Lincolnwood: National Textbook Company.
- Good, Carter V. (1973). *Dictionary of Education*. New York: McCraw Hill.
- Goodman, K. (1986). *What's whole in whole language?*. Portsmouth: Heinemann.
- Green, Barara and other. (1993). *Technology Edge: Guide to Multimedia*. New Jersey :New riders Publishing.
- Hall, B. (1996). "FAQ for web-based training. *Multimedia and Training Newsletter*". (online) Available from: <http://www.brandon-hall.com/faq.html>.
- Hallas, J. 1996. "Drug related hospital admission in subspecialities of internal medicine", *Dan Med Bull*. 43(2), 141-155
- Halliday, M.A.K. (1978). "An Interpretation of the functional relationship between language and social structure", from Uta Quastoff (ed.), *Sprachstruktur: Zure Linguistischen Theorienbildung*, 3-42. Vol. 10 of the Collected Works, 2007
- Halliday, M.A.K. (1994). *Language as social semiotic*. London: Edward Arnold.
- Harmer, Jeremy. (1991). *The Practice if English Language Teaching*. 6 ed. Hong Kong: Longman.
- Harris, D. (1988). *Teaching English as a second language*. Bombay: McGraw Hill.

- Harris, D.P. (1974). *Teaching English as Second Language*. Bomday: Mc Graw Hill.
- The Modern Language Journal. *The National Federation of Modern Language testing*, LIX : 1 – 2 January – February.
- Heaton, J.B. (1990). *Writing English Language Test*. London: Longman Group Ltd.
- Higgin, John (1978). *Teaching Listening Comprehension*. London: Longman.
- Husen, Torsten & Postlethwaite, Neville T. (1994). *The International Encyclopedia of Education: Editors-in-Chief*. Oxford: Pergamon Press.
- Husen, T., & Postlethwaite, N. T. (1994). *The International Encyclopedia of Education (7th ed.)*. Great Britain: BPC Wheatons.
- J.B, Heaton. (1990). *Writing English Language Tests*. London: Longman.
- Jeffcoate, J. (1995). *Multimedia in practice: Technology and applications*: Great Britain. Prentice Hall International Limited, Campus 400, Maryland Avenue.
- Johnson, D. W. et al. (1982). *Circle of Learning Cooperation in Classroom*. Washington: s.l.
- Klassen, J. & Mitton, P. (1999). *Enhancing English language skills using multimedia: Tried and tested*. Computer Assisted Language Learning.
- Kraehen, Stephan D.; and Terrell, Tracy D. (1983). *The Natural Approach : Language Acquisition in the classroom*. Oxford : Pergamon Press. *Language Teaching: A description and analysis*. Cambridge University Press.
- Linda, Tway. (1995). *Multimedia in Action*. Boston : Academic Press, Inc.
- Lynch, T. (1996). *Communication in the Language Classroom*. Hong Kong: Oxford University Press.
- Madsen, H.S. (1983). *Techniques in Testing*. Hong Kong: Oxford University Press.
- Mauldin. Mary. (1996, July). *The Formative Evaluation of Computer Based Multimedia Programs, Education Technology*. 36(7) : 36-40.
- McDonell, Wendy. Z1992X. "Language and Cognitive Development through Cooperative Group Work, ". Cooperative Language Learning. Edited by Carolyn Kessler. p. 51-64. N.J.: Prentice hall Regents.
- Medina, S.L. (2000). *Acquiring Vocabulary Through Story-Songs*. Retrieved November 1, 2013, from <http://www.Forefrontpublishers.com/eslmusic/articles/05.htm>
- Morley, J. (1984). *Learning in ESL: Developing Self-Study Activities for Listening Comprehension*. Orlando: Harcourt Brace Jovanovich.
- Oller, J. (1979). *Language test at school*. London: Longman Corporation.

- Parrish, R.T. (1994). *The Development and Testing of a Computer Assisted Instructional Program to Teach Music Fundamentals to Adult Nonmusicians*. Dissertation Abstracts International. 194: 3444-A.
- Paulissen and Frater. (1994). *Computer Assisted Instruction*. P.30. New York : Longman.
- Richards, J. C. (1990). *The Language Teaching Matrix*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Richards, Jack C.; and Theodore S. Rodgers. (1986). *Approaches and Methods in*.
- River, Wilga M. (1980). *Teaching Foreign Language Skills*. Chicago : The University of Chicago Press.
- Rixon, S. (1986). *Developing Listening Skills*. London: Macmillan Published.
- Rost, M. (1991). *Listening in Action: Activities for Developing Listening in Language Teaching*. London: Prentice Hall International.
- Rubin, J., & Thompson, I. (1994). *How to be a more successful language learner*. Boston: Heinle and Heinle.
- Scott, Myers M. (1970). *Every Employer a Manager: More Meaningful Work through Job Environment*. New York: McGraw-Hill.
- Scott, R. (1981). *Speaking in communication in the classroom*. London: Longman Group Ltd.
- Slooss, Andrew. (1997). *Multimedia in Education*. Department of Computing Service. University of Waterloo.
- Tsit sopoulou, E. (1992). *Conversation class*. *English Teaching Forum*. 12(2), 45
- Underwood, M. (1989). *Teaching listening*. New York: Longman.
- Underwood, M. (1993). *Teaching Listening*. New York: Longman.
- Ur, P. (1984). *Teaching Listening Comprehension*. Cambridge: Cambridge University Press
- Valette, R.M.; & Disick, R.S. (1972). *Modern Language Performance Objective and Individualization: A handbook*. New York: Harcourt Brach Jovanovich.
- Weir, C.J. (1990). *Communicative Language Testing*. London: Prentice Hall International.
- Vaughan, Tay. (1993). *Multimedia Making It Works*. New York: McGraw-Hill Book Co.
- Verdugo, Dolores Ramirez & Belmonte, Isabel Alonso. (2005). *Using Digital stories To Improve Listening Comprehension with Spain Learners of English*. *Language Learning & Technology*. 2007(11):88-101. Retrieved January 23, 2013, from

Weir, C. J. (1990). *Communicative Language Testing*. New York: Prentice Hall.

Widdowson. (1981). *Teaching Language as Communication*. Oxford: Oxford University Press.

Yasin S. & Farhiba F. (2012). *English Language Teaching; Vol. 5, No. 10. Canadian*. <http://ilt.msu.edu/vol11num1/ramirez/default.html>

ภาคผนวก

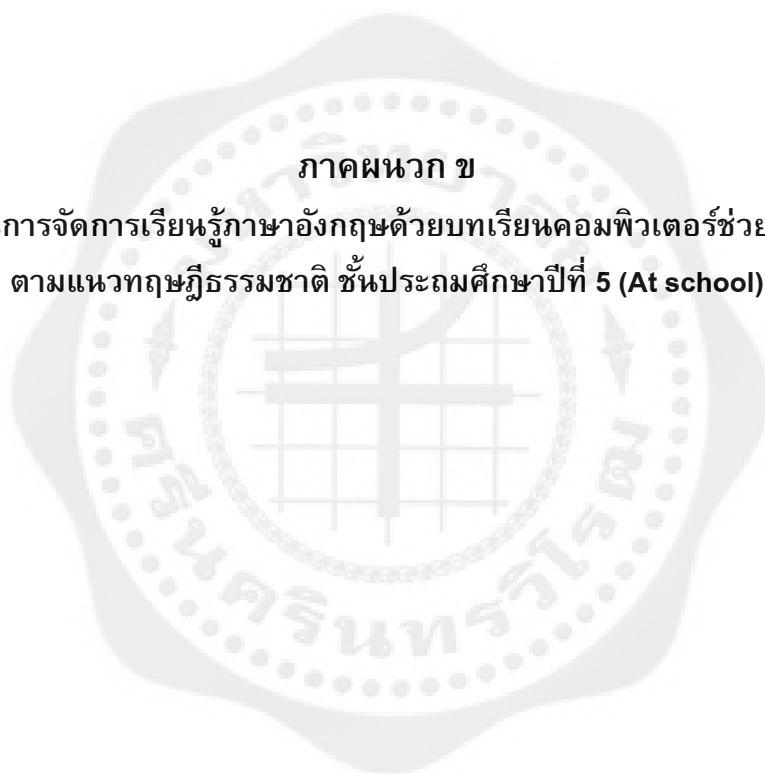
ภาคผนวก ก
คะแนนความสามารถในอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองทั้ง
ก่อนทดลองและหลังการทดลอง

ตาราง 8 คะแนนความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ

ลำดับ	Pre 1	Pre 2	Post 1	Post 2	Post 3	ลำดับ	Pre 1	Pre 2	Post 1	Post 2	Post 3
1	15	18	24	30	42	27	18	24	27	33	51
2	21	24	27	36	48	28	18	21	24	33	45
3	24	24	30	33	45	29	18	21	27	30	48
4	18	18	27	33	42	30	24	24	30	33	45
5	18	21	27	39	54	31	21	24	27	36	48
6	21	21	24	33	48	32	18	21	27	39	54
7	18	18	24	33	45	33	27	30	36	42	57
8	24	24	33	39	57						
9	15	15	24	33	48						
10	18	18	24	30	45						
11	21	21	30	39	57						
12	18	18	24	30	42						
13	18	18	27	30	45						
14	18	18	27	30	48						
15	24	27	33	42	60						
16	21	24	27	36	48						
17	24	24	33	39	51						
18	24	24	24	36	48						
19	30	30	36	42	60						
20	21	21	30	39	48						
21	24	24	30	36	48						
22	15	21	24	33	45						
23	18	21	27	36	51						
24	18	21	24	33	48						
25	21	24	30	33	48						
26	18	21	24	30	45						

ภาคผนวก ข

แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
ตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (At school)

**แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
ตามแนวทฤษฎีธรรมชาติขั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (At school)**

โดย

สิบทรีหญิงพิมพ์ทิพย์ ดวงจิตร

นิสิตปริญญาโท

หลักสูตรวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

Lesson Plans for Experimental Group

Period 1-5 hours for Grade 5: English Foundation

Content: What can you see?

Level: Grade 5.

Time: 5 hours.

Standard & Indicators:

Strand 1: Language for Communication

F1.1 G5/1, G5/2, G5/4

Strand 2: Language and Culture

F2.1 G5/1

Strand 3: Language and Relationships with Other Learning Areas

F 3.1 G5/1

Strand 4: Language and Relationships with the Community and the World

F4.1 G5/1

Strand 1: Language for Communication

Standard F1.1: Understand and interpret what has been heard and read from various types of media, and express opinions through proper reasoning.

G5/1 - Act in compliance with orders, requests and simple instructions, heard and read.

G5/2 - Accurately read aloud sentences, texts and short poems.

G5/4 - Explain the main points and answer questions by listening to and reading dialogue, simple tales, or short texts.

Standard F1.2: Endow students with language communication skills for exchanging data and information; efficient expression of feelings and opinions

G5/2 - Use orders and requests for permission and give simple instructions.

Strand 2: Language and Culture

Standard F2.1: Appreciation of the relationship between language and the culture of native speakers and the capacity for the use of language appropriate to occasions and places.

G5/1 - Use words, tone of voice and polite gestures in accordance with social manners and the culture of native speakers.

Strand 3: Language and Relationship with Other Learning Areas

Standard F3.1: Use foreign languages to link knowledge with other learning areas; as a foundation for further development and to seek knowledge and widen one's world view.

G5/1 - Search for and collect terms related to other learning areas, and present them through speech/writing.

Strand 4: Language and Relationship with the Community and the World

Standard F4.1: Ability to use foreign languages in various situations such as in school, the community and society.

G5/1 - Listen, speak and read/write in various situations in the classroom and in school.

Concept: Learning by using illustrations from 'Computer Assisted Instruction' helps students develop their speaking and listening abilities.

Function: Give information by referring to dialogue from the provided conversations.

Vocabulary: Students, uniform, teacher, playtime, computer, geography, history, Science, history, biology, math, health education, chemistry, physics, English, home, economics, music, social, studies, geography, Art.

Structure: Present Simple Tense

S+V₁

Learning objectives:

Students are able to:

1. To answer questions by listening to dialogues.
2. To listen and speak in classroom situations.
3. To use language for communication in real situations in school.
4. To listen and understand computer assisted instructions.

Learning Activities	Teaching Materials	Evaluation
The teacher introduces himself and explains the course, "Classroom English." "Good morning/afternoon, how are you"? "Good morning. I'm fine, thank you".		
1st hour Step 1: Learning Development. - The teacher has the students go to page 4 of the textbook and start with question 1; (What can you see?). The teacher then points to each picture and has the students try to answer what they see in illustration of the Computer Assisted Instructions. Teacher: "What are they doing?" Student: "They are standing." Teacher: "Where are they?" Student: "They are in a room." - The teacher has the students look at a picture on the illustration of the Computer Assisted Instructions, listen to a sentence and its translations and then has the students answer questions. "Some children are reading. Where are they?" "Some children are playing football. Where are they?" "Some students are in the classroom. What subject do they have?" "How many students are there in the computer room?" "Some students are going home. What time is it?"	- Dialogue - Computer Assisted Instruction.	- Observe how the students pay attention - Grade the students' answers in class

Learning Activities	Teaching Materials	Evaluation
2nd hour Step 2: Review the 1st Lesson - After the students have learned about greetings and reflected on the dialogue discussed in the computer assisted instructions, the teacher has the students practice some translations. Using the Computer Assisted Instruction. “Some children are reading. Where are they?” “Some children are playing football. Where are they?” ” “Some students are in the classroom. What subject do they have? ” “ How many students are there in the computer room?” “Some students are going home. What time is it? ” - The teacher has the students guess the picture on the Computer Assisted Instructions and tells the students to listen and describe it in a loud voice. Teacher: What do you see in these pictures? Students: Students, uniform, teacher, playtime, computer, geography, history Teacher: Excellent!	- Dialogue - Computer Assisted Instruction.	- Observe how the students pay attention

Learning Activities	Teaching Materials	Evaluation
3rd hour Step 3: Discuss a group text. - The teacher has the students learn about sentences on page 6, number 3 (listen, read and match the questions with the answers) in the textbook. The teacher explains the procedures individually and has the students read and listen to the sentences on the Computer Assisted Instructions. A: Come on, Anna. I've got a computer. Let's look at our school website. B: What do we do? A: Click on the picture. Click here! Look! It's Class 5B's timetable. B: What has Jack got on Tuesday morning? A: He's got science and history. B: What about Friday afternoon? What has he got? A: He's got geography and music. B: Can we see Class 5C? A: Let's try. Click here. Yes, here's Class 5C. B: What has Lisa got on Thursday? A: Let's see. She's got math and history in the morning, and she's got science and P.E. in the afternoon. B: Has she got a class at quarter past ten? A: No, she hasn't. It's playtime. - The teacher has the students read the sentences on the computer and then has the students do some translations.	-Dialogue -Computer Assisted Instruction.	-Observe how the students pay attention -Observe the students' discussion in class

Learning Activities	Teaching Materials	Evaluation
Students: Health education and then I'm free... Teacher: Excellent!		
5th hour Step 5: Review the lesson. - The teacher has the students repeat the following sentences. 1. The students are in the library. 2. The students are in the playground. 3. Two students are in the computer room. 4. The students are in the classroom. 5. It's half past three - The teacher has the students repeat the following conversation. A: Come on, Anna. I've got a computer. Let's look at our school website. B: What do we do? A: Click on the picture. Click here! Look! It's Class 5B's timetable. B: What has Jack got on Tuesday morning? A: He's got science and history. B: What about Friday afternoon? What has he got? A: He's got geography and music. B: Can we see Class 5C? A: Let's try. Click here. Yes, here's Class 5C. B: What has Lisa got on Thursday? - The teacher has the students repeat the words and activities during the lesson.	-Dialogue. -Computer Assisted Instruction. - Exercise.	-Observe how the students' discuss in class. - Observe how the students' pay attention in class.

Lesson Plans for Experimental Group

Period 6-10 hours for Grade 5: English Foundation

Content: What do you have on Wednesday?

Level: Grade 5

Time: 5 hours

Standard & Indicapors:

Strand 1: Language for Communication

F1.1 G5/1, G5/2, G5/4

Strand 2: Language and Culture

F2.1 G5/1

Strand 3: Language and Relationship with Other Learning Areas

F 3.1 G5/1

Strand 4: Language and Relationship with the Community and the World

F4.1 G5/1

Strand 1: Language for Communication

Standard F1.1: Understand and interpret what has been heard and read from various types of media, and express opinions through proper reasoning.

G5/1 - Act in compliance with orders, requests and simple instructions, heard and read.

G5/2 - Accurately read aloud sentences, texts and short poems.

G5/4 - Explain the main points and answer questions by listening to and reading, simple tales, or short texts.

Standard F1.2: Endow students with language communication skills for exchanging data and information; efficient expression of feelings and opinions

G5/2 - Use orders and requests for permission and give simple instructions.

Strand 2: Language and Culture

Standard F2.1: Appreciation of the relationship between language and the culture of native speakers and the capacity for the use of language appropriate to occasions and places.

G5/1 - Use words, tone of voice and polite gestures in accordance with social manners and culture of native speakers.

Strand 3: Language and Relationship with Other Learning Areas

Standard F3.1: Use of foreign languages to link knowledge with other learning areas, as a foundation for further development and to seek knowledge and widen one's world view.

G5/1 - Search for and collect terms related to other learning areas, and present them through speech/ writing.

Strand 4: Language and Relationship with the Community and the World

Standard F4.1: Ability to use foreign languages in various situations such as in school, the community and society.

G5/1 - Listen, speak and read/write in various situations in the classroom and in school.

Concept: Learning by using illustrations from the Computer Assisted Instruction helps students' develop their speaking and listening abilities.

Function: Give information by referring to dialogues from the provided conversations.

Vocabulary: coat, put on, finish, by car, by bus, by train, on foot,

Structure: Present Simple Tense

S+V₁

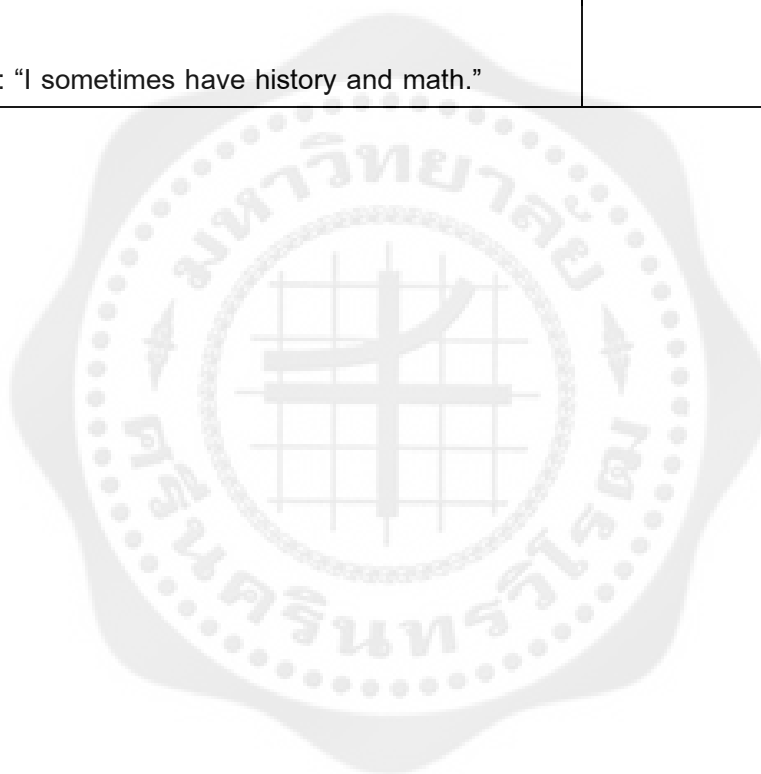
Learning objectives:

Students are able to:

1. To answer questions by listening to dialogues.
2. To listen and speak in classroom situations.
3. To use language for communication in real situations in school.
4. To listen and understand computer assisted instructions.

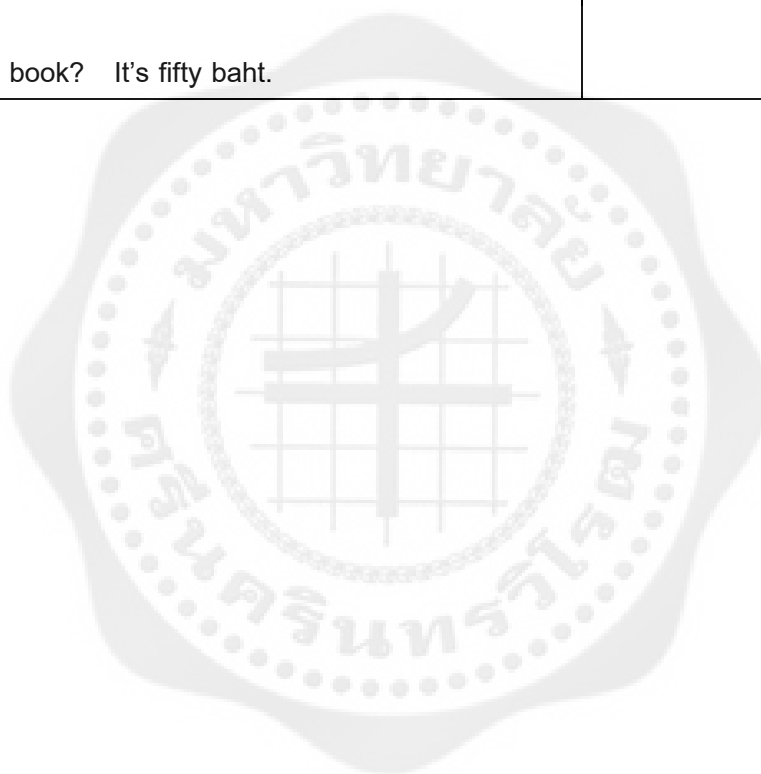
Learning Activities	Teaching Materials	Evaluation
The teacher greets the students and reviews the previous lesson about vocabulary with the help of Computer Assisted Instruction. The teacher tells the students that they are going to learn about interrogative sentences, Wh-questions, and negative sentences. “What have you got on Wednesday morning?” “What have you got on Friday afternoon?” “Have you got a class after lunch?” “Where is your science class?”		
1st hour Step 1: Learning development. - The teacher has the students look at the Computer Assisted Instruction, read interrogative sentences for four items on page 6 number 4 in the textbook. The students answer the questions by listening to the Computer Assisted Instructions for the missing words and filling them into the blanks of the sentences. After listening to the recording a few times, the students are allowed to discuss their answers. The teacher then plays the following recording for students to listen to: “What have you got on Wednesday morning?” “What have you got on Friday afternoon?” “Have you got a class after lunch?” “Where is your science class?” - The students edit the conversation in pairs and practice the dialogue. They then practice reciting the questions and answers from the tables. The students then divide into two groups and take turns asking and answering	- Dialogue. - Computer Assisted Instruction.	- Observe how the students’ participate in class.

Learning Activities	Teaching Materials	Evaluation
questions with help from the Computer Assisted Instructions. Girls: "Can I ask you some questions?" Boys: "Yes, of course." Girls: "What do you have on Wednesday morning?" Boys: "I sometimes have history and math."		

Learning Activities	Teaching Materials	Evaluation																						
2nd hour Step 2: Leaning the conversation and teaching descriptions. - The teacher explains the uses of the word “have” and gives them exercise to do. While the students are practicing reading and speaking, the teacher randomly selects two students at a time to explain what they’ve understood in front of the class. The students are allowed to use their books. Example: Mai: “Can I ask you some questions?” Ball: “Sure, of course.” Mai: “What do you have on Tuesday afternoon?” Ball: “I have science and P.E. What about you?” Mai: “ I have Thai and English. See you later. Goodbye. ” Ball: “Goodbye.” - The teacher explains the following (Question Words) <table><tr><td>What</td><td>อะไร</td></tr><tr><td>What time</td><td>เวลาอะไร</td></tr><tr><td>What color</td><td>สีอะไร</td></tr><tr><td>What subject</td><td>วิชาอะไร</td></tr><tr><td>Where</td><td>ที่ไหน</td></tr><tr><td>When</td><td>เมื่อไหร่</td></tr><tr><td>Why</td><td>ทำไม</td></tr><tr><td>Who</td><td>ใคร</td></tr><tr><td>How</td><td>อย่างไร</td></tr><tr><td>How many</td><td>นานนับได้ พหุพจน์</td></tr><tr><td>How much</td><td>นานนับไม่ได้</td></tr></table>	What	อะไร	What time	เวลาอะไร	What color	สีอะไร	What subject	วิชาอะไร	Where	ที่ไหน	When	เมื่อไหร่	Why	ทำไม	Who	ใคร	How	อย่างไร	How many	นานนับได้ พหุพจน์	How much	นานนับไม่ได้	-Dialogue -Computer Assisted Instruction. -vocabulary.	-Observe the students’ discussions in class. -Observe how the students’ pay attention in class.
What	อะไร																							
What time	เวลาอะไร																							
What color	สีอะไร																							
What subject	วิชาอะไร																							
Where	ที่ไหน																							
When	เมื่อไหร่																							
Why	ทำไม																							
Who	ใคร																							
How	อย่างไร																							
How many	นานนับได้ พหุพจน์																							
How much	นานนับไม่ได้																							

Learning Activities	Teaching Materials	Evaluation
What time is it? It's six o'clock. Where are you? I'm behind you. When do you go home? I go home at 4 o'clock. Why does she cry? Because she is sad. Who is she? She's my sister. How does she go to school? She goes to school by bus. How many books do you have? I have three books. How much is this book? It's fifty baht.		

Learning Activities	Teaching Materials	Evaluation
3rd hour Step 3: Discuss a Group Text and Review (Question words). - The teacher has the students do exercises in the textbook (on page 6, number 5) under the section “Answer the question” by filling in in the blanks. After a class discussion, the teacher randomly chooses 4 students to report the results of their survey in front of the class and read the interrogative sentences on the board. “What do you have on Monday?”..... “Where do you have science?”..... “What does your best friend have on Monday?”..... “Do you have lunch at the cafeteria?”..... - The teacher has the student look at John’s timetable in the textbook (on page 7, number 6) following the instructions “read John’s timetable and write T (true) or F (false).” Have the students read the four sentences on 4 and have the students consider the data on these 4 items before writing in John’s timetable whether the statement is true or false. Everyone then puts their answer on the board. “John has math on Monday, Tuesday, Thursday and Friday.” “John has an I.T. lesson at half past two on Tuesday.” “John has four P.E. lessons.” “John has five history lessons.” - The teacher gives the students two question words and has the students talk with each other. The students are to use low voices for statements but high voices for interrogative	-Dialogue -Computer Assisted Instruction.	-Observe how the students pay attention in class. -Observe the students’ discussions in class

Learning Activities	Teaching Materials	Evaluation
sentences. After looking at the Computer Assisted Instructions, the students then practice speaking English sentences on page 7 under “English Sounds.” Their focus should be on pronunciation by emphasizing speaking the following four sentences clearly: “What’s the name of your school?” “Does Harry go to school at seven?” “Do you study in this room?” “Where are you from?” - The teacher has the students open the exercise “English sounds (Listen and say)”, having the students listen carefully before letting them repeat the sentences with as clear pronunciation as possible. What’s the name of your school? Do you study in this room? Does Harry go to school at seven? Where are you from? -The teacher opens the Computer Assisted Instruction and has the students repeatedly listen and speak after the program until the students can speak fluently.		

Learning Activities	Teaching Materials	Evaluation
4th hour Step 4: Learning Development. - The teacher greets the students, then the teacher tests the students' speaking ability by asking the following: "I go to school by car. And you?" "I go to school by bus." "How do you come to school?" "By bicycle." - The teacher tells the students that there are many ways we can travel. This hour the students will learn ways they can use to travel as well as review conversation patterns. - In order for the teacher to grasp the students' background knowledge, the teacher can give a test on "question words"	- Dialogue - Computer Assisted Instruction.	- Observe how the students pay attention in class. - Observe the students' discussions in class

Learning Activities	Teaching Materials	Evaluation
5th hour Step 5: Activities for learning development - Using seven pictures in Computer Assistant Instructions, the students listen, point and repeat in the course book each image in Thai. Once the students have described each image, the teacher explains the meaning of the pictures. - Using Computer Assistant Instruction, the students listen to each vocabulary word and attempts to use them to name different pictures, speaking clearly and loudly. The teacher has the student repeat this until they have achieved a level of fluency. Coat Finish By bus On foot Put on By car By train - The teacher randomly chooses three students to stand up and read the previous words as spoken by the Computer Assistant Instructions. - The teacher has the students do the following activity by asking: How do they go to school? The students then match the correct answer with the right question using the computer assistant instructions. After the students share their answers, the teacher reveals the correct answers. “Jack goes to school by car.” “Paul goes by bicycle.” “Cathy goes by bus.” “Jane walks to school.” “Mike goes by train.”	- Dialogue - Computer Assisted Instruction.	- Observe how the students pay attention in class. - Observe the students' discussions in class

Lesson Plans for Experimental Group

Period 11-15 hours for Grade 5: English Foundation

Content: How do you come to school every day?

Level: Grade 5

Time: 5 hours

Standard & Indicators:

Strand 1: Language for Communication

F1.1 G5/1, G5/2, G5/4

Strand 2: Language and Culture

F2.1 G5/1

Strand 3: Language and Relationship with Other Learning Areas

F 3.1 G5/1

Strand 4: Language and Relationship with Community and the World

F4.1 G5/1

Strand 1: Language for Communication

Standard F1.1: Understand and interpret what has been heard and read from various types of media, and express opinions through proper reasoning.

G5/1 - Act in compliance with orders, requests and simple instruction, heard and read.

G5/2 - Accurately read aloud sentences, texts and short poems.

G5/4 - Explain the main points and answer questions by listening to and reading dialogues, simple tales, or short texts.

Standard F1.2: Endow students with language communication skills for exchanging data and information; efficient expression of feelings and opinions

G5/2 - Use orders and requests for permission and give simple instructions.

Strand 2: Language and Culture

Standard F2.1: Appreciation of the relationship between language and the culture of native speakers and the capacity for the use of language appropriate to occasions and places.

G5/1 - Use words, tone of voice and polite gestures in accordance with social manners and the culture of native speakers.

Strand 3: Language and Relationships with Other Learning Areas

Standard F3.1: Use foreign languages to link knowledge with other learning areas; as a foundation for further development and to seek knowledge and widen one's world view.

G5/1 - Search for and collect terms related to other learning areas, and present them through speech/writing.

Strand 4: Language and Relationship with the Community and the World

Standard F4.1: Ability to use foreign languages in various situations such as in school, the community and society.

G5/1 - Listen, speak and read/write in various situations in the classroom and in school.

Concept: Learning by using illustrations from 'Computer Assisted Instruction' helps students develop their speaking and listening abilities.

Function: Share information through dialogue in the provided conversations.

Vocabulary: coat, put on, finish, by car, by bus, by train, on foot,

Structure: Present Simple Tense

S+V₁

Learning Objectives:

Students are able to:

1. To answer questions by listening to dialogues.
2. To listen and speak in classroom situations.
3. To use language for communication in real situations in school.
4. To listen and understand computer assisted instructions.

Learning Activities	Teaching Materials	Evaluation
- The teacher explains to the students that they will be learning about words for travel and using them to answer questions. They will practice through reading and writing. “How do you come to school?” “I come on foot. And you?” “I come by bus. Err... is there assembly today?” “Yes, there is.” “Thank you.” “You’re welcome.”		
1st hour Step 1: Activities for Learning Development - With the use of the Computer Assisted Instruction and small props, the teacher reviews the various kinds of vehicles for transportation such as planes, boats, motorcycles, cars, trains, buses, and a small pair of shoes (on foot). The teacher places these objects on the table and uses each of them to show the students and ask them what they are. “Maria sometimes goes to school on foot.” “No, he doesn’t” “Anna and Lisa always go to school by bus.” “Jack always goes to school by bicycle.” “No, he doesn’t. He goes to school by car.”	- Dialogue. - Computer Assisted Instruction.	- Observe how the students pay attention in class.

Learning Activities	Teaching Materials	Evaluation
2nd hour Step 2: Activities for Learning Development (2) The teacher has the students preview, read, and complete a task in the course book. The students have to guess what should be filled in the blank in the conversation then have them listen to the Computer Assisted Instruction a couple of times. “How do you come to school?” “I come on foot. And you?” “I come by bus. Err... is there assembly today?” “Yes, there is.” “Thank you.” “You’re welcome.”	- Dialogue. - Computer Assisted Instruction. - Question Words	- Observe how the students-attention in class. - Check the students’ answers in class.
3rd hour Step 3: Discuss a Group Text and Review (Question words). The students look at the pictures in the exercise. The teacher asks the students the name of the school, “Springfield Primary School”, and has them look at the picture and fill in the six blanks with the words in the table. The students can look up a word’s meaning from a dictionary. When the time is up, students give their answers, then the teacher writes the correct ones on the board. “Welcome to Springfield Primary School. Our school is 1) _____and modern. There are about 800 2) _____ and there 3) _____about twenty-four students in each class. Our school has a 4) _____lab, a music room and a 5) _____.There is also a 6) _____room with twenty-four computers. Our teachers are great. We are happy at our school.”	- Dialogue - Computer Assisted Instruction.	- - Observe how the students pay attention in class. - Observe the students-discussions in class

Learning Activities						Teaching Materials	Evaluation
4th hour Step 4: Learning Development. Have the students do “the project time” under the topic of “class survey” in their course book. Let them ask their friends how they get to school and rank them on the basis of popularity: by bicycle, by bus, by train, on foot, and by car as shown in the table below.						- Dialogue. - Computer Assisted Instruction.	- Observe how the students pay-attention in the class. - Observe the students' discussions in class
Names	By bicycle	By bus	By train	On foot	By car		
1.....	/						
2.....		/					
3.....			/				
4.....				/			
5.....					/		

Learning Activities	Teaching Materials	Evaluation
4. I have got a dog. His name is Snow. He is white. I sometimes talk on the Internet to my friends in Canada. 5. Write soon. Bye for now. Jeff “How do you go to school?” “I sometimes go on foot.” “How does your mother go to the supermarket?” “She goes by car.” “Do the children go to school by train?” “No, they don’t. They never go by train.” “Does Ken go to school by bicycle?” “Yes, he does. He always goes by bicycle. “How do the teachers go to school?” “They go by bus.”		- Observe the students’ discussions in class.

ภาคผนวก ค
คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตาราง 9 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบการวัดความสามารถ
ในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบแบบปากเปล่า (Oral test)

ข้อที่	คะแนนผู้เชี่ยวชาญ			☐ R	IOC =	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	1	1	1	3	1	ใช้ได้
2	1	1	1	3	1	ใช้ได้
3	1	1	1	3	1	ใช้ได้
4	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้
5	1	1	1	3	1	ใช้ได้
6	1	1	1	3	1	ใช้ได้
7	1	1	1	3	1	ใช้ได้
8	1	1	1	3	1	ใช้ได้
9	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
10	1	1	1	3	1	ใช้ได้
11	1	1	1	3	1	ใช้ได้
12	1	1	1	3	1	ใช้ได้
13	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
14	1	1	1	3	1	ใช้ได้
15	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
16	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
17	1	1	1	3	1	ใช้ได้
18	1	0	1	2	0.67	ใช้ได้
19	1	1	1	3	1	ใช้ได้
20	1	1	1	3	1	ใช้ได้
21	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
22	1	1	1	3	1	ใช้ได้
23	1	1	1	3	1	ใช้ได้
24	1	1	1	3	1	ใช้ได้
25	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
26	1	1	1	3	1	ใช้ได้

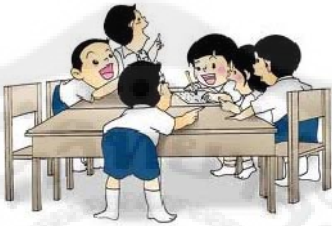
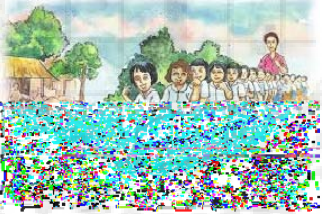
หมายเหตุ: คัดเลือกค่า $IOC \geq 0.50$

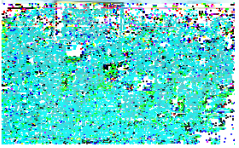
ภาคผนวก ง
แบบทดสอบวัดความสามารถ
ทางการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษ: แบบทดสอบแบบปากเปล่า (Oral test)
ชุดที่ 1 และ ชุดที่ 2

ชุดที่ 1
แบบทดสอบวัดความสามารถ
ทางการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษ: แบบทดสอบแบบปากเปล่า (Oral test)

ข้อที่	ข้อสอบ
1.	Q: Good morning (afternoon), how are you? A: Good morning, I'm fine thank you.
2.	Q: What do you see? A: Boys and girls/students/children.
3.	Q: Where are they? A: They are in class room.
4.	Q: What do you have on Monday (day)? A: Thai, English, computer, history...etc.

ข้อที่	ข้อสอบ
5.	Q: How do you go to school? A: I always go to school on foot/by bus/by car.... etc.
6.	Q: What subject do you like? A: I like.....
7.	 Q: Where do they play? A: They play in the class room.
8.	 Q: Do the children walk to school? A: Yes, they do.
9.	Q: How do you go home? A: I go by bus/by car/on foot etc....
10.	Q: What's the name of your school? A: My school name is.....

ข้อที่	ข้อสอบ
11.	Q: Does your school have a lab, a gym or a music room? A: Yes, it does/No, it doesn't
12.	 Q: Some children are playing football. Where are they? A: They are playing in the playground.
13.	 Q: Some students are in the classroom. What subject have they got? A: They have got art.
14.	Q: Can I ask you a question? A: Yes, of course. Q: What do you have on Wednesday morning? A: I have history and math.
15.	Q: How old are you? A: I'm ten years old.

ชุดที่ 2

แบบทดสอบวัดความสามารถ

ในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษ: แบบทดสอบแบบปากเปล่า (Oral test)

ข้อที่	ข้อสอบ
1.	Q: Good morning (afternoon), how are you? A: Good morning, I'm fine thank you.
2.	Q: What are they doing? A: They are studying.
3.	Q: What do you see in the picture? A: Stqdents, uniform, teacher, computer...etc.

ข้อที่	ข้อสอบ
4.	Q: What do you have on Friday afternoon? A: Health education and free time etc.
5.	Q: How do you go to school? A: I always go to school on foot/by bus/by car.... etc.
6.	Q: What subject do you like? A: I like.....
7.	Q: Does Chai study in the library? A: No, He studies in the class room.
8.	Q: Do the children walk to school? A: Yes, they do.
9.	Q: How do you go to school? A: I always go to school by/on.....

ข้อที่	ข้อสอบ
10.	Q: Is your school large or small? A: My school is (large or small).
11.	Q: Does your school have a lab, a gym or a music room? A: Yes, it does/No, it doesn't
12.	 Q: How many students are there in the computer room? A: There are five students.
13.	Q: Some students are going home. What time is it? A: It's half past three.
14.	Q: Can I ask you some questions? A: Yes, of course. Q: Do you have class at 1 pm? A: Yes, I do/No, I don't Q: Does he have history on Tuesday morning? A: Yes, he does/No he doesn't
15.	Q: What colour is the school uniform? A: It is blue and white.

ภาคผนวก จ
บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน My School

บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน My School

ชุดสื่อการสอน

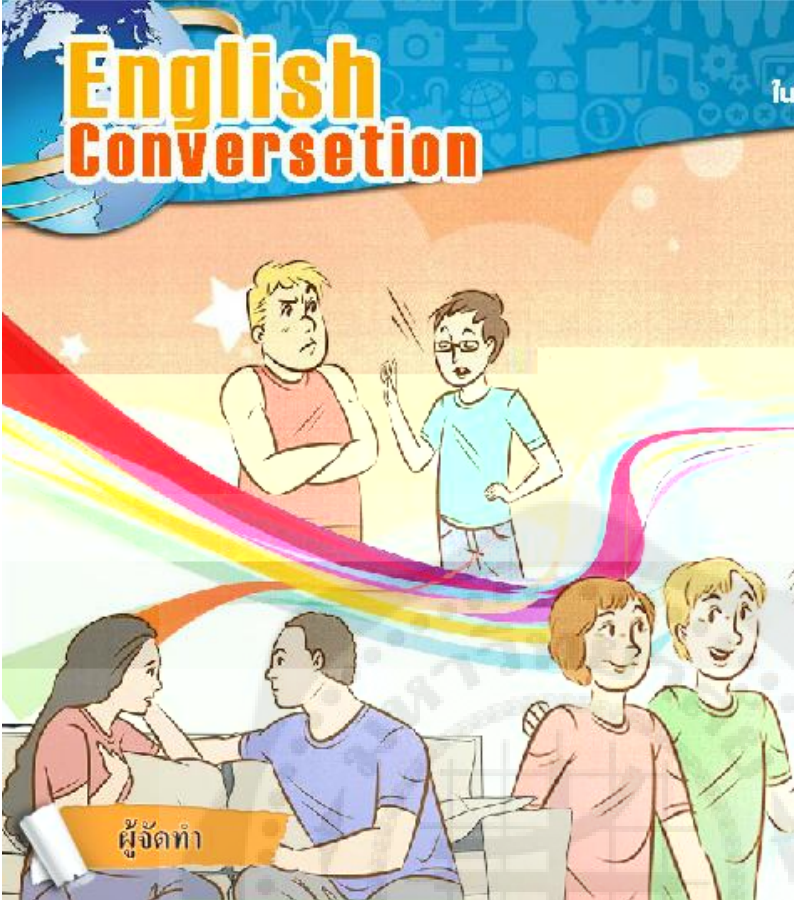
เพื่อการพัฒนาความสามารถทางการฟัง – พูดภาษาอังกฤษและ
ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 ที่ได้รับการ
สอนด้วย **ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร**
ประกอบกับการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

โดย

พิมพ์ทิพย์ แก้วคำ

เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

English Conversation

ผู้จัดทำ

สนทนาภาษาอังกฤษ
เพื่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
ในสถานการณ์ต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพ

Step 1	learning development.
Step 2	Review the lesson.
Step 3	Negotiate a group text.
Step 4	Activities for learning development.
Step 5	Review the lesson.
Step 6	learning development.
Step 7	Learning the conversation and teaching describes.
Step 8	Negotiate a group text. and revive. (Question words.)
Step 9	Learning development.
Step 10	Activities for learning development.
Step 11	Activities for learning development.
Step 12	Activities for learning development.
Step 13	Negotiate a group text. and revive. (Question words.)
Step 14	Learning development.
Step 15	Review the lesson.

STEP 1 learning Development.

English Conversation

Good morning
How are you

Back Next Home

คำอธิบาย : ให้นักเรียนฝึกพูดตามประโยคและช่วยกันแปลประโยค

STEP 2 Review the lesson

English Conversation

Children = เด็กๆ

Reading = กำลังอ่าน

Playing football = ท้องเรียน

Classroom = ห้องเรียน

Computer room = ห้องคอมพิวเตอร์

Uniform = ชุดยูนิฟอร์ม

Geography = ภูมิศาสตร์

History = ประวัติศาสตร์

คลิกเพื่อเข้าสู่ห้องเรียน

Back Next Home

คำอธิบาย : คลิกภาพเพื่อดูภาพคำศัพท์และคำแปลภาษาไทย

STEP
2

Review the lesson

English
Conversation

Some children are reading. Where are they?

Answer

Some children are playing foot ball. Where are they?

Answer

Some student are in the classroom. What subject do they have?

Answer

How many student are there in the Computer room?

Answer

Back Next

คำอธิบาย : อ่านประโยคคำถามและแปลประโยคให้ถูกต้อง

STEP 2 Review the lesson

English Conversation

GAME

Morning	รูปภาพ	Playing	เครื่องแต่งกาย	Answer
วิชา	Click	Sentences	ประวัติศาสตร์	คำถาม
Picture	วันศุกร์	ดนตรี	Excellent	Children
เด็กๆ	Uniform	Question	ประโยค	ปุ่มกด
History	กำลังเล่น	ตอนเช้า	Music	วิทยาศาสตร์
คำตอบ	Friday	Science	Subject	ดีเยี่ยม

คำอธิบาย : ให้ฝึกเรียนจับคู่คำศัพท์กับแบบฝึกหัดที่ครูแจกให้ทุกคน

Back Next Home

STEP 3 Negotiate a group text.

English Conversation

A : Come on, Anna. I've got computer. let's look at our school website.

B : What do we do?

A : Click on the picture. Click here! look it Class 5 B's timetable.

B : What has Jack got on tuesday morning?

A : He's got science and history.

B : What about Friday afternoon? what has he got?

A : He's got geography and music.

B : Can we see class 5C?

A : Let's try. Click here. Yes, here's Class 5C.

B : What has Lisa got on thursday?

A : Let's see. She's got math and history in the morning and she's got science and P.E. in the Afternoon.

REPLAY

English Conversation

Back Next Home

คำอธิบาย : ให้นักเรียนฝึกอ่านและฟังตามประโยค และช่วยกันแปลประโยคให้ถูกต้อง / คลิกที่ประโยค 1 ครั้ง เพื่อแปล

STEP 4 Activities for learning development

English Conversation

ให้นักเรียนฟังและอ่านประโยค	ให้นักเรียนฟังและอ่านประโยค
ให้นักเรียนฟังและอ่านประโยค	ให้นักเรียนฟังและอ่านประโยค
ให้นักเรียนฟังและอ่านประโยค	ให้นักเรียนฟังและอ่านประโยค
ให้นักเรียนฟังและอ่านประโยค	ให้นักเรียนฟังและอ่านประโยค
ให้นักเรียนฟังและอ่านประโยค	ให้นักเรียนฟังและอ่านประโยค
ให้นักเรียนฟังและอ่านประโยค	ให้นักเรียนฟังและอ่านประโยค
ให้นักเรียนฟังและอ่านประโยค	ให้นักเรียนฟังและอ่านประโยค
ให้นักเรียนฟังและอ่านประโยค	ให้นักเรียนฟังและอ่านประโยค
ให้นักเรียนฟังและอ่านประโยค	ให้นักเรียนฟังและอ่านประโยค

Back Next Home

คำอธิบาย : ให้นักเรียน เรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

STEP 5 Review the lesson.

English Conversation

GAME

KEYWORD RESEARCH <<คลิกเพื่อดูคำศัพท์

Back Next

คำอธิบาย : ให้นักเรียนดูตารางและค้นหาคำศัพท์ที่ถูกต้อง และเขียนลงในสมุดหรือแบบฝึกหัด

STEP 5 Review the lesson.

English Conversation

GAME

ence	Human	Ling	Physics	Too	She
logy	Boy	Seem	Health educationrelation	Play	Pool
emistry	Stone	Weak	Relationship	Small	Week
cial Studies	Door	Six	Friday		

STEP 6 learning development.

English Conversation

1. What have you got on wednesday morning?
2. What have you got on Friday afternoon?
3. Have you got a class after lunch?
4. Where is your science Class?

Answer

คำอธิบาย : ให้นักเรียนฝึกอ่านและช่วยกันแปลประโยค / คลิก Answer เพื่อดูคำตอบ

Back Next

STEP 6 learning development.

English Conversation

1. What have you got on wednesday morning?
2. What have you got on Friday afternoon?
3. Have you got a class after lunch?
4. Where is your science Class?

Answer

คำอธิบาย : ให้นักเรียนฝึกอ่านและช่วยกันแปลประโยค / คลิก Answer เพื่อดูคำตอบ

Back Next Home

STEP 6 learning development.

English Conversation

English Science Yes,I've Art

Music Thai Language The second floor

คลิกเพื่อเข้าสู่คำถามประโยคคำถาม

คำอธิบาย : ให้นักเรียนใช้คำศัพท์ที่มีในการตอบคำถาม/ คลิก Question เพื่อดูคำถาม

Back Next

STEP 6 learning development.

English Conversation

Example

A : Can I ask you some question?

B : Yes, of course.

A : What do you have on wednesday?

B : I sometimes have history and math.

A : _____

คำอธิบาย : ให้นักเรียนฝึกพูดและอ่านตามประโยคสนทนา หลังจากนั้นเติมคำลงในช่องว่าง

Back Next Home

STEP 7 Review the lesson.

English Conversation

Review the lesson.

ทบทวนบทเรียน

ย้อนกลับไปเพื่อทบทวนบทเรียนที่ 6

Navigation buttons: Previous, Next

คำอธิบาย : ให้นักเรียนฝึกและทบทวนบทเรียนที่ผ่านมา

Back Next Home

STEP 7 Review the lesson.

English Conversation

What = อะไร	What time = เวลาเท่าไร	What color = สีอะไร
What subject = วิชาอะไร	Where = ที่ไหน	When = เมื่อไร
Why = ทำไม	Who = ใคร	How = อย่างไร
How many = นานนับได้พหูพจน์	How much = นานนับไม่ได้	

คำอธิบาย : ให้นักเรียนฝึกอ่านตามคำศัพท์

Back Next Home

STEP 2 Review the Lesson.

English Conversation

What time is it? / It's six o'clock.

Where are you? / I'm behind you.

When do you go home? / I go home at 4 o'clock.

Why does she say? / Because she is sad.

Who is she? / She's my sister.

How does she go to school? / She goes to school by bus.

What does she have? / I have three books.

How high is the book? / It's very high.

Navigation icons: back, forward, search.

STEP 7 Review the lesson.

English
Conversation

คำอธิบาย : ให้นักเรียนเล่นเกมบิงโกตามที่คุณครูจัดเตรียมไว้ให้

STEP 8 Negotiate a group text. and revive.(Question words.)

English
Conversation

คำอธิบาย : ให้นักเรียนฝึกอ่านและช่วยกันแปลประโยคเพื่อตอบคำถาม

STEP 9 Learning development.

English Conversation

A: I go to school by car and you?

B: I go to school by bus.

C: How do you come to school.

D: By Bicycle.

คำอธิบาย : ให้นักเรียนจับคู่เพื่อฝึกพูดตามประโยค และช่วยกันแปล

Back Next Home

STEP 10 Activities for learning development.

English

Conversation

Coat

put on

finish

by car

by bus

by train

on foot

Back

Next

คำอธิบาย : ให้เด็กเรียนรู้และจดจำคำศัพท์และช่วยกันแปลคำศัพท์

STEP 10

Activities for learning development.

English Conversation

SuSan goes to school by car.

Jane walk to school.

Mikki goes to school by train.

Porn goes to school by bicy

Cenly goes to school by bus.

คำอธิบาย : ให้นักเรียนฝึกอ่านประโยคและช่วยกันแปลประโยค

STEP 11

Activities for learning development.(1)

English Conversation

Learning in the book

คำอธิบาย : ให้นักเรียน เรียนรู้จากหนังสือ หรือแบบฝึกหัดที่ครูมอบหมาย

STEP 11 Activities for learning development.(1)

English Conversation

How do you come to school
I came on foot. And you?
I Came by bus.

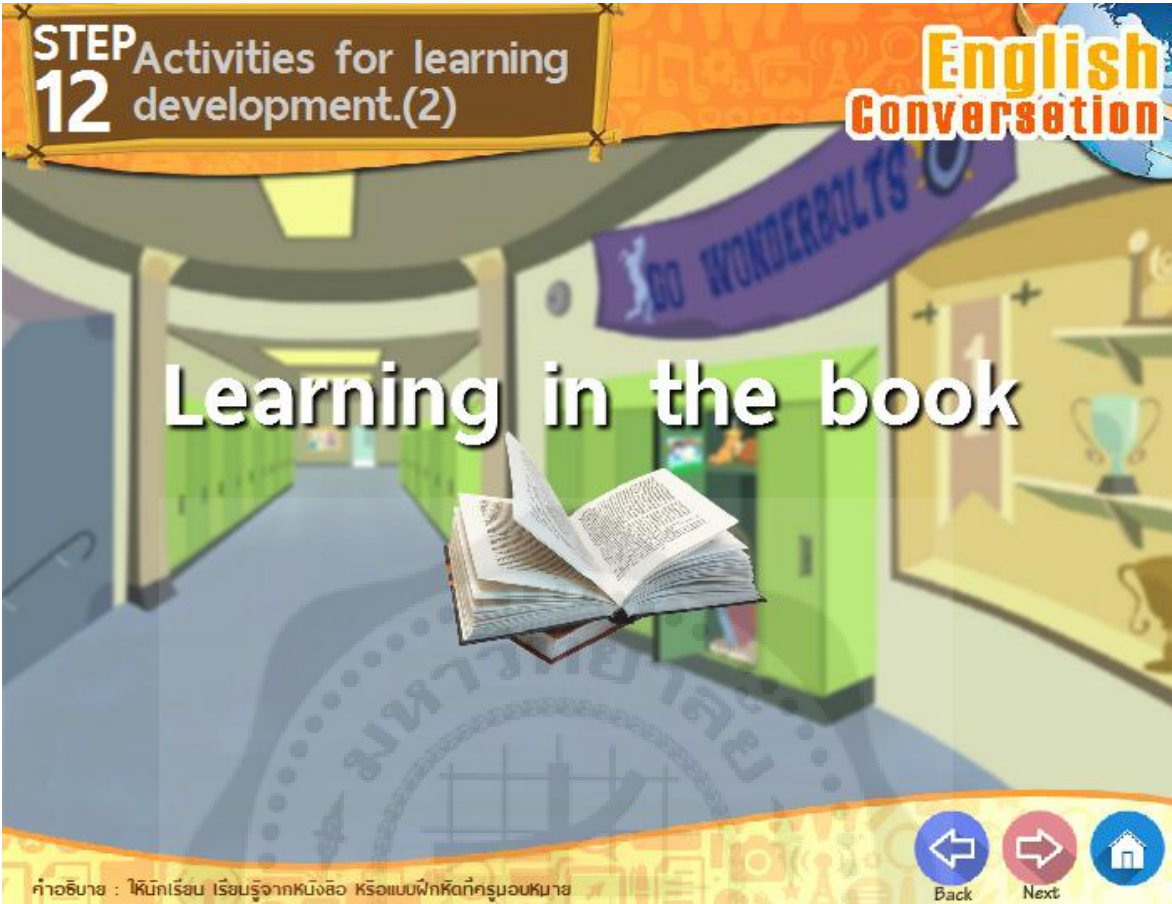
คำอธิบาย : ให้นักเรียนฝึกอ่านประโยคและช่วยกันแปลประโยค

Back Next Home

STEP 12 Activities for learning development.(2)

English Conversation

Learning in the book

คำอธิบาย : ให้นักเรียน เรียนรู้จากหนังสือ หรือแบบฝึกหัดที่ครูมอบหมาย

Back Next

STEP 13 Negotiate a group text. and revive.(Question words.)

English Conversation

Learning in the sheet

คำอธิบาย : ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดใบเอกสารและฝึกพูดตามบทสนทนา

STEP 13 Negotiate a group text. and revive.(Question words.)

English Conversation

Learning in the sheet

คำอธิบาย : ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดใบเอกสารและฝึกพูดตามบทสนทนา

Back Next

STEP
14 Learning development.

English
Conversation

Learning in the sheet

คำอธิบาย : ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดใบเอกสารและฝึกพูดตามบทสนทนา

Back Next Home

STEP 15 Leaning development.

English Conversation

1. Hello.

2. My name's Jeff. I live in Australia. I am eleven years old. I study at Greenfield School. I go to school on foot.

3. My school starts at half past eight in the morning. I study two subjects in the morning and three in the afternoon. I have playtime at break time and after lunch. School finishes at half past three in the afternoon.

4. I have got a dog. His name is Snow. It is white. I sometimes talk on the Internet to my friends in Canada.

คำอธิบาย : ให้นักเรียนฝึกอ่านและช่วยกันแปลบทสนทนา

Back

Next

STEP 15 Leaning development.

English Conversation

5. Write soon. Bye for now. Jeff

"How do you go to school?"

"I sometimes go on foot."

"How does your mother go to the supermarket?"

"She goes by car."

"Do the children go to school by train?"

"No, they don't. They never go by train."

"Does Ken go to school by bicycle?"

"Yes, he does. He always goes by bicycle."

"How do the teachers go to school?"

"They go by bus."

คำอธิบาย : ให้นักเรียนฝึกอ่านและช่วยกันแปลบทสนทนา

Back

Next

ภาคผนวก จ
คำ IOC แบบสอบถาม

ตาราง 10 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม “ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ”

ข้อที่	คะแนนผู้เชี่ยวชาญ			☐ R	IOC =	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ด้านเนื้อหา						
1	1	1	1	3	1	ใช้ได้
2	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
3	1	1	1	3	1	ใช้ได้
4	1	0	1	2	0.67	ใช้ได้
5	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน						
6	1	1	1	3	1	ใช้ได้
7	1	1	1	3	1	ใช้ได้
8	1	1	1	3	1	ใช้ได้
9	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
10	1	1	1	3	1	ใช้ได้
ด้านสื่อการเรียนการสอน						
11	1	1	1	3	1	ใช้ได้
12	1	1	1	3	1	ใช้ได้
13	1	1	1	3	1	ใช้ได้
14	1	1	1	3	1	ใช้ได้
15	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
ด้านผู้สอน						
16	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
17	1	1	1	3	1	ใช้ได้
18	1	0	1	2	0.67	ใช้ได้
19	1	1	1	3	1	ใช้ได้
20	1	1	1	3	1	ใช้ได้

หมายเหตุ: คัดเลือกค่า ☐ 0.50

ภาคผนวก ข
ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) แบบสอบถาม

ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) แบบสอบถาม

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.951	20

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
Q1	87.7000	54.424	.164	.956
Q2	87.2000	45.890	.855	.947
Q3	86.9333	48.961	.716	.948
Q4	86.7000	49.528	.617	.951
Q5	86.8333	48.626	.726	.948
Q6	86.9000	48.990	.701	.949
Q7	87.0667	49.926	.673	.949
Q8	86.5333	47.913	.840	.946
Q9	86.7667	47.495	.846	.946
Q10	86.9667	54.171	.232	.954
Q11	86.3667	51.689	.825	.948
Q12	86.3333	51.609	.960	.947
Q13	86.3667	51.689	.825	.948
Q14	86.3333	51.609	.960	.947
Q15	86.3667	51.964	.767	.948
Q16	86.3333	51.609	.960	.947
Q17	86.3333	51.609	.920	.947
Q18	86.3333	51.609	.960	.947
Q19	86.5333	51.223	.670	.949
Q20	86.5333	51.223	.670	.949

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการสอน
ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ

แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
ตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ

คำชี้แจง:

1. แบบสอบถามนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจในการเรียนการสอนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดอินทรวรวิหาร ที่มีต่อการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงการเรียนการสอนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น โปรดให้ข้อมูลตามความเป็นจริง ผู้วิจัยจะใช้ประโยชน์จากข้อมูลนี้เพื่อการวิจัยเท่านั้น

2. แบบสอบถามนี้ กำหนดกรอบที่จะประเมิน โดยแบ่งประเด็นที่จะประเมินเป็น 4 ด้าน ดังนี้

2.1 ความพึงพอใจในด้านเนื้อหาจากบทเรียน	จำนวน	5 ข้อ
2.2 ความพึงพอใจในด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	จำนวน	5 ข้อ
2.3 ความพึงพอใจในด้านสื่อการเรียนการสอน	จำนวน	5 ข้อ
2.4 ความพึงพอใจในด้านครูผู้สอน	จำนวน	5 ข้อ

ขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ

คำอธิบาย: จงใส่เครื่องหมาย (✓) ลงในช่องระดับความพึงพอใจต่อการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ ตามความเป็นจริงความพึงพอใจระดับต่างๆ มีความหมายดังนี้

5	หมายถึง	พึงพอใจมากที่สุด
4	หมายถึง	พึงพอใจมาก
3	หมายถึง	พึงพอใจปานกลาง
2	หมายถึง	พึงพอใจน้อย
1	หมายถึง	พึงพอใจน้อยที่สุด

รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
ด้านเนื้อหา					
1. เนื้อหาเข้าใจง่าย					
2. เนื้อหาเหมาะสมกับความรู้ของนักเรียน					
3. เนื้อหามีความทันสมัย					
4. เนื้อหาที่น่าสนใจ					
5. เนื้อหาปริมาณเหมาะสมกับเวลาที่ใช้สอน					
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน					
6. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีลำดับเป็นขั้นตอน					
7. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้เหมาะสมกับเวลา					
8. ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน					
9. กิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสม					
10. นักเรียนมีความสนุกสนานเพลิดเพลินในกิจกรรมการเรียน					
ด้านสื่อการเรียนการสอน					
11. สื่อการสอนมีความทันสมัย					
12. สื่อการสอนมีความสอดคล้องกับเนื้อหา					
13. สื่อการสอนดึงดูดความสนใจ					
14. สื่อการสอนทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่าย					
15. สื่อการสอนกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความคิดที่จะตั้งคำถาม					

รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
ด้านผู้สอน					
16. ผู้สอนมีความรู้เหมาะสมกับสาระการเรียนรู้ที่สอน					
17. ผู้สอนมีความเป็นกันเองกับผู้เรียน					
18. ผู้สอนมีการแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับการเรียนการสอน					
19. ผู้สอนมีเทคนิคการสอนให้เข้าใจง่าย					
20. ผู้สอนมีความอดทนต่อผู้เรียนเมื่อถูกซักถาม					

ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ฅ
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

แผนการจัดการเรียนรู้

1. ดร. วิภาดา ประสานทรัพย์
หัวหน้าสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชีรเดช ชื่นประภาณุสรณ์
ผู้อำนวยการโครงการ หลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสื่อสารธุรกิจบริการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
3. Mr. Ivan Benedict new
อาจารย์ประจำหลักสูตรภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

แบบทดสอบวัดความสามารถทางการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษ:

แบบทดสอบแบบปากเปล่า (Oral test)

1. ดร. วิภาดา ประสานทรัพย์
หัวหน้าสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชีรเดช ชื่นประภาณุสรณ์
ผู้อำนวยการโครงการ หลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสื่อสารธุรกิจบริการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
3. Mr. Ivan Benedict new
อาจารย์ประจำหลักสูตรภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ

1. ดร. วิภาดา ประสานทรัพย์
หัวหน้าสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชีรเดช ชื่นประภาณุสรณ์
ผู้อำนวยการโครงการ หลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสื่อสารธุรกิจบริการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กรรณวิภา หงษ์งาม
อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

1. รองศาสตราจารย์ ดร. พรรณี สวนเพลง
อาจารย์ประจำคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
2. ดร. รัฐพล ประดับเวทย์
หัวหน้าภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. ดร. ขวัญหญิง ศรีประเสริฐภาพ
เลขานุการ ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาคผนวก ญ
ภาพกิจกรรมการเรียนการสอน

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	สิบตรีหญิงพิมพ์ทิพย์ ดวงจิตร
วัน/เดือน/ปีเกิด	11 ตุลาคม 2532
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	139/15 หมู่บ้านดรีมวิลล์ 3 ซอยสวนผัก 32 ตำบลมหาสวัสดิ์ อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี 11130
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2550	มัธยมศึกษาตอนปลาย จาก โรงเรียนพะเยาพิทยาคม จังหวัดพะเยา
พ.ศ. 2555	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาวิชาภาษาอังกฤษ จาก มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2560	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้ แขนงวิชาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร